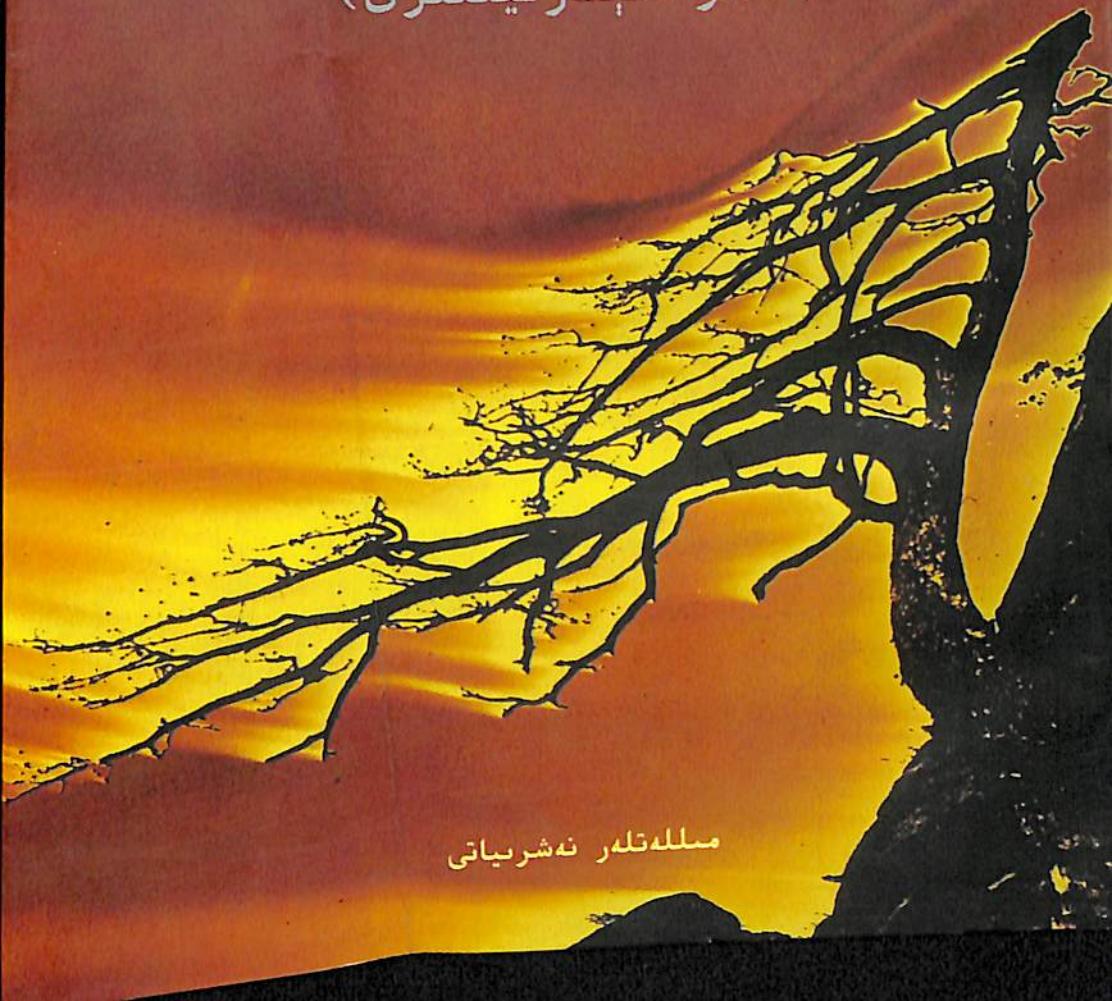

ئەختەم ئۆمەر

مۇھىلۇق شەھىن

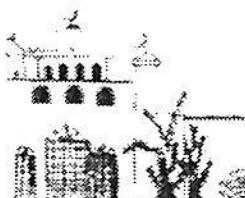
(كىنو سپىنارىييلرى)

سالىدەتلەر نەشرىياتى

مۇندىر رىجە

(1)	مۇڭلۇق زىمن
(85)	نەسربىدىن ئەپەندىنىڭ پالاكتىكە يولۇقۇشى
(173)	دولانىلىقلار.....
(262)	يۇرتىغا قايىقان ستودېنت

مۇڭلۇق زېمن

(هاجى ئەھمەد كۆلتۈكىنىڭ «گۈلچامال» ناملىق پۈزىستىغا ئاساسەن
سېنارىيەلەشتۈرۈلۈپ ئۆزگەرتىلدى)

مۇقەددىمە

قىش، كۈندۈز، شۇيرغانلىق قارلىق دالىدا جۇلدۇر كېيمىلىك گۈلچامالخان (45 ياش)، بىر قولىدا ئۇزۇن ھاسا تۇتقان ماغدۇرسىزلەنگان حالدا، مۆددۈرۈپ-چوقۇرۇپ قاچماقتا. ئۇرۇق، قورۇق باسقان چىراينى ئەنسىزلىك قاپلىغان، قارلار ئۇنىڭ يۈزىگە ئۇرۇلسۇ. ئۇ قار ئۇستىگە دۈم يېقىلىدۇ. تىرەجەپ ئورنىدىن تۇرۇپ قاچىدۇ، خۇرجۇنى قار ئۇستىدە قالدى، خۇرجۇندىن نان پارچىلىرى چىچىلىپ قالدى. بىر بۆرە ئىت قاۋىغان بىتى گۈلچامالخاننىڭ ئارقىسىدىن شىدەت بىلەن قوغلايدۇ.

مۇڭلۇق زېمن

(هاجى ئەھمەد كۆلتۈكىنىڭ «گۈلچامال» ناملىق پۈزىستىغا ئاساسەن
سېنارىيىلەشتۈرۈلۈپ ئۈزگەرتىلىدى)

مۇقەددىمە

قىش، كۈندۈز، شۇيرغانلىق قارلىق دالىدا جۇلدۇر كىيمىلىك گۈلچامالخان (45 ياش)، بىر قولىدا ئۆزۈن ھاسا تۇتقان ماغدۇرسىزلاڭان حالدا، مۆددۈرۈپ-چوقۇرۇپ قاچماقتا. ئۇرۇق، قورۇق باسقان چىرايىنى ئەنسىزلىك قاپلىغان، قارلار ئۇنىڭ يۈزىكە ئۇرۇلدۇ. ئۇ قار ئۈستىگە دۈم يېقىلىدۇ. تىرەجەپ ئورنىدىن تۇرۇپ قاچىدۇ، خۇرجۇنى قار ئۈستىدە قالدى، خۇرجۇندىن نان پارچىلىرى چىچىلىپ قالدى. بىر بۆرە ئىت قاۋىغان بىتى گۈلچامالخاننىڭ ئارقىسىدىن شىددەت بىلەن قوغلايدۇ.

بەگ دەرۋازىسى ئالدى. بىرنەچە غالچا بىلەن گىدىيىپ، قان تولغان كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ تۇرغان، شاپ بۇرۇت، كۆتمەك چار ساقال سېمىز ئەمەتبەگ (58 ياش) گۈلجمالخانىڭ ئارقىسىدىن قارايدۇ، ئىككى غالچا: — بېكىم قوغلامدۇق، — دەيدۇ. ئەمەتبەگ قامچا تۇقان قولنى كۆتۈرۈپ بېشنى چايقاپ:

— ياق، — دەيدۇ. غالچىلار بەگكە باش ئېكىپ تەزمىم قىلىپ ئەمەتبەگنىڭ ئارقىسىغا كېلىپ تۇرىدۇ.

گۈلجمال مۆددۈرۈپ قاچماقتا. كالتا يىرتىق ئىشتىنىدىن پاچاقلىرى كۆرۈنۈپ قالىدۇ. ئۇشۇقلۇرغىچە قارغا پاقان پۇتنىڭ بىرىدە كونا يىرتىق ئۆزۈك، بىرىدە كىڭىز پاپياق كۆزگە چىلىقىدۇ.

شىددەت بىلەن ئېتلىپ كەلگەن ئىت گۈلجمالغا يېتىشىپ ئۇنىڭغا ئېسىلىدۇ. گۈلجمال قار ئۇستىگە دۇم يېقىلىدۇ. ئىت ئۇنى غالجىرىلىق بىلەن تالايدۇ. گۈلجمال ”ۋاي جان... ئادەم بارمۇ، ...“ دەپ داد-پەرياد كۆتۈرۈدۇ.

ئەمەتبەگ ۋە ئۇنىڭ غالچىلىرى قاقاقلاب كۈلىشىدۇ.
ئىت گۈلجمالنى تالماقتا. قېقىزىل قان قارنى قىزىل بويىايدۇ.
ئەمەتبەگ، غالچىلار قاقاقلاب كۈلۈشىدۇ.

گۈلجمالنىڭ ئۇنى ئۆچىدۇ. بۆرە ئىت ئالدى ئىككى پۇتسدا گۈلجمالنىڭ قان ساقىپ تۇرغان تىتلىپ كەتكەن دۈمبىسىگە دەسىسىپ ئۇزۇن تىللەرىنى چىقىرىپ هاسىرغان حالدا يىراقتا تۇرغان ئەمەتبەگكە قاراپ قاۋايدۇ.

ئەمەتبەگنىڭ بېنىدىكى بىر غالچا باش مالتقى بىلەن بىكىز بارمۇقىنى ئاغزىغا سېلىپ ئىسقىرتىدۇ. ئىت شۇئان گۈلجمالنى تاشلاپ بەگنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىدۇ.

گۈلجمال قار ئۇستىدىن ئۆمىلەپ قوپۇپ ئالدىغا قاراپ يۈگىرىدۇ.
قان ئارلاش ئاياغ ئىزى قار ئۇستىدە قالىدۇ.
ئىت ئارقىسىغا بىنىپ يەنە قوغلايدۇ.

گۈلجمال سازلىقا كېلىپ قالىدۇ، پۇتلرى پاتقاقا چوڭقۇر پاتىدۇ.
ئۇ ئارقىسىغا قاراپ بېتىلىپ كېلىۋاتقان غالجىر ئىتتى كۆرۈپ پۇتون كۈچى
بىلەن يۈگىرىدۇ. ئۇ ئالغا يۈگۈرگەن سېرىي پاتقاقا چوڭقۇرلاپ كىرىدۇ. ئىت
بېتىشىپ كېلىپ "هاپ" قىلىپلا ئۇنىڭ ئۇستىدىكى جۈل-جۈل لاتىنى
بېلىكچە يېرتىپ چۈشۈرۈتىدۇ.

ئىت يەنە بىر بېسلىپ ئۇنىڭ مۇرسىدىن چوڭ بىر پارچە گۆشنى
چىشلىپ ئۆزۈۋالىدۇ. گۈلجمال قاتىق بىر چىرقراپ، ئالدىغا ئۆزىنى ئاتىدۇ.
قار سۈبىي يېغلىپ قالغان بىر ئازگالغا چۈشۈپ كېتىدۇ.

ئۇ بارا-بارا قاپقا拉 لاي سۇ ئىچىگە چۆكۈشكە باشلايدۇ. ئىت ئالدىغا
مېڭىشقا جۈرنەت قىلالماي ئازگالغا بويىنى سوزۇپ قاۋايدۇ. ئىتتىڭ قانغا
تولغان ساپىسىرىق چىقر كۆزلىرى چوڭىيپ كۆرۈنۈپ بىر جۈپ كۆز
ئىچىدىن «مۇڭلۇق زىمن» دېگەن خەت چىقىپ، كۆرۈنۈش توختايىدۇ.
ئارقىسىدىن فىلىم ئاپتۇرلىرى ۋە ئىشلىكۈچلىرنىڭ ئىسمىلىكى چىقىدۇ.
مۇقىددىمە تۈگەيدۇ.

1

قىش، كۈندۈز. قىڭىز-قىيىق خارابە ئۆليلەر لەپىلدەپ بېغۇۋاتقان قار
تۈزۈندىلىرى ئارسىدا، قار ئاستىدا غۇۋا كۆرۈنىدۇ. ھۇشقيتىپ چىقۇۋاتقان
شۇرۇغان دەرەخ غوللىرىدىكى قارلارنى ئۈچىرىدۇ.
تېبىلغاق بىزا يولىدا مۇكىچەيىگەن بىر ئايال بويىدىن بېكىز بىر تاياققا

تايanganan هالدا قهدهمليرىنى ئاران يوتىكەپ ماڭماقتا. شالاپ-شالاپ قلىپ بېسىلغان ئەسکى بىر پاي ئۆتۈك، بىر پاي كىكىز پاپياق ئېنىق كۆرۈنىدۇ. ئېكراىندا گۈلچامالنىڭ سۇلغۇن چىرايى كۆرۈنىدۇ.

2

كۈندۈز. تاملرى زەي ئۆرلەپ يېقىلاي دەپ قالغان بىر ئۆينىڭ ئىشىك ئالدى. گۈلچامال ھالسىزلىنىپ ھاسىراپ بىر ھازا تۇرۇپ قالىدۇ. سوغۇققا چىدىمایي بەدەنلىرى لاغىلداب تىرىھەپ تۇرىدى. ئۇ زەئىپ ئاؤازدا: — ھەق دوست ئىللەللا! غېرىپىنىڭ قەدىمى يەتتى. بالانىڭ قەدىمى يەتمىگەي. ئاللا يولىدا بەرگەن سەدقەڭلار زايى كەتمىگەي ئامن!... ، دەپ توۋلايدۇ.

بىر ھازادىن كېيىن ئاياغ شەپسى ئاڭلىنىپ، ئىشىك ئۈلگۈچىكى غىچىرلاپ بىر قانىتى قىيا ئېچىلىدۇ. چىرايى تاتارغان، ئۇرۇق ھاشم بۇۋاىي (67 ياش) ئىشكتىن بېشىنى چىقىرىپ بىر پارچە نانى گۈلچامالغا ئۆزىتىدۇ. گۈلچامال نانى ئالماي ھاشم بۇۋاىغا تىكلىپ قارايدۇ. ئۇنىڭ لەۋلىرى تىرىھەپ.

— ھا... شىم ... جۇ... ۋازچى، — دەپ پىچىرلايدۇ.
ھاشم بۇۋاينىڭ ھېراللىقتىن ئاغزى ئېچىلىپ قالىدۇ. ئۇنىڭ نان تەڭلەپ تۇرغان قولى چۈشۈپ كېتىدۇ. كۆڭلىدىن مۇنۇ سۆز كېچىدى: “پەرۋەردىكارا نېمە كارامەت بۇ؟ كۆزۈمگە ئادەم سۈرەتلىك جىن كۆرۈنىۋاتىمىدىغاندۇ؟ رەھمەتلەك ئايالىمنىڭ روھى مېنى يوقلاپ كېلىۋاتامدۇ يا؟...”

ھاشم بۇۋاينىڭ كۆزلىرى چەكچىسىپ بىر يۇمۇلدۇ. ئاندىن ”سۇف“،

سۇف“ دەپ ئىككى يېقىغا دەم سالىدۇ-دە، تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ئىشىنى بېپىپ، ناقاقنى سالىدۇ. سەنتۈرۈلگەن بىتى كەشنى تاراقلىتىپ ئىشك ئىچكىرسىگە كىرىپ كېتىدۇ.

3

كۈندۈز. ئەمەتبەگىنىڭ كاتتا قورۇسى ئالدى. قورۇ ئىچىدىن توى نەغمىسى ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ. قورۇ ئالدىدا قاتارى توختىتلغان مەپە، خادىك هارۋىلار تۇرىدۇ. ئاتلار سوۋۇتۇلۇش ئۈچۈن باغلاب قويۇلغان. هەر خىل كىيىنكەن كىشىلەر نەقىشلىك كەڭ دەرۋازىدىن ئالدىراپ كىرىپ-چىقىشىپ تۇرىدۇ. گۈلجمال دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرىدۇ. ئاندىن تىترەگىڭ ئاقازدا:

— هەق دوست ئىللەلا! ... بۇۋى پاتىمەمنىڭ ھەققى-ھۆرمىتى ئۈچۈن غېرىب بىچارىگە سەدىقە بېرىڭلار، ئى سەخى جەننەتلىر، — دەيدۇ. دەرۋازىدىن يۇندا قاچىسى كۆتۈرگەن ئايىمخان (54 ياش) چىقىپ كېلىدۇ. گۈلجمالغا ئىچ ئاغرىتقان قىياپەتتە تىكىلىدۇ. يۇندا قاچىسىنى يەرگە قوبۇپ، كونا نىمچىنىڭ يانچۇقىدىن بىر بوردا ناننى ئېلىپ ئۇنىڭغا سۇنىدۇ. گۈلجمال ئايىمخانغا تىكىلىپ قاراپ قالىدۇ. ”قېرىپ كېتىپتو بىچارە ئايىمخان، بەلكىم مەن ئۇنىڭدىنمۇ بەكەرەك قېرىپ كەتكەندىمەن“، — دەپ پىچىرلايدۇ. ئۇ ئايىمخاننىڭ قولىدىكى ناننى ئېلىپ خۇرجۇنىغا سالىدۇ، كەتمەكچى بولۇپ ئارقىسىغا يېرىم ئۆرۈلۈپ بولۇپ يەنە ئايىمخانغا قاراپ سۆزلىيەدۇ:

— بۇ ھەشەمەتلىك قورۇ كىمكە قارايدىكىن خېسىم؟
— ئەمەتبەگە.

— ھەممىسى بۇرۇنقىدەكلا تۇرۇپتۇ، — دەيدۇ گۈلجمال زەئىپ ئاۋازدا.

ئايىمخان بىر قولى بىلەن ياقىسىنى تۇتۇپ لۇقىنى چىشىلەپ كۆڭلىدە ”ئەقلىدىن ئازغانكەندە بىچارە“ دەيدۇ.
گۈلجمال يەنە سورايدۇ:

— بەگ غوجام زېمىستان قىشتىكى ھۆل-يىعنىغا قارىماي مەرىكە ئۆتكۈزۈپتۇ ھە؟

— ھەئە، ئوغلىنىڭ توينى قىلىۋاتىدۇ، — دەيدۇ ئايىمخان.
— كېلىن ئاغچام بەكمۇ چىرايلىق بولسا كېرەك! بەگزادەمنىڭ مۇبارەك ئىسلاملىرى كىم بولىدىكىن؟

ئايىمخان ئالاق-جالاق بولۇپ ئارقسىغا بىر قارىۋىلىپ:
— بۇ يەردىن تېزراق كېتىۋېلىڭ قېرىندىشىم. غوجاملار بۈگۈنكىدەك كۈندە ئىشىك ئالدىغا تىلەمچىلەرنىڭ كېلىشىنى ياقتۇرمайдۇ. شۇنى بىرەرسىنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ قالغۇدەك بولسىڭىز ئازار بەرمىسۇن يەنە!
... — دەيدۇ.

— ئايىماچا، تالادا كىم بىلەن سۆزلىشىپ تۇريلە؟
قورو ئىچىدىن شر ئېلى (20 ياش)نىڭ ئاۋازى چىقىپ ئۆزىمۇ ئىشىك ئالدىدا پەيدا بولىدۇ. ئايىمخان ھودۇقۇپ، تەمتىرەپ كېتىدۇ. تلى كالامپايىلىشىپ:

— كۆرمەملا غوجام، ماۋۇ مۇسابر بىچارىنى! ھەي خۇدايم ئۆزى ياراقان مۇسابر بەندىسىنى مۇشۇ حالغا سېلىپ قويۇپتۇ. ئۇ سلىنىڭ توپلىرى بولۇۋاتقىنى ئاڭلاپ مۇشۇ خاسىيەتلەك كۈنىنىڭ شەرىپى ئۇچۇن سەدىقە تىلەپ كەپتۇ، — دەيدۇ.

يىگىت ئۆزىگە تىكىلگەن پىتى ھېيكەلدەك قېتىپ قالغان تىلەمچى

ئایالغا ئىچ ئاغرىتقان حالدا قاراپ قويۇپ، قويۇن يانچۇقىدىن بىر دانه ئاقى تەكىنى چىسىپ ئۇنىڭ قولغا تۈتقۈزىدۇ. گۈلجمال كۆكلىدە: ”ئاه... مۇشۇمىدۇ؟ مانا بۇ ئۆزۈن كىرىپك، قويۇق قاشلار يۈلتۈزدەك يېنىپ تۇرغان بىر جۇپ كۆز... فاڭشالق بۇرۇن، دەل شۇنىڭ ئۆزى! ... گۆدەكلەك چېغىدىكى مەسۇم چىرايى ھېلىمۇ ئۆزگەرمەپتۇ“ دەيدۇ.

گۈلجمالنىڭ قورۇق بېسىپ، مومندەك قارىپ كەتكەن يۈزىنى بويلاپ كۆزىدىن ياش تامچىلاشتى باشلايدۇ، شىرىپلى بۇ ھالنى كۆرۈپ ئايىمخانغا: — مۇزلاپ كەتكەن ئوخشايدۇ بۇ بىچارە، قورسقىمۇ ئاج بولۇشى مۇمكىن. هوپىغا ئەكىرىپ يېگۈدەك بىر نەرسە بەرسىلە. ئىسىنىۋالسۇن. — خوش غوجام، — دەيدۇ ئايىمخان.

4

ھوپىلا ئىچى. ھوپىلا ئىچىدە ئادەتىكى كىشىلەر، بايلار، مۆتىۋەرلەر، قاسقان شەپكە كىيگەن ھۆكۈمەت ئەمەدارلىرى كىرىپ-چىقىپ، ئۇ ياقتنى-بۇ ياققا ئۆتۈشۈپ تۇرىدۇ. خزمەتكارلار ئالدىرىشىپ ئۇ ياقتنى-بۇ ياققا قاتىماقتا. بىر بۇلۇڭدا بورا ئۆستىدە كالا-قوينىڭ كېسىلگەن، چۇقا-پاڭالچاقلىرى دۆۋەلىنىپ تۇرىدۇ. داش قازانلاردا پۇرۇقلاب ھور چىقىپ گوش قاينماقتا.

ئايىمخان گۈلجمالخانى چالا كۆپۈپ ئىس چىۋاتقان چۈچۈل دۆۋەلەتكەن بۇلۇڭغا باشلاپ كېلىپ ئۆلتۈرغۈزىدۇ. ئۆزى بىر تەرەپكە كېتىپ ئۆزۈنغا قالماي بىر قاچا پولو ئەكېلىپ بېرىدۇ.

5

ئوقاشتەك گىلهملەر بىلەن بىزەلكەن ھۈجرا. ناش ئەينەك ئالدىدا

ئەمەتبەگىنىڭ ئۇچىنچى خوتۇنى نۇسراەت خېنىم (30 ياش) ئۆزىنى پەدەزلىمەكتە. سېمىزلىكتىن ئۆزىنى ئاران سۆرەپ ماڭىدىغان يوغان قورساق ئەمەتبەگە ھۇجريغا كىرىپ كېلىدۇ. نۇسراەت خېنىم ئەمەتبەگىنى كۆرۈشى بىلەنلا "هم" دەپ دىمىقىنى قېقىپ ئۆز ئىشنى قىلىۋېرىدۇ. ئۇنىڭغا ياردەملىشۋاتقان دېدەك قىزغا ئەمەتبەگ كۆزىنى چوڭ ئېچىپ سۈرۈك قارايدۇ. دېدەك قىز بەگكە بىرنى تەزمىن قىلغاندىن كېيىن چىقىپ كېتىش ئۇچۇن ئىشكە ماڭىدۇ. نۇسراەت خېنىم:

— نەگە بارسىن؟ — دەپ سورايدۇ.

دېدەك قىز ئىزىدا توختاپ قورقۇمىسراپ بىر بەگكە بىر نۇسراەت خېنىمغا قارايدۇ. ئەمەتبەگ قولىنى شلتاپ:

— ماڭ جۈگۈر توبىي بولغان قىزغا ياردەملەش، — دەيدۇ، دېدەك چىقىپ كېتىدۇ. بەگ نۇسراەت خېنىمنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭ ئىڭىدىن تۇنۇپ ئۆزىكە قارىتىدۇ.

— سەت، ئىزا تارتىمايدىغان قېرى، — دەيدۇ نۇسراەت خېنىم تەنە ئارىلاش ناز بىلەن. بەگ خوتۇنغا قاراپ ھېجىيىپ:

— نېمە دېسەڭمۇ مەيلى. ئەقلى-ھوشۇڭ جايىدا. خەلقئالەم ئالدىدا شەرسار بولماي ئىشىمىز مۇشۇنچىلىك ئۇڭغا تارتى خۇداغا شۈكىرى، — دەيدۇ.

6

ھويلا. ئەمەتبەگ ھوپىلدا پەيدا بولىدۇ، ئۇ، ھەر خىل ئىشلار بىلەن ھوپىلدا قىسراپ يۈرگەن ئادەملەرگە تەككىبىرۇانە قىياپتە شۇم نەزەر تاشلاپ:

— ئايىشىلارنى چاققان قىلىپ، تېز-تېز قىمىرلاڭلار! — دەيدۇ.
ئۇنىڭ كۆزى بۇلۇڭدا ئۇلتۇرغان گۈلجمالخانغا چۈشىدۇ. تەلهتنى
بۇزۇپ ۋارقرايدۇ:

— ھوي نان قېپىلار! بۇ پاسكىنا جۇلدۇر كېپەننى نېمىشقا
كىرگۈزۈشتىڭ بۇ يەركە؟ ئۇنى دەرھال ھەيدەپ چقار!
گۈلجمالخان ھاڭۋاققان قىياپته بەگە بىردىم قاراپ تۇرغاندىن
كېسىن چىرايى تاتىرىپ، قوللىرى دىرىلدەپ تىرەپ، ساپال قاچا ئاش بىلەن
يەركە چۈشۈپ چېقلىدۇ. ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ بەگىنى زاڭلىق
قلغاندەك لەۋلىرىنى پۈرۈشتۈرۈپ:

— خۇدانىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغان مەندەك بىر بەختىز بەندىنى
دەرگاھىدىن قوغلىما بېگم! ... خۇدا يولىدا بىرىۋاتقان نەزەرگەدىن مەنمۇ
ئۆز نېسۋەمنى ئالايم! ... — دەيدۇ.
بەگ غەزەپ بىلەن ۋارقرايدۇ:

— يوقال، ھوي ئېبكا دەللە! ئىتلەرىمنىڭ ھەققىكە شېرىك بولماي،
ئۆز نېسۋەگىنى گۆرۈستاندىن تېپۋال!
گۈلجمالخانىڭ خۇنۇك كۆزلىرى چوڭ ئېچىلىدۇ:
— ئۆزۈڭنىڭ تاڭز قولۇڭنى تونۇمایۋاتامسەن بېگم؟ يۈزسۈزلىكىنىڭ
چېكى بولىدۇ! ... — دەيدۇ.

مېھمانلار ھەم خىزمەتچى، چاكارلار بۇ ئىككىيەننىڭ ئەتراپىغا ئۇلىشىپ
ھاڭقېتىپ تۇرىشىدۇ، غەزەپتىن ئېسىلىپ كەتكەن بەگ گۈلجمالخاننىڭ
ئالدىغا دېۋەيلەپ كېلىپ دەيدۇ:

— ئېلىس تونۇسۇن سەندەك خۇنۇك ئالۋاستىنى. يوقال كۆزۈمىدىن!
گۈلجمالخان بەگنىڭ قىياپتىكە قاراپ سەۋادايىلارچە قاقاقلاپ
كۆلۈپىتسەدۇ. ئۇ تىرەپ تۇرغان قوللىرىنى بەگە تەڭلەپ تۇرۇپ:

— قېرىلىق بىتىپ ئايىپ قالغان ئوخشايىمن بېكىم. مېنى تونۇيالىغىنىڭنى قارا ... قىزىل گۈلنىڭ غۇنچىسىدەك گۈزەل ياشلىقىنى چەيلەپ، غازاڭ قىلغىنىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ مەندىن كۈنلەپ ساۋۇقۇمنى قىينىپ ئۆلتۈرگىنىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ ھېلىقى ۋاڭ لوبىغا سولاب بەرمەكچى بولغىنىڭدا قارشىلىق قىلسام لاخسىگەر بىلەن ئۇرۇپ پىشانەمنى پېرۋەتكىنىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ قارىغىنا مەن كىمگە ئوخشايىمەن؟ ... — دەپ سورايدۇ.

گۈلجمالخان چۆكۈرۈپ كىيىقالغان يىرتىق تۇماقنى ئېلىپ چۆرۈپتىدۇ. ئۇنىڭ سول چېكىسىدە ئۇزۇن بىر تارتۇق كۆرۈنىدۇ. ئەمەتبەگ ئىس-هوشىنى يوقاقان حالدا گۈلجمالخانغا بىر هازا چەكچىبىپ قاراپ قالىدۇ:

— هوى سەن... سەن؟ — دەپ خىرقرايدۇ.
گۈلجمالخان ئاۋۇالقىدىنمۇ بەكرەك كۈلۈپ كېتىدۇ.
— ئەمدى ئېسىڭگە كەلدىمۇ بېكىم؟ مە... مەن شۇ. سېنىڭ چېنىڭنى ئالغۇچى ئەززائىلەمەن! ...، — دەيدۇ.

گۈلجمالخاننىڭ كۆزلىرى قورقۇنچىلۇق بىر تۈسکە كىرىدۇ. ئۇ ئاستا ئاستا ئەمەتبەگە بىقىنىلىشىدۇ.
بەگىنىڭ كۆكۈرگەن چىرايى قورقۇنچىدىن قېتىپ قالىدۇ. ئۇ ناھايىتى تەستە خىرقرايدۇ:

— كۆزۈمىدىن يوقىتىڭلار بۇ ئالۋاستىنى. هوى، قېنى سىلەر ئىتنىڭ باللىرى! ...
خىزمەتكار مالايلار گويا ئەمدىلا ئۇييقىدىن ئويغانغاندەك چۆچۈشۈپ، يوپۇرۇلۇپ كېلىپ گۈلجمالخانغا تاشلىنىدۇ.

7-

كۈندۈز، قارلىق دالا. بەگىڭىڭ غالچىلىرى گۈلجمالخاننى سۆرەپ ئەكېلىپ بىر قارلىق ئازگالغا تاشلىۋىتىدۇ. گۈلجمالخان قار ئىچىگە چۆكۈپ كېتىدۇ، غالچىلار بىر-بىرىگە قارىشىپ ھىجىيىشىدۇ-دە، قايىتىپ كېتىدۇ.

8

كۈندۈز، بەگىڭىڭ هوپىلىسى. ئەمەتبەگ پۇشۇلداب تىنلىپ، چىكە تو مۇرلىرى كۆپكەن هالدا ئىزىدا بىردىم قېتىپ تۇرغاندىن كېپىن ماغدۇرسىزلىنىپ ئورنىدا لاسىسىدە ئولتۇرۇپ قالىدۇ. خىزمەتكارلار دەرھال ئۇنى يوّلىۋالىدۇ.

9

ئەمەتبەگىڭىڭ خاس ھۇجرىسى. بەگ مامۇق چۈشەك ئۇستىدە پۇشۇلداب تىنلىپ ياتىدۇ. ئۇنىڭ پۇت-قوللىرى بەزگەكتەك تىترەيدۇ. چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىدۇ. ئۇ بىردىنلا ئورنىدىن دەس تۇرىدۇ.

10

كەچ، شىرىپلى هوپىلىدا قازان قۇمۇچىلارنى يېغىشىتۇرۇپ يۈرگەن خىزمەتكارلارنى يانداب ئۆتۈپ باھقا چىقىدۇ. ئۇ ئاسماندا جىمىرلاپ تۇرغان

سان-ساناقسیز يۇلتۈزلا رغا تىكىلىدۇ. كۆز ئالدىدا تۇرسۇنىايىڭى سىماسى
پېيدا بولىدۇ.
ئەسلامىه.

11

كەچ، ئەمەتبەگىنىڭ ھۇجىرىدا نۇسرەت خېنىم ئاق رومال
ئاستىدىن بېشىنى ئاق لاتىدا تاڭغان، ئۆزۈن پەرېجە ئۇستىدىن قارىلىق
باغلىغان حالدا مىشىلداپ يىغلاپ ئولتۇرىدۇ. ھۇجىرىغا ئەمەتبەگ كىرىپ
كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىر قاچىدا چۆچۈرە كۆتۈرگەن شىرېلى (15
ياش) كىرىپ دادىسىنىڭ يىنىدا تۇرىدۇ. بەگ گېلىنى قىرىپ قوبۇپ:
— ھە، بولدى قىل خوتۇن يىغلاۋەرمە. يىغلغانغا ئۆلکەن ئادەم
تىرىلمەيدۇ. ھەممىمىز ئۆلدىمىز. بۇ خۇدانىڭ تەقدىرى. داداڭ ئۆلۈپ كەتكەن
بولسا ئۇنىڭ كەينىدىن ئۆلگۈلۈكۈمۇ؟ داداڭ ئۆلکەن بولسا مەن — تاغدەك
ئېرىڭ تۇرۇپىتىمەنغا؟ نېمىدىگەن تۈگىمىكەن يىغا بۇ، — دەيدۇ.

نۇسرەت خېنىم بېشىنى كۆتۈرۈپ بەگكە:

— مەنغا مەيلى، سىڭىلم تۇرسۇنىاي كىچىككىنه تۇرۇپ ئاتا-ئانسىز
قارا يېتىم بولۇپ قالدى. كىمنىڭ ئالدىدا قېقىندى-سوقۇندى بولۇپ يۈرەر
بىچارە، — دەيدۇ. ئەمەتبەگ:

— خوتۇن كىشى دېگەن ھەرقانچە ئەرشتە ئۇچىسىمۇ يەنە كالىھ
پەمدە. بىر قىز مېنىڭ شۇنچە كاتتا قورۇ جايىمغا سىخىمدىكەن. شۇنىڭغىمۇ
كاللاڭ ئىشلىمەيدۇ-دە. ئەلۋەتتە سەن ئۇنىڭغا ئانا، مەن دادا بولۇپ، ھە
ماۋە بىزنىڭ شىرېلى ئاكا بولۇپ، بېشىنى سىياب ئۆز ئاتا-ئانسىنىڭ
يوقلىقىنى بىلىندۈرەيمىز-دە، — دەيدۇ.

ياز، باع. شرئىلى بىر دانه كېپىنهكى تۇتىۋالدۇ. تۇرسۇنىاي (11 ياش) خۇشال بولۇپ چاۋاڭ چىلىپ شرئىلىنىڭ قولغا ئېسىلىدۇ. تۇرسۇنىاي:

— ئاكا، ئاكا... ماڭا بەر... ماڭا بەر... — دەيدۇ.

شرئىلى قاچىدۇ. تۇرسۇنىاي قوغلايدۇ. بېتىشەلمەي سىزىغا ئۇلتۇرۇپ تېپىچەكلىپ يىغلايدۇ. شرئىلى تۇرسۇنىاينىڭ يېننغا كېلىپ زوڭزىپ ئۇلتۇرۇپ:

— مەن قانداق ئاكاڭ؟ — دەيدۇ.

— تاتلىق ئاكام، قەندەك ئاكام، — دەيدۇ تۇرسۇنىاي.

— يەنچۈ؟

— يەنە... يەنە... — تۇرسۇنىاي گەپ تاپالماي لېۋىنى پۇرۇشتۇرىدۇ.

— سۆيۈپ قويە! ئاندىن بېرىمەن.

تۇرسۇنىاي شرئىلىنى سۆيۈپ قويىدۇ. شرئىلى كېپىنهكى تۇرسۇنىايغا بېرىدۇ. تۇرسۇنىاي كېپىنهكى ئېلىۋېلىپلا:

— ئەسکى ئاكام، ئەسکى ئاكام، — دېكىنچە قاقاقلاپ كۈلۈپ قاچىدۇ. شرئىلى قوغلايدۇ.
ئەسلىمە تۈگەيدۇ.

كېچە، باع.

شرئىلى باغنى ئارىلاپ ماڭىدۇ. ئايىغى ئاستىدا قار غىچىرلايدۇ. ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدە ئەمەتبەگىنىڭ مۇنۇ سۆزلىرى چاراڭلايدۇ: "شرئىلى بېشىك يىكىرىمنىڭ قارىسىنى ئالدى. بېشىكىنى ئوڭلاب قويىدىغان پەيت ئۆنۈپ كېتىھى دەۋاتىسىدۇ. شۇڭا مەن تۇرسۇنىيلىنى سائى ئېلىپ بېرىمىكىن دەۋاتىمەن، ئالدىمدا چوڭ بولغان بۇ ئىسىل قىزنى سىرتقا بىرگەندىن كۆرە..."

— دادا ئۇ مېنىڭ سىڭلىم تۇرسا.

— نەدە سېنىڭ سىڭلىك بولىدۇ. ئۆزۈڭ خېلى چوڭ بولغاندەك قىلغىنىڭ بىلەن ئەقلەك چوڭ بولمىدى-دە سېنىڭ. ئۇ دېكەن خان ئاچاڭنىڭ سىڭلىسى. بولدى گەپ شۇنداق بولسۇن!..." شرئىلى قار ئۇستىدە زوڭزىبىپ ئولتۇرىدۇ. كۆزىنى يۇمۇدۇ. ئەسلىمە.

14

كۈز، كۈندۈز، باغ ئىچى.

تۇرسۇنىي گۈلزارلىق ئىچىدە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرىدۇ. قىز گۈل ئارىسىدا شۇنچىلىك كۈزىل كۆرۈنىدۇ، چوڭقۇر خىبالغا بېتپ ئولتۇرىدۇ. شرئىلى پەم بىلەن ئۇنىڭ ئارقىسىغا كېلىدۇ. قىز سەزمەيدۇ. شرئىلى قىزنىڭ كۆزىنى بېتىۋالدۇ.

— ۋېبىيە! ... كىم بۇ؟ — دەيدۇ تۇرسۇنىي.

تۇرسۇنىي چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ. ئۇ شرئىلىنىڭ قوللىرىنى ئىتتىرىپ قۇتۇلۇشقا ئۇرۇنىدۇ.

— كۆزۈمنى ئاغرىتىۋەتتىلە! قويۇۋەتسىلە، — دەيدۇ.

— ئۇنداق ئاسان ئىش يوق، — دەيدۇ شەرئىلى ئاۋازنى باشقىچە
چىقىرىپ، — مېنىڭ كىملىكىمنى تاپالسىلا ئاندىن قوييۋېتىمەن، — دەيدۇ.
— بۇ... سلە... قارىكا! — دەيدۇ تۇرسۇنىاي.
— تاپىسلا! — شەرئىلى قولىنى قوييۋېتسدۇ.
— ئۆز خىيالىم بىلەن ئولتۇرۇپ سلىنىڭ يېنىخا كەلگەنلىكلىرىنى
سەزمىي قاپتىمەن قارىكا، — دەيدۇ قىز ئەپىو سوراۋاتقاندەك ئۆزىخاھلىق
بىلەن.

شەرئىلى ئۇنىڭ سارغايان چرايى، مۇڭ بېغىپ تۇرغان كۆزلىرىگە
سىنچىلاپ قارايدۇ.

— نېمە بولدىلا تۇرسۇنىاي؟ يېقىندىن بېرى ھەممىمىزدىن چەتنەپ
يىغلاپ بۈرگەندهكلا قىلىدىلىغۇ؟ ئۆيدىكىلەردىن بىرەرسى كۆڭلىلىرىگە ئازار
بەردىمۇ. ياي؟ — دەيدۇ مېھرىبانلىق بىلەن. تۇرسۇنىاي:

— يوقسو قارىكا، ئۆزۈمچىلا شۇنداق، دەيدۇ. شەرئىلى:

— چوڭلار ئارسىدىكى ئىككىمىزنىڭ توبى ئۇستىدە بولۇنغان
گەپ-سۆزلەرنى ئاڭلىغان بولسىلا، شۇ ئېغىر كېلىۋاتامدۇ. ياي؟ ... ئەگەر
راستىنلا شۇنداق بولدىغان بولسا من سلىنى بۇ تەشۋىشتىن خالاس
قىلىشنىڭ چارىسىنى تاپىمەن!

قىزنىڭ سۇلغۇن يۈزىگە قىزىللەق يۈگۈرۈپ، لەۋلىرىدە مۇڭلۇق
تەبەسىسۇم جىلۇه قىلىدۇ، قىز ياش ئەگىپ تۇرغان خۇما كۆزىنى يىگىتكە
تىكىپ ئەندىكەن حالدا:

— ئۇلارنىڭ ئېيتقىنىدەك بولۇشنى بەكمۇ ئاززۇ قىلاتىم قارىكا. لېكىن
خۇدايم مَاڭا ئۇنداق بەختنى نېسىپ قىلمაپتىكەن، — دەپ ئۆكسۈپ
يىغلاپ، يۈزىنى قولى بىلەن توسغان حالدا يۈگۈرۈپ باگدىن چىقىپ
كېتىدۇ. شەرئىلى قىزنىڭ ئارقىسىدىن قوشۇمىسىنى تۈرگەن حالدا قاراپ

قالىدۇ. كېيىن چرايىغا ئىللەق تەبەسىسوم يۈگۈرەيدۇ. ئەسلىمە تۈگەيدۇ.

15

كېچە، هوپلا.

ئۆيلەرنىڭ دېرىزسىدىن چۈشكەن چىراغ نۇرى ھوپلىنى غۇۋا يورۇقۇپ تۇرىدۇ.

شىرىپلى باغ ئىشىكىدىن ھوپلىغا كىرىپ كېلىدۇ. شۇ چاغدا يان ھۇجىرىنىڭ ئىشىكى بېچىلىپ سېمىز بىر ئايال چىقىدۇ.

— بەللى، كېلىن بىچارە نەۋاقتىن بېرى ئورۇن ئىچىدە يىگىتىنى كوتۇپ ياتسىمۇ، بەگىزادەمنىڭ بۇ يەركە قېچىپ كىرىۋالغاننى قارىما مەدىغان! ھى... ھى... ھى... تازا خۇپ كەلدى-دە، بىرى قۇرغۇيىدەك يىكتى، بىرى چىلىكىدەك خېنىم، ۋاي... ۋاي... ۋاي... خۇدایم سىلەرنى يىلىمەك يەملىك شتۇرۇۋەتسۇن ھى... ھى... ھى... — دەيدۇ سېمىز ئايال.

شىرىپلى يانچۇقىدىن بىر ئاق تەڭكىنى ئېلىپ ئايالغا بېرىپ ھۇجىسى تەرىپكە ماڭىدۇ.

16

كېچە، ئازادە بېزەلگەن كەچىلىك ھۇجىرىنى پەندەر يورۇقۇپ تۇرىدۇ. ئۇچاقتا گۇرۇلدەپ ئوت كۆيىمەكتە. ئىشىكتىن شىرىپلى كىرىپ كېلىدۇ.

ئۆي بۇلۇڭغا راسلانغان ئورۇن ئىچىدە قىز ياتىدۇ. قىز يەلكىلىرىنى تىترىتىپ ئۇنسىز يىغلىمىقتا. سوغۇقتا ئۇزاق تۇرغانلىقتىن مۇزلاپ كەتكەن

شىرىپلى ئۇچاقىسى ئوتتا قولنى ئىسىتىدۇ. قىزنىڭ بارغانچە ئېسەدەپ يىخلاشلىرى شىرىپلىنىڭ دىققىتىنى تارتىدۇ. ”بىچاره قىز نېمىشقا يىخلايدىخاندۇ؟ ئۇنىڭ نازۇك قەلبى كۈتۈمىگەن توينى ئورۇنلاشتۇرغۇچىلارنىڭ قوپاللاردىن ئازار بىكەندىدۇ ياكى...“ شىرىپلىنىڭ كۆكلىدىن ئەنە شۇ خىياللار كېچىدۇ. ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ بېشىنپ قىزنىڭ بېندىكى ئورۇنغا كىرىدۇ.

— نېمىشقا يىغلايسىز؟ — دەيدۇ ئۇ، ھودۇقۇش بىلەن. ئۇ، قىزنىڭ ياش بىلەن يۇيۇلغان يۈزىنى سىيلاب:
— ياكى مەن بىلەن توي قىلغىنىڭىزغا ھەسرەت چىكىۋاتامسىز؟ —
دەيدۇ.

قىز ئۆزىنى تېخىمۇ بېسىۋالماستىن ئۆكسۈپ يىغلاپ كېتىدۇ.
— ئاھ! ... ئۆز ھالىمغا قويىسلا مېنى قارىكا ... — دەيدۇ قىز تىترەك ئاۋازدا، — بۇ شەرمەندىلىكىم بىلەن قانداقمۇ يۈزلىرىگە قاپىلايمەن؟
بۇنداق ياشاشتن كۆرە ئۆلکىنىم ياخشى!...

شىرىپلى قىزنى باغرىغا باسىدۇ. ئۇ قىزنىڭ مەڭزى، بېشانسى، بويىنغا سۆيدۇ. يەنە سۆيىش ئۆچۈن لېۋىنى يېقىن ئەپكىلىپ بىردىنلا توختاب قالدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى يوغان ئېچىلىدۇ. يىكىت ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كېتىدۇ. ئۇ قىزغا تىكلىپلا قاراپ قالدى. ئۇنىڭ قۇلاق تۇۋىدە غەلتە شارقىرغان شىددەتلەك سادا پەيدا بولىدۇ، ئۇ قۇلاقلىرىنى ئېتىۋالدى. تامنىڭ تورىسىغا قارايدۇ. شىددەتلەك شاۋقۇن بىلەن تەڭ ئۆي پىرقىراپ چۆرگىلەشكە باشلايدۇ، ئۆي ئەڭ بۇقىرى سۈرەتتە پىرقىرىماقتا. شىرىپلى بىردىنلا ھالسىزلىنىپ يەرگە يېقىلىدۇ. شىددەتلەك شاۋقۇن بىر خىل شارقىرىماقتا. ئۆي بۇقىرى ئەۋجىدە پىرقىرىماقتا.

كېچە، هوپلا.

ئەتراب تىمتاسلىققا چۆمگەن. ييراق-ييراقلاردىن ئاندا-ساندا ئىتلارنىڭ قاۋىغان ئازاڙى ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ.

هۇجرا ئىشىكى ئېچىلىپ شىرىپلى دەلدۈگىنىپ چىقىپ كېلىدۇ. ئۇنىڭ كۆزىدە ياش لغىرلайдۇ. ئۇ سەنتۈرۈلگەن پىتى لاپاس ئاستىدىكى خادىك ھارۋىغا كېلىپ ھالسىزلىنىپ ئولتۇرۇپ قالىدۇ. بېشىنى چائىگاللاپ بۇلدۇقلاب يىغلىمۇنىسىدۇ. ”ئانا... ئانا... سەن بولغان بولساڭ ئوغلوڭ مۇشۇ كۈنلەرگە قالارمىدى؟ سەن ئوغلوڭنى تۇغۇپ قوييپلا ئۆلۈپ كەتمىگەن بولساڭچۇ؟...“ دېكەنلەر كۆكلەردىن كېچىدۇ. ”دادام... ئۇ نېمىشقا بۇ توينى ئالدىرماپ قىلىقۇنىسىدۇ؟... ئۇنىڭ قورسقىدىكى بالا...“ مۇنۇ سۈرەتلەر ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن ئۆتىدۇ.

ئەسلىمە.

ياز، كۈندۈز، بەگ هوپلىسى.

بەگنىڭ چوڭ خوتۇنى 14 ياشلاردىكى مىشىلداب يىغلاپ تۇرغان قىزنى پەپىلەپ تۇرۇپ، بەگكە داد ئېتىماقتا:

— هوى، بۇ شۇمنەكلىرىنىڭ دەستىدىن قىزىمىزغا كۈن بارمۇ يوق؟
بۇ بولسچۇ سلىنىڭ پۇشتىلىرىدىن چۈشكەن حال قىزلىرى جۈمۈ...
ئەمەتبەگ، شرىپلى (12 ياش)نىڭ قولقىدىن سوزۇپ تۇرۇپ، غەزەپ بىلەن ئۇنى تەستەك بىلەن ئۆتىدۇ. ئۇنىڭ بۇرىنىدىن بۇلدۇقلاب قان

چىقىدۇ.

بەگ قوللەرىنى شلتىيىدۇ، قان تولغان كۆزلىرىدىن ياتۇرۇلۇق بىيغىپ تۇرىدۇ. ئۇ شىرىئىلىنى بىر بۈلۈكغا قىستاپ كەلمەكتە. شىرىئىلى قورقۇنچىلىقىدا يالۋۇرماقتا. بەگ تىللماقتا.

19

كەچ، بەگ شىرىئىلىنى تاراس قىلىپ قامچا بىلەن تۇرىدۇ. شىرىئىلىنىڭ يۈزىدە قانلىق قاھىچا ئىزى قالىدۇ.

20

كۈندۈز، پاتىمە خېنىم (100 ياش) ھۇجىرسىدا تىسوئى سىيرىپ تۈلتۈرىدۇ. شىرىئىلى (14 ياش) يىغىلغان پىتى ھۇجىربا ئالاقزادە حالدا قېچىپ كىرىدۇ. پاتىمە خېنىم شىرىئىلىنى باغرىغا بېسىپ: — هوى نائىنساپلار مېنىڭ نەۋەمگە قايىسىڭ ئازار بېرىشتىڭ ھە؟! — دەيدۇ زەئىپ ئاۋازدا.

ھۇجىربا غەزەپلىك ئەلپازدا كىرگەن ئەمەتبەگ بوسۇغىدا توختاپ قالىدۇ، ئۇ قەددىنى سەل ئېگىپ تۇرۇپ: — ئانا... ئۇنى...، — دەيدۇ.

— ھە قايىسى؟ — پاتىمە خېنىم قاپقىنى تۇرىدۇ.
— بالام بۇمۇ سېنىڭ پۇشتۇڭدىن تامغان بالا. ئۇنىڭ ئۇستىگە سېنىڭ ئىزىك بولۇپ قالىدۇ. خوتۇنلىرىنىڭ گېپىگە كىرىپ ئۇنى خورلىمىغىن، مەن رازى ئەمەس، — دەيدۇ پاتىمە خېنىم.

بەگ بىر نەرسە دېمەكچى بولۇپ ئاغرىنى ئۆمەللەيدۈ-يۇ، پاتىمە خېنىنىڭ سۈرلۈك قىياپىتىدىن ئەيمىنلىپ ئلاجىسىز "خوش ئانا" دەپ باش ئېكىپ قوبۇپ چقىپ كېتىدۇ.

21

كۈندۈز، بەگنىڭ خالىس ھۈجرىسى. بەگ سۈلغۇن، قاپاقلىرى سېلىنغان چىرايدىن قانداقتۇر بىر خىل غەم-قايغۇ ياغقان حالدا خىال سۈرۈپ ئولتۇرىدۇ.

ھۈجرىغا قورۇنغان حالدا شرئىلى كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ بېشىنى ئېكىپ تۇرۇپ:

— دادا مېنى قىچقىرغانمىتىلە؟ — دەيدۇ.

بەگ چىرايىغا زورىغا كۈلکە يۈگۈرتوپ:

— مەكەل، يېنмиغا كەل. قېنى ما ئۇدۇلۇمغا كېلىپ ئولتۇر. ئالە، ما چايىنى، خان ئاچالىك ئۆز قولى بىلەن ناۋاتتا دەملىگەن. ھەقچان ناشتا قىسىدىڭىغۇ دەيمەن. ماۋۇ توقاچتنى يېكىن، قوي يېلىكىنى ئارىلاشتۇرغان توقاچ، يېكىن مە، — دەيدۇ.

شرئىلى دادسىنىڭ بۇ قىلىقىدىن ھەيران بولۇپ گائىگىراپ قاراپ قالىدۇ. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن دادسىنىڭ ئۇنىڭغا غەزەپلىك تېكىشلىرى، قو للەرىنى كۆزىگە تەڭلىپ چالاۋاڭاشلىرى، ئۇنى ئۇرۇش ئۇچۇن قولىنى كۆتۈرگەن سماسى چارىلداب ئۆتىدۇ. ئۇ دادسىنىڭ ئۆزىگە ھەددىدىن زىبادە كۈلۈمىسىرەپ قارااشلىرىغا ھەيران بولۇپ قاراپ قالىدۇ. ئۇ چايدىن ئوتلاپ بەگكە "نېمە دەيتىلە" دېگەن مەندە تىكىلىدۇ. بەگ:

— ھە شرئىلى مۇنداق گەپ. سەن بىلىپ تۇرۇۋاتىسىم. يېقىندىن

بېرى تەن-سالامەتلەكىم تازا ئۆبدان بولماي كېتۋاتىدۇ. سودا-سېتىق ئىشلىرىمىز تازا دېگەندەك يۈرۈشىمەي قويىدى. بۇنىڭدىن كېيىن بۇ ئىشلارنى ئۆزۈڭ بىر تەرەپ قىلىپ، ئۆزۈڭ جۆندىمىسىڭ بولمىدى. ھازىر سەن ئۆبدان جابدۇنۇپ ئەتكە يولغا چىقىغان سودا كارۋىنى بىلەن بېرىپ يەكەن، قاغلىق تەرەپلەردىكى يالاپ تويماس كازازاپلاردا بار قەرزىنىڭ ھەممىسىنى يىخىپ كەلگىن. ”مانا“، ”ئەنەن“ دەپ ئىت يىلدىن ئېشك يىلىغىچە سۆرەيدىغان ئوخشайдىو بۇ تۈزکۈرلار. قايىتىپ كېلىشىڭىلا تۇرسۇنىاي بىلەن تویۇڭلارنى قىلىۋېتىمىز، شۇڭا بەخەستەللىك قىلىمغىن.

شىرىپلى ئورنىدىن تۇرۇپ ”خوش دادا“ دەپ تەزىم قىلىدۇ.

22

كۈندۈز، قارلىق دالا. قاتارى تىزىلغان تۆكلىك كارۋان قوڭغۇرۇقلەرنى جىرىگەلىتىپ كەلمەكتە. باشتىكى تۆگە ئۈستىدە تۈلكە تۇماق كېيىپ، جۇۋىغا ئۇرانغان شىرىپلى ئولتۇربىدۇ.

23

كۈندۈز، ئەمەتبەگىنىڭ دەرۋازىسى ئالدى.

دەرۋازا ئالدىدا ئەمەتبەگ، ئىككى چوڭ خوتۇنى، تۇچىنچى خوتۇنى نۇسرەت خېنىم ۋە خىزمەتچى چاكاللار تۇرىشىدۇ. تۆگە كارۋىنى بېتىپ كېلىدۇ. شىرىپلى تۆگدىن سەكەپ چۈشۈپ بەگىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېكلىپ سalam قىلىدۇ. شىرىپلى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيکۈم. دادا... خان ئاچىلار، — دەيدۇ.

— ۋائەلەيکۈم ئەسسالام. يارايسەن ... يارايسەن، قاراڭلار بىزنىڭ شرئىلى ياراملىق يىگىت بولۇپ قالدى جۇما... ها... ها...، دەپ كۈلىدۇ.

بەگ شرئىلىنى قۇچاقلاپ كۆرىشىدۇ. نۇسراھەت خېنىم كېلىپ ئۇنىڭ ئۇستىباشلىرىنى قېسىشتۈردى.

ئەمەتىگە كۈلۈپ تۇرۇپ:

— ھە ئىشلارنى قانداقراق ئورۇنداب كەلدىڭ؟ — دەيدۇ.

— ئىشمىز خېلى ئوڭغا تارتى، دەپ جاۋاب بېرىدۇ شر ئېلى.

— ھەبىھەللى. بىزمۇ سېنىڭ توی تەبىيارلىقىنى ئوبدان قىلىپ قويىدۇق. ئەتلا قىلايلى، — دەيدۇ بەگ.

شرئىلىنىڭ چىرايدا بەختىيارلىق تەبەسسىمى جىلوھ قىلىدۇ. ئەسلىمە تۈركەيدۇ.

24

كېچە، بەكتىڭ هوپلىسى. شرئىلى خىيال سۈرگەن حالدا قورۇ ئۆپىلەرنىڭ ئالدىدا ئاستا ماڭىدۇ. ئۇ، پاكار-پاكار سېلىنغان قارا ئۆپىلەرنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ. ھەممە ئۆپىلەرنىڭ چىرغى ئۆچۈرۈلگەن بولۇپ، بىر ئۆپينىڭ رۇچىكىدىن قارا چىراڭنىڭ غۇۋا يورۇقى كۆرۈندۇ. شرئىلى ئىشىك ئالدىدىن ئاستا ئوتتۇپ كېتىۋېتىپ بىر ئايال كىشىنىڭ ئاۋازىنى ئائىلاپ ئىزىدا توختاپ قالدى. ئۆي ئىچىدىن ئايالنىڭ مۇنداق گەپلىرى ئائىلىنىدۇ:

— ئاللا ئېگەم، ياراقان بەندىلىرىنىڭ كۆڭلىگە ئىنساپ بېرىپ بارلىق مۇشكۇللرىنى ئاسان قىلغايىسىن. شۇ بەندىلىرىنىڭ قاتارىدا بۈگۈن بىر تەكىيگە باش قويغان ئىككى ياشنىڭ ئوتتۇرسىغا ئىسىقچىلىق سېلىپ،

كۆكۈل رىشتىنى ئۆزۈلەمس قىلغايىسىن!

شىرىپلىنىڭ كۆكۈدىن مۇنۇ خىمال كېچىدۇ.

”واه... ئۆز دەردىنى تارتالمايۋاتقان بۇ بىچارىلەر ئارىسىدا بۈگۈن توپى
بولغان قىز-يىگىتىنىڭ بەختىنى تىلەپ خۇداغا سېغىنىۋاتقان مېھربان ئايال
كىمدى؟!“

— ئايىمخان ئاچام، — دەپ بىچىرلايدۇ شىرىپلى.
ئۇ ئاستا ئىشىكىنى ئىتتىرىدۇ.

25

ئايىمخاننىڭ غېرىپخانىسى. ئايىمخان تىتلىپ كەتكەن جايىناماز
ئۇستىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ دۇئا قىلماقتا. ئۆيىگە شىرىپلى كىرىپ كېلىدۇ.
ئايىمخان قورقۇپ، ھودۇقۇپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ تلى گەپكە كەلمەي
چىرايى تاترىپ كېتىدۇ.

— ئۇ خىلىمىدىلىسىمۇ ئايىمخان ئاچا، — شىرىپلى غەمكىن
كۈلۈمىسىرەيدۇ.

— يوغىسۇ غوجام... كەلسىلە، كەلسىلە! قانداق بولۇپ بۇ كېچىدە
مەندەك بىر غېرىپ بىچارىنىڭ ئۆيىگە قەدەم تەشرىپ قىلىپ قالغانلا؟...
ئايىمخان شۇنداق دېكەچ پايىتەك بولۇپ بۇلۇڭغا فاتلاپ قویۇلغان
ئەسکى-تۈسکىلەر ئىچىدىن يېڭىراق بىر كۆرىپىنى سۇغۇرۇۋېلىپ مېھماننىڭ
ئاستىغا سالىدۇ. شىرىپلى ناھايىتى قىبىنالغان قىياپەتنە:

— ئۆزۈمچە... شۇنداقلا بىر ئايلىنىپ يۈرگەندىم. سلىنىڭ تېخى
ئۇ خىلىمىغانلىقلەرنى كۆرۈپ، بىردىم مۇڭدىشىپ چىقاي دەپ كىرىشىم،
دەيدۇ. ئايىمخان:

— رەھمەت غوجام، رەھمەت، — دەپ كۆزىگە لەقىدە ياش ئالىدۇ.
— بۇ دەركاھتا پەقهت ئۆزلىرىدىنلا كۆكلىۇم سۇ ئىچىدۇ غوجام، شۇڭا
ھەر قېتىملىق نامىزىمدا سىلىگە بەخت تىلەپ دۇئا قىلىمەن، — دەيدۇ.
يىكىتتىك لېۋىدە غەمكىن كۈلۈمىسىرەش پەيدا بولىدۇ، تىرەڭگۈ
ئاۋازدا:

— ياخشى كۆكۈل، سەممىي تىلەكلىرى ئۈچۈن كۆپ رەھمەت
ئايىمخان ئاچا! ئەپسۇسکى تۇغۇلۇشۇمدىن تارتىپلا بەختى قارىلىق پىشانەمگە
پۇتۇلەكەنىكەن. ئۇنداق بولىغاندا ئۆز ئانام يىنىمدا بولماسىدى؟ ئىچىدە
زەھەر قايىيەدىغان كۈندەش خوتۇنلار ئارسىدا قېقىندا سوقۇندا بولۇپ
بۈرەمىدىم؟ ھەممىدىن يامىنى بۈگۈنكىدەك خورلۇق ۋە نومۇستقا قالارمىدىم?
— دەيدۇ شرېپلى ۋە ھۆگۈرەپ يىغلاب كېتىدۇ.

ئايىمخان تەشۈشلىنىپ:

— سەۋر قىلسلا غوجام! — دەۋىتىپ ئۆزىمۇ ئۆكسۈپ يىغلىۋېتىدۇ.

26

كېچە، ئايىمخاننىڭ ھۇجىرسى. شرېپلى بېشىنى ئايىمخاننىڭ قۇچقىغا
قوىبۇپ ھۆگۈرەپ يىغلىماقتا. ئايىمخاننىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان ياش ئۇنىڭ
فورۇق باسقان بۈزىنى يۈيماقتا.

27

كېچە، باغ ئىچى. تۇرسۇنئاي قىرى ئۆرۈك شېخىغا سىرتىماق قىلىپ
سېلىنغان ئار GAMÇA ھالقىسىنى بويىنغا سالىدۇ. بۇلاقتىك كۆزلىرىدىن ئاخىرقى

ياش تامچىيدۇ. كۆزى غۇۋاالشىدۇ. ئۇنىڭ كۆزىگە شىرىئىلىنىڭ مۇلايم كۈلۈمىسىرەپ تۇرغان سىماسى كېلىدۇ. تۇرسۇئىتاي يۈرىكىدە ”خەير... خەير... مەن ئۇچۇن قايغۇرمى... مېنى نەپقۇ قىلغىن. مەن قىيامەتتىمۇ ساڭا يۈز كېلەلمەيمەن“ دەيدۇ.

28

كېچە، ئايىمخاننىڭ ھۇجىرسى. شىرىئىلى ئايىمخانغا قاراپ سۆزلەيدۇ: — ئەھۋال ئەندە شۇنداق بولدى. مەن نېمە قىلاي ئانا. مېنىڭ بۇ دەرىدىنى ئانامدىن باشقا كىمگە ئېيتىشىم مۇمكىن؟! ئانام گۆردە يېتىپ مېنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىمنى بىلگەنمىدۇ، ئانام بولمىخاچقا كۆڭلۈم، يۈرىكىم دائىم سلىنى ئانا دېبىشكە ئىلتىجا قىلدۇ. چۈنكى مېنىڭ يۈرىكىم پەقەت سىلىدىنلا بالىنىڭ ئانىدىن بىلىشقا تېكىشلىك مېھربانلىقىنى ئالىدۇ. ئانا، سىلە ئېيتىسلا مەن زادى قانداق قىلاي؟ مېنىڭ ئانام توغرىسىدا بىلدىغىنىم نېمە ئۇچۇن شۇنچە ئاز؟ ھە ئېيتىسلا... ھازىر ئانامنىڭ يوقلۇقى مېنى قانچىلىك ھەسرەتتە قويىۋاتقانلىقىنى بىلدىلما. كىچىك چىغىمىدىم بىر نەرسىدىن قورقسام، تەس كۈنگە قالسام ”ئانا“ دەپ توۋلايتىم ئەممى... — بولدى سۆزلىمسىلە. مەن ئەمدى چىداب بولالىمىم. مەن سلىكە ھەممىنى دەپ بېرىي، — دەيدۇ ئايىمخان. يېكتىنىڭ ياشقا تولغان كۆزلىرىدىن ئۇمىد ئۇچقۇنى يانىدۇ. ئايىمخان يىراق ئۆتۈمۈشتىن سۆز باشلايدۇ. ئەسلامىمە.

29

ياز، كۈندۈز. مەحسۇت موزدۇزنىڭ كېچىككىنە ئاددىي ئۇپىي. مەحسۇت

موزدۇز (50 ياش) بىر كونا چورۇقنى ياماب ئولتۇرىدۇ.

30

كۈندۈز، مەحسۇت موزدۇزنىڭ ئىچكىرىكى ئۆيى، گۈلچامال (16 ياش)
چاق ئېڭىرمەكتە. ئۇ بېشىغا ئاددىي مەخمل دوپىا كېيىكەن بولۇپ ئۇششاق
ئۇرۇلەن ئۆزۈن، قارا چاچلىرى يەلكىسىگە بېبىلىپ ئۇنى نازاكەتلىك، گۈزەل
كۆرسىتىدۇ، ئۇنىڭ قاپقا را قىياقتەك قاشلىرى، بۇلاقتەك كۆزلىرى، مەسۇملۇق
بېغىپ تۇرغان قىرغۇچ مەڭزى ئالاھىدە جەزىلىك گەۋدىلىنىدۇ.

31

كۈندۈز، مەحسۇتاشخۇن ياماقچىلىق قىلىۋاتقان ئۆي. مەحسۇتاشخۇن
پۇتۇن زىھنى بىلەن موملانغان قارا بىپنى تارتىپ ياماق يامماقتا.
— ئەسسالامۇ ئەلەيکۆم، — ئۆيىكە 20 ياشلاردىكى بىر قارامۇنوق
يىگىت كىرىپ كېلىدۇ. يىگىتكە بىر قاراپلا مەحسۇت موزدۇزنىڭ قوشۇمىسى
تۇرىلىدى، شۇنداقتىمۇ ئورنىدىن يېرىم تۇرۇپ:
— ۋائەلەيکۆم ئەسسالام، — دەپ قويۇپ ئىزىغا ئولتۇرۇپ ئۆز ئىشىنى
داۋام قىلغۇزىدۇ. يىگىت ئەيمەنگەندەك ئاستا كېلىپ مەحسۇت موزدۇزنىڭ
يىنىدا ئولتۇرىدۇ. مەحسۇت موزدۇز كۆزنىڭ قۇيرۇقىدا يىگىتكە قارايدۇ.
يىگىت ھەدەپ ئىچكىرى ئۆيىكە بويۇنداب قارايدۇ. مەحسۇت موزدۇز:
— ھە ئىشىڭ بارمىدى؟ — دەپ سورايدۇ.
يىگىت ھودۇقۇپ كېتىدۇ.
— ھە... ھە... ياق... مانداق بىر... بىردىم يانلىرىدا ئولتۇرۇپ

هۇنەر قىلغانلىرىنى كۆرەي دەپ كىرىۋىدىم، — دەيدۇ.

— ھىم...، — دەپ مەحسۇت موزدۇز قىيسىق كۆزلىرىنى يىگىتكە بىر خىل سىرلىق تىكىپ يەنە ئۆز ئىشنى داۋاملاشتۇرىدۇ. يىگىت موزدۇزنىڭ ئۆز ئىشغا بېرىلىپ كەتكىنى كۆرۈپ يەنە ئىچكىرىكى ئۆيگە بوبۇندىدۇ، قانائەت قىلماي ئورنىدىن سەل تۇرۇپ قارايدۇ، موزدۇز كۆزنىڭ قۇيرۇقدا شۇنداق قاراپ، ياماقيتىكى يىپنى تارقان بولۇپ مۇشتى بىلەن يىگىتكە قورسقىغا ئۇرىدۇ. يىگىت ”ھىق“ قىلىپلا ئىزغا ئولتۇرۇپ قالىدۇ. موزدۇز ئۇنى ئەمدى كۆرۈۋاتقاندەك:

— ھە قولۇم تېكىپ كەتتىمۇ؟ — دەيدۇ. يىگىت ئوڭايىسلەنلىپ:

— ھەئە، — دەيدۇ. موزدۇز:

— بەك ئاغرىمىغاندۇ؟ — دەيدۇ. يىگىت:

— ھە... ياق... ياق...، — دەيدۇ ئوڭايىسلەنلىپ.

موزدۇز قوشۇمىسىنى تۇرۇپ:

— بۇ يەركە نېمىگە كىرىدىڭ؟ — دەيدۇ. يىگىت:

— ھۇنەرلىرىنى كۆرگىلى، — دەيدۇ، موزدۇز:

— ھۇنەرلىرىنى كۆرگىلى؟ مائىا ھۇنەر كۆرسەتكىلىما؟ — دەيدۇ

ئاچقىق بىلەن. يىگىت:

— ھە؟... ياق...، دەپ ئالاقيزادە بولىدۇ. موزدۇز:

— مائى كازىاپ، كۆتۈر قاسقىنىڭنى. ھېلى كۆزۈڭە بىكىز تىقىمن،

دەپ يىگىتنى قوغلايدۇ.

يىگىت قورقىنىدىن ئورنىدىن سەكەپ تۇرۇپ، ھودۇققان حالدا ئۆيىدىن چىقىپ كېتىدۇ. موزدۇز لاسىسىدە ئولتۇرۇپ قالىدۇ. كۆڭلىدە ”دۇنىيادا قىز ساقلىماقتىن تەس ئىشىمۇ بارىسىدۇ؟ كۈندە نەچچىنى يولغا سالىمن، ئۇھ... نېمە كۈن بۇ... راست، ئۇمۇ چواڭ بولۇپ قالدى.

تالاغا چقىرىدىغان ۋاقتى بولدى. ماۋۇ ساۋۇت بالا كۆزۈمكە خېلى ئىسىق كۆرۈندۇ. ئىككىسىمۇ...” دەيدۇ.

— دادا، — دەپ ئىچكىرىنى ئۆيىدىن گۈلجمال چىقىپ كېلىدۇ. موزدۇز قىزىنى گويا ئەمدى كۆرۈۋاتقاندەك تىكلىپ قاراپ قالىدۇ. “يَاپىر دققەتمۇ قىلمაپتىمەن پەرشىتىدەك بالا بولۇپ ئۆسۈپسەن قىزمى” دەيدۇ كۆڭلىدە.

— دادا چۈشلۈك غىزا ۋاقتى بولۇپ قالدى. چاي تەبىارلايمۇ؟ — دەيدۇ گۈلجمال دادسىنىڭ ئۆزىگە تىكلىپ قاراشلىرىدىن ئىزا تارتىپ. — ماقۇل تەبىارلۇخىن قىزمى، — دەيدۇ مەحسۇت موزدۇز.

32

ياز، كۈندۈز. ئەتراپنى قويۇق چۆپلەر قاپلۇغان چىغىر يول. گۈلجمال قاپاقنى يۈدۈپ چىغىر يول بىلەن مېكىپ كەلمەكتە. ئۇ بىشىللەق ئىچىدە ياتقان مەھەللەگە توپىماي قارايدۇ، كۆزلىرىدىن بەخت ئۇچقۇنى يالىرايدۇ.

33

كۈندۈز، بۇلاق بېشى. بۇلدۇقلاب سۇ چىقىپ تۇرغان سۈپسۈزۈك بۇلاق سۈپىدە گۈلجالىنىڭ سىماسى كۆرۈندۇ. گۈلجمال ئاستا يۈزلىرىنى سىيلايىدۇ. ماڭلاي چاچلىرىنى تۈزەشتۈرىدۇ، كۆلۈمىسىرىدۇ. قاپاقنى بۇلاققا چۆكۈرىدۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قانداققۇر بىر شەپە كەلگەندەك بولىدۇ. گۈلجمال چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئارقىسىغا قارايدۇ.

ئەمەتبەگ (40 ياش) ئات ئۆستىدە غادىيىپ ئۆلتۈرۈپ، ئۇنىڭغا ئاچكۆزلۈك بىلەن تىكلىدۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئىككى ئاتلىق غالچا قارىشىپ تۈرىدۇ. قىز بەگىنىڭ قاراشلىرىغا چىدىيالماي يۈزلىرى قىزارغان حالدا يەرگە قاراپ، ئۆتۈپ كېتىش ئۈچۈن يانداتپ ماڭىدۇ. ئۇرۇن قامچا دەستىسى ئالدىنى توسايدىدۇ. قىز بەگە قورقۇمىسراپ قارايدۇ. بەگ سەت ھېجىيىپ تۈرۈپ:

— سەن ئۆزى كىمنىڭ قىزى بولسىن؟ — دەپ سورايدۇ.

— مەخسۇتاخۇنىڭ، — دەيدۇ گۈلجمال جاۋابىن.

بەگ قوشۇمىسىنى تۈرۈپ ئويلىنىدۇ.

— قايىسى مەخسۇتاخۇنىڭ ...، هە... هە... هەلىقى مەخسۇت موزدۇنىڭما؟ — دەپ يەنە سورايدۇ.

قىز ئۇندىمەي يەرگە قاراپ تۈرىدۇ.

قىز ئىلدام مېڭىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ تېقىمىغىچە چۈشكەن بوستان چاچلىرى بەگىنىڭ كۆزلىرىنى ئالاچەكمەن قىلىۋىتىدۇ. ئۇ تىلىنى چاكىلدىتىپ شەھۋانىي ھېجىيىدۇ. بىنىدىكى بىر غالچا خۇشامەت بىلەن ھېجىيىپ:

— بېكىم كېچىدىن ياخشى چۈش كۆرۈپتىكەنلا-دە. ھى... ھى...

ھى...، — دەپ كۈلىدۇ.

34

كېچە، بۇلاق بويى. بۇلاقتا تۈلۈن ئايىنىڭ ئەكسى كۆرۈنىدۇ. بۇلاق بېشىدا گۈلجمال بىلەن ساۋۇت (21 ياش) بىر-بىرىگە يېقىن ئۆلتۈرىشىدۇ. گۈلجمال:

— بۇنداق كەچتە مېنى نېمىشقا بۇ يەرگە چىقىشقا زورلايسىز؟ —
دەپ سورايدۇ. ساۋۇت:

— سىزنى قانغۇچە كۆرۈۋالماي كېتىشكە يۈرىكىم زادىلا ئۇنىمىدى.
گۈلجمالى كۆزلىرىنى چوڭ ئېچىپ ساۋۇتقا قاراپ:

— نەگە بارسىز؟ — دەيدۇ، ساۋۇت:

— مارالبىشىغا، چوڭ ئانام ئېغىر كېسىلەكەن بىزنى كەلسۇن دەپ خەۋەر
بېرىپتۇ. ئانام بىلەن ئىككىمىز بارىدىغان بولدوق. مەن بارمسام پەقتە
بولمايدۇ. چوڭ ئانام ماڭا بەك ئامراقتى. ئۇ مېنى بىر كۆرۈۋالسام بولاتى
دەپ يىغلاپتۇ، — دەيدۇ. گۈلجمالى:

— قاچان ماڭىسىز؟ — دەيدۇ كۆڭلى يېرىم بولۇپ.

— ئەتىگەنلىكە تورغاي چۈچۈدا يولغا چىقىساق ئىسىقتا يول
ئاۋۇمایدۇ، — دەيدۇ ساۋۇت جاۋابەن. گۈلجمالى:

— قاچان قايتىپ كېلىسىز؟ — دەپ يەنە سورايدۇ.
ساۋۇت بېشىنى چايقايدۇ، هەر ئىككىسى جىمىپ كېتىدۇ. قىز ئۇنىدىن
تۇرىدۇ. ئۇ يىگىتكە مېھرى بىلەن تىكلىپ:

— بارسىڭىز خۇداغا ئامانەت ئاق يوللۇق بولۇڭ، بەك ئۇزاق تۇرۇپ
فالسام دادام ئاچقىقلادىدۇ، — دەيدۇ.

ئۇ قاپاقنى يۈدىدۇ. يىگىت ئاستا قاپاقنى ئۇنىڭ مۇرسىدىن ئېلىپ
يەرگە قويىدۇ. قىزنىڭ مۇرسىدىن قۇچاقلايدۇ. ئۇنىڭ بويىنغا سۆيىدۇ.
قىز يىگىتنىڭ قۇچقىدىن ئاجرالاپ قوللىرىنى چىڭ سقىۋالغان
يىگىتنىڭ قولغا بىر ئاق ياغلىقنى قالدۇرۇپ قاپاقنى ئالدى-دە، يۈگۈرگەن
پىتى كېتىپ قالىدۇ. يىگىت ياغلىقنى ئاستا ئاچىدۇ. ياغلىق ئوتتۇرسىدا
بىر تال قىزىل غۇنچە كەشتىسى كۆرۈنىدۇ.

كۈندۈز، مەخسۇت موزدۇزنىڭ ئۆبى. دەستىخان ئۇستىدە غورىگۈل نازۇ نېمەتلەر تىزىلغان. بىرقانچە سەللە ئۇرغان پىشىقەدەم، مۆتۈھەر كىشىلەر ئۇلتۇرىشىدۇ. تۆرىدە ئۇلتۇرغان كۆتمەك ساقال تەكەببۈر بىر كىشى ئالدىدا قول باغلاب تۇرغان مەخسۇت موزدۇزغا قاراپ مەنسىتمەسىلىك بىلەن سۆزلەيدۇ:

— قارىغاندا چىرايلىق گەپ سىلىكە ياراشمايدىغاندەك تۇرىدۇ. سىلە تۇرىۋاتقان بۇ زىمنىڭ ھەممىسى ئەمەت بېكىمنىڭ زىمنى. دوپىلىرى چۈشىسە بەگىڭى زىمنىغا چۈشىدۇ. ئاجىزەلىرىگە بېكىمىزنىڭ نەزىرى چۈشكەنکەن قائىدە بويىچە ئىككى قوللاپ سۇنوشلىرى كېرەك. بۇ كېيىنكى كۈنلىرىنىڭ ئوبدان بولۇش يولى، ئەگەر يەنە ئۇنى-بۇنى دەپ تىللەرنى چايىنسىلا بۇ زىمنىغا دەسىسەپ تۇرۇشلىرى تەس بولارمىكىن...

كۈندۈز، مەخسۇتاخۇنىڭ ئىشىكى ئالدى. مېھمانلار ئىشىك ئالدىغا چىقىشىدۇ، ئاتلىرىغا منىشىدۇ. مۇكچىيىپ قالغان مەخسۇتاخۇن ئۇلارغا بىچارىلەرچە بويىنى قىسىپ قاراپ قول باغلاب تۇرىدۇ. ھېلىقى كۆتمەك ساقال تېپىرلاپ تۇرغان ئېتىنىڭ تىزگىنى تارتىپ تۇرۇپ:

— شۇنداق بولىدۇ، ياخشىلىقچە رازى بولسىلمۇ، يامانلىقچە رازى بولسىلمۇ بەربىر رازى بوللا، — دەيدۇ. ئاتلىقلار ئۇزايپ كېتىدۇ. مەخسۇتاخۇن سىزغا ئۇلتۇرۇپ قالىدۇ.

ھۆڭرەپ يىغلىۋېتىدۇ.

37

كۈندۈز، مەخسۇتتاخۇنىڭ ئۆيى. مەخسۇتتاخۇن ئېغىر غەم-قايغۇ
ئىچىدە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرىدۇ. سۇپا ئۇستىدە بىر توب ئىسىل
تاۋار-دۇردۇن كىيىملەر دۆۋەلىنىپ تۇرىدۇ. گۈلجمال سىرتىن كىرىپ
كىيىملەرنى كۆرۈپ ھەيران قېلىپ:

— دادا، بۇ كىيىملەر كىمنىڭ؟ — دەپ سورايدۇ.

مەخسۇتتاخۇن جاواب بەرمىدۇ.

گۈلجمال كىيىملەرگە قىزقىپ قارايدۇ. ئۇ بىر كۆڭلەكىنى ئېلىپ
ئۆزىگە چاغلاپ بېقىپ:

— دادا، دادا قارىڭا ماڭا يارىشامدىكەن؟ — دەيدۇ.

مەخسۇتتاخۇن بېشىنى كۆتۈرۈپ قىزىغا قارايدۇ. قىز ئەركىلەپ:

— قانداق ماڭمۇ يارىشامدىكەن؟ — دەپ يەنە سورايدۇ.

— ياراشتى ... ئۆھۇ... ئۆھۇ...، — مەخسۇتتاخۇن قاتىق يۈتلىپ
كېتىدۇ. ئاغزىدىن قان يانسىدۇ. قىز قورقىنىدىن كۆڭلەكىنى تاشلاپ
ۋارقىرىۋېتىدۇ.

38

كۈندۈز، مەخسۇتتاخۇنىڭ ئۆيى. مەخسۇتتاخۇن كۆزلىرى يۈمۈلغان،
چۈرأىي ساماندەك سارغايان حالدا چۈشكەكتە ياتىدۇ. قىز ئۇنىڭ بېشىدا
يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ يامغۇردهك ياش توڭۇپ يىغلىماقتا. مەخسۇتتاخۇن

كۆزلىرىنى تەستە يېرىم ئېچىپ ئاغزىنى قىمىرىلىتىدۇ. گۈلجمال قۇلقىنى دادسىنىڭ ئاغزىغا يېقىن ئەكپىلىدۇ. مەحسۇتاخۇن: — مەن... مەن... ئۆھۆ... ئۆھۆ...، — ئۇنى بىردىنلا قاتىق يۆتەل تۇتۇپ يۈزلىرى ئېسلىپ كۆزلىرى چاچراپ چىقىپ كەتكۈدەك بولۇپ كېتىدۇ. كۆزلىنىڭ قارسى ئېچىگە تارتلىپ بىردىنلا ئىڭىكى چۈشۈپ قالدى. — دادا...! دادا...

گۈلجمال ۋارقىرغان پىتى ئۆزىنى دادسىنىڭ ئۆستىگە تاشلايدۇ. بۇۋايىنىڭ كۆزلىرى ئۈچۈق حالدا ياتماقتا. قىز بار ئاۋازى بىلەن دادسىنى توۋىلماقتا.

39

كۈندۈز، دەرمەخ يوپۇرماقلىرى سارغىيىپ يەركە تۆكۈلمەكتە. كائىنات ساغۇچ رەڭگە كىرگەن. قارىلىق تۇتۇپ ئۇزۇن رومال سالغان، بېنگە قارىلىق باغلىغان گۈلجمال قاپاقنى يۈدىگەن حالدا چىغىر يولدا مაڭماقتا.

40

قىش. كۈندۈز، لەپىلدەپ قار چۈشىمەكتە. چىراينى مىسکىنلىك باسقان گۈلجمال بۇلاق بويىدا قاپاق تۇتۇپ تۇرىدۇ. يىعىدىن قىزارغان كۆزلىرىنى يىراقتا تىكىدۇ. ئۇنىڭ قۇلاق تۇۋىنده مۇنۇ دىئالوگ جاراڭلايدۇ. — ساۋۇت، قاچان كېلىسىز؟ — ئۇقمايمەن. ”ئۇ ھازىرغە يوق“ دەپ پىچىرلايدۇ گۈلجمال.

41

كۈندۈز. قارلۇق يولدا توي نەغمىسى قىلىشىپ بىرقانچە ھارۋىلىق ئادەملەر ماڭماقتا.

42

مەپە ئىچى. گۈلجمال ئىسىل توپلۇق كېيىملەرنى كىيىگەن بولۇپ، قاپىقىدىن مۇز يېغىپ تۇرىدىغان ئىككى سېمىز خوتۇنىڭ ئوتتۇرسىدا ئۆكسۈپ يېغلىماقتا.

43

كېچە، ھەشەمەتلەك بېزەلگەن ھۇجرا. ھۇجرىنىڭ بىر بۇلۇڭغا راسلانغان چۈشكەك ئۆستىدە گۈلجمال ئولتۇرىدۇ. ئەمەتبەگ قانغا تولغان كۆزلىرىنى گۈلجمالغا سۈرلۈك تىكەن حالدا ئۇنىڭغا يېقىنلاپ كېلىدۇ. گۈلجمال قورقۇنىدىن تۈگۈلۈپ بەگە شەپقەت تىلىگەندەك تىكىلىپ قاراپ قالىدۇ.

44

كېچە، بۇلاق بېشى. ساۋۇت قىزىلگۈل غۇنچىسى كەشتىلەنگەن ياغلىقنى تۇتۇوالغان. ئۇ ياشقا تولغان كۆزلىرى بىلەن ياغلىققا تىكىلىپ قارايدۇ.

كۈندۈز، هۇجرا. ئەمەتبەگىنىڭ چوڭ خوتۇنى مەرەمخان ئەينەك ئالدىدا ئولتۇرىدۇ. گۈلجمال قورقۇمسىراپ ئۇنىڭ ئۆزىنى پەدازلىشغا ياردەملىشىمەكتە.

هۇجرىغا بەگ كىرىپ كېلىدۇ. مەرەمخان بەگكە ئالىيىپ قويىپ قولىدىكى تاغاقنى گۈلجمالنىڭ قولغا دوق قىلىپ تۇتقۇزۇپ: — تۇته، گالۋاڭ گادايىنىڭ قىزى. پەسنىڭ پۇشتى دېكەن لايغەزمل بولىدۇ. بېشىمنى تارا، — دەيدۇ. گۈلجمال تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ بېشىغا تاغاق سالىدۇ. مەرەمخان يەنە چالۋاقايىدۇ:

— هو كۆك ئۇچەي ئۆلۈمىتۈك، يەنە ئەزىمەتنى ئەزگىلى تۇردۇڭعۇ؟ ... وَاي ... وَايغان! ما پەسنىڭ قىزىنى، تايىنلىق ھېنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ ئۆڭچە ئالاي دەمسەن ما ئۆيىنى.

مەرەمخان گۈلجمالنى ھاپياق بىلەن ”چاڭ-چوڭ“ قىلىپ ئۇرىدۇ ھەم قوللىرىنى شىلىپ:

— چىقە ماڭ، كۆرۈمدىن يوقال! ھېلىبىكار كۆرگىلىكىنى كۆرسىتىمەن، — دەپ ۋارقرايدۇ.

گۈلجمال يۈزلىرىنى قولى بىلەن بېسىپ يىغلىغان پىتى ئۆيىدىن چىقىپ كېتىدۇ. بەگ ئۇنىڭغا ھىجىيىپ قاراپ:

— ھاي خوتۇن، ئۇ سېنىڭ دېدىكىڭ ئەمسىس كۈندىشىڭ، ئاچچىقىڭى بوشراق قىل، — دەيدۇ. مەرەمخان:

— ھە، نېمە بولدى بۈرەكلىرى سېلىپ كېتىۋاتامدۇ. تېڭى پەس گادايىغا ئۇبدان ئۆگەندىلە، بىردهم ئايىلىسىلا چىدىيالمايلا. بىزمۇچۇ ئۆز

ۋاقتىدا ئۇنداق سكىۋاشنى قولمىزغا سۇ قۇيغىلى سالمايتتۇق، — دەيدۇ.

46

كۈندۈز، گۈلچامالنىڭ ھۇجرسى. گۈلچامال چۈشەك ئۇستىگە ئۆزىنى دۇم تاشلاپ ئۆكسۈپ يىغلايدۇ. بىر دېدەك قىز كىرىپ: — كىچىك خېنىم، سىلىنى ئىككىنچى خېنىم چاقرىدۇ —، دەيدۇ.

47

كەچ، بەگىنىڭ ئىككىنچى خوتۇنى سېلىمىخاننىڭ ھۇجرسى. بەگىنىڭ ئىككىنچى خوتۇنى قۇچقىدىكى بالىنى پەپلەپ ئولتۇردى. ھۇجرىغا گۈلچامال كىرىپ كېلىدۇ. سېلىمىخان قاش-قاپاقلىرىنى سۈزۈپ گۈلچامالغا تىل سالىدۇ: — ھۇي كۆكتىوش قەلەندەرنىڭ قىزى. قاچان ئەر قارسى كۆرمەنلىكىن دەپ ئاران تۇرۇپتىكەنسەنمۇ دەيمەن. قازانقىڭغا بېكىنىۋېلىپ كۈن بويى ئۇرۇڭنى تۈزەپ ئولتۇرماي ساڭا ئىلتىپات كۆرسەتكەن ما مەندەك كۈندىشىڭىمۇ قارايسەن جۇمۇ. تۇته ما بالىنى بىردمەم بېقىپ بەرسەڭ شۇمۇ ئىش.

ئايال بالىنى گۈلچامالغا بېرىدۇ. بالا شۇئان قىرقىراپ يىغلايدۇ: سېلىمىخان شۇئان گۈلچامالدىن بالىنى ئېلىۋېلىپ دېدەك قىزغا تۇتقۇزۇپ قويۇپ كېلىپ گۈلچامالنىڭ چىچىدىن تۇنۇپ، قوللىرىنى پىشانسىگە نوقۇپ تىل سالىدۇ:

— ھۇ قارا كۆڭۈل دەبىز پاسكىنا. دەردىڭنى مۇشۇ نارەسىدىدىن

ئالامسىن؟ بالنى ئۆلتۈرۈپ قوبۇپ ئۆزۈڭ تۇغۇپ بېگىمنىڭ ئالدىدا
ئۆزۈڭنى تۆركە چقارماقچىما؟ يوقال كۆزۈمدىن سېسىق قانجىق.
سېلىمىخان شۇنداق دەپ گۈلجمالنى ئىتتىرىۋېتىدۇ. گۈلجمال يەركە
دۇم چۈشىدۇ.

48

كېچە، باخنىڭ بىر بۇلۇڭى. گۈلجمال ئىسىدەپ يىغلىماقتا. تامغا
يامشىپ كەتكەن قۇرۇق چىڭىلىك شاراقشىپ ئۇنىڭ ئارسىدىن ساۋۇت
چىقىپ كېلىدۇ. گۈلجمال:

— ۋايىجان! ... كىم بۇ؟ — دەيدۇ.

گۈلجمال قورقۇپ ۋارقىرىۋېتىدۇ.

ساۋۇت چەبىدەسلىك بىلەن ئۇنىڭغا يېقىنلىشىپ ئاغزىنى ئېتىۋالىدۇ
ۋە قۇلقۇغا شىۋىرلايدۇ:

— ئۆزىگىزنى بېسۋېلىك. ئۇنىڭىزنى چقارمالىڭ. گۈلجمال بۇ مەن
... مەن ساۋۇت.

قورقۇپ كەتكەن گۈلجمال ئۇنىڭغا فاراپ ئۆز كۆزىگە ئىشەنەمە
قالىدۇ.

— ساۋۇتوم، سىز بۇ يەركە نېمەدەپ كىرىدىڭىز؟ — دەيدۇ گۈلجمال.
ساۋۇت:

— سىزنى كۆرگىلى كەلدىم، — ئۇ ئازابلانغان حالدا سۆزىنى
داۋاملاشتۇرىدۇ:

— جىنم گۈلجمال مەن ھەركىز بۇنداق بولۇشنى كۈتمىگەندىم.
سىزنى بەگىنىڭ ئادەملەرى ئەپكەتكەن كۈن، مەن چوڭ ئانامنىڭ ئۆلۈمىنى

ئۇزاقان كۈنگە توغرا كەپتۇ. دادىڭىزىمۇ ئۇ دۇنياغا كېتىپ قاپتۇ. مەن بەگدىن قىساس ئېلىپ سىزنى قۇتقۇزۇش مەقسىتىدە تۈنلەپ بەگ قورۇسىنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈرۈم، لېكىن، ئىشقا ئاشۇرالىدىم. سىزدىن ئايرىلغاندىن بېرى بېكىتىم نان، ئىچكىتىم ئاش ئەمەس، كاللام پەقەت سىزنىلا ئۇيلاشتىن باشقما هېچقانداق ئىشقا بارمايدۇ. بۇ جاهان ئەمدى ماڭا هارام بولدى. بېشىمنى ئېلىپ بۇ يەردىن ييراق بىر يەركە كېتىي دەپمۇ ئۆيلىدىم، لېكىن كۆڭلۈم سىزگە تارتىشىپ كەتمىدىم. بىرنەچە قېتىم باغ تېمىنىڭ ئارقىسىدا ئايلىنىپ يۈرۈپ، سىزنىڭ يىغلاۋاقانلىقىتىزنى ئاڭلىغاندەك بولدىم. ئاخىر چىداب تۇرالماي ھەر نېمە بولسىمۇ بىر كۆرۈۋالا ي دەپ بۇ يەركە كەلدىم. ئەگەر ”چىقىپ كەت“ دەپ مېنى بۇ يەردىن قوغلىسىڭىز... ئۇنىڭغمۇ مەيلى...

يېكتىنىڭ ۋۇجۇدى ياپراقتەك تىترەيدۇ. گۈلجمال ئۇنىڭ باغرىغا ئۆزىنى تاشلايدۇ. ئۆكسۈپ يىغلايدۇ. ساۋۇت ئۇنىڭ چاچلىرىنى پۇرایدۇ.

49

ياز، كېچە، باغ ئىچى. گۈلجمال پەم بىلەن ئەمما ھودۇققان حالدا باغنىڭ قارائىغۇ بۇلۇڭى تەرەپكە ماڭىدۇ. قويۇق چىڭىلىك ئارسىدىن ساۋۇت چىقىدۇ. ئىككىسى قۇچاقلىشىپ كۆرۈشىدۇ.

50

كېچە، ھۇجرا ئىچى. گۈلجمال چوشەك ئىچىدە تولغاق تۇتۇپ قىينالماقتا. بىر قېرى مەزلىم ئۇنىڭ ئەتراپىدا پاپىتەك بولۇپ، گۈلجمالنىڭ

كېچە، سېلىمىخاننىڭ ھۇجرسى. ھۇجربىدا بەگ بىلەن سېلىمىخان ئولتۇرىدۇ. بەگ كىچىك قىزىنى ئەركىلەتمەكتە. ئۇ بالىسىنى سۆيۈپ قويۇپ: — كاساپىت، ئوغۇل بولۇپ قالغان بولساڭ بېشىم ئاسماڭا يەتمەمنى؟! ئاناڭ تۇغۇشنى بىلمىيدۇ، — دەيدۇ. سېلىمىخان تۇمشۇقنى ئوشلاپ: — ھىم، خۇدانىڭ بەرگىنىڭ شۈكۈرى دېمەي دائىم كۇپۇر سۆزلەيدۇ، — دەيدۇ.

ھۇجربغا بىر دېدەك خۇشال يۈگۈرۈپ كىرىپ: — بېكىم... بېكىم... كىچىك خېنىم يەڭىدى، — دەيدۇ. بەگىنىڭ كۆزلىرى پارقرابا كېتىدۇ. — ھە... نېمە تۇغىدى؟ — دەپ ئالدىراپ سورايدۇ. دېدەك: — ئوغۇل بېكىم، ئوغۇل، — دەپ جاۋاب بېرىدۇ. بەگ خۇشالىقىدا ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ قولىدىكى قىزىنى كۆنۈرگەن حالدا ئىشاك تۈۋىكە يۈگۈرۈپ بېرىپ بولۇپ، قولىدا بالا بارلىقى ئېسىگە كېلىپ ئارقىسىغا يېنىپ قىزىنى سېلىمىخاننىڭ قۇچىقىغا دوق قىلغاندەك تاشلاپ، پالاقلاپ يۈگۈرگەنچە چىقىپ كېتىدۇ. بالا قىرقىراب يىغلاب كېتىدۇ. سېلىمىخان بوشاشقان حالدا ئولتۇرۇپ قالىدۇ.

كېچە، ھۇجرا. بەگ بېكىدىن تۇغۇلغان بۇۋاقنى بېشىدىن ئۇستۇن

كۆنۈرۈپ، ئۇنىڭ چاترقىغا سۆيۈپ كېتىدۇ. بۇۋاق يىغلايدۇ. كۈلجمال كۆزلىرى يۇمۇلغان حالدا هوشىز ياتىدۇ.

53

كۈندۈز، هۇجرا. بۇدۇققىنا سېمىز بۇۋاقنى بەگ ئەركىلىتىپ چاترقىغا سۆيىدۇ.

— شەرئىلى، شەرئىلى! — بەگ بالسىنى چاقىرىدۇ. بۇۋاق ۋىلىق-ۋىلىق كۈلدۈ. بەگ خۇشاللىقدىن بالىنى تېخىمۇ سۆيۈپ كېتىدۇ. كۈلجمال بولسا سۇلغۇن ئۇلتۇرىدۇ.

54

كۈندۈز، مەرمىخانىڭ هۇجرىسى. مەرمىخان هۇجرىسىدا جايىناماز ئۇستىدە ئۇلتۇرۇپ مەيىۇسلۇك بىلەن دۇئا قىلماقتا:
— ئى خۇدايا، پاكا پەرۋەدىگارا، ئالدىگارا نېمە گۇناھ قىلغان بولغىتىم. نېنى تۇمىشقا توغماس قىلىپ ياراتقانىسىن. ئەشۇ تېگى پەس گادايىنىڭ ۋۇجۇدۇغا ئاتا قىلغان پەرزەنتىنى ماڭا ئاتا قىلسائىچۇ؟!

55

كۈندۈز، سېلىميخانىڭ هۇجرىسى. سېلىميخان قۇچقىدىكى قىزىنى دېدەككە دوقىسىدە تۇتقۇزىندۇ. قىز قىرقىراپ يىغلايدۇ. سېلىميخان دېدەككى ھاپياق بىلەن ئۇرۇپ قۇللىقىنى ئىتتۈپلىپ جىنىنىڭ بېرچە چىرقىرايدۇ:

— يوقال كۆزۈمدىن، چىه. هو ھاڭۋاقتى قانجىق، يوقال دەيمەن!
يوقال!

56

كۈندۈز، بەگىنىڭ ھوپلىسى. نەمەتبەگ گۈلجمالنىڭ ھۇجرىسىدىن خۇشال چىقىپ، قولنى ئارقىسىغا تۇتۇپ چاكارلارنىڭ ئۆبىي تەرمىكە كېتىدۇ. ئۆز ھۇجرىسىنىڭ ئالدىدا تۇرغان سېلىمىخان بۇنى كۆرۈپ غەزەپتن كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ، چىلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، بىغىنالاپ ماڭىنىچە گۈلجمالنىڭ ھۇجرىسىغا قاراپ كېتىدۇ.

57

كۈندۈز، گۈلجمالنىڭ ھۇجرىسىنىڭ ئىچى. شرئىلى بۆشۈكتە تاتلىق ئۇيقۇدا ياتىدۇ. گۈلجمال بۆشۈككە يۆلەنكەن ھالدا كۆز يېشى قىلىپ، مۇڭلىنىپ ئولتۇردىدۇ. ئۆيگە سېلىمىخان كۆزلىرىگە قان تولغان ھالدا بېتلىپ كىرىدۇ-دە، گۈلجمالنىڭ چېچىدىن قاماالاپ ئىلىپ:

— هو تېگى پەس، سېسىق گادايىنىڭ قىزى نەتسىگەندىن كەچكىچە كۈچۈكىڭنى يالاپ ئولتۇراھسەن؟ مەن ساڭا شۇنى بېتىپ قوبای، سەن ئۆزۈگىنى خېنىملار قاتارىدا ھېسابلىما. غوجامنىڭ قۇچقىدا بېتىپ كۈچۈكلەغىنىڭ بىلەنچۈ سەن يەنلا بۇ ئائىلىنىڭ دېدىكىسىن. ئۆزۈگىنىڭ بىر يالاڭ تۆش ئەۋلادى ئىكەنلىكىڭنى ئۇتۇپ قالما. باشقا چاكارلارغا ئوخشاش قىلىدىغان ئىشىڭىنى تېپىپ قىل! — دەيدۇ غەزەپ بىلەن.

سېلىمخان گۈلjamالنى چىچىدىن سۆرىكەنچە ئەپچىقىپ كېتىدۇ.
بۇشۇكتە ياتقان شرئىلى غەۋادىن ئۇيغۇنىپ كېتىپ قىرقراپ يىغلايدۇ.
گۈلjamال ئارقسىغا تارتىشىپ توۋلايدۇ:
— ئوغلۇم... شرئىلى! ... بالام!...

58

كۈندۈز، ئەسکى ئۆي. ئۆيىدە ئايىمخان (20 ياش) ياغۇنچاق
چۆرىمەكتە.

سېلىمخان گۈلjamالنى چىچىدىن سۆرىكەن حالدا كىرىدۇ. ئۇ
گۈلjamالنى ئىتتىرىۋېتىدۇ. گۈلjamال يەركە دوم چۈشىدۇ. ئايىمخان ئورنىدىن
يۈگۈرۈپ قوپۇپ گۈلjamالنى يۈلەيدۇ. سېلىمخان سېمىزلىكتىن سالىيىپ
تۇرغان ئىڭەك گۆشلىرىنى لەخىدىتىپ، قوللىرىنى بېلىگە تايangan حالدا
سۆزىلەيدۇ:

— هۇ ئېبگا پاسكىنا، كۈچۈكىڭ بىلەن چىرايىڭى دەسىمى سېلىپ
ماخچىسىپ ئۇلتۇرماقچىمۇ سەن؟ ئاڭلاپ قوي، بۇگۈندىن باشلاپ ماۋۇ ئايىم
بىلەن ئىشكىڭ چاكار-يىللەقچىلار يەيدىغان ئۇنى مۇشۇ ياغۇنچاقتا
چىقىرسەن، ئەگەر ئۇلكرۇتەلمىسىڭ كۆرگىلىكىڭى كۆرسىتىمەن.
ئۇ شۇنداق دەپ ئىشكىنى جالاقلىتىپ يېپىپ چىقىپ كېتىدۇ.
گۈلjamال ئۆزىنى ئايىمخانغا تاشلاپ ھۆكۈرەپ يىغلاپ كېتىدۇ.

59

كېچە، باغ ئىچى. گۈلjamال ساۋۇتنىڭ كۆكسىگە بېشىنى قويۇپ

ئۆكىسۈپ يىغلىماقتا. ساۋۇت ئۇنى باغرىغا مەھكەم بېسىپ تۇرۇپ سۆزلەيدۇ:
— يىغلىماڭ ئامرىقىم. مەن ھەممىنى ئۆيىدىكىلەر بىلەن پۇنۇشوب
قويدۇم. خۇدا بۇيرۇسا كۈزلۈكىنى يىغۇشىلىپ سىزنى بىر كېچىدىلا ئىلىپ
چىقىمەن-دە، ھەممىمىز بۇ يۇرتى تاشلاپ يىراق يەرلەرگە كېتىمىز. كۈزلۈك
زېرائەتلەرنى يىغىشقا يەنە بىر ئاي قالدى. ئوتتۇز كۇن دېگەن گەپ، ئوتتۇز
كۇن چىشىڭىزنى چىشىلىپ بەرداشلىق بېرىڭ، مەن سىزنى چوقۇم
ئەپكېتىمەن. بۇ دوزاخىن سىزنى چوقۇم قۇتۇزمىمە!

گۈلجمال يىغىدىن قىزارغان كۆزلىرىنى ساۋۇتقا تىكىپ:

— راستما؟ — دىيدۇ خۇشال بولۇپ.

— ھەئە، — ساۋۇت قەتىلىك بىلەن گۈلجمالغا تىكلىدۇ. گۈلجمال
ساۋۇتقىڭ بويىنغا ئېسىلىدۇ. ئىككى ئاشقى-مەشۇق بىر تەن بولۇپ كېتىدۇ.
باغ تېمىنىڭ بۇرجىكىدە ماراپ تۇرغان مەرەخاننىڭ ياؤفۇلۇق يېغىپ
تۇرغان چىرايى كۆرۈنىدۇ. ئۇ چىرمىشىپ كەتكەن ئاشقى-مەشۇقلارغا قاراپ
زەھەرلىك ھېجىيىدۇ.

60

كېچە، بەگىنىڭ بېغىنىڭ ئېگىز تىمى ئۇستىدە ساۋۇتقىڭ بېشى
كۆرۈنىدۇ. ئۇ باغ ئىچىگە زەن سېلىپ قارايدۇ. باغ ئىچىدە ھېچنەرسە
كۆرۈنەيدۇ. پاقا، چىكەتكىلەرنىڭ كۆرۈلداشلىرى ئاڭلىنىدۇ، ئۇ تامدىن باغ
ئىچىگە سەكىرىدۇ.

تام ئارسىدىكى قوبۇق چىكىلىك ئارسىدىن ئالىنە، يەتتە غالچا
يۇپۇرۇلۇپ چىقىپ ساۋۇتقا تاشلىنىدۇ. ساۋۇت چەبدەسلىك بىلەن
ئىككىسىنى ئۇرۇپ موللاق ئانقۇزىدۇ. ئارقا تەرىپىدىن بىر كالىتك ئۇنىڭ

بېشىغا تېگىدۇ. ئۇ هوشسىزلىنىپ يىقىلىدۇ.

61

كېچە، يەر ئاستى گەمە يولى. قوللىرىدا مەشىئەل تۈتۈشقان غالچىلار
هوشسىز ساۋۇتنى سۆرەپ گەمە ئىچىگە ئەكرىپ تاشلايدۇ.

62

كېچە، گۈلچامالنىڭ ھۇجىرسى. گۈلچامال قارا زۇمالدا بۈزىنى چۈمكەپ
ئىشاك تەرهىپكە ماڭىدۇ. ئىشاك يىننغا بېرىشىغا، ئىشاك جالاقلاپ بېچىلىپ
كۆزلىرىكە قان تولغان بەگ ۋە بىر توب يالاقچى كىرىپ كېلىدۇ. گۈلچامال
قورقىنىدىن دالىڭ قېتىپ قالىدۇ.

63

كېچە، گەمە ئىچى. لاۋۇلداب ئوت كۆيۈۋاتقان قەندان ئىچىدە
قىپقىزىل قىزىرىپ كەتكەن تۆمۈر زىخ كۆرۈنىدۇ.
بەگ زىخنى ئېلىپ، قىل ئارغامچىدا تورۇسقا ئېسىپ قويۇلغان
ساۋۇتنىڭ يىننغا كېلىدۇ. بىر غالىچا سىم قامچا بىلەن ساۋۇتنى ساۋىماقتا.
بەگ غالچىنى ئىتىرىتىپ زىخچىنى ساۋۇتنىڭ كۆزىگە بېقىن ئەكېلىپ
تۇرۇپ:

— سۆزلە پاسق ھارىمى، بۇ يەركە نېمەدەپ كەلدىڭ؟ — دەيدۇ.
ھالسىزلاڭغان ساۋۇت، قان ساقىپ تۇرغان ئاغىزنى ئاران مىدىرىلىتىپ،

كۆزىنى يېرىم ئاچقان حالدا:

— هەممىنى بىلىپ تۇرۇپ يەنە نېمىنى سورايسەن؟ — دەپ جاۋاب بېرىدۇ.

بەگ غەزەپتن بوغۇلۇپ قىقىزىل زىخنى ساۋۇتىنىڭ ئاغزىغا تىقىدۇ.
ساۋۇت قاتىق ۋارقراپ هوشىدىن كېتىدۇ.

غالچا ساۋۇتىنىڭ يۈزىكە سۇ چاچىدۇ. ئۇ ئاستا-ئاستا هوشىغا كېلىدۇ.
كۆزىنى ئېچىپ بەگكە غەزەپ بىلەن تىكىلىدۇ. گەپ قىلىشقا تىرىشىدۇ-يۇ،
ئاغزىدىن گەپ چىقىرالماي قالىدۇ.

غالچىلار چاچلىرى چۈۋەلغان، يۈزلىرى قامچا ئىزىدىن يارا بولغان،
كىيىملەرى يىرتىلغان گۈلjamالنى سۆرەپ ئەكتىرىپ بەگنىڭ ئايىغىغا تاشلايدۇ.
گۈلjamال يەرگە دۇم يېقىلىدۇ. بەگ ئۇنىڭ چېچىدىن تارتىپ ئۇرە تۇرغۇزۇپ
ساۋۇتقا فارىتىپ تۇرۇپ:

— هوى تۇخۇمى بۇزۇق شەرمەندە جالاپ، ئاشناڭ بىلەن مۇنداق
ھالەتتە ئۇچىرىشارەن دەپ ئويلاپ باقىغان بولغىيەتىڭ؟! — دەيدۇ.
گۈلjamال يۇمۇلغان كۆزىنى تەستە ئاچىدۇ. كۆز ئالدىدا ئېسلىپ
تۇرغان ساۋۇتىنى كۆرۈپ چۆچۈپ “ئاھ” دەپ ئاغزىنى ئېچىپ قالىدۇ.
“بىچارە ساۋۇتۇم، مېنى دەپ بالا-قازاغا ئۇچراپتۇ... قۇۋە تۈلكىلەر پايلاپ
يۈرۈشۈپتىكەنسەن-دە! ...، مەن... مەنۇ غەپلەتتە قاپىتىمەن، مېنى
كەچۈرگىن ساۋۇتۇم...” دېگەنلەرنى كۆكلىدىن كەچۈرىدۇ. ئۇنىڭ
كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش قۇيىلىدۇ. بەگ:

— سۆزلە هوى بۇزۇق شەرمەندە! نەچچە ۋاقتىن بېرى سىككىڭ
قانداق ئەسکىلىكەرنى قىلىشتىڭ؟ — دەيدۇ.

گۈلjamال ئۇچىقىمای تۇرىدۇ. بەگ:

— مانا، ئاشناڭنى كۆر! — ئۇ قولىدىكى قىزىرىپ تۇرغان زىخنى

ساۋۇتىڭ قورسقىغا تىقىدۇ. ”پاژ-پۇز“ قىلىپ ئىس چىقىدۇ. ساۋۇت قاتتىق
ۋارقىرايدۇ. ئۇنىڭ بېشى يانغا قىيىسىپ كۆزلىرى ئۈچۈق حالدا ئىككى
چوشۇپ كېتىدۇ.
كۈلجمال بىر چىرقىراپلا هوشىدىن كېتىدۇ.

64

قىش، كۈندۈز. لەپىلدهپ قار ياغماقتا. ئەمەتبەگنىڭ هوپىسى.

65

كۈندۈز، ئەسکى ئۆي. ئايىمخان بىلەن كۈلجمال ياغۇنچاق
چۆرىمەكتە. كۈلجمال ئۇرۇقلاب بىر تېرە، بىر سۆڭك بولۇپ قالغان.

66

كۈندۈز، باهار پەسىلى. مېۋىلىك باغ گۈل-چىچەككە تولغان. چىچەك
ئۇستىدە هەسىل ھەرسى ئۇچۇپ يۈرىدۇ.

67

كۈندۈز، ئەسکى ئۆي. ئايىمخان بىلەن كۈلجمال ياغۇنچاق
چۆرىمەكتە. ئايىمخان كۈلجمالنىڭ سۇلغۇن، خىيالچان چىرايىغا قاراپ ئۇلغۇ
كىچىك تىنىدۇ.

ياز، كۈندۈز. ئەمەتبەگىنىڭ دەرۋازا ئالدىدا ئەمەتبەگ ۋە ئۇنىڭ خوتۇنلىرى، غالچىلىرى بىسىل كىيىنىشىكەن حالدا تۇرىشىدۇ. ئالىتىدەك مەپ بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى كېلىپ توختايىدۇ. بىرىنچى مەپىدىن ۋاڭ لوبي (50 ياش) سىككى تەتھىينىڭ قولتۇقلۇشى بىلەن چۈشىدۇ. ئەمەتبەگ قول باغلاب نەچچە پۇكلىنىپ ۋاڭ لوبيغا تەزم قىلىپ ئۆيگە باشلايدۇ. ۋاڭ لوبي ۋە ئۇنىڭ هەر خىل كىيىنىشىكەن ئەمەلدارلىرى، ساقچىلار دەرۋازا ئالدىغا سېلىنغان پاياندارغا دەسىسەپ دەرۋازا ئىچىگە قاراپ ماڭىدۇ.

كۈندۈز، بەگىنىڭ ھەشەمەتلەك بىزەلكەن مېھمانخانىسى. مېھمانخانىنىڭ بىر تەرىپىدە سازەندىلەر ئۆسسىۇل پەدىسىگە ساز چالماقتا. بىر سەتەڭ ئايال قاش كۆزلىرىنى ئويىتىپ ئۆسسىۇل ئوينىماقتا. مېھمانلارنىڭ ئالدىغا سېلىنغان داستخان ئۇستىگە گوش، كاۋاپ... دېگەندەك مول نازۇنپەمەتلەر قوبۇلغان بولۇپ، ئۇلار ھەدەپ يەپ ئىچىشىمەكتە.

ئەمەتبەگ خۇشامەت بىلەن ھېجىيىپ، قولىدىكى پەتنۇسقا سېلىنغان سەككىز دانە ئالتۇن يامبۇنى ۋاڭ لوبيغا ئۇرىتىدۇ:

— شەنگەن جانابىلىرىغا ئۇزۇندىن بىرى پېقىرنىڭ غېرىپخانىسىغا ئاياغ بېسىش نېسىپ بولمىدى. بۇگۈن شەنگەن جانابىلىرىنىڭ پېقىرنى پەس كۆرمەي غېرىپخانەمگە قەددەم تەشرىپ قىلغانلىقى مېنى ئىنتايىن خۇشال

قىلدى. بۇ ئەرزىمىسى نەرسىلەرنى كۆكۈم ئۈچۈن قوبۇل كۆرۈشلىرىنى
تىلىمەن!

ۋالى لوپىنىڭ پىستە كۆزلىرى قىسىلىپ خۇشاللىقتىن تىلىنى چىقىرىدۇ،
قاقاقلاب كۈللىدۇ. قولغا قەدەھەنى ئالىدۇ ۋە:
— بەگ سەندە تولا-تولا ياخشى، خوشە، — دەيدۇ.
قەدەھەلەر جاراقلاب بىر-بىرىگە ئۈرۈلىدۇ.

70

كەچ، بەگىنىڭ تاشقىرى هۇجرىسى. بىر ساتچى غەرق مەست بولغان
ۋالى لوپىنى يېللەشتۈرۈپ تاشقىرى ئىشكە قاراپ كەلمەكتە. ۋالى لوپى
كالامپاي دەسسىپ ماڭىدۇ. ئۇلار ئىشكە تۇۋىنگە كېلىشىكلا پەتنۇستا كاۋاپ
كۆتۈرۈپ هۇجرىغا كىرىۋاقان گۈلچامال بىلەن دوقۇرىشىدۇ. ۋالى لوپى
گۈلچامالنىڭ گۈزەل دۈخسarıغا قاراپ كۆزلىرىنى چوڭ ئېچىپ، لۇنى
يالايدۇ. شەھۋانە ھېجىيىدۇ.
— ئا... گۈزەل كىزا!... دەيدۇ ئۇ كۆزلىرىنى خۇمارلاشتۇرۇپ،
ئاندىن ئارقىسىغا قارايدۇ. ئارقىسىدىن چىقان بەگكە قاراپ تامقىنى
چاكىلدىسىدۇ. ھەر ئىككىسى قاقاقلاب كۈلۈشۈپ كېتىدۇ.

71

كېچە، بەگىنىڭ هۇجرىسى. بەگ پۇشۇلداب چۈشەكتىن ئىنجىقلاب
تۇرىدى. ئۇ ئىشكە يېرگە قاراپ تۈرگان گۈلچامالغا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا
قاراپ قويۇپ سۆزلىدۇ:

— شەنگەن جانابىرىنىڭ كۆزىگە سىسىق كۆرۈنۈپ قالغان ئۇخشايىسىن. ئۇ سېنى ياقتۇرۇپ قاپتو، كىرىپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئالغىن! ۋالى لوبى دوسلۇقا يارايدىغان، قولى ئۈچۈق نادەم، ئىلتىپاتىنى ئايىمادۇ. گۈلچامالنىڭ چرايى غەزەپلىك تۈسکە كىرىدۇ. ئۇ تۆزىنى ئاران-ئاران

بېسىپ تۇرۇپ:

— ئۆز ئەمەرىدىكى خوتۇننى ياتباش كىشىگە سولاپ بېرىشنى وېجىداني كۆتۈرۈدىغان ئەرنى بۈگۈن كۆرۈۋاتىمىن! بۇنداق پەسكەشلىكىنى ئادەم تۈگۈل بىر بېغىلدا ياتقان ھايۋانىمۇ قىلماسى!..., — دەيدۇ. بەگنىڭ چرايى مورىدەك تاترىپ، كۆزلىرى چاچراپ چىقىپ كەتكۈددەك چەكچىيىدۇ. ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىشىپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ دەيدۇ:

— ئائىزىگىنى يۇم، تېڭى پەس بۇزۇق شەرمەندە! شۇنى بىلىپ قويىكى، سەن مېنىڭ ئەمەرىدىكى خوتۇن ئەممەس، مەن سېنى ئاللىقاچان تالاق قىلىۋەتكەن. سەن مېنىڭ ئايىغىمىدىكى بىر سېسىق قول. ئەگەر دېگىنىمكە كۆنەمەيدىكەن سەن تىرىك كۆرمىۋېتىمىن!... گۈلچامال قىلچە قورقماستىن بەگنىڭ ئالدىغا بىر قەدەم مېڭىپ مەسىخە بىلەن:

— ھىم! ئۆلتۈرۈمەن دەپ قورقۇتماقچىمۇ؟ ئاللىقاچان ئۆلۈپ بولغانىمەن. ئەمدى تېنىمنى ئۆلتۈرسەڭ رازىمەنكى ئۆزۈمنى بۇلغىمايمەن. ۋالىلوپىنىڭ كۆڭلىنى ئالدىغان ئىشقا چوڭ خېنىملار ناهايىتى ئۆستا، شۇلارنى سولاپ بەرگىن، مۇرادىڭغا يەتكۈزىدۇ، — دەيدۇ. بەگ غەزەپتن كالىدەك ھۆركىرەپ، بېتلىپ كېلىپ گۈلچامالنىڭ كانىيىدىن بوغىدۇ. گۈلچامال ئۇنىڭ قولىنى قاتىق چىشلىۋالىدۇ. بەگ داد-پەرياد قىلىپ گۈلچامالنى قويىۋېتسىدۇ، پۇتىغا پۇتلۇشىپ تۇرغان

لاخسکرنى ئېلىپ گۈلجمالنىڭ بېشغا ئۇرىدۇ. گۈلجمالنىڭ يېشانسىدىن
ئېقىپ چۈشكەن قان شۇئان يۈزىنى بويابىدۇ، هوشىزلىنىپ يېقىلىدۇ.

72

كېچە، بەگىنىڭ ئۆيى ئارقىسىدىكى باغ. گۈلجمال، ئاييمخان بىلەن
ئەلمىلەك قۇچاقلىشىدۇ، ھەر ئىككىسى ئۆكسۈپ يېخلىشىدۇ. ئاييمخان
يىانچۇقىدىن قاتمۇقات ئەسكى لاتىغا ئۇرالغان بەش دانە ئاڭ تەڭىنى
چقىرىپ گۈلجمالغا تۇتقۇزۇپ:

— بۇنى ئالغىن، جاھاننىڭ ئېتىكى كەڭىرى، بۇ يەردە تۇرۇھرسەڭ
پات ئارىدا سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ، — دەيدۇ.
ئاييمخان بىلەن گۈلجمال يەنە قۇچاقلىشىدۇ.

73

كۈندۈز، سېلىميخاننىڭ ھۈجىسىنى. بەگ سېلىميخان بىلەن چىرمىشىپ
ئۆلتۈرۈدۇ. بىر غالقا ھودۇقۇپ كىرىپ كېلىدۇ: دە:
— غوجام، غوجام... گۈل... گۈلجمال قېچىپتۇ، — دەيدۇ.
— ھە؟! ... ، — دەپ، بەگ ئۇنىسىدىن سەكىرەپ تۇرۇپ كېتىدۇ.
سېلىميخان تۇمىشۇقىنى تولغاپ:

— ھىم، ھەرنىمە قىلىپ بولسىمۇ تالادىن يەنە بىرىنى تۈغۈپ
بېرەرىمكىن دېسىم...، — دېبىشىكە، بەگ:
— ئاغزىڭىنى يۇم! ھۇ كالۋاڭ نان قېپىلار دەرھال قوغلاپ بېرىپ،
ئۆلۈكى بولامدۇ، تىرىكى بولامدۇ تېپىپ كېلىش! — دەيدۇ غەزەپ بىلەن.

كۈندۈز، بەگىڭىڭ دەرۋازىسى ئالدى.
دەرۋازىدىن بىر توب غالچىلار ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ چىقىپ كېتىدۇ.

كېچە، بەگىڭىڭ ھۇجرىسى. بەگ تاقىر بېشىنى شاپىلاقلاب چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ ئولتۇرىدۇ. دېدەك قىز پەتنۇستا چاي كۆتۈرۈپ كىرىپ بەگكە سۇنىدۇ. بەگ پەتنۇسقا بىر ئۇرۇپ چايىنى ئۆرۈۋىتىدۇ. شۇ چاغدا بىر غالچا ھاسىراپ-ھۆمىدەپ كىرىپ دەيدۇ:
— غو... غوجام، ئىزدىمىگەن ھېچ يېرىمىز قالىدى، ئۇنى تاپالىمىدقۇق.
بەگ غالچىنى ھاپياق بىلەن ئۇرىدۇ.

قىش، كۈندۈز، تاغ جىلغىسى.
لەپىلدەپ قار ياخماقتا.
جىلغا ئىچىدە ئىشەككە ئوتۇن ئارتقان بىرقانچە ئوتۇنچىلار كېتىپ بارماقتا.
جىلغىدىكى چىغىر يولدا بۆرە يەپ يېرىم ياتا قىلىپ قويغان بىر ئىيالنىڭ جەستىنى ياتىدۇ، ئوتۇنچىلار جەسەتنىڭ ئەتراپىغا ئولشىدۇ. ياش، كورەك تۇماق بىرسى:
— بۇ ھېلىقى بەگىڭىڭ كېچىك خوتۇنى گۈلچامالخاننىڭ جەستىدەك

قلىدۇ. رەھمەتلەك بىر بۆرىدىن قۇتۇلۇپ يەندە بىر بۆرىگە يەم بۇپتۇ-دە
— دەيدۇ.

77

كېچە، ئايىمخاننىڭ غېرىپخانىسى.

ئايىمخان جايىناز ئۈستىدە كۆزىدىن ياش تۆكۈپ سۆزلەيدۇ:
— رەھمەتلەك گۈلچامال رازى بولغۇن دوستۇم. ياتقان بىرىڭىچىنەر
بولسۇن، بۇ دۇنيادا ھېچنېمىنىڭ راھىتنى كۆرەلمەي ئاخىر بۆريلەرگە يەم
بولۇپسىن.

78

ياز، كۈندۈز. كېرمەنەجىنىڭ هوپلىسى.

هوپلىدا توى بولماقتا. سازەندىلەر توى نەھىمىسى قىلماقتا. ياشلار
ئۇسسىۇل ئۇينىماقتا. داستىخانغا قويۇلغان لىگەنلەردىكى پولۇلارغا قوللار
ئۇزىتىلماقتا. ئەمەلدار، ئاخۇن، بەكلەر بىر-بىرىگە خوش-خوش ئېيتىشىپ
كۆشلەرنى ئاچكۆزلۈك بىلەن يېيشىمەكتە.

79

كۈندۈز، كېرمەنەجىنىڭ ھەشەمەتلەك مېھمانخانىسى.
يۈغان سەللە ئورىغان قېرى ئاخۇنۇم نىكاھ ئوقۇماقتا. بىرمۇنچىد
ئايەتلەردىن كېيىن ئاخۇنۇم ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان ئەمەتبەككە:

— ئىسلاماخۇندىن تامغان، بۇئى پاتىمەخاندىن تۇغۇلغان ئەمتاخۇن
بەگ، ئۆز دازىلىقلرى بىلەن يۈرت كاتىلىرىدىن بىرى بولغان كېرم
هاجمىنىڭ قىزى نۇسراەت خېنىمى ئەمرلىرىگە ئالدىلىمۇ؟ — دەيدۇ.
ئەمدەتبەگ:

— ئالدىم، — دەيدۇ.

ئاخۇنۇم يەنە بىرمۇنچە ئايەتلەرنى ۋوقۇغاندىن كېپىن:
— كېرم هاجىمدىن تامغان، ھېلىمە خېنىمىدىن تۇغۇلغان نۇسراەت
خېنىم ئۆز دازىلىقلرى بىلەن ئەمدەتبەگىنىڭ حالال خوتۇنلىقىغا تەگدىلىمۇ؟
— دەيدۇ.

80

كۈندۈز، يان ھۇجرا.
چۈھىبەلكە پۇركەنگەن نۇسراەت خېنىم ھۇ تارتىپ يىغلىماقتا. ئۇنىڭ
ئەتراپىغا ئۇلاشقان ياش چوکان-قىزلار پاراقلاپ كۈلۈشىمەكتە. سىككى ئايال
كىرىدۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن سىككى ئەر كىرىدۇ. بىر ئايال چۆمبەلنى سەل
قايرىپ تۇرۇپ:

— نۇسراەت خېنىم ئەمدەتبەگە تەگدىلىمۇ؟ — دەپ سورايدۇ.
نۇسراەت خېنىم سۈئىي يىغىسىنى توختىتىپ پىسىگىنە بىرنى
كۈلۈپ:

— تەگدىم، — دەيدۇ.

شۇئان قاتىق قىقاس-چۇقانلىق كۈلە كۆتۈرۈلدۇ.

81

كېچە، ئەمدەتبەگىنىڭ ھۇجرىسى.

نۇسراهەت خېنىم ئەينەك ئالدىدا قالش-قاپاقلىرىنى سۈزۈپ شەيتان خۇلقى بىلەن كۆزلىرىنى ئۇينىتىپ ئولتۇرىدۇ. ئىككى يەڭىگە خوتۇن ئۇنى پەدارلىماقتا. هۇجرىغا ئەمەتبەگ ھىجىيىپ كىرىپ كېلىدۇ. ئىككى يەڭىگە خوتۇن بەگە تەزمىن قىلىپ چىقىپ كېتىدۇ. بەگ كېلىپ نۇسراهەت خېنىمى ئىڭىكىدىن تۇتۇپ ئۆزىكە قارىتىدۇ. قويۇق ساقال ئارسىدىكى قىلىن كالپۇكىنى نۇسراهەت خېنىنىڭ ئاغزىغا يېقىن ئەكېلىدۇ. نۇسراهەت خېنىم بەكىنىڭ ئاغزىغا بېنىكىنە ھاپياق بىلەن ئورىدۇ. بەگ كۆتۈلمىكەن زەرسىدىن كۆزىنى چەكچەيتىپ قارايدۇ. شۇ چاغدا نۇسراهەت خېنىم بەكىنىڭ بۇينىغا ئېسىلىپ ئۇنى سۆيىدۇ. بەگ خۇشال ھىجىيىدۇ.

82

كېچە، مەرەمەخاننىڭ ھۇجرىسى.
مەرەمەخان ئورنىدا يېتىپ، ئۇخلىيالماي ئۇياقتىن-بۇياقتا تولغانىندۇ.

83

كېچە، سېلىمەخاننىڭ ھۇجرىسى.
سېلىمەخان ئىچ كىيىمىلىرى بىلەن ئەينەكە قاراپ، يۈزلىرىكە ئۇپا سۈرمەكتە.

ھۇجرىغا بىر ياش غالپا ھىجايان ئالدا كىرىپ كېلىدۇ.

— خېنىم ھېنى چاقرتىتىكەنلا، — دەيدۇ.

سېلىمەخان ئارقىسىغا ئۆرۈلمەي تۈرۈپ سۆزلەيدىدۇ:

— ھەئە، بېنىمغا يېقىن كەل، قۇلىقىڭغا دەيدىغان گېپىم بار.

غالجا قورقۇمسىراپ ئۇنىڭ يېقىنغا يېقىن كېلىپ ئىگىشىپ قۇللىقىنى سېلىمىخانغا يېقىن قىلىدۇ. سېلىمىخان كاپ قىلىپ ئۇنى قۇچاقلىۋالىدۇ.

84

ياز، كۈندۈز. ئەمەتبەگىڭ هوپلىسى.

ئەمەتبەگ بىلەن نۇسرا تەرىپلىكىنى بىرگە چىقىپ قاقاقلاب كۈلۈشكەن، نۇسرا تەرىپلىكىنى بىرگە ئەركىلىكەن حالدا باھقا چىقىپ كېتىدۇ. هوپلىنىڭ ئىككى تەرىپسىدىكى ئىككى دېرىزىدىن سېلىمىخان بىلەن مەرمەخان كۈندەشلىك ئۆتى ئىچىدە غەزەپ بىلەن چەكچىشىپ بىرگە بىلەن نۇسرا تەرىپلىك ئارقىسىدىن قارشىپ قالىدۇ. مەرمەخان بارماقلرىنى چىشلەيدۇ.

85

كۈندۈز، باغ ئىچى.

شىرىپلى پىشىپ مەي بولۇپ كەتكەن ئۆرۈك ئۆستىدە ئۆرۈك بېغىتىدۇ. تۇرسۇنىاي چوشكەن ئۆرۈكلەرنى تەرمەكتە. شىرىپلى ئۆرۈك ئۆستىدە ئۆرۈپ: — تۇرسۇنىاي ئۆرۈكىنىڭ ئۆچكىسىنى قانداق قىلىسىز؟ — دەيدۇ. تۇرسۇنىاي:

— چىقىپ مېغىزىنى ئايىپ تىزىق تىزىمەن —، دەيدۇ. شىرىپلى:
— تىزىقنى قانداق قىلىسىز؟ — دەپ سورايدۇ. تۇرسۇنىاي:
— بىرسىگە بېرىمەن، — دەيدۇ. شىرىپلى:
— كىمكە؟ — دەيدۇ.

تۇرسۇنىاي بەخت ئۇچقۇنى چاچراپ تۇرغان شەھلا كۆزلىرىنى ئۆرۈك

شېخىدا ئۆزىكە قاراپ تۇرغان شىرىپلىغا تىكىپ كۆزىنى قىسىپ تۇمشۇقنى پۇرۇشتۇرىدۇ. شۇئان ھەر ئىككىسى قاقاقلىشىپ كۈلۈشۈپ كېتىدۇ. بىردىنلا ھەر ئىككىسىنىڭ كۈلۈكىسى توختاپ قالىدۇ. ئاپىرات يىراق بولىغان جايىدىكى قېرى ئۆرۈكىنىڭ دالدىسىدا ئۇلارغا تىكىلىپ قاراپ تۇرغان بەگى بىلەن نۇسرەت خېنمغا يىوتىكلىدۇ.

86

كۈندۈز، ياز.

باغ ئىچىدىكى ئۆرۈك سايىسىدا تۇرسۇنئاي ئاق رەختكە گۈل ئىشلەپ ئۇلتۇرىدۇ. شىرىپلى ئارقىسىدىن ئاستا كېلىدۇ. تۇرسۇنئاي سەزمەيدۇ. شىرىپلى ئۇنىڭ قولىدىكىنى تارتىۋالدۇ. تۇرسۇنئاي ”ۋاي“ دەپلا چۆچۈپ تۇرنىدىن تۇرۇپ، شىرىپلىنى كۆرۈپ قىزىرىپ، يەركە قارايدۇ. شىرىپلى: — بۇنى قانداق قىلىسىز؟ — دەپ سورايدۇ.

تۇرسۇنئاي لېۋىنى چىشلەپ:

— ئۆزۈم بىلەمەن. ئەشۇ رەختكە بىر تومۇرچۇقنىڭ رسىمىنى سىزىپ بەرگەن بولسىزلا...، دەپ جىمپ قالىدۇ. بەگ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا پەيدا بولۇپ: — تۇرسۇنئاي، — دەپ چاقرىدۇ.

ھەر ئىككىسى چۆچۈشۈپ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ بەگى كۆرۈپ ھودۇققان حالدا بىر-بىرگە قارشىدۇ، بەگ سۈرلۈك حالدا ئىككىسىگە تىكىلىپ قارىغاندىن كېيىن:

— ئاچاڭنىڭ ساقلىقى يوق بولۇپ قالدى، بۇ يەردە ھە دېسلا هىجاقلاب يۈرمەي ئاچاڭنىڭ حالدىن خەۋەر ئالغىن! قىز بالا چوڭ بولۇپ

قالغاندا تولا كۈلسە يامان بولىدۇ، بىلدىمۇ؟ — دەيدۇ. تۇرسۇنىاي:
 — بىلدىم بەگ ئاكا، — دەپ بەگكە تەزم قىلىپ يەرگە قارىغان
 حالدا كېتىدۇ. بەگ شەرىپلىغا چەكچىپپ تۇرۇپ:
 — سەن يېقىندىن بېرى قىنڭغا سىغماي قېلىۋاتىسىن، ئۆينىڭ
 ئىشلىرى بىلەن كارىڭ يوق لاغايلاپ يۈرسەن، هوشۇڭنى بىلىپ يۈر،
 بولمسا كۆرگىلىكىنى كۆرسەن مەندىن، — دەپ ئاچچىق قىلىدۇ.
 شەرىپلى باش ئېگىپپ تۇرۇپ:
 — خوش دادا، — دەيدۇ.

87

كۈندۈز، نۇسرەت خېنىمىڭ هۇجرىسى.
 چۈشەك ئۇستىدە بىتاپ ياتقان نۇسرەت خېنىمغا تۇرسۇنىاي دورا
 ئىچكۈزۈمەكتە.

88

كېچە، بەگنىڭ خاس هۇجرىسى.
 تۇرسۇنىاي مامۇق ياستۇق، ئورۇن-كۆزىلەرنى گىلەم ئۇستىگە سېلىپ
 ئورۇن راسلىماقتا، هۇجىرغۇ بەگ كىرىپ كېلىدۇ.
 ئۇ، بەگنىڭ بەلىپىغىنى يېشىپ، پەرجىسىنى سالدۇرۇپ، دوپىسى
 بىلەن پەرجىسىنى ئاپىرىپ كىيم ئاسقۇقا ئىلىدۇ.
 بەگ شەھۋانىلىق چاققاب تۇرغان كۆزلىرى بىلەن تۇرسۇنىاينىڭ زىبا
 قامىتى، چاققان ھەرىكەتلرىگە قاراپ ھېجىبىدۇ. تۇرسۇنىاي بەگكە تەزم

قلىپ:

— خۇداغا ئامانەت بەگ ئاكا، — دەپ ھۇجريدىن چىقىپ كېتىدۇ.

89

كۈندۈز، بەگنىڭ ھۇجرىسى.

بەگ مامۇق ياستۇققا يوّلىنىپ يانپاشلاپ ياتىدۇ. بىر دېدەك قىز ئۇنىڭ پۇتلۇرىنى، دۇمبىلىرىنى تۇنماقتا.

ھۇجىغا چاشقان بۇرۇت، ئىكىز بىر تېۋىپ تەزمىم قلىپ، ھىجايان
ھالدا كىرىپ كېلىدۇ.

— ئەسسالامۇ ئەلەيکۈم بېگىم، — دەيدۇ بەگكە.

— ۋەئەلەيکۈم ئەسساalam. كەلدىلىمۇ تېۋىپ، — دەيدۇ بەگ.
بەگ ئۇنىدىن قىمىرلاپ قويۇپ تېۋىپقا ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلىدۇ.
تېۋىپ ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرىدۇ. بەگ دېدەككە چىقىپ كېتىش
ئىشارەتى قىلىدۇ. دېدەك تەزمىم قلىپ چىقىپ كېتىدۇ.

بەگ تېۋىپقا سىرلىق كۈلۈمسىزەپ:

— دورىنى ئەپكەلدىلىمۇ؟، — دەپ سورايدۇ.

تېۋىپ خۇشامەت بىلەن ھىجىب قويىنىدىن بىر ناسىۋال قاپقىنى
چىقىرىپ بەگكە ئۇرىتىدۇ.

90

كەچ، نۇسرەت خېنىمىنىڭ ھۇجرىسى.

كېسەلدىن تاترىپ كەتكەن نۇسرەت خېنىم چۈشەكتە ئىڭراپ ياتىدۇ.

ئۇنىڭ تۇمشۇقلىرىدا تەر تەپچىرەيدۇ. تۇرسۇنىاي ئاچىسىنىڭ بېشىدا
 ئولتۇرۇپ ئۇنى يەلپۈمەكتە، ھۇجىرغا بەگ كىرىپ كېلىدۇ. تۇرسۇنىاي
 ئۇرىندىن تۇرۇپ بەگكە تەزمىم قىلىدۇ. بەگ:
 — تۇرسۇنىاي پىيالە ئېپكەل. بۈگۈن ھېلىقى تېۋىپقا بۇيرىغان
 قىممەتلەك، شىپالق دورىنى ئېپكەپتۇ. ئاچاڭغا ئىچكۈزۈپ قويابىلى!
 — دەيدۇ.

تۇرسۇنىاي پىيالىنى ئېپكېلىدۇ. قول ياغلىقتىكى كۆمۈلاچ دورىنى
 پىيالغا قۇيدۇ. ئۇستىكە چاي قۇيۇپ قوشۇقتا ئېلىشتۈردى.
 تۇرسۇنىاي سىڭاراپ ياتقان ئاچىسىنىڭ بېشىنى يۈلەپ تۇرۇپ دورىنى
 ئىچكۈزىدۇ. بەگنىڭ چىرايدا زەھەرلىك تەبەسىسوم پېيدا بولىدۇ. بەگ:
 — سەن چىقىپ ئورۇن كۆرپىلىرىمنى راسلاپ قويۇپ ئۇخلىغىن،
 ئاچاڭغا مەن بىردمۇ قاراي، — دەيدۇ.
 تۇرسۇنىاي بەگكە تەزمىم قىلىۋىتىپ، چىقىپ كېتىدۇ. سىڭراۋاتقان
 نۇرسەت خېنىم بىردىنلا جىمعىنا ئۇيىقۇغا كېتىدۇ. بەگ كۆلۈپ قويۇپ
 ئۇرىندىن تۇردى.

91

كەچ، بەگنىڭ خاس ھۇجرىسى.
 تۇرسۇنىاي ئورۇن-كۆرپىلەرنى سالماقتا.
 ھۇجىرغا بەگ كىرىپ كېلىدۇ. ئۇنىڭ قولىدا پىيالە بار. تۇرسۇنىاي
 بەگكە تەزمىم قىلىپ چىقىپ كەتمەكچى بولىدۇ. بەگ:
 — ماۋۇ دورىنى سەنمۇ ئىچىۋالىغىن. ئاچاڭنىڭ كېسىلى ساڭىمۇ يۈقۈپ
 قالىمسۇن، سەن داۋاملىق ئۇنىڭ ھالدىن خەۋەر ئالىمەن دەپ ئۇنىڭ بىنىدا

تۇرسەن، — دەيدۇ.

تۇرسۇنىاي قورقۇمسىراپ بەگىڭ قولىدىن پىيالىنى ئېلىپ دورىنى
ئىچىدۇ. ئاندىن چىقىپ كېتىدۇ. بەگ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ ھىجىيەدۇ.

92

كېچە، تۇرسۇنىايىنىڭ ھۇجرىسى.

تۇرسۇنىاي بېشى قايغان، كۆزلىرى ئېلىشقان حالدا دەلدۈكىنىپ
ھۇجرىغا كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ ھۇجرا ئوتتۇرسىغا بېرىپلا يەرگە يېقىلىدۇ.
ھۇجرىغا بەگ ھىجايغان حالدا كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ ئىشىكىنى بېپىپ
ئىچىدىن تاقىيدۇ.

بەگ تۇرسۇنىايى قۇچقىغا ئالىدۇ، تۇرسۇنىاي كۆزلىرىنى يۇغان
حالدا لەۋلىرىنى قىمىرىلىتىپ قويىدۇ. بەگ تۇرسۇنىايىنىڭ لېۋىكە سۆبىدۇ.
تۇرسۇنىاي چۈشەك ئۇستىكە ياتقۇزۇلدى. كىيمىلىرى يېشىندۈرلىدۇ.
چىراغ ئۆچۈرۈلدى.

93

ئەتىگەن، تۇرسۇنىايىنىڭ ھۇجرىسى.

تۇرسۇنىاي چۈشەكتە چاچلىرى چۈۋەلغان حالدا ياتىدۇ. ئۇنىڭ
بەدهنلىرى ياپراقتەك تىرىمەكتە.

94

كۈندۈز، بەگىڭ خاس ھۇجرىسى.

بەگ مامۇق ياستۇقىا يۈلىنىپ يانپاشلاپ ياتماقتا. بىر دېدەك ئۇنى
يەلپۈمەكتە. يەنە بىر دېدەك قىز ئۇنىڭ پۇتنى تۇتماقتا، ئايىمخان بولسا
دۇرۇت ئوقۇپ بەگكە ئوت كۆچۈرمەكتە.

95

كۈندۈز، تۇرسۇنىايىنىڭ ھۇجرىسى.
ھۇجرىغا قاچىدا ئاش كۆتۈركەن ئايىمخان كىرىپ كېلىدۇ. تۇرسۇنىاي
ھەدەپ سەپرا قىلماقتا. ئايىمخان ئىشىك نۇۋىدىلا ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇپ
قالىدۇ. ھۇجرىغا نۇسراەت خېنىم كىرىپ كېلىدۇ. ئۇمۇ تۇرسۇنىايىنىڭ ھالىنى
كۆرۈپ ئايىمخاننىڭ بىنىدا تۇرۇپ قالىدۇ.
تۇرسۇنىاي ھالسىزلانغان، نۇرى ئۆچكەن كۆزلىرىنى ئۇلارغا تىكىدۇ.
ئۇنىڭ قاپاقلىرى ئولتۇرۇشقان، يۈزلىرىگە قارا داغلار چۈشۈپ يادىغان. بۇنى
كۆرۈپلا نۇسراەت خېنىم بىلەن ئايىمخان تەڭ ئۇھ تارتىشىپ بىر-بىرىگە
قارىشىدۇ ھەم تۇرسۇنىايىنىڭ بىنىغا يۈكۈرۈپ بارىدۇ.

96

كېچە، بەگنىڭ ھۇجرىسى.
بەگ سالپىيىپ، قاپاقلىرى سېلىنغان ھالدا ئولتۇرىدۇ. نۇسراەت خېنىم
ھۆڭرەپ يىغلىغان بىتى ھۇجرىغا كىرىپ بەگنىڭ ياقسىغا تېسىلىدۇ.
— سلى... سلى... تۇر... تۇرسۇنىايىنى...، — دەيدۇ. بەگ:
— ئۇنۇڭنى ئۆچۈر! سەن بۇنچىلا ۋالاچىخۇدەك ئۇنچىلا چوڭ ئىش
بولۇنى يوق. ئەگەر شۇنداق بولغان تەغىرىدىمۇ قانداق قىلاتتىڭ؟ سېنى

قویوٽپتپ سىڭلىگى نىكاھىمغا ئالىمەن. ئىش تامام، ۋەسىسالام! يەندە مۇشۇنداق قىلىپ، سۆز-چۆچەكى كۆپەيتۇھەتسەڭ ئاقۇھەتتە ئۆزۈڭ زىيان تارتىپ قالسىن!...، — دەيدۇ پۈپۈزا قىلىپ.

نۇسرەت خېنىمىڭ قوللىرى بەگىنىڭ ياقىسىدىن ئاجراپ كېتىدۇ، ئۇ ياشقا تولغان كۆزلىرى بىلەن بەگكە شەققەت تىلىكەندەك تىكىلىپ قالىدۇ، ئۇ بىر پەستن كېيىن بوشاشقان حالدا:

— ئۇنىڭ يۈزىكە داغ چۈشۈپ، قورسىقى دۇمبىيىپ قاپتۇ. ۋاقتى بېتىپ تۇغۇپ قالسا قانداق قلغۇلۇق؟ — دەيدۇ.

بەگ شاپ بۇرۇتى، كۆتمەك ساقلىنى سىيلىغان حالدا بىردمەم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالىدۇ. ئاندىن:

— بولغۇلۇق بولۇپ بولدى، ئوبدان بىر چارسىنى تېپىپ بولغۇچە سەن بۇ ئىشنى بىلىندۈرمە، ھەم ئۇنىمۇ تولا-تىرىم سىرقا چىقارىمىغىن! — دەيدۇ. نۇسرەت خېنى:

— ئىشنى ئارقىغا سۆرەۋەرمەي پات ئارىدىلا شىرىئىلى بىلەن توينى قىلىۋېتەيلى! شۇنداق قىلساق بېپىقلق تۇۋاق بىپىلغان بويىچە قالىدۇ، — دەيدۇ. بەگ چۆچۈپ كېتىدۇ.

— بۇ... بۇ... قانداق بولا؟ — دەيدۇ ئۇ، ئۇنىڭ تورۇسىغا تىكىلىگەن حالدا. نۇسرەت خېنى دىمىقىنى قاققان حالدا:

— ھېچقانداق بولمايدۇ! ئىشنىڭ ئاقۇۋېتىنى باشتىلا ئويلاش كېرەك ئىدى. ئەمدى دىلغۇلا بولۇپ تۇرىۋەرگەنىڭ ھېچقانداق پايىدىسى يوق. ئەگەر بۇ ئىشنى يۈرت بىلدىغان بولسا ئۇ چاغدا...، — دەيدۇ.

بەگ شارت قىلىپ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ نۇسرەت خېنىمغا گۇمان نەزىرى بىلەن قارايدۇ. ئۇ قولىنى شىلتىپ:

— بېشىمنى قاتۇرمائى بىردمەم چىقىپ تۇرە، — دەيدۇ.

بەگىنىڭ قورقۇنۇشلۇق تەلەتىدىن شۇرۇكەنگەن نۇسراھەت خېنىم سەل
 ئەيمەنگەن حالدا ھۇجىرىدىن چىقىپ كېتىدۇ.
 بەگ چۈشەك ئۆستىگە ئۆزىنى تاشلايدۇ. ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدە
 نۇسراھەت خېنىمىنىڭ ”بۇ ئىشنى ئارقىغا سۆرەتلىرىغان بولساق يۇرت-مەھەللە
 ئۇقىدىغان بولسا ئۇ چاغدا... يۇرت-مەھەللە ئۇقىدىغان بولسا ئۇ چاغدا،
 ... يۇرت-مەھەللە ئۇقىدىغان بولسا ئۇ چاغدا...“ دېگەن سۆزلىرى
 بارغانسىرى كۈچىيپ تەكىر ئاڭلىنىپ بەگىنىڭ كۆزى چەكچىيپ كېتىدۇ.
 بەگىنىڭ كۆڭلىدىن مۇنۇ خىمال كېچىدۇ: ”ئەگەر ئۇنى شرئىلغا
 چىتىۋەتسەم ئىككىمىز ئۆتتۈرسىدا ئاتا-باللىق...“، بەگ ئۆز خىبىالدىن
 ئۆزى چۆچۈپ كېتىدۇ. ئۇ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كېتىپ يەنە لاسىسىدە
 ئۇلتۇرۇپ قالىدۇ. يەنە سوزۇلۇپ ئۆڭدە ياتىدۇ. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا چوڭ
 خوتۇنى مەرمەخان پەيدا بولىدۇ. مەرمەخان مەسخىرىلىك كۈلۈپ مۇنداق
 دەيدۇ: ”سلە ئۇ پىس گادايىنىڭ قىزىدىن بىر ئوغۇل كۆرдۈم دەيلا. مانا
 ئەمدى ئاشكارا بولدىغۇ؟ قاراپ باقسلا ئۇ بالا سلىگە ئوخشامدۇ ياكى
 ساۋۇت دېگەن كۆكتۈشكىمۇ؟ ھىم...“. بەگىنىڭ ئاۋازى: ”ئاغزىڭى يۇم
 قانجىق“. ئۇنىڭ قولى كۆرۈنۈپ مەرمەخاننى ھاپياق بىلەن سالىدۇ. سۆرەت
 شۇ يەردە غايىب بولىدۇ.

بەگىنىڭ كۆز ئالدىدا يەنە بىر سۆرەت يەنلى ساۋۇت بىلەن شرئىلنىڭ
 سۆرەتى پەيدا بولىدۇ. بۇ ئىككى چىراي بىر-بىرىگە شۇنچىلىك ئوخشاش
 كۆرۈنىدۇكى، بەگىنىڭ كۆزلىرى غالجرانە چەكچىيەدۇ. ئۇ ىختىيارسىز:
 — ھارامدىن تۆرەلگەن ئىت، بەچە!...، — دەپ ۋارقىراپ ئورنىدىن
 تۇرۇپ كېتىدۇ.

ئۇ سىرتقا قاراپ بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىرايدۇ:
 — هوى نۇسراھەت، هوى نۇسراھەت!...

نۇسرا تەرىپ خېنىم ئالاقزادە بولۇپ ھۇجىرغا كىرىپ كېلىدۇ. بەگ:
— سېنىڭ دېكىنىڭچە بولسۇن. تېزىكەن تەبىيارلىققا تۇتۇش قىلغۇن!
كارۋانلار يولغا چىقىپتۇ. شرئىلى ئىشىكتىن كىرگەن ھامان ئىككىسىنىڭ
نىكاھنى ئوقۇتۇۋىتىمىز.

بەگ سۆزىنى تۈگىتىپلا ھۇجىرىدىن چىقىپ كېتىدۇ. نۇسرا تەرىپ خېنىم
ئۇستىدىن تاغ غۇلاب چۈشكەندەك بىر ئۆھ نارتىپ، كۆز يېشىنى سۈرتۈپ
كۈلۈمىسىرىدۇ.
ئەسلامىمە تۈگەيدۇ.

97

قىش، كېچە، ئايىمخانىڭ غېرىپخانىسى.

ئايىمخان كۆز يېشىنى ياخلىقىنىڭ ئۆچى بىلەن سۈرتىدۇ. شرئىلىنىڭ
چىرايى ئۆلۈكتەك تاترىپ كەتكەن بولۇپ، بوغۇزلانغان قويغا ئوخشائىش
خاقدىرىدۇ. بېغىر-بېغىر تىندۇ، ئايىمخان شرئىلىنىڭ بۇ كەپىيياتنى كۆرۈپ
قورقۇپ كېتىدۇ. شرئىلى كۆڭلىكىنىڭ ياقىسىنى شارت قىلىپ يېرىتىپ
تاشلاپ، چىشلىرىنى غۇچۇرلاقلان ھالدا:

— ئى خۇدا، مۇشۇنداق ياخۋۇزلىق ھەم قەبەلىككە قانداقمۇ چىداب
تۇرىدىغانسىن؟ ئىمان بېتىقان بىر مۆمن بەندەڭكە شۇنچە ئازاب ۋە
خورلۇقنى قانداقمۇ راوا كۆرگەنسەن؟ — دەپ ندا قىلىدۇ.

شرئىلى ئۇرىنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كېتىدۇ.

ئىشىك تەرەپكە قاراپ بېتلىدۇ. لېكىن ئىككى-ئۆچ قەدەم مېڭپىلا
سەنتۇرلۇپ يەرگە يېقىلىدۇ، قورقۇپ كەتكەن ئايىمخان ”ۋايجان!...“ دەپ
ۋارقىرىۋىتىدۇ. ئۇ يېكىتىنى قولتۇقىدىن يۈلەپ تەستە سۇپا ئۇستىكە

ئەپچىقىپ ياتقۇزىدۇ. چىكىسىنى ئۇۋىلايدۇ.

شىرىپلى تېزلا هوشغا كېلىپ كۆزىنى ئاچىدۇ، ئورنىدىن تۇرماقچى بولۇپ زورقىدۇ، لېكىن ئورنىدىن تۇرالمايدۇ. ئۇ ئايىمخاننىڭ قوللىرىنى تۇتۇپ ھالسىز پىچىرلايدۇ:

— ئايىمخان ئاچا، سىلە ھەممىنى بىلىپ تۇرۇغلىق نەچچە ۋاقتىن بېرى نېمە ئۇچۇن ماڭا ھېچنەرسىنى ئېيتىمىدىلا، نېمىشقا ئېيتىمايلا،
ھە؟...

ئايىمخان:

— مەن... مەن بۇنى ئېيتىشقا قانداقمۇ جۇرئەت قلالايمەن خوجام؟! — دەيدۇ يىغلامىسراپ، — ئەگەر بۇنى دادلىرى بىلىپ قالۇدەك بولسا، ئاغزىمغا قوغۇشۇن قۇبۇپ، تىرىك پىتىمچە يەرگە كۆمۈھەتكەن بولاتتى. ئۆز جىنىمىدىن ئۇنىچىلامۇ ئەنسىرەپ كەتىمەيتىم، لېكىن ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئىچىمىدىن سىرتقا چىقىرماي يۈرىكىمنى قان-زەرداب قىلىۋەتكەن بۇ سەرگۈزەشتىلەرنى بىرىسىگە سۆزلەپ بېرىپ، ئىچىمىنى بوشىتۇغۇدەك ئىمكانىيەتىم بولمىغانىدى، بۈگۈنكى مۇشۇ پەيتە ئېيتىماي بولمىدى. ئەمدى ئۆلسەممۇ ئارمانسىز كېتىمەن...

شىرىپلى:

— خەير بوبىتۇ، تەقدىرمىم شۇنداق ئىكەن. مېنىڭ بۇ قاراڭغۇ دوزاختا ئەمدى بىردهممۇ چىداپ تۇرۇشقا تاقىتىم قالىسىدى. مېنى ئانامنىڭ قەبرىسىكە باشلاپ بارسلا، مەن قەبىرە ئالدىدا تىز چۆكۈپ ئولتۇرۇپ ئۇنىڭدىن رازىلىق تىلەيمەن. ئاندىن كېيىن مېنى مەھربان ئانامدىن، سۆپگەن يايىمىدىن، ھەممىدىن، ھەممە نەرسەمدىن ئايىرغان ياؤۋۇلاردىن ئۆچ ئالىمەن! — دەيدۇ غەزمەپ بىلەن.

ئايىمخان ئۇن سېلىپ يىغلىۋېتىدۇ، ئۇ ئىسەدەپ تۇرۇپ:

— مۇنچىۋالا ئازابلامىسلا غوجام، ئولوغ خۇدايم ھېلىمۇ پېشانىلىرىنى ئوڭ قىلغانىكەن. گۈلجمالخانىڭ ئۆلکەنلىكىگە ئىشەنمىگەندىم. لېكىن بۇگۈنكى كۈنلۈكتە قايىتدىن ئۈچۈرىشىپ قىلىشىنى زادىلا خىيالىمغا كەلۈرۈپ باقماپتىكەنەن. تۇنۇكۇن ئۇنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. ھاييات ئىكەن بىچارە!...، — دەيدۇ. شىرېلى:

— نېمە دەۋاتىلا ئايىمخان ئاچا؟! بۇ قانداقچە...، بۇنداق بولۇشى مۇمكىنмۇ؟ — دەيدۇ. ئايىمخان:

— راست دەۋاتىمەن غوجام. بىچارىنىڭ بۇ ئالىمەدە رسقى تۈكىمىگەنەن. بۇنىڭغا ئىشەنسىلە، مەن ئۇنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. ھە راست سلىمۇ كۆردىلەغۇ؟...، — دەيدۇ. شىرېلى:

— قاچان نېمىنى كۆردۈم؟ — دەيدۇ. ئايىمخان:

— ئەتىگەن ئۆز قوللىرى بىلەن سەدىقە بەرگەن ھېلىقى ئايال...، دەسلەپ مەن ئۇنى تونۇيالماپتىمەن. كېسىرەك ئۇنىڭ ئەشۇ گۈلجمالخان ئىكەنلىكىگە ئىشەندىم، — دەيدۇ.
ئەسلامە.

98

كۈندۈز، بەگىڭ ئىشىڭ ئالدى.

ئايىمخان گۈلجمالغا پارچە نان تەڭلەيدۇ. گۈلجمال ناننى ئالماي ئايىمخانغا تىكلىپ قارايدۇ.

ئىچكىرىدىن شىرېلى چىقىدۇ. ئۇ گۈلجمالغا ئىچ ئاغرىتىش نەزىرى بىلەن قاراپ، يانچۇقىدىن ئاق تەڭكە چىقىرىپ گۈلجمالغا تەڭلەيدۇ. گۈلجمال كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۆككەن حالدا تەڭكىنى ئالسىدۇ.

كۈندۈز، ئەمەتىھەنىڭ ھوپىلىسى.

بەگ گۈلچامالغا قوللىرىنى شىلتىپ تىل سالماقتا. گۈلچامالنىڭ قولىدىكى تاۋاقي يەرگە چوشۇپ چىقلىپ ئاش تۆكۈلدۈ. گۈلچامال بېشىدىكى ئەسکى تۇماقنى ئېلىپ چۆرۈۋېتىدۇ. پىشانسىدىكى تارتۇق كۆرۈنىدۇ. بەگ چۆچۈپ كۆزلىرى چەكچىپ كېتىدۇ. گۈلچامال قاقاقلاب كۈلسۈدۇ. ئەسلىمە تۈگەيدۇ.

كېچە، ئايىمخاننىڭ غېرىپخانىسى.

شىرىئىلىنىڭ كۆزلىرى ھەيرانلىق ئىچىدە ياشقا تولىدۇ.

— قېنى ئۇ؟ ... مېنىڭ ئانام... قېنى؟! — دەيدۇ.

— سىلە خاتىرجمە بولسلا غوجام، ئۇ چوقۇم مۇشۇ ئەتراپىن ئۇزاب كەتمىدى. مەن تالىڭ يۈرۈشى بىلەن ئۇزۇمدىن تۈرۈپ، قۇلۇم-قوشىلاردىن سۈرۈشتە قىلىپ خەۋەرىنى بېرىمەن، — دەيدۇ ئايىمخان.

ئايىمخان سۆزلەپ شۇ يەرگە كەلگەندە بىر ئىشنى ئېسىگە ئېلىپ

يالۋۇرۇپ:

— ئۆمۈرلىرىگە دۇئا قىلاي غوجام، مېنىڭ يۈز خاتىرم ئۈچۈن بولسىمۇ گېپىمگە كىرىپ خېنىمى بىرقىلاپ چىقىسلا، قايغۇ-ھەسەرتىن يۈرىكى بېرىلىپ كەتمىسۇن ئۇ بىچارىنىڭ!... ئۇنىڭدا نېمە گۇناھ بار دەيلا ... بۇنىڭ ھەممىسىگە ئاشۇ... تاش يۈرەك دادلىرى ئەيپلىك!... ، — دەيدۇ.

شىرىپلىنىڭ كۆز ئالدىدا تۇرسۇنئايىنىڭ سۈلغۇن، مۇكلىق چىرايى
تىكىلىپ تۇرغان ياشلىق كۆزلىرى كۆرۈنىدۇ. شىرىپلى "شورلۇق قزا
..." دەپ پىچىلەپ، ئورنىدىن تۇرىدى.

101

كېچە، توي ئۆچۈن داسلانغان ئۆي.
شىرىپلى قۇرۇق تۇرغان ئورۇنغا قاراپ چۆچۈپ كېتىدۇ. ئۆينىڭ ھەممە
يېرىگە قاراپ چىقىدۇ. قىز كۆرۈنمهيدۇ.

102

ئەتىگەن، باغ سُچى.
يان ئىشىكتىن چاكار بۇۋاي ئۇرىقى كۆتۈرۈپ باختا كىرىدۇ. بۇۋاي
قېرى ئۆرۈك شېخىدا ئېسىلىپ، كۆزى ئۆچۈق حالدا قېتىپ قالغان
تۇرسۇنئايىنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ قولىدىكى ئۇرىق يېرىگە
چۈشۈپ چىقلىدۇ. سۇ يېرىگە تاراپ ھور كۆتۈرۈلدۇ.

103

ئەتىگەن.
بەگ ئورۇندا يېتىپ ناتلىق ئۇخلىماقتا. ئىشىكتىڭ تاراقلاپ
ئېچىلىشىدىن چۆچۈپ ئۇيغىنىپ، ئۇيقىلىق كۆزلىرىنى ئۇۋىلەپ، ئالافزادە
بۇلۇپ كىرگەن چاكارغا ۋارقىرايدۇ:

— نېمە بولدى، ئىت پوق يېمىستە ئىت قوغلىغان گاچىدەك كىرىپ
ئادەمنى نېمانداق بىسەرەجان قىلىسىن؟
چاكار ئالاق-جالاق بولغان حالدا:
— غوجام، غوجام، تۇرسۇنىاي خېنىم ئېسىلىپ ئۆلۈۋاپتۇ، — دەيدۇ.
— ھە؟! — دەيدۇ بەگ. بەگىڭ كۆزلىرى چەكچىيپ كېتىدۇ.

104

ئەتىگەن.
ئۆي ئىچىدە تۇرسۇنىايىنىڭ جەستى ياتىدۇ. ئايىمخان بۆكسۈپ
يىغلىغان حالدا، تۇرسۇنىايىنىڭ ئۆچۈق قالغان كۆزىنى تىتەپ تۇرغان
قوللىرى بىلەن يۈمىدۇرىدۇ. نۇسرەت خېنىم ھۇ تارتىپ يىغلىغان پىتى كىرىپ
جەسەت ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلايدۇ.

105

كۈندۈز، ھەيۋەتلەك مەسىچىت ئالدى.
ئۈستىگە پالاس يېپىلغان جىنازا تۇرىدۇ.
بىر توپ جامائەت ئىمامنىڭ ئارقىسىدا تۇرۇپ مېبىت نامىزى ئوقۇماقتا.
سەپىنىڭ بىر تەرىپىدە سەللە ئوراپ تۇرغان بەگىڭ خاتىرچەم چىرايى
كۆرۈنىدۇ. ئۇنىڭ كۆزى ئۆزىگە غەزەپ بىلەن تىكىلىپ تۇرغان شىرىپلىنىڭ
كۆزى بىلەن ئۆچۈشىپ قېلىپ شۇركىنىپ كېتىدۇ.

106

كۈندۈز، بەگىڭ خاس ھۇجرىسى.

بەگ غەم-قايغۇ ئىچىدە قاپاقلىرى سېلىنغان حالدا ماموق ياستۇقا
يۆلنىپ پۇشۇلداب ياتىدۇ. ئىككى دېدەك قىز ئۇنىڭ ئۈچسىنى تۇتماقた.
بىر غالچا سالپىيپ كىرىپ كېلىدۇ. بەكىنگ تەرى تۈرۈلۈپ:

— ھە يەنە نېمە گەپ؟ — دەيدۇ.

غالچا دۇدۇقلاب تۇرۇپ:

— خەقلەرنىڭ ئاغزىدا گۈلjamal ئوغلىنى ئىزدەپ كەپتۈ دېكەن
سوْز-چۆچەك تارقىلىپتۇ، — دەيدۇ. بەگ:
— ھە؟!...، — دەپ تۇرۇپ قالىدۇ.

بەكىنگ ئەرۋايى ئۇچقان حالدا ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ. ئاندىن
بىشانسىگە ئۇرۇپ، يەنە ئىزىغا ئوڭدا چۈشىدۇ.

107

كەچ، شرئىلنىڭ تۈرالىغۇ ئۆبى.

شرئىلى خىيال سۈرۈپ ئولتۇرىدۇ. ئۆيگە ئايىمخان خۇشال حالدا
هاسراپ كېرىدۇ. شرئىلى ئالدىراپ:

— قانداق بولدى؟ — دەپ سورايدۇ. ئايىمخان:

— دېرىكىنى ئالدىم. گۈلjamالخان مەحسۇت موزدۇزنىڭ ھيات
ۋاقتىدىكى جان-جىكەر دوستى نۇر بۇۋاينىڭ ئۆيىدە ساق-سالامەت ئىكەن،
— دەيدۇ. شرئىلى:

— ئاه... ئانا، سىز تېخى ھاياتكەنسىز. ھېنىڭ ئانام ھايات ئىكەن،
ھېنىڭ ئانام باركەن. ئانا باغرىڭىزغا ئۆزۈمنى ئېتىپ مېھرىڭىزگە قېنىۋالىي،
— دەيدۇ.

شرئىلى خۇشال ماڭىدۇ. ئايىمخان ئۇنىڭ ئالدىنى توساب:

— هازىز بېرىشقا بولمايدۇ. قاراڭىغۇ چۈشىسۇن! تۇنۇگۇن بۇ قانخورلار گۈلچامالنى ئىتقا تالىتىپ ئۆلتۈرۈۋەتكىلى تاسلا قاپتۇ. ئىت تالاپ مازارلىقنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى سازلىقتىكى كوربۇلاققا چۈشۈرۈۋېتىپكەن، بەختىمىزگە يارىشا ھاشم بۇۋاي قۇتقۇزۇۋاپتۇ. ئەسلامە.

108

ئەتىگەن، ھاشم بۇۋايىنىڭ هوپىلىسى. ھاشم بۇۋاي بىر پارچە ناننى كۆتۈرگەن حالدا چىقىپ ئىشىكىنى ئاچىدۇ. گۈلچامال ئۇنىڭغا بىر خىلدا تىكلىپ قاراپ تەڭلىگەن ناننى ئالمايدۇ. بۇۋايىنىڭ كۆزىنەك گۈلچامال ئۆلۈپ كەتكەن ئايالىدەك كۆرۈنۈپ كېتىدۇ. بۇۋايى كۆزلىرىنى ئۇۋېلىۋېتىپ قارايدۇ. يەنە ئۆز ئايالى كۆزىنەك كۆرۈندىدۇ. بۇۋاي قورقۇپ كېتىپ ئىشىكىنى جالاقىسىدە يېپىپ تاقايدۇ.

109

ئەتىگەن، ھاشم بۇۋايىنىڭ ئۆبى. بۇۋاي ئۇچاق ئالدىدا خىيال قىلىپ ئۆلتۈرىدۇ. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ئايالنىڭ سىماسى پەيدا بولۇپ ”مېنىڭ قەبرىم غېرىپىسىنىپ قالىسۇن، پات_پات يوقلاپ تۈرالا، روھىم خوش بولىدۇ“ دەيدۇ. بۇۋاي ئىتتىك بېشىنى كۆتۈرىدۇ.

110

كۈندۈز، قارلىق دالا.

هاشم بوۋاي ئۇزۇن جۇۋىغا يۆگەنكەن حالدا ھاسىخا تابىنىپ يولدا تەستە ماڭماقتا. تۈمىشۇقلىرى قان يۈقى ئىت، ئۇنىڭ ئارفىسىدىن ئەمەبەگى ۋە غالچىلىرى بوۋايىنىڭ يېنىدىن قاقاقلاپ كۈلۈشكەن حالدا ئۆتۈپ كېتىدۇ. بوۋاي قىسىلغان كۆزلىرى بىلەن بەگىنىڭ ئارقىسىدىن بىردهم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن يەنە يولىنى داۋاملاشتۇرىدۇ.

111

كۈندۈز، مازارلىق.

قەبرىلەرنى پۇتۇنلەي قار باسقان، ھاشم بوۋاي بىر قەبرىنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ خەتمە قۇرئان قىلماقتا. يان تەرەپتىكى پەستە شالاقلىخان ئاۋاز ئاخلىنىدۇ. بوۋاي دۇئاسىنى تۈگىتىپ، شۇ تەرەپكە ماڭىدۇ.

112

كۈندۈز، پەستىكى سازلىق.

قاپقارا چوڭقۇر كوربۇلاقتا بېشى كۆرۈنۈپ قالغان گۈلچامال كۆرۈنىدۇ. ئۇنىڭ ئەترابىدىكى قارا لاي سۇ قىزىل قانغا بويالغان. ھاشم بوۋاي بۇنى كۆرۈپ قولىنى كاناي قىلىپ: — قۇتقۇزۇڭلار ئادم بارمۇ؟ ئادم ئۆلدى قۇتقۇزۇڭلار!...، — دەپ توۋلايدۇ.

113

كۈندۈز، قازلىق دالا يولى.

يولدا ئىشەككە ئوتۇن ئارتىپ كېتىپ بارغان 5-6 ياش ئوتۇنچى

”ئادەم ئۆلدى، قۇقۇزۇڭلار!“ دېگەن ئاۋازنى ئاڭلاپ بىردىك مازار تەرىپكە فارىشىدۇ. ئېگىز دۆڭدە هاشم بۇۋاي كۆرۈندۇ. ئوتۇنچلار يۈگۈرۈشۈپ كېتىدۇ.
ئەسلامە تۈگەيدۇ.

114

كېچە، شرېلىنىڭ تۇرالغۇ ئۆبى.
ئايىخان سۆزلىيەدۇ:
— شۇنداق قىلىپ ئۇ قۇتۇلۇپ قاپتۇ.
شرېلى غەزەپتىن ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ.

115

كېچە، نۇر بۇۋايىنىڭ ئۆبى.
ئۆينى مۇرا بېشىغا قويۇلغان ساپال چراغ عۇۋا يورۇتۇپ تۇرىدۇ. ئۆي ئادەم بىلەن لق تولغان بولۇپ، تۇرغانلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىنى بېسىۋالماي بىغلايدۇ.
گۈلجمال تىرىھەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن شرېلىنىڭ باش كۆزىنى سىپلاب تۇرۇپ:
— ئۇغلۇم، مېنىڭ ئۇغلۇم، يۈرەك پارەم، — دەيدۇ.
شرېلى بېشىنى كۆتۈرمەي ئۆكسۈپ يىغلىماقتا.

116

كۈندۈز، نۇر بۇۋايىنىڭ ئۆبى.
• 73 •

شرئىلى ئانسىنى يۈلەپ ئولتۇرغۇزىدۇ. ئانا ئوغلىغا يۈلىنىپ تۇرۇپ، نۇر بۇۋاي، ئايىمخانلارغا بىر قۇر كۆز يۈگۈرتىكەندىن كېيىن ئۆز كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەشكە باشلايدۇ. ئەسلام.

117

كۈندۈر، بەگىنىڭ ھۈجرىسى.

پەگادا پىشانىسىدىن ئاققان قانغا مىلىنىپ كۈلجمال سوزۇلۇپ ياتىدۇ. ھۈجريغا ۋالى لوبي بىلەن بىگ كىرىپ، ھەممە بىردهك گۈلجمالغا تىكلىپ تۇرىشىدۇ. بىردىنلا ئادەملەر توپى داۋالغۇپ ئارىدىن ئايىمخان بىلەن شرئىلى توپىنىڭ ئالدىغا ئۆتىدۇ. ئادەملەرنىڭ ھەممىسى شرئىلىغا ھۈرمەت بىلەن سالام بېرىشىدۇ. ئايىمخان شرئىلىنىڭ قولىدىن بىتىلەپ كۈلجمالغا بېقىن ئەكپىلەپ:

— مانا غوجام، سىلىنىڭ ئانلىرى... — دەيدۇ. يىگىت ئۇن-تۈنسىزلا چۈشكە بېندا تىزلىنىپ ئولتۇرىدۇ. كۈلجمال ياشقا تولغان كۆزلىرى بىلەن ئوغلىغا بىر ھازا تىكلىپ قارغاندىن كېيىن، ئورۇق ھالسز قوللىرىنى ئۆزىتىپ:

— ئوغلۇم!... — دەيدۇ. شرئىلى:

— جىنىم ئانا!... — دەيدۇ.

ئۇ ئانسىنىڭ تىترەپ تۇرغان قوللىرىنى يۈز-كۆزلىرىكە سۈرتىدۇ، سوّىيدۇ، ئاندىن ئانسىنىڭ كۆكسىگە بېشىنى قويۇپ ھۆكىرەپ يىغلاپ كېتىدۇ.

ۋالى لوبي قان ئىچىدە ياتقان كۈلجمالنى كۆرۈپ چۆچۈپ كېتىدۇ.

ئۇ بەگكە بىرنى ھومۇيۇپلا يەرگە تېپپ چىقىپ كېتىدۇ. بەگ ئالاقزادە بولۇپ:

— شەنگەن جانابىلىرى تەخىر قىلسىلا، شەنگەن جانابىلىرى...، — دەيدۇ.

118

كۈندۈز، بەگنىڭ دەرۋازىسى ئالدى.

دەرۋازىدىن ئىتتىك چىققان ۋالى لوبىي مەپىگە قاراپ ماڭىدۇ. ھودۇقۇپ ناتارغان ئەمەتبەگ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن پايپاسلاپ چىقىپ:

— شەنگەن جانابىلىرى تەخىر قىلسىلا مەن...،

ۋالى لوبىي مەپىگە چىقىپ بولۇپ مەپىدىن بېشىنى چىقىرپ تۇرۇپ:

— سەننەدە ئىشقا يارىمىайдۇ. سىڭكۇ... مەننە يەنە بىر ھەپىسىدىن كېيىن كېلىدۇ! ... — دەيدۇ.

مەپە تاراقلاپ مېڭىپ كېتىدۇ. بەگ سولاشقان ھالدا مەپىنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالىدۇ.

119

كۈندۈز، بەگنىڭ خاس ھۇجرىسى.

بەگ بىلەن چاشقان بۇرۇت تېۋىپ بىر-بىرىنىڭ قولقىغا بىر نەرسىلەرنى دېپىشىپ پىچىرلىشدۇ. بەگ باش لىڭشتىدۇ.

120

كۈندۈز، بەگنىڭ ھۇجرىسى.

تېۋىپ گۈلجمالنىڭ يارىسىنى تاخماقتا.

121

كۈندۈز، بەگىنىڭ ھۇجرىسى.
گۈلجمالنىڭ پىشانسىدىكى تېڭىق يېشىلىدۇ. ئۇنىڭ پىشانسىدە
تارتۇق بولۇپ ساقايغان ئىز كۆرۈنىدۇ. ئۇنىڭ ئۇستىبېشى خېلى چىرايلق
كىيىندۇرۇلگەن.

تېۋىپ ئۇنىڭ تومۇرىنى تۇتىدۇ. تېۋىپ:
— خىنم تىللەرىنى چىقارسلا، — دەيدۇ.
گۈلجمال تىلىنى چىقىرىدۇ. تېۋىپ بىر ھازا قارىغاندىن كېيىن:
— ئىچىلىرىكە ئورنات كەتكەن سانجىق، جىڭەرگە بېبىلىپ قاداق
بولۇتالىي دەپتۇ. مانا بۇ دورىنى پۇرسلا شىپا بولىدۇ، — دەيدۇ.
تېۋىپ قوينىدىن چىقارغان ناسقاڭ قاپقىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ
گۈلجمالنىڭ بۇرنىغا تۇتىدۇ. گۈلجمالنىڭ شۇئان كۆزى يۇمۇلۇپ يېقىلىدۇ.

122

كېچە، ۋالى لوينىڭ خاس ھۇجرىسى.
گۈلجمال چۈشەكتە ياتىدۇ. ئۇ چۆچۈپ هوشغا كېلىپ كۆزىنى
ئاچىدۇ. ئۇنىڭ پىندا ئۇخلاش كېيىمى كېيىكەن ۋالى لوويى ھېجىپ
تۇرىدۇ. گۈلجمال چاچراپ ئورندىن تۇرۇپ كېتىدۇ. ۋالى لوويى دەرھال ئۇنى
قۇچاقلۇسىدۇ. ئۇ تىلىنى چاكلىدىتپ:
— ئا... هەي... كىز، سىزما مەندىن قورقىمسۇن، مەن سىزنى ياكشى

کۆریدو...، — دهيدو.

دېرىزىدىن قېرى خىزمەتچى ئايالنىڭ بېشى غل-پال كۆرۈندۇ.
گۈلجمال ۋالى لوينى غەزەپ بىلەن ئىتتىرىۋېتىدۇ. ئۆزىنى ئىشك
تەرەپكە ئاتىدۇ. ئىشكتە قۇلۇپ كۆرۈندۇ. ۋالى لوبي سەنتورۇلەن بولسىمۇ
يىقىلىمайдۇ. كالچىيىپ كۈلدۈ.
— ها... ها... ها...

ۋالى لوبي دەلەتكەن حالدا قوللىرىنى كىرىپ گۈلجمالغا ئېتلىپ
كېلىدۇ. گۈلجمال دەرھال ئۆزىنى يانغا ئېلىپ، يەردىكى ئورۇندۇق بىلەن
ۋالى لوينىڭ بېشىغا ئۇرۇدۇ. ۋالى لوينىڭ كۆزلەرى ئالىيىپ پول ئۇستىگە
يىقىلىپ سۇنایلىنىپ ياتىدۇ. قېرى خىزمەتچى ئايال دېرىزە قانىتىنى قىبا
ئېچىپ قويۇپ غايىب بولىدۇ.

قورقۇپ كەتكەن گۈلجمالنىڭ قولىدىن ئورۇندۇق چوشۇپ كېتىدۇ.
ئۆزىمۇ ھالسىزلىنىپ ئىزىغا ئولتۇرۇپ قالدى. شۇ چاغدا دېرىزىنىڭ بىر قانىتى
ئۇچۇق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆينىڭ ئارقىسىغا سىيرلىپ چوشىدۇ.

123

كېچە، شەنگەن يامۇل سىرتى.

سېپىل ئۇستىدە قاراۋۇل چېرىكەر مېكىشىپ يۈرۈدۇ.

قېرى خىزمەتچى ئايال بىلەن گۈلجمال قۇچاقلىشىپ كۆز بېشى
قىلىشىدۇ. گۈلجمال:

— جېنىم ئانا، مېنى قۇتقۇزۇم دەپ بالاغا قالالما؟ — دهيدۇ.

— خاتىرجەم بول. مەن بۇ دوزاخنىڭ 25 يىللەق ئاشىپىزى، مېنى

ھېچىنېمە قىلىمайдۇ، — دهيدۇ قېرى ئايال.

كېچە، يول ئۆستى.

گۈلجمال يۈگۈرۈپ ماڭماقتا. ئۇ ھاسراپ-ھۆمۈدەپ كېتىۋېتىپ ئالدىغا دۇم چۈشىدۇ. ئۇ تېرىشىپ-تىرىمىشىپ ئورنىدىن تۇرۇشغا ساقچىلار ئۇنىڭغا دېۋەيلەپ كېلىشىدۇ.

قىش، كۈندۈز.

شىۋىرغانلىق قار ياغماقتا. يامۇل تۈرمىسىنىڭ ئارقا دەرۋازىسى. كوندىپايلار ئىككى جەسەتنى ئەپچىقىپ دەرۋازا ئالدىدىكى يولغا تاشلىۋېتىپ كىرىپ كېتىدۇ.

دەرۋازا ئالدىدا تۇرغان كىشىلەر جەسەتلەرنىڭ ئەتراپىغا ئولشىدۇ. يەردە سوزۇلۇپ ياقان جەسەتنىڭ بىرى چاچ ساقلى ئۆسۈپ كەتكەن ئەرنىڭ جەستى، يەنە بىرى تۈرۈقلەپ بىر تېرە، بىر سۆڭەك بولۇپ قالغان، كىيىملەرى يېرتىلىپ جۈل-جۈل بولۇپ، يېرىم يالىچاج بولۇپ قالغان گۈلجمالنىڭ جەستى.

توپلاشقانلار ئىچىدىكى ئاياللار كۆز بېشى قىلىشىدۇ. كىچىك بالىلار قىرقىрап يېغلىشىدۇ. ئۆچىسىغا قۇراق لاتىدىن قىلىنغان جەندە، بېشىغا كۈلا كىيىپ، ساپايدە تۇتقان بىر دەرۋىش توپنى يېرىپ ئۆتۈپ جەسەتلەرنىڭ يېنىغا كېلىپ يۈكۈنۈپ ئولتۇردى. ساپايدە-خۇرجۇنىنى يېنىدا قويۇپ قوللىرىنى كۆتۈرۈپ پىچىرلەپ دۇئا قىلىدۇ. ئاندىن كېيىن، ئەر جەسەتنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ بېقىپ جەسەتنىڭ يېرىم ئىچىلىپ قالغان كۆزىنى يۈمدۈرۈپ، يېنىدىن

لاتا چقىرىپ ئىشكىنى تېڭىپ قويىدۇ ۋە: — خۇداغا ئۆز ئامانىتىنى تاپشۇرۇپتۇ. ياتقان بىرى جەننەت بولغاى رەھمەتلەكىنىڭ، — دەيدۇ.

ئاندىن، ئۇ گۈلجمالنىڭ جەستى بېننغا كېلىپ ئۇنىڭ توھۇرىنى تۇتىدۇ. كىشىلەر ئۇنىڭ بۇ قىلىقىغا ھېيران بولۇپ قارشىدۇ. دەرۋاشنىڭ يۈزىدە غىل-پال تەبەسىسۇم پەيدا بولىدۇ. دەرۋاش: — ياراقان ئىگەم، ئۆز بەندىلىرىنىڭ ھەرقانداق مۇشكۇلىنى ئاسان قىلغايىسىن! — دەيدۇ.

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ جامائەتكە: — سىلەر ماۋۇ مىيتىنى يۈيۈپ-تاراپ يەرلىكىدە قويۇش بىلەن مۇسۇلمانچىلىق بۇرچۇڭلارنى ئادا قىلىخlar! ئاۋۇ مەرھۇمە بولسا بىر تۇغان قېرىندىشىمنىڭ رەپىقىسى ئىدى. ئۇنىڭ نېمە سەۋەبتىن بۇنداق تەقدىرگە دۈچ كەلگىنى بىلمەيمەن، بۈگۈن قىممەت ھېنى ئۇنىڭ بىلەن مۇشۇ تەخلىتىه ئۇچراشتۇردى. بۇنى دەپن قىلىشنى مەن ئۇستۇمكە ئالا يى ... — دەيدۇ.

126

كېچە، گۈمىھەز ئىچى. لاؤلداپ كۆيۈۋاچان گۈلخان بېندا گۈلجمال ياتىدۇ. ئۇنىڭ بېندا دەرۋاش بىلەن ئۇنىڭ 10 ياشلىق قىزى ئولتۇردى. گۈلجمال ئاستا كۆزىنى ئاچىدۇ. قىز بۇنى كۆرۈپ چىرقىراپ ئۆزىنى دەرۋاشنىڭ قۇچقىغا تاشلايدۇ. دەرۋاش گۈلجمالغا قاراپ كۈلۈمسىرەپ:

— كۆزلىرىڭ بىۋاقتىراق يۈمۈلغانىكەن سىڭىم، ھاياتىن ئالدىغان

نېسۋەڭ تېخى تۈگىمەپتىكەن، — دەيدۇ.
دەرۋىش مىس قاچىدىكى قايىناق سۇغا تۆخۈمىدىن 3-4 نى چېكىپ
ئېلىشتۈرىدۇ. ئاندىن پۈۋلەپ تۈرۈپ گۈلچامالغا ئىچكۈزىدۇ. گۈلچامال
هالسىز، ئاغزىنى چوڭ-چوڭ ئاچىدۇ.

127

كۈندۈز، گۈمبەز ئىچى.
گۈلچامال گۈمبەز تېمىغا يۈلنىپ ئولتۇرىدۇ. قىزچاق ئۇنىڭ چېچىنى
تاراپ قويىماقتا.

گۈمبەزگە دەرۋىش ئاياقتا ئاش كۆتۈرۈپ كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ ئاشنى
گۈلچامالغا بېرىدۇ. گۈلچامال ئاشنى ئېلىپ ئاچكۈزۈلۈك بىلەن بىيىشكە
باشلايدۇ. دەرۋىشنىڭ كۆزىدىن ياش سرغىيەدۇ.

128

كۈندۈز، گۈمبەز ئىچى.
گۈلچامال تولۇق ساقىيغان، روھلۇق حالدا دەرۋىشنىڭ قىزنىڭ
كۆڭلىكىنى ياماب بەرمەكتە.

دەرۋىش سىرتىن خۇرجۇنى كۆتۈرۈپ ھارغىن قىياپەتتە كىرىپ
كېلىدۇ. خۇرجۇندىكى نەرسىلەرنى بىر خالتىغا تۆكىدۇ. ھەر خل پارچە
نانلار خۇرجۇندىن خالتىغا چۈشىدۇ. دەرۋىش:
— سىڭلىم ئەگەر مېنىڭ ئۆي جايىم بولغان بولسا سىزگە داۋاملىق
باش-پاناه بولسام بولاتتى. بىراق كۆرۈپ تۇرۇپسز مەنمۇ جاھان كېزىپ

بىرگەن بىر سەرگەردانىمەن. شۇڭا ئايىلىشىمىزغا توغرا كېلىۋاتىدۇ. مانا بۇنى ئاز كۆرمەي ۋاقىتىنچە ئۈزۈقلۈق قىلارسىز. تۈگەپ كەتسە تىلىسىڭىز، ئەيىب ىھەممىس. ئوغىرىلىق قىلمىغاندىن كېيىن نومۇس قىلماسلىق كېرەك، — دەيدۇ.

گۈلجمال كۆزىگە ياش ئېلىپ:

— رەھمەت دەرۋىش ئاكا. مېنى قۇتقۇزۇغان بۇ ياخشىلىقىڭىز بۇ دۇنيادا مەندىن يانىسا ئۇ دۇنيادا خۇدادىن يانار، — دەيدۇ.

129

كۈندۈز، گۈمبەز ئالدى.
گۈلجمال دەرۋىش نان قاچىلاپ بەرگەن خالتىنى مۇرسىگە ئارتقان
هالدا دەرۋىشنىڭ قىزىنى باغرىغا بىسىپ سۆيۈپ قويىدۇ. دەرۋىشكە تەزم
قىلىپ خوشلىشىپ مېكىپ كېتىدۇ. ئەسلامىه تۈگەيدۇ.

130

كۈندۈز، نۇر بۇۋايىنىڭ ئۆيى.
گۈلجمال سەرگۈزەشتىسىنى تۈگەتكەندە ھەممەيلەن ئۆزىنى باساماي
ئۆپكىدەپ يىغلىشىدۇ.

131

كېچە، ئايىمخاننىڭ ئۆيى.
گۈلجمالنىڭ ئۇستىبېشى كونسراق كېيمىلەر بىلەن بېڭىلانغان بولۇپ
ئايىمخان ئۇنىڭ چاچلىرىنى تاراب قويماقتا.
ئۆيگە شەرېلى كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ سەل جىددىيەشكەن هالدا:

— ئانامنداڭ بارلىقىنى بىلىپ غالچىلار يۇرت ئىچىنى ئاختۇرۇۋېتىپتۇ.
بۇ ئۆيگە قارىغاندا مېنىڭ ئۆيۈم ئەپلىكىرىدەك. ئانام شۇ يەردە تۇرسا. يېرىم
كېچىدە بىرلىكتە كېتەيلى، — دەيدۇ.
ئايىخان باش لىڭشتىپ رازى بولىدۇ، شرئىلى ئانسىنى بىلىپ
چىقىپ كېتىدۇ.

132

كېچە، شرئىلىنىڭ ئۆيى.
شرئىلى ئانسىغا ياردەملىشىپ سەپەرگە كېتەزلىك نەرسىلەرنى
خۇرجۇنغا قاچلىماقتا. ئىشىك جالاقلاپ ئېچىلىپ بەگ كىرىپ كېلىدۇ. مۇ
شرئىلىغا قولىنى شلتىپ تۇرۇپ:
— هۇ ياخشىلىق ياراشمايدىغان تۇزکور هارىمى! ياتقان گۇردىمن
پىنسىپ كەلگەن بىر جادۇگەرنىڭ قوينىغا ئۆزۈگىنى ئېتىپ، مېنىڭ يۈزۈمكە
ئاياغ باسماقچى بولۇۋاتامسىن؟ بوغۇزلاپ ئىتقا تاشلاپ بەرمىكىنىنى كۆر،
— دەيدۇ.

شرئىلى قەھرى بىلەن چىشىلىنى غۇچۇرىتىپ:
— هۇ ۋەھشىي قانخور. سەن تېخى ياخشىلىق توغرىسىدۇ
سۆزلەۋاتامسىن. ياخشىلىق، سېنىڭ ياخشىلىقىڭ ئۇنلىغان بىكۇناھ
كىشىلەرنىڭ چىنىغا زامن بولۇش، قان ئىچىش. ئەمدى ياخشىلىقنىڭ
نىېمىلىكىنى كۆر. قان ئىچىپ تويمىايدىغان نەپسىڭىنى بىسقىتۇرمایدىغان
بولسام! ... — دەيدۇ.

شرئىلى يولۇاستەك ھۆكۈرەپ بەگكە ئېتلىدۇ. ئىككىسى بەل
تۇتشىدۇ. گلەم ئۇستىگە يېقىلىپ پۇمۇداقلىشىدۇ. بەگ شرئىلىنى ئاستىغا
بېسۋالىدۇ. بار كۈچى بىلەن ئۇنىڭ كانىيىنى سقىدۇ. شرئىلىمۇ ئۇنىڭ

کانیینى سقىدۇ. لېكىن كۈچى يەتمەيدۇ، بارا-بارا ھالسزلىنىپ قوللىرى بوشىشىپ بەگ بىلەن ئىككىسىنىڭ پىشانسى بىر-بىرىگە تېكىپ كەتكۈدەك بولىدۇ. ھەر ئىككى جۈپ كۆز چانقىدىن چىقىپ كەتكۈدەك چەكچىيىدۇ. شرئىلى بىردىنلا بىر كاللا ئۇرۇپلا بەگىنى هوشىزلا ندۇرۇۋېتىدۇ، بەگ ئۇنىڭ ئۇستىدە هوشىز ياتىدۇ. شرئىلىمۇ بوشىشىپ جىمغىنا پېتىپ قالدى. گۈلچامال كېلىپ بەگىنى شرئىلىنىڭ ئۇستىدىن تارتىپ چۈشۈرۈۋېتىدۇ.

شرئىلى دەلەوگىنىپ، سۆرمىش تۈرۈپ بۇرۇپ بەگىنى ئۆينىڭ تۈرۈكىگە چىڭ باغلۇۋېتىدۇ. بىر قولىدا پەنەرنى، بىر قولىدا خۇرجۇنى ئېلىپ سىرتقا ماڭىدۇ. ئىشك تۈشكە بېرىپ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ، تۈرۈكتە باغلاقتا هوشىز تۇرغان بەگكە بىر ھازا قارايدۇ.

133

كېچە، بەگىنىڭ هوپىلىسى.

شرئىلى ئىشك تېشىدىن قۇلۇپ سالىدۇ. بىردمام تام ياقىلاپ مېڭىپ بىر دېرىزنىڭ ئەينىكىنى جاراقلتىپ چىقىپ پەنەرنى دېرىزدىن تاشلايدۇ. پەنەر ئامبار ئىچىدە تاغىدەك دۆۋىلىنىپ تۇرغان بۇغداي ئۇستىگە چۈشۈپ چىقىلىپ لاۋۇلداب كۆپۈشكە باشلايدۇ.

شرئىلى خۇرجۇنى مۇرسىگە سېلىپ ئانسىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئايىمخانىنىڭ ئۆيى تەرمىكە ماڭىدۇ.

134

كېچە، ئايىمخانىنىڭ ئۆيى.

ئايمخان يەرده كۆزى ئۈچۈق حالدا سوزۇلۇپ ياتىدۇ، شەرئىلى بىلەن گۈلچامال ئۆيگە كىرىدۇ. سىرتىس "ۋاي ئوت كەتى! ئوت كەتى" دېگەن قىقلاس-چۈقان كۆتۈرۈلدۇ.

135

كېچە، بەگىنىڭ پۇتكۈل قورۇسى ئوت دېڭىزىغا ئايلاڭان بولۇپ، غايىت زور ئوت شارىدەك كۆرۈنىدۇ. ئوت شارى ئىچىدىن شەرئىلى ئانسىنى ئارقىسىغا مندۇرگەن حالدا ئات چاپتۇرۇپ چىقىدۇ. ئوت شارىدىن خېلى يېراقلىغاندىن كېيىن ئاتنىڭ تىزگىسىنى قاتىققى نارتىدۇ. ئات ئىككى پۇتنى ئېڭىز كۆتۈرۈپ توختايدۇ. شەرئىلى ئوت دېڭىزى ئىچىگە تىكلىپ قارايدۇ. ئاندىن ئارقىسىغا قاراپ ئانسىنىڭ مەڭىزىگە سۆيۈپ قوپىيۇپ، ئاتنى چاپتۇرۇپ چەكسىز قاراڭخۈلۈق ئىچىگە كىرىپ كېتىدۇ. ئېكىراندا "تامام" دېگەن خەت چىقىدۇ.

1985-يىلى 3-نوبىابر، قەشقەر.

نەسربىددىن ئەپەندىنىڭ پالاکەتكە يۈلۈقۈشى

1

سەلتەنەتلىك شاھ ئوردىسى.

شاھ ، تەختىدە سۈر-ھېۋەت بىلەن قېتىپ ئولتۇرىدۇ. ئەتراپىدا ۋەزىرلەر ۋە ئوردا ئەئىانلىرى قول باغلاب تۇرىشىدۇ. پەقەت نەسربىددىن ئەپەندىلا تەختىنىڭ تۆۋەن قارىسىسا شاھقا تىك قاراپ تۇرماقتا. شاھ ئەتراپىدىكىلەرگە سۈرلۈك سىنچىلايدۇ.

شاھ: نەسربىددىن ئەپەندى، سەھەر تۇرسا ساۋاب، كۈن قىزارغاندىن كېيىنمۇ قوپىمای ئۇخلىسا، قان-بىرىڭ ئىچىدە ياتقاندىنمۇ بەتتەر گۇناھ بولىدۇ، دەيدۇ. كېچىسى هېچ ئۇخلىيالمايمەن، تائىخا يېقىن شېرىن ئۇيىقۇ بېسىپ چاشكاغىچە ئۇخلاقىپ قالىمەن، بۇنىڭ تەبىرىنى سۈرلەڭ.

نەسربىددىن ئەپەندى: بۇنىڭ تەبىرى ناھايىتى ئادىيىدۇر، شاھ ئالبىلىرى. سلىنىڭ بۇ ئۇخلاش ئادەتلرىنى ئاللاتائالا ئۆزلىرىكە راوا كۆرگەن بولسا كېرەك. ئەمما پۇقلار سەھەردە ئورنىدىن تۇرمىسا گۇناھتۇر. نېمىشقا

دېسللىرى، ئۇلار ئەتكىن قويۇپ بالا-چاقلىرىنىڭ قورسقىغا نان تېپش ئۈچۈن مېھنەت قىلىشى كېرەك، بولمسا ئاچ قالىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ كۈن قىزىلىدا ياتقىنى ھورۇنلۇقتىن بولۇپ، بۇ بىرەدقىكى، باللىرىنىڭ رسقىنى قىيىپ، قان-ياشلىرىنى ئىچىپ ئۇخلىغانلىق بىلەن باراۋەردۇر. ئەمما ئۆزلىرىنىڭ چاشكاغىچە ئۇخلاپ قالىدىغانلىقلرى ياخشىلىقنىڭ بىشارىتىدۇر. ئەتكىنى قانچە ئۇزاق ئۇخلىسىلىرى ئوڭ مۇريلرىدىكى پەرشتە سلىگە يازىدىغان ساۋابمۇ شۇنچە جىق بولىدۇ.

شاھ: ھە! (كۆزلىرى چەكچىيدۇ. ۋەزىرلەرنىڭمۇ ھەيراللىقتىن ئاغزى ئېچىلىپ قالىدۇ) بۇنىڭ سر-ئەسناسى نېمە؟
نەسىرىدىن ئەپەندى: شاھ ئالىلىرى، گەپنىڭ راستىنى دەمدىم ياكى سلىنى خۇش قىلىدىغاننىمۇ؟

شاھ: (ساقلىنى مۇجۇقلالپ خىيال قىلىپ) ئەلۋەتتە ھەم (راستىنى، ھەم خۇش قىلىدىغاننى دەيسىز-دە، ئەپەندىم).
نەسىرىدىن ئەپەندى: ئەقلىلىرى زىيادە بولغانچە دۆلەتلەرىمۇ زىيادە بولغۇسىدۇر، شاھ ئالىلىرى. ئەمىسە ئەقل ئېكسىسلا تېكىگە يىتەلەيدىغان راست گەپنى ئېيتىاي.

شاھ: ھىم، دەڭ ئەمىسە.

نەسىرىدىن ئەپەندى: شاھىم، ئەتكىنى قانچە ئۇزۇن ئۇخلىسىلىرى سلىگە شۇ ھەممىدىن ياخشىدۇر. چۈنكى شۇڭىچىلىك پۇقرالار زۇلۇملىرىدىن قۇتۇلۇپ قالىنى ئۈچۈن ئىنساپلىرىغا دۇئا قىلىدۇ، ئوڭ مۇريلرىدىكى پەرشتە سلىگە ساۋاب يازىدۇ. ئەكسىچە، قانچە سەھەر ئۇيغانسىلىرى پۇقراغا كۈن يوقتۇر، زۇلۇم-ستەملەرىگە قالغان ئەل-ئاۋام سلىنى قارغايدۇ. سول مۇريلرىدىكى پەرشتە ئۆزلىرىگە گۇناھ يازىدۇ. شۇڭا، ساۋاپنى كۆپرەك ئالا ي دېسللىرى ئۇزۇنراق ئۇخلىغانلىرى خاسىيەتتۇر.

شاه دمر غەزپىكە كېلىپ تەختكە قاتىق تۇرىدۇ. ۋەزىرلەر، ئوردا ئەئىانلىرى ئۆزىنى ھەرقانچە تۇتۇۋالسىمۇ كۈلكىسى قىستاپ كېتىدۇ.

شاه: جاللات! (ئىككى جاللات قىلىچىنى مەيدىسىگە تۇتۇپ نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ كەينىدە پەيدا بولىدۇ) مېنىڭ شانۇشەۋكتىمگە تىل تەگكۈزگەن بۇ مەلئۇنىڭ تىلىنى كېسىپ، كۆزىنى ئوبىيۈگلار، خالايىقىغا ئېرىت بولسۇن.

جاللاتلار: لەببىي، شاه ئالىيلرى (نەسرىددىن ئەپەندىنى قاماللاپ تۇتىدۇ).

نەسرىددىن ئەپەندى: سۆزۈمنىڭ ئاخىرى تېخى تۈگىمىگەنتى. مۇبادا مېنى ئۆلتۈرسلىرى سلىنى خۇش قىلىدىغان پايدىلىق گەپنى ئاڭلىيالماي زىياننىڭ چوڭى بولامدىكىن، شاه ئالىيلرى...

شاه: توختاڭلار! (قولى بىلەن ئىشارەت قىلىدۇ).

نەسرىددىن ئەپەندى: مېنى ئۆلتۈرسلىرى ھەققەتنى ئۆلتۈرگەن بولىدىلا...

شاه: (نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ گېپىنى تارتىۋېلىپ) قانداقسىگە سېنى ئۆلتۈرsem ھەققەتنى ئۆلتۈرگەن بولىمەن؟

نەسرىددىن ئەپەندى: بۇ، مۇنداق گەپ، شاه ئالىيلرى. ئاللا سلىگە پادشاھلىقنى بەرگەن چاعدا، سەلتەنەتنىڭ ئاچقۇچىنىمۇ بىلە قوشۇپ بەرگەن، بىراق سلى ئۇنى ئىشلەتمىدىلە. بۇ ئاچقۇچ ھازىر داتلىشىپ، چىرىپ تۈگەي دەپ قالدى. ئۇ چىرىپ تۈگىگەن ھامان شانۇشەۋكتىلىك تاج-تەختلىرى توپىدەك سورۇلۇپ، ئۆزلىرى شۇ توپىنىڭ ئاستىدا قېلىپ تۈگەيدىلا.

شاه: ھە؟! ئۇ ئاچقۇچ قەيىرەدە، مەن ئالىمىدىمغۇ؟

نەسرىددىن ئەپەندى: مۇشۇ ئەلنىڭ بىر يېرىدە بار. ئۇنى دەرھال

ئېلىپ ئىشلەتمىسىلىرى بالا_قازاغا قالىدىلا. ئەگەرچەندە رۇخسەت قىلىسىلىرى،
مەن ئۇ ئاچقۇچنى دەرھال تېپىپ قوللىرىغا تۈتقۈزىمەن.
شاھ تېڭىرقاپ ۋەزىرلىرىگە قارايىدۇ. ۋەزىرلەردىن بىرى پۇكلىنىپ
شاھنىڭ قوللىقىغا پىچىرلايدۇ، شاھ بېشىنى لىڭشتىدۇ.
شاھ: ھە، ئەپەندى، ئۇ ئاچقۇچنىڭ ئېتى نېمە؟
نەسىرىددىن ئەپەندى: ئۇ ئاچقۇچقا ئاللا ئۆزى "ھەققەت" دەپ ئات
قويىغان.

شاھ: ھا...، ھا...، ھا... ھە، مۇنداق دەڭ. سىز ھەققەت بار يەرنى
بىلىسىز، شۇنداقمۇ؟

نەسىرىددىن ئەپەندى: شۇنداق، شاھ ئاللىلىرى.
شاھ قولىنى چاۋاڭلايدۇ، يېنىغا قېرى خەزىنەدار كېلىدۇ. شاھ ئۇنىڭ
قوللىقىغا پىچىرلايدۇ. خەزىنەدار پۇكلىنىپ كەينىگە يانىدۇ. تۆت مۇلازىم
ئىككى ساندۇقنى كۆتۈرۈپ كىرىپ نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ ئالدىغا قويىدۇ.
شاھ: بۇ ساندۇقلارنىڭ بىرىگە لىقىدە ئالتۇن، يىدە بىرىگە ھەققەت
قاچىلانغان. سىز قايىسىنى ئالسىز؟

نەسىرىددىن ئەپەندى: ئەلۋەتتە، ئالتۇن بارنى ئالىمەن.
شاھ قاقاقلاب كۈلىدۇ. ئوردا ئەھلى شاھقا ئەگىشىپ كۈلۈشىدۇ.
شاھ: ئەپەندىم، ئۆزىگىزنى ھەققەتنى تاپقۇچى قىلىپ
كۆرسەتكەندىگىز، ئەجبا ئالتۇنى ئاللىدىگىزغۇ؟

نەسىرىددىن ئەپەندى: ئادەم نېمىگە مۇھتاج بولسا شۇنى ئالدى. مەندە
ھەققەت تولا، ئالتۇن يوق. ئاللىلىرىدا ئالتۇن تولا، ھەققەت يوق. بۇ
ساندۇقتىكى ئالتۇنى ئېلىپ، ماۋۇ ساختا ھەققەت قاچىلانغان ساندۇققا
ھەققەتنىڭ ئاچقۇچنى سېلىپ ئۆزىلىرىگە ئەكېلىپ بېرىي. بۇ ئاچقۇچ
قوللىرىغا چۈشكەن ھامان خەلقئالىم سىلىكە سالامەتلىك، ئۆزۈن ئۆمۈر

تىلەپ، ئاللاڭكم دۆلەتلەرنى زىيادە قىلىدۇ. بولمىسا سىلىگە ياخشىلىق يوق، شاه ئاليلىرى.

شاھنىڭ قاپقى تۈرۈلۈپ ئەتراپىغا قارايدۇ.

سول قول ۋەزىر: شاه ئاليلىرى، ئەپەندىم يالغان بېيتىدۇ. ئاتام زامانىدىن تارتىپ ھېچكىم ئۇنداق ئاچقۇچنى كۆرۈش تۈگۈل ئاكلاپ باقىغان. ئۇ دېگەن ئادەم ئالدايدىغان ساختا گەپتىن باشقان نەرسە ئەمەستۇر. ئوڭ قول ۋەزىر: شاه ئاليلىرى، نەسىرىدىن ئەپەندىم ئاقىل-دانىشمەن، ئالدىن بىلەر، لەۋىزى حالال، ھەقانىي ئادەم سانلىپ 18 مىڭ ئالەمde نام-شۆھەرت قازانغاندۇر. ئۇنىڭ توغرا مەسىلەتىنى يالغان سۆزلىگەنگە چىقىرىپ ناھەق ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلساق، دانىشمەن نەسىرىدىن ئەپەندىمنى بىكۈناھ قەتىل قىلغان دېگەن بەتنام ئاليلىرىنىڭ شان-شەۋىكتىگە داغ كەلتۈرۈپ، خەلقئالەمنىڭ لەنەت-نەپىتىگە قالىمىز. ئۇنىڭ ئۆستىگە، ئەتراپىمىزدىكى قوشنا خانلىقلارنىڭ بارلىق پۇقرالرى شاھىتىن تارتىپ گادايىچە نەسىرىدىن ئەپەندىمنى "تىرىك ئەۋلۇيا" دەپ ئەقدە قىلىدۇ. شۇنداق تۈرۈپ، ئۇنىڭغا قول سالساق، قوشنا خانلىقلار بىلەن ئازازلىشپ قالىمىز. ئۇلار بىرلىشىپ بىزگە ھۈجۈم قىلىپ قالسا، ئۇ چاغدا...

شاھ: (قولنى شىلتىپ) بولدى، بەس. قېنى، مۇنەججىم-ھۆكۈمالار، سىلەرنىڭ قانداق دانا مەسىلەتىلار باركىن؟

يوغان سەللەلىك قېرى مۇنەججىم پۈكلىنىپ ئالدىغا چىقىدۇ.

مۇنەججىم: يۈلتۈزلارنىڭ بېشارىتىدىن شول نەرسە ئايانكى، جانابىي ئوڭ قول ۋەزىرنىڭ سۆزلىرى تولىمۇ دانالىق بىلەن بېيتىلغاندۇر. مۇبادا شاه ئاليلىرىنىڭ رۈلىپقارى قىنىدىن سۇغۇرۇلسا، جاھان قان دەرياسىغا غەرق بولمىشتۇر.

شاه: بولدى، بەس. ئەپەندى، سز دەرھال ئاتلىنىپ ماڭا ھەققەتنىڭ
ئاچقۇچىنى ئەكېلىپ بېرىڭ.

نەسىرىددىن ئەپەندى: پەرمانبەردارمەن، شاه ئالىلىرى. ئەمما قولۇمدا
”نەسىرىددىن ئەپەندى ھەققەتنىڭ ئاچقۇچىنى ئىزدەيدۇ، يۈل بېرىڭلار“
دېگەن پەرمانلىرى بىلەن مۆھۇرسى بولىمسا، بۇ ئاچقۇچىنى تاپماق بەسىي
مۇشكۇلدۇر.

شاه: ئەپەندىمكە پەرمان بېرىلسۇن!
ھۆدەيىچى: (سوزۇپ ۋارقرايدۇ) ئەپەندىمكە پەرمان بېرىلسۇن!

2

زىندانىڭ تۆمۈر ئىشكى ئالدىدا لەشكەرلەر سۈر-ھەيۋە بىلەن قېتىپ
تۈرىدۇ. نەسىرىددىن ئەپەندى كۈلۈمىسىرەپ كېلىپ خان بارلىقىنى
كۆرسىتىدۇ. لەشكەرلەر زىندان ئىشىكىنى ئاچىدۇ.

3

قاراڭغۇ زىنداندا مەھبۇسلار نەسىرىددىن ئەپەندىگە تەلمۇرۇپ،
كىشەنلەنگەن قوللىرىنى ئۇنىڭغا تەڭلەيدۇ. ئۇ، قولىدىكى ئاچقۇچىلار بىلەن
مەھبۇسلارنىڭ كىشەن-زەنجىرلىرىنى ئاچىدۇ.

4

زىندان دەرۋازىسىدىن كەلકۈندهك بېتىلىپ چىققان مەھبۇسلار
نەسىرىددىن ئەپەندىنى بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ تەنتەنە قىلىدۇ. ئات ئۇستىدە
قىمىز قىلىماي قاراپ تۇرغان نەۋەكەرلەر بىر-بىرىگە چەكچىيىپ قارشىدۇ.

لەپىلدەپ يېغۇراقان قار، لاي-پاتقاق ئىچىدە پۇتلرىغا ئىشكەل سېلىنغان بېرم يالىڭاج ھاشارچىلار "خانلىق ئۆستەئى" چاپىاقتا. نازارەتچى لەشکەرلەر ئات چاپتۇرۇپ يۈرۈپ ھاشارچىلارنىڭ بېشىغا قامچا سالماقتا. ئېگىز دۆكىدە، خاننىڭ ئاتلىق لەشكىرى، مۇلکى ئەمەلدارلىرىنىڭ ئالدىدا بېشەكلەك نەسىرىدىن ئەپەندى كۆرۈنىدۇ. ئۇ ھاشارچىلارغا قاراپ ۋارقرايدۇ.

نەسىرىدىن ئەپەندى: هاي-هاي ئەھلى ھاشار، ئاڭلىمىسىم دېمەڭلار، خاننىڭ بېڭى پەرمانى: قارا قىشتا ھاشار توختىلىسۇن! ھاشارچىلار ئەتىيارغىچە ئۆيلىرىگە قويۇپ بېرىلىسۇن!

ھاشارچىلار سىشىن توختاپ ئىشەنمىگەندەك بىر-بىرىگە ئۇنسىز قاردىشدو. بىردىنلا بىر-بىرىنى قۇچاقلاپ ۋارقىرىشىپ تەنتەنە قىلىشىدۇ. كەتمەنلىرىنى تاشلاپ چوڭقۇر خەندەكلىرىدىن پىتراب چىقىشىدۇ. غەزەپىلەنگەن ئەمەلدارلار چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ بىر-بىرىگە قارشىدۇ.

قايناق بازاردا خاننىڭ يوغان ھارۋىلىق باجىگرى لەشکەرلەرنىڭ ھىمايسىدە تۇخۇمچىدىن تۇخۇم، ناآيىدىن نان، گازىرچىدىن گازىر... يېغىپ ھارۋىدىكى بادالىڭ سېۋەت، تاغارلارغا تۈرى بويىچە قاچىلاپ ماڭماقتا. بويۇنتاولق قىلغانلارنى لەشکەرلەر قامچىلىماقتا.

بازار مەركىزىدىكى بېكىز سۈپىغا ئاۋۇال نەسرىددىن ئەپەندى، ئۇنىڭغا ئەگىشىپ خاننىڭ سالپايغان لەشكەرلىرى، مۇلکى ئەمەلدارلىرى چىقىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى يېنىدىكى خاننىڭ جاكارچىسىغا ئىشارەت قىلىدۇ. ئۇ جاڭ ئۇرۇپ جار سالدۇ.

جاكارچى: خالا يىق، ئاڭلىمىدىم دېمەڭلار، خاننىڭ يېڭى يارلىقى چۈشتى. نامۇشۇھەرتى 18 مىڭ ئالەمگە پۇر كەتكەن دانىشىمەن نەسرىددىن ئەپەندى شاھ ئالىلىرىنىڭ ئەمرى-پەمانلىرى بىلەن ھەققەتنىڭ ئاچقۇچىنى ئىزدەۋاتىدۇ. بۇ خاسىيەتلەك ئەڭگۈشتەر مۇشۇ زىمنىمىزدا. نەسرىددىن ئەپەندى مەزكۇر ئاچقۇچىنى تاپقاندىن كېيىن ئۆلۈغ شاھىمىزغا تەقدىم قىلىدۇ. شۇڭلاشقا، ئاچقۇچىنى تېپىش ئۈچۈن نەسرىددىن ئەپەندى خانلىقىمىز تەۋەسىدە نېمە ئىش قىلىمەن دېسە دەخلىسىزدۇر. شۇڭا، ھازىرىدىن باشلاپ نەسرىددىن ئەپەندى ئاچقۇچىنى تاپقۇچە پۇقرالاردىن ئېلىنىدىغان 72 خىل باج، ئالۋاڭ-ياساق كەچۈرۈم قىلىنى!

قول بازىرىدا قولدارلار كىشەنلەنگەن ھەر خىل قوللارنى كۆرمەكتە. خاننىڭ لەشكىرىي، مۇلکىي ئەمەلدارلىرى ئاتلىق، نەسرىددىن ئەپەندى ئېشەكلەك قول بازىرىغا كىرىدۇ. قەللەپلار، بىدىكلەر نەسرىددىن ئەپەندى ۋە ئەمەلدارلارنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ قوللىرىنى ئېلىشقا ئىشارەت قىلىشىدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى ئېچىنىش-غەزەپ بىلەن قول بازىرىغا نەزەر

سالىدۇ. قولدارلار بىر چەتىه ياش قوللارنى مۇشتلىشىش، چېلىشىشقا، يەنە بىر ياقتا چىرايىلىق قىزلارنى ئۇسسىزغا سالماقتا. قول ئالىغلى كەلگەنلەردىن بەزىلىرى ئۇسسىزلىجى قىزنىڭ بەدەنلىرىنى سىپلاب كۆرۈپ، شەھۋەتپەرسلىك بىلەن قاقاقلاپ كۆلۈشمەكتە. بىر قېرى باي پېرم يالكاج ئۇسسىز ئۇينياۋاقان بىر قىزنىڭ بېغىرىدىقىغا تىلا قىستۇرۇدۇ. قىزنىڭ خوجايىنى كېلىپ تىللانى ئېلىۋېلىپ، قىزنى باينىڭ قۇچقىغا ئىتتىرىپ بېرىدۇ.

كىشەنلەنگەن ئىككى نەپەر ياش-قابل ئەر قول بىر-بىرى بىلەن قىلىچقۇزلۇق قىلماقتا. بىرى يەنە بىرىنى قىلىچ بىلەن چىپپ تاشلايدۇ، بايلار قاقاقلاپ كۆلۈشىدۇ. نەسىرىدىن ئەپەندى بىنندىكى جاكارچىغا ئىشارەت قىلىدۇ. ئۇ جاك تۇرۇپ جار سالىدۇ.

جاكارچى: ئاڭلىمىدىم دېمەڭلار، خالايىق. شاه ئالىلىرىنىڭ ئالاھىدە ئەلچىسى دانىشىمن نەسىرىدىن ئەپەندى جانابلىرى شاه ئالىلىرىغا ۋەكالىتنى شۇنى جاكارلايدۇكى، بۈگۈندىن باشلاپ بارلىق قوللار ئازاد قىلىنди. ئاللا ئالدىدا ھەممە ئادەم باراۋەر بەندىلەر دۇر. قوللارغا ھۈرلۈك بەرگەن كۈندىن باشلاپ ئۇلارنىڭ يەر بېلىش، ئۆي سېلىش، دېھقانچىلىق، سودا-تىجارەت، ھۇنەر قىلىش، ئۆي-ئۇچاقلىق بولۇش، مەدرىسلەر رەھقۇش ھوقۇقى بولىدۇ. كىمەرسىكى شاه ئالىلىرىنىڭ يارلىقىغا بويۇنتاولۇق قىلىنдиكەن، كاللىسى تېنندىن جۇدا قىلىنди.

قوللار شىددەت بىلەن دەۋەرەپ تەنتىنە قىلىدۇ؛ نەسىرىدىن ئەپەندىگە كەلکۈندەك ئېتلىپ كېلىپ ئۇنى كۆنترۇپ ئاسمانانغا ئېتىشىدۇ.

كەچ، شاھنىڭ مەرمەرتاش مۇنچىسىدا بىر توب پېرم يالكاج كېنizerەكلىر ئەركىلەپ تۇرۇپ شاھنى يۈماقتا. سول قول ۋەزىر ھاسىراپ-ھۆمۈدەپ كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ، كېنizerەكلىرنىڭ ئارسىدىن تەستە

سخديلىپ ئۆتۈپ، مەرمەر تاشلىق كۆل ئىچىدە هوزۇرىنىپ ياتقان شاهنىڭ
قۇللىقىغا پىچىرلايدۇ. شاھ قاتتقى چۆچۈپ، ئەندىكىپ تۈرۈپ كېتىدۇ.
بىردىنلا ئەۋرىتىنى چاڭگاللىغىنىچە سۇغا چۆكۈپ ئولتۇرۇۋەسىدۇ.
شاھ: (ساقلىنى قامالالاپ) خەپ توختاپتۇر. پەرمان: نەسىرىدىن
دېگەن مەلئۇنى تۇتقان ھامان بۇت- قولىنى يەرگە تەگكۈزمەي ئوردىغا ئىلىپ
كېلىڭلار!

ئېشىكىگە منگەن نەسىرىدىن ئەپەندى بۇستانلىق مەھەللەدىن ناخشا
تۆۋلاپ ئۆتىدۇ. ئەھلىمەھەللە ئۇنىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ. ئۇششاق باللار
كەينىدىن ئەگىشىدۇ.

10

لەشكەرلەر شاھ ئوردىسىدىن ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ سۈر-ھەيۋە بىلەن
چىقىدۇ.

11

ئېشەكلىك نەسىرىدىن ئەپەندى پايانىز دەشت- باياۋاندا ناخشا
تۆۋلاپ ماڭىدۇ.

12

خان لەشكەرلىرى بۇستانلىق مەھەللەدىن ئات چاپتۇرۇشۇپ ئۆتىدۇ.

13

گۈگۈم چۈشكەن چاغ، نەسرىددىن ئەپەندى ئېشەكلەك كېتۈپتىپ، ئۇستىپسى جۇل-جۇل، قاسماق بىر ئوغۇل بالىنىڭ مەسچىت ئالدىدا بىويىنىنى قىسىپ يىغلاب ئولتۇرغىنى كۆرىدۇ. بۇ ئېشەكتىن چۈشۈپ بالىنىڭ بېشىنى سىيلايدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: بالام، يىغلاب ئولتۇرغۇچە ۋاقتىدا ئۆيۈڭكە قايتقىن، بولمسا ئاتا-ئاناث ئەنسىرەپ قالىدۇ.
بالا: مېنىڭ ئاتا-ئانام يوق.

نەسرىددىن ئەپەندى: ئەمىسە، ماڭا بالا بولامسەن؟
بالا بارمىقىنى چىشىلەپ كۈلىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى رازىمەنلىك بىلەن بالىنى ئالدىغا ئېلىپ ئېشىكىگە منىدۇ.

14

نەسرىددىن ئەپەندى بالىنى ئېشىكىنىڭ ئالدىغا منىدۇرۇپ مەسچىتنىڭ يان كۆچسىدا كېتىۋاتقاندا ئالدىدىن قېرى ئىمام ئاخۇنۇم باشلىق جامائەت چىقىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى ئېشەكتىن چۈشەمەي جامائەتكە سالام بېرىدۇ.
نەسرىددىن ئەپەندى: ئەسسالامۇ ئەلهىكۈم، جامائەت.

ئىمام باشلىق جامائەت: ۋەئەلەيکۈم ئەسسالام، ئەپەندىم.
ئىمام: ئەپەندىم، ئۆزلىرىنى ئادىل ئادەم دېسەك، ئادىللەقلېرىمۇ چاغلىقىكەن. شۇنچە يىلدىن بۇيان سىلىنى دۈمبىسگە ئارتىپ بۈرگەن خۇدانىڭ بۇ جانىۋىرغا ئىچلىرى ئاغرىمای يەنە بۇ بالىنىمۇ منىدۇرۇۋاپلا.
بىچارە ئېشەككە ئېغىر كېلىپ تەرلەپ كېتىپتۇ. هايۋان بولسىمۇ ذۈلۈم

سالمايلى ئۇنىڭغا.

نەسرىددىن ئەپەندى: ئېپۇ قىلىشىلا، جامائەت. بىقىر كەم ئەقللەقىدىن ئىشنىڭ بۇ يەرىنى ئۈبلاپ كەتمەپتىمەن. ھەر قايسىلىرى ئادىللىقنىڭ ھەممىسىنى مائا ئارتىپ قويغاندەك، مەنمۇ بېغىرىمنى ئېشىكىمگە ئارتۇپ بېپتىمەن. قارغاندا، بىر-بىرىمىزگە لايىقىدا ئارتىاق بولغۇدەك، — دەپلا ئېشەكتىن چۈشىدۇ. بالىنى ئېشەككە مندۇرۇپ، ئۆزى ئېشەكنى بېتىلەپ ماڭىدۇ.

15

نەسرىددىن ئەپەندى شۇ تەرقىيە ئېشىكىنى بېتىلىكىنچە ناۋايخانا ئالدىدىن ئۆتىدۇ. نان يېقىۋاتقان ناۋايىنى كۆرۈپ سالام بېرىدۇ.
نەسرىددىن ئەپەندى: ئەسسالام مۇئەلەيكۆم، ئۆستام.

ناۋايى: ۋەئەلەيكۆم ئەسسالام، ئەپەندىم. هوى، بۇ قانداق گەپ؟
پەقتەلا قاملاشماپتۇ. سلى ياشانغان ئادەم تۇرۇپ ئېشەك بېتىلەپ، بۇ بالا ئېشەككە منىۋالسا قانداق بولعىنى. بۇنداق ماقامدا يوق ئىش سىلىدەك ئەۋلىيا سۈپەت دانىشىنگە پەقتەلا ياراشمايدۇ. ئېشەكنى ئۆزلىرى منىپ ماۋۇ بالىغا بېتىلەتكەنلىرى تۈزۈكمىكىن، ئەپەندىم.
نەسرىددىن ئەپەندى بالىغا قاراپ مەنلىك كۈلۈمىسىرىدۇ.

16

نەسرىددىن ئەپەندى ئېشەكنى بالىغا بېتىلىتىپ يېچى خوتۇنلار چاق ئىگىرىۋاتقان مەھەللدىن ئۆتىدۇ. خوتۇنلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ

نهسرىددىن ئەپەندىگە سالام بېرىدۇ.
 بىر ئايال : ئالتون بويلىرى ئامان بولغاى، نهسرىددىن ئەپەندىم. ساقال
 ئەستاگپۇرۇللاغا يېتىپ قالغاندا، مۇشتىتكە بالنى ماڭخۇزۇپ ئۆزلىرى موميادەك
 قېتىپ ئېشەكتە ئۆلتۈرغانلىرى نېمىسى؟
 نهسرىددىن ئەپەندى بالغا قاراپ چېكىسىنى تائىلاب، خىجللىق
 بىلەن كۈلۈمسەيدۇ.

17

خان لەشكەرلىرى نهسرىددىن ئەپەندى يېتىم بالنى تېپىۋالغان
 مەسىچىتىنىڭ ئالدىدىن شىددەت بىلەن ئات چاپتۇرۇپ ئۆتۈپ، ئۇ ماڭغان
 يان كوچىغا كىرىپ كېتىدۇ.

18

قىزىپ كەتكەن بىزا بازىرىدا توپلىشىۋالغان مىغ-مۇغ ئادەملەر ئارسىدا
 بىر مەددەھ جەڭنامە سۆزلىمەكتە. كۆزىنى تېڭىۋالغان دارۋاز ئاسمان-پەلەك
 دارغا چىقاقتا. ئويۇن كۆرۈۋاچان توب ئىچىدىن بىر بالا ۋارقرايدۇ:
 بالا : ئاۋۇ قىزىق ئىشنى كۆرۈڭلار.
 ئېشەكىنى قۇرۇق ھارۋىغا چىقىرىپ ئۇستىگە بالنى مىندۇرگەن
 نهسرىددىن ئەپەندى ھارۋىنى سۆرەپ بازارغا كىرىپ كېلىدۇ. بازار ئەھلى
 قاقاقلاب كۈلۈشىدۇ.
 بۇ كۆرۈنۈش ئاستا يېراقلاب تېلىۋىزور ئېكراىدىن كۆرۈندىدۇ. زامانىتى
 بېزەلگەن ئۆيىدە نهسرىددىن ئەپەندىنىڭ كېلىشكەن ئايالى تولغانئاي ئۆج

ياشلىق قىزى نۇزۇكىاي بىلەن تېلىۋىزوردىن يۇقىرىقى ئىشلارنى كۆرۈپ
قاقاقلاب كۈلۈشۈپ كېتىشىدۇ. تولغانئاي نۇزۇكىاينى باغرىغا بېسىپ
سۆزلەيدۇ.

تولغانئاي: قىزىم، دادىگىزنىڭ ئىشلىرى قىزىقىمكەن؟

نۇزۇكىاي: بەك قىژىقكەن. ئاپا، بىچايە دادام بېشەك بىلەن ئاۋۇ
ئاكاشنى قانداق شۆيىكەندۇ؟

تولغانئاي: قىزىم، دادىگىزنىڭ بۇنداق قىزىق ئىشلىرى بەك تولا. ئۆمۈر
بويى كۆرۈپ-سۆزلەپمۇ تۈكۈتكىلى بولمايدۇ. ئۆخلايدىغان ۋاقتىڭىز بولدى.
ئەمدى ئۇخ بېشەك-ھە.

تولغانئاي نۇزۇكىاينى چىرايلىق ھۇجىرسىغا ئەكتىرىپ كىچىك
كاربۇتسدا ياققۇزىدۇ.

تولغانئاي: ئۇماق قىزىم، خۇداغا ئامانەت، ياخشى چۈش كۆرۈڭ.

نۇزۇكىاي: مەن يەنە دادامنىڭ قىژىق ئىشلىينى چۈشۈمەدە كۆيۈپ
ياتىمدىن، ئاپا، شىڭمۇ چۈشىڭىزدە دادامنىڭ كۆيۈڭ-ھە.

تولغانئاي: بولىدۇ، ۋاي گېپى تاتلىق قىزىم.

تولغانئاي نۇزۇكىاينىڭ ھۇجىرسىنىڭ ئىشىكىنى بېپىپ ئارقىسىغا
بۇرۇلۇشىغا ئۇن خالتسىدەك يوغان، سېمىز مەھەللە مۇدرىنىڭ قۇچقىغا
كىرىپ قالىدۇ. تولغانئاي قاتىق چۆچۈپ، ھاڭ-ناڭ قالىدۇ. مۇدرى
شەھۋەتپەرسلىك بىلەن ھېجىيىدۇ.

تولغانئاي: مۇدرى، كېچىدە بۇ ئۆيگە قانداق كىرىدىڭىز؟ نېمانداق
سەتللىشىپ يۈرسىز.

مۇدرى: ئۇنداقمۇ دەپ كەتمەڭ. يالغۇزلۇقتا سىزگىمۇ كۈن ئۆتكۈزۈش
تەمس. نەسىرىددىن ئەپىندى شىركەتتىڭ ئىشى بىلەن بىر چىقىپ كەتسە،
ئايلاپ ئۆيگە كەلمەي نە-نەلەردە كۆكلىنى خۇش بېتىپ يۈرىدۇ. سىز ئۆيىدە

بار-يوقنىڭ دەردىنى تارتىپ قىينلىسىز. مۇشۇ ئاي-مۇشۇ كۈنلەرde ھالىڭىغا
مەن يەتمىسىم كىم بېتىدۇ. ئادەمنى قىينماڭ جىنىم، چىدىمىدىم.
مۇدىر تولغانئايدى ئۆزىگە تارتىپ سۆيمەكچى بولىدۇ. تولغانئايدى
مۇدىرىنى بىر كاچات سالىدۇ-دە، مېھمانخانا ئۆيگە قېچىپ كىرىپ نەسىرىدىدىن
ئەپەندىنىڭ تامدا تېسقىلق تۇرغان قىلىچىنى قولغا ئېلىۋالدۇ. مۇدىر
ھىجايىغىنچە مېھمانخانىغا كىرىدۇ.

تولغانئايدى: خوتۇن-باللىرىڭىز تۇرۇپ نېمانداق نومۇسىسىز، يۈزى
قېلىن ئادەمىسىز، چىقىڭ ئۆيىدىن، بولمسا ۋارقرايمەن.
كۆرۈنۈش تېلىۋىزور ئېكranىغا يۈنکىلىدۇ. بازاردا ئۆزىگە ئولشىۋالغان
ئادەملەر ئارسىدا نەسىرىدىن ئەپەندى قېرى دارۋاز بىلەن قۇچاڭلىشىپ
كۆرۈشىدۇ. ئاندىن بېنديكى بىتىم بالنى ئۇنىڭغا تاپشۇرىدۇ.
نەسىرىدىن ئەپەندى: مانا بۇ ئوغۇلى خۇدا سىزگە ئەۋەتى. ئۇ
ئىزىگىزنى بېسىپ كۆكتە پەرۋاز قىلىدىغان شۇڭقار بولسۇن.
تېلىۋىزور ئېكranىدىكى بۇ كۆرۈنۈش يىراقلاپ، ئېكranدا نەسىرىدىن
ئەپەندىنىڭ ئۆيىدىكى ئىشلار كۆرۈنىدۇ.
تولغانئايدى قىلىچىنى غلابىتن سۈغۇرىدۇ. مۇدىر شەھۋانىي ھىجىيىپ
تولغانئايدىغا يېقىنلاشماق بولىدۇ.

تولغانئايدى: كۆزۈمىدىن يوقال داپ يۈز ئوغرى. ماڭا يېقىن كېلىدىغان
بولساڭ قارنىڭنى چۈۋۈۋېتىمەن:

مۇدىر: ئەلپازىگىزنى بۇزماڭ خېنىم. مەن بۇ كېچىنى سىز بىلەن
ئۆتكۈرۈش ئۈچۈن بېشىم ئۇزاق قېتىپ، ئاخىر قۇلۇپىڭىزغا چۈشىدىغان بۇ
ئاچقۇچنى ناھايىتى تەستە قولغا چۈشۈرۈم. سىزگە كۆبۈپ كۈل بولمىدىم،
ئۇنىڭ بېرسى بولدۇم. ئادەمنى قىينىمای ماقول دەڭ، بولمسا...
مۇدىر تولغانئايدىغا يېقىنلىسىدۇ.

تولغانئاي: بىقىن كەلگۈچى بولما!
كۆرۈنۈش تېلىۋىزور ئېكراڭغا يۇتكىلىپ، ئاتلىق خان لەشكەرلىرى
بازارغا بېسىپ كىرىدۇ.
جاكارچى: بىش ئالىلىرىنىڭ پەرمانى بويىچە نەسرىددىن ئەپەندى
ئوردىغا ئېلىپ بېرىلىپ كاللىسى تېنىدىن جۇدا قىلىنىدۇ.
خەلق ئۆرە-تۆپ بولۇپ ۋارقرىشىدۇ. تېلىۋىزور ئېكرانىدىكى بۇ
كۆرۈنۈشلەر يىراقلاپ، كۆرۈنۈش نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ ئۆيىگە^{تۈغىلىنىدۇ.}

مۇدر تولغانئايغا بىقىنلاپ كېلىدۇ. تولغانئاي قىلىچنى مۇدرغا
شىلتىبىدۇ. مۇدر ئۇنىڭ قولنىڭ بېغىشىدىن تۇتۇۋىلىپ، قولنى قايرىپ
قىلىچنى تارتىۋالدۇ.

كۆرۈنۈش يەنە تېلىۋىزور ئېكراڭغا يۇتكىلىدۇ. بازاردىكى جامائەت
نەسرىددىن ئەپەندىنى قېلىن توب ئارسىغا ئېلىۋېلىپ، خان لەشكەرلىرىنى
ئۇنىڭغا بىقىنلاشقىلى قويىمايدۇ. ھەربىر ئاتلىق خان لەشكىرىنى بىر توب
بازار ئەھلى ئوتتۇرغا ئېلىۋېلىپ تۈرتۈپ ئالاقزادە قىلىۋىتىدۇ. نادەم دېڭىزى
ئىچىدە خان لەشكەرلىرى تىپرلايدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى خەلق توپى
ئارسىدىكى بوشلۇقتا ئېشىكىگە ئىرغىپلا منىپ كۆزدىن غايىب بولىدۇ.
تېلىۋىزور ئېكرانى سەل يىراقلاپ ئۆي ئىچى بىلەن تېلىۋىزور
ئېكرانىدىكى ئىشلار تەڭ كۆرۈندۇ.

مۇدر تولغانئاينى قۇچاقلاپ سۆپۈش ئۈچۈن ئۇنىڭغا تۇمشۇقنى
بىقىن ئاپرىدۇ. تولغانئاي مۇدرنىڭ بۇرنىغا ئۇسىبدۇ. مۇدر: “ۋاي” دەپ
بۇرنىنى تۇتۇپلا قالىدۇ. تولغانئاي مۇدرنىڭ قولدىن يۈلقۈنۈپ چىقىدۇ.
نەسرىددىن ئەپەندى ئەھلى جامائەتكە قول پۇلاڭلىتىپ ئېشىكىنى
ھېيدىگەنچە تېلىۋىزور ئېكرانىدىن ئۆيىگە چۈشىدۇ. تولغانئاي يۈگۈرۈپ

كېلىپ نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ بويىنغا گىرە سېلىپ بىغلىقىتىدۇ. مۇدرى
 بۇرىنى تۇتۇپ، كۆزلىرى چەكچەيگەن حالدا قېتىپ قالىدۇ.
 نەسرىددىن ئەپەندى ئۆي ئىچىكە كۆز بۈگۈرتىدۇ، ئەھۋالنى
 چۈشىنىپ سىرلىق كۈلۈمىسىرىدۇ. تولغانئائىنىڭ بېشىنى مېھربانلىق بىلەن
 سىيلاپ، ياش ئەگىپ تۇرغان كۆزلىرىگە سېغىنىش بىلەن سۆيىدۇ. ئاندىن
 قېتىپ-چەكچىبىپ تۇرۇپ قالغان مۇدرىنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.
 نەسرىددىن ئەپەندى: مۇدرى؟!

مۇدرى قىمر قىلماي تۇرىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى مۇدرىنىڭ يوغان
 بۇرىدىن تۇتۇپ سىلكىشلەيدۇ. مۇدرى بىردىنلا چۆچۈپ، قارا بېسىپ
 ئۈيغانغاندەك ۋارقىراپ ئىسىگە كېلىدۇ.
 مۇدرى: ۋايىجان، جىن، جىن...

مۇدرى ئۆندهرهپ تۇلغانچە بىرقانچە قېتىم تامغا ئۈسۈۋالىدۇ، كېيىن
 ئىشىنى تەسته تېپىپ، ۋارقىرغانچە قاچىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ
 ئېشىكى ھاڭىرغانچە مۇدرىنىڭ كەينىدىن قوغلاپ چىقىپ كېتىدۇ.
 نەسرىددىن ئەپەندى بىلەن تولغانئاي ۋىسال تەشنالىقى بىلەن بىر-بىرىگە
 ئېتىلىدۇ.

پىرىم كېچە.

نەسرىددىن ئەپەندى بىلەن تولغانئاي كارىۋاتتا بېتىپ سىرداشماقتا.
 تولغانئاي: بۇ مۇناپىق كەينىمكە كىرىۋالىلى بىر يىلدىن ئاشتى. مانا
 ئۇ بۈگۈن ئەپت-بەشەرسىنى تولۇق ئاشكارىلىدى. سىلگە دېمەي دېسىم
 بولىمىدى. ئۆيىدىن بىر چىقىپ كەتسلىرى ئايلاپ ھەتتا يىللاب يوقاپ كېتىلا.

سلى بولمسىلىلا مۇدرىدەك نائەھلىلەرنىڭ ئادەمنى بوزىك قىلغىنى قىلغان.
نەسرىددىن ئەپەندى: ئۇنىڭ بايىقى ھالىنى كۆرۈڭغۇ، خوتۇن. بۇ
ئۆيىدە جىن بار دەپ ئەمدى يېقىن بولمايدۇ.

تولغانئاي: بۇ توخۇ مىجەز ئۇغرىنى بىرىنېمە دەپ بولمايدۇ.
نەسرىددىن ئەپەندى: ئەگەر يەنە نىبىتىدىن يانمىسا، مەن ئۇنىڭغا
خەقنىڭ خوتۇنغا قانات سۆرىگەننىڭ تەمنى ئوبدان تېتىپ قويىمەن.

20

ئەتنىسى ئەتكىننە تولغانئاي نەسرىددىن ئەپەندىنى ئۆيىدىن ئۆزىتىپ
چىقىدۇ.

تولغانئاي: چۈشته كېلەلمىسلە، كەچلىك غزانى بالدۇر تەبىyar
قىلىمەن. غزانغا ئۈلگۈرۈپ بالدۇر كېلەلا.

نەسرىددىن ئەپەندى: ئۆيىكە مېڭىش ئالدىدا تېلىفون قىلىۋېتىپ يوغا
چىقىمەن. شۇ چاغدا تۇتۇش قىلسائىمۇ «چاققان يارىم» دېگەن ناخشام
تۈگىمەي تۈرۈپ غزانىنى تەبىyar قىلىپ بولسىن، خوتۇن.

21

نەسرىددىن ئەپەندى ئېسىل پىكاپىنى ھەيدەپ ھوپىسىدىن چىققاندا
دەرۋازا ئۆزلىكىدىن بېچىلىپ، كېسىن يەنە ئۆزلىكىدىن بېپىلىدۇ. پىكاپىنىڭ
ئالدىدا ئۇنىڭ بېشىكى توغرا تۇرۇۋالىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى پىكاپىدىن
چۈشمەي تۈرۈپ بېشىكىگە يولنى توسوۋالماسىلىق مەنسىدە ئىشارەت قىلسا،
بېشەك قولقىنى يۇپۇرۇپ بېشىنى چايقايدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى پىكاپىنى

ئېشەكتىن يانداب ئۆتۈپ كېتىش ئۈچۈن رولنى قاياقتا بۇرسا، ئېشەك شۇ يەرگە بېرىپ پىكاپنىڭ ئالدىنى توسوپ تۇرۇۋالدۇ. نەسىرىدىدىن ئەپەندى سائىتىگە قاراپ جىددىيلىشىپ پىكاپتن چۈشىدۇ-دە، ئېشىكىنىڭ يېنىغا كېلىپ نەسەھەت قىلىدۇ.

نەسىرىدىدىن ئەپەندى: ئوبدان ئېشىكىم، ئەمدى ئالدىمىنى توسوۇمغۇن. ئەجدادىنىڭدىن تارتىپ نەچچە ئۇلادقىچە مېنى ئۆشىنەڭلەرگە مندۇرۇپ خىزمىتىمنى قلىپ كەلدىڭلار. سەنمۇ شۇنچە يىلدىن بېرى مېنى ئۆشىنەڭدە بۇدۇپ بېرىپ هالىڭدىن كەمتىڭ. ئەمدى ئارام ئالغان. مېنىڭ بۇ قورۇبۇم ھەم سېنىڭ قورۇيۇڭ. بۇندىن كېيىن ئوبدان ئارام ئېلىپ، كۆڭلۈڭ تارتاقانى يەپ، خالغانچە ئېغىناب، نەگە بېرىشنى ئىختىيار قىلساك ئەركىن-ئازاد بېرىۋەرگەن. ئەمدى سېنى ئازاد قىلىدىم.

نەسىرىدىدىن ئەپەندى ئېشىكىنىڭ قوللىقىغا پېچىرلايدۇ، ئېشەك بېشىنى قاتىق چايقايدۇ، ئۇنىڭ قوللىقى نەسىرىدىدىن ئەپەندىنىڭ تۇمشۇقىغا كاچاتتەك تېكىدۇ. نەسىرىدىدىن ئەپەندى بىر قولىدا تۇمشۇقىنى تۆتقانچە سائىتىگە قاراپ جىددىيلىشىپ پىكاپقا چىقىش ئۈچۈن ماڭىدۇ. ئېشەك قوللىقىنى يوپۇرۇپ ئۇنى قولغايدۇ. ئېشەك بىلەن ئىككىسى پىكاپنى ئايلىنىپ بىردمەم قولغا شقاندىن كېيىن، نەسىرىدىدىن ئەپەندى يەم بىلەن پىكاپقا كىرىۋېلىپ رولغا ئولتۇرۇۋالدۇ. ئېشەك پىكاپنىڭ ئەينىكىگە تۇمشۇقىنى چاپلاب قاتىق ھاڭرايدۇ. نەسىرىدىدىن ئەپەندى ئىككى شاپىلىقىنى ئىككى قوللىقىغا تۇتۇپ، ئېشەكىنىڭ قوللىقىنى دوراپ پۇلاڭلىتىپ قويىدۇ. ئېشەك چىلىرىنى ھىڭگايتىپ، قوللىقىنى يوپۇرغانچە چىچاڭشىپ پىكاپقا تېپىدۇ. ئالاقزادىلىكتىن كۆزلىرى چەكچىيپ كەتكەن نەسىرىدىدىن ئەپەندى پىكاپنى ئالدىغا قوزغىدىم دەپ كەينىگە قوزغاب سالىدۇ. ئېشەك يەنە بىرنى تېپىپ ماشىنىڭ ئالدى ئەينىكىدىن تۆشكۈچۈپتىدۇ. تېخىمۇ ھودۇقۇپ

كەتكەن نەسرىددىن ئەپەندى پىكاپنى بىر قوزغاپلا ئالدىغا هەيدەيدۇ. ئۇ،
غۇيۇلداب تېز مېگىپ كەتكەن پىكاپنىڭ رولىنى باشقۇرالماي قورقىنىدىن
كۆزلىرى چەكچىيپ كېتىدۇ، رولىنى قوبۇۋېتىپ يۈزىنى تۇتۇۋالىدۇ. يەنە
ئېسىگە كېلىپ رولىنى تۇتىدۇ-دە، پىكاپنى خەتلەك دوقمۇشلاردىن
چاقانلىق بىلەن ئەگىلدۈرۈدۇ. پىكاپ بازاردىكى پەشتاخىتلارنى ئۆرۈپ،
گەزلىمە بازىرىنى ئاستىن-ئۇستۇن قىلىپ قۇيۇنداك ئۆتۈپ كېتىدۇ.
كېيمىم-كېچەك، گەزلىمە سودىسى قىلىۋاتقان ئەر-ئاياللار ئېسىل دۇخاۋىلار
ئىچىدە پومىداقلىشىپ ھەر تەرمەپكە يېقىلىدۇ.

22

نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ ھەر خىل دۇخاۋىغا پۇركۈنۈپ خۇددى دۇخاۋا
دۇۋسىگە ئۇخشىپ قالغان پىكاپى بىرده يولىنىڭ ئۇ چىتىگە، بىرده بۇ چىتىگە
ئۇسسىپ ئۇچاندەك مېگىپ قاتناش تەرتىپنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىدۇ. ئۇ،
دۇخاۋىلار ئەينىكىنى توسوۋالغان پىكاپنىڭ ئىچىدىكى قاراڭغۇلۇقتا قارا تەركە
چۆمۈلگەن ھالدا رولىنى چاقانلىق بىلەن ئايلاندۇرۇدۇ. تو ساتىن پىكاپ
قاتىق بىر نەرسىگە ئۇسسىپ توختايىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى پىكاپنىڭ
ئىشەك تېپىپ تېشۋەتكەن ئالدى تۆشۈكىدىن بېشىنى چىقىرىپ،
دۇخاۋىلارنى قالىرىپ قورقۇمسىراپ قارايدۇ. كۆزىكە دەسلەپتە تۆت كۆچىنىڭ
ئۇتۇرسىدىكى قاتناش ساقچىسىنىڭ ئالابالداق قوماندانلىق سۈپىسى،
ئاندىن سۇپا ئۇستىدە چەكچەيگىنىدىن قېتىپ تۇرۇپ قالغان ساقچى
كۆرۈنىدۇ. بۇ چاغدا چوڭ-كىچىك ماشىنلار تۆت كوچا ئاعزىغا قالايمىقان
تىقلىپ قىلىپ قاتناش توختاپ كەتكەن، ئادەملەر توپلىشىۋالغان بولۇپ،
ئۇلار قاتناش ساقچىسىنىڭ قوماندانلىق سۈپىسىغا كېلىپ ئۆسکەن دۇخاۋا

توبى (نهسرىددىن ئەپەندىنىڭ پىكاپى)غا ھاڭۋېقىپ قارىشىپ قالىدۇ.
ئادەملەر دۇخاۋىلار ئارسىدىن ئۆمىلەپ چىتۋاتقان نەسرىددىن ئەپەندىنى
كۆرۈپ پاراقلاپ كۈلۈشۈپ كېتىدۇ. غەزەپتن پۇقۇن ۋۇجۇدى تىرىگەن
قاتناش ساقچىسى نەسرىددىن ئەپەندىگە قولىنى شىلىشىپ سۆزلىيەدۇ.
قاتناش ساقچىسى: ھۆرمەتلىك نەسرىددىن ئەپەندى، سلى قىلمىغان

مۇشۇ ئىش قالدىمۇ ئەمدى؟

نەسرىددىن ئەپەندى: (ھەبىارلىق بىلەن ھېجىيىپ گەدىنى تاتلاپ)
ساقچى يولداش، بۈگۈن ئېشىكىمنىڭ چۈشى بۇزۇلۇپ قاپىشكەن.

تۈپلىشىۋالغانلار پاراقلاپ كۈلۈشىدۇ.

قاتناش ساقچىسى: ئالجىۋاتاملا نېمە؟ ئېشەكتىڭمۇ چۈشى بۇزۇلامدۇ؟
گەپنى چاقچاققا ئايلاندۇرمای تۈز جاواب بەرسىلە. بۇ بەردە نەدە ئېشەك
بولسۇن؟

ساقچى ئېڭىشىپ دۇخاۋىلارغا سىنچىلاپ قارايدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: (ئالاقزادە بولۇپ) ئەنە، ئېشىكىم يەنە مېنى
قوغلاب كېلىۋاتىدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى پالاقشىپ بىول ياقىسىدىكى بازارغا قاچىدۇ.
ئۇنىڭ ئېشىكى قۇلقۇنى يوپۇرغىنچە چىپپ كېلىدۇ-دە، قاتناش
ساقچىسىنىڭ ئۇدۇلدىن چىچاڭشىغىنچە ئۆتۈپ كېتىدۇ. قاتناش ساقچىسى
ئېشەكتىن ئۆزىنى قاچۇرىمەن دەپ دۇخاۋىلار توپغا ئۆگۈچىلاپ ئۆچۈپ
كېتىدۇ.

ئاۋات رەستىدىكى ھەبىءەتلىك بىناغا ئېسىلغان ”نەسرىددىن ئەپەندى
كىيىم-كېچەك ھەسسىدارلىق شرکتى“ دېگەن كۆركەم ۋىۋسقا ئالاھىدە
كۆزگە تاشلىنىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى پات-پات ئارقىسغا قاراپ ئالاقزادە
بولغان ئەمما چاندۇرمىغان حالدا ئۆتكەن-كەچكەنلەر بىلەن سىپايدە

سالاملىشىپ بىناغا كېرىدۇ.

خېرىدارلار نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ سودا سارىيىدىن بەس-بەستە كىيمىم-كېچەك سېتىۋالماقتا، ئۇلار ئالغان كېيىملەرنى تىكلىمە ئەينەك ئالدى، دا كېيىپ كۆرۈپ باققاچ ئۆزئارا سۆزلىشىدۇ.

خېرىدار A : دېگەن بىلەن يەنلىا ئەپەندىنىڭ شرکىتىنىڭ كېيىملەرى ياخشىكەن. تىكلىشى پۇختا، سۈپەتلىك، باھاسى مۇۋاپق، كەيسە يارىشىلىق.

خېرىدار B : پۇقۇن بازارنى ساختا مال بېسىپ كەتكەن مۇشۇ كۈنلەرde پەقهت نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ شرکىتىلا دۇكىنىغا ساختا مال سالىدى، شۇڭا خېرىدارلارنىڭ ئىشەنچىسىكە ئېرىشىپ ھەممە ئادەم ئەپەندىنىڭ سودا سارىيىغا ئاققى دەڭلە.

خېرىدار C : خەق دېگەن يامان. "ياغاج قازاندا بىر قېتىم ئاش پىشىدۇ" دېگەن تەمىسىلىنى ئاڭلىمىغانمۇ؟ خەقنى ئالدىدىم دېگەن بىلەن سايىم ساختىغا ئوخشاش سودىسى كاساتلىشىپ، چىۋىن قورۇپ ئولتۇرىدىغان گەپ.

23

ھەر خىل كىيمىم-كېچەكلەر بىلەن تولغان سودا سارىيىدا سايىم ساختا خېرىدار يوق مۇكىدەپ ئولتۇرغاندا، نامەت قاشاك ئالدىراپ كىرىپ كېلىدۇ. نامەت قاشاك: خوجايىن، نەسىرىدىن ئەپەندىدە خۇدا ئاتا قىلغان بىر ئامەت بار ئوخشىدۇ. بىزنىڭ سودا سارىيىمىزدا توبىا بېسىپ سېتىلمىي قالغان كېيىملەرنى خەقلەر ئۇنىڭ ماڭزىنىدىن قول-قولغا تەگمەي ئېلىشىۋاتىدۇ. دولقۇن قۇچقاچ، ۋەدە قىلغان چاي پۇلىنىڭ قالغىنى

بەرمىسىڭلار قالغان مېلىڭلارنى قايتۇرۇتىمىن، دەيدۇ.

سايم ساختا كۆزىنى ئېچىپ نامەت قاشاڭغا چەكچىيدۇ.

سايم ساختا: ئۇ جاۋىلداق قۇچقاچنىڭ بىزدە يەنە قانچىلىك ئېلىشى

بار ئىكەن؟

نامەت قاشاڭ: يىگىرمە مىڭ سوم.

سايم ساختا: ئۇ پۇلنى ۋاقتىدا بېرىۋېتىپ، بىزدىن يەنە مال ئېلىشقا كۆندۈر. چاي پۇلى بۇرۇنقى ھېساب بويىچە بولىدۇ.

نامەت قاشاڭ: دېكىنىڭىزدەك قىلىمەن، خوجايىن.

24

نەسەرىددىن ئەپەندىنىڭ سۆھبەت زالىدا ئىچكى ئۆلکىلەردىن كەلگەن
ھەرقايىسى شرکەتلەرنىڭ درېكتور، سودا ۋە كالەتچىلىرى "بېيجىڭ"
"شاڭخەي"، "گۇاخجۇ"، "شېنجەن" دېكەن خەتلەر بېزىلغان تاخىلار
قويۇلغان سۆھبەت ئۈستىلىنى چۆرۈدەپ ئۆلتۈرىدۇ.
نەسەرىددىن ئەپەندى سالاپەتلىك ئەمما ئالدىراش حالدا كىرىپ
كېلىدۇ.

نەسەرىددىن ئەپەندى: ھۆرمەتلىك مېھمانلار، يولدا كەلگىچە ئازراق
كاشىلىغا يولۇقۇپ قېلىپ، ھەرقايىسىلىرىنى ساقلىتىپ قويدۇم،
كەچۈرۈشكەيلا.

سۆھبەت ئۈستىلىدىكىلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ نەسەرىددىن
ئەپەندى بىلەن سالا مىلىشىدۇ. نەسەرىددىن ئەپەندى ئۇلار بىلەن قىزغىن،
سەممىي، دوستانە قۇچاقلىشىپ كۆرۈشكەندىن كېيىن ئۆز جايىغا كېلىپ
ئۆلتۈرىدۇ.

نەسەرىددىن ئەپەندى: شىركىتمىز بىلەن تۇزاقتىن بۇيان سەممىي، دوستانە ھەمكارلىشىپ كەلكەن ھەرقايىسى ئەزىز دوستلىرىمىزنىڭ قىممەتلىك ۋاقتىنى ئاجرىتىپ، يەرمەنكىمىزگە قەدەم تەشرىپ قىلغانلىقىنى قىرغۇن قارشى ئالىمن.

25

يەنە شۇ سۆھبەت زالىدا، ”قاراقستان“، ”ئۈزبېكستان“، ”قرغىزستان“، ”تۈركىيە“، ”Rossiyە“، ”تەيۋەن“، ”شىاڭگاڭ“ دېگەن خەتلەر بېزلىغان تاختىلار قويۇلۇپ، بايراقچىلار قادالغان سۆھبەت ئۇستىلىنى چۈرىدەپ ئولتۇرغان دۆلەتلەر ۋە رايونلارنىڭ ۋە كىللەرى نەسەرىددىن ئەپەندى بىلەن قەدەھ كۆتۈرمەكتە.

26

”نەسەرىددىن ئەپەندى كىيىم-كېچەك ھەسىسىدارلىق شىركىتى ئىچكى ئۆلکە، شەھەرلەر ۋە ھەرقايىسى دۆلەت، رايونلاردىن كېلىپ يەرمەنكىمىزگە قەدەم تەشرىپ قىلغان دوستىلارنى قىرغۇن قارشى ئالىدۇ“ دېگەن ھەبىۋەتلىك لوزۇنكا ئالاھىدە كۆزكە تاشلىنىدۇ.

27

ئىچكى ئۆلکە، شەھەرلەر ۋە ھەرقايىسى دۆلەت، رايونلاردىن كەلكەن سودىگەرلەر يەرمەنكىگە قويۇلغان خىلمۇ خىل، وەڭكاراڭ كىيىم-كېچەكلىرىنى

زور قىزنىش بىلەن كۆرمەكتە. نەسىرىددىن ئەپەندى مېھمانلارغا يول باشلاپ كىيىم-كېچەكلەرنى تونۇشتۇرماقتا.

28

ئەتلەس كۆكلىك، دوپىا كېيگەن، قىرقى كۆكۈللەق ئۇيغۇر قىزلىرى پۇتۇن زېھنى بىلەن كىيىم تىكمەكتە. نەسىرىددىن ئەپەندى مېھمانلارغا فابىكىنى ئېكسكۇرسىيە قىلدۇرماقتا.

29

تولغانئاي كۆكتات بازىرىدىن ئۇتىاش ئېلىۋاقاندا يوغان بىر چۈپۈرلۈق قول ئۇنىڭ ئاپتاق بىلىكىنى تۇتىدۇ. تولغانئاي چۆچۈپ قاراپ مۇدرىنىڭ بىزەڭلىك بىلەن ھىجىيەپ تۇرغان چىرايىنى كۆرىدۇ. تولغانئاي مۇدرىغا قاراپ سىرلىق كۈلۈپ قويۇپ بىلىكىنى تۇيدۇرماي ئۇنىڭ چۈپۈرلۈق قولىدىن ئاجرىتسدۇ. شەھۋەتپەرسلىكتىن مەستخۇش بولغان مۇدرى ئېسگە كېلىپ كۆزىنى ئاچقاندا، يېنىدا تولغانئاينىڭ يوقلۇقنى كۆرىدۇ. ئۇ، بازارچىلار ئارسىغا بويۇنداب قاراپ، كېتۈۋاقان تولغانئاينى كۆرىدۇ. شۇئان تولغانئايىمۇ ئارقىسىغا قاراپ مۇدرىغا مەنلىك كۈلۈمىسەپ قويۇپ كېتىپ قالىدۇ. مۇدرى تەشنالىق بىلەن لېۋىنى يالايدۇ.

30

نەسىرىددىن ئەپەندى سۆھبەت زالىدا شركەت خزمەتچىلىرىگە

سۆزلىمەكتە. نەسىرىددىن ئېپەندى: بازارلارنى ساختا مال قاپلاپ كەتكەن بۇ كۈنلەرde، بىز فابرىكمىزدا تىكىلگەن كېيىملەرنىڭ سۈپىتىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆنۈرۈپ ئەلا سۈپەت ئارقىلىق بازار رقابتىدە پۇت دەسىسەپ تۇرۇش بىلەن بىر ۋاقتتا، شىركىتىمىزگە ھەرقانداق سۈپەتسىز ساختا ماللارنىڭ سىڭىپ كىرىپ ۋەيران قىلىشىدىن ئالاھىدە هوشىيار بولۇشىمىز كېرەك. تىبىدۇرەمم جالال (خزمەتچىلەر ئارسىدىن كېلىشكەن بىر يىكىت چۆچۈپ ئورنىدىن تۇردۇ)، ئولتۇرۇڭ، سىز شىركىتىمىزنىڭ قابىل مال سېتىۋالغۇچىسى. شۇنىڭغا ھېزى بولۇڭكى، ناچار ساختا مەھسۇلاتلار ئېلىمىز بازارلىرىغا خۇددى ۋابادەك يامراپلا قالماستىن، چەت ئىل بازارلىرىغىمۇ سىڭىپ كىرىپ، خېرىدارلارنىڭ مەنپەئەتىكە ئېغىر زىيان سالماقتا. كارخانىمىز دۆلەت ئىچى ۋە چەت ئەللەرde سۈپەتكە كاپالەتلەك قىلىش بىلەن داڭ چىقىرىپ سودىسى روناق تېپىۋاچان كارخانا. ”سۈپەت — كارخانىنىڭ جېنى“ دېگەن قانۇنىيەتنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالماسىلىقىمىز، بەلكى بۇ سۆزنى شىركەتنى روناق تاپقۇزىدىغان دەستۇر قىلىشىمىز كېرەك.

31

كېچە.

ھەشەمەتلەك ھۇجىدا سايىم ساختا بىر نازىننى ئايال بىلەن چىرىمىشپ ياتقاننىڭ ئۇستىكە نامەت قاشاڭ كىرىدۇ. نامەت قاشاڭ: خوجايىن، چەھرئاي كەلدى. سايىم ساختا: باشلاپ كىر. نامەت قاشاڭ چىقىپ كېتىدۇ.

ئایال دومسیبیپ یوقاندین پیرم يالكاج هالدا سوزۇلۇپ چىقىدۇ-دە،
سايم ساختنىڭ بويىنغا گىرە سالىدۇ.
ئایال: ئەمدى مېنى تاشلىۋېتەمسىز؟
سايم ساختا: (ئایالنىڭ بىلەكلىرىگە سۆيۈپ تۇرۇپ) جىنم، ئۇنىڭ
بىلەن دېيشىدىغان مۇھىم بىر گەپ بار ئىدى.

هۇجرىغا چرايلىق، جادىگەر قىز چەھەرئاي ناز-كەرەشمە بىلەن كىرىپ
كېلىدۇ. چەھەرئائىنىڭ گۈزەللەكىدىن ئەس-هوشىنى يوقاقان سايم
ساختنىڭ كۆزلىرى چەكچىبىپ، شۆلکەيلەرى ئېقىپ، ئۇنىڭغا ئاچكۆزلىك
بىلەن قاراپلا قالىدۇ. بۇنى كۆرگەن ئایال سايم ساختنىڭ بېشىنى تولغاب
ئۆزىگە قارتىپ، مەڭىزنى چىشلەپ سۆيۈۋالىدۇ. سايم ساختا ئاغرىقتىن
چۆچۈپ مەڭىزنى سىيلاپ ئىسىگە كېلىدۇ. چەھەرئاي ئۇلارغا قاراپ مەسخىرە
بىلەن كۈلىدۇ.

سايم ساختا: لېۋەنكەنسىز، بولىدىكەنسىز خېنم. دېگىنمىز بويىچە
ئىشنى پۇتتۇرسىڭىز مەن سىزنى ئوبىدان راى قىلىمەن.
سايم ساختا ياستۇقنىڭ ئاستىدىن بىر كاللهڭ پۇلنى ئېلىپ چەھەرئايغا
تەڭلىپىدۇ.

چەھەرئاي: (پۇلنى ئىتتىرىۋېتىپ) قانچە پۇل بۇ؟
سايم ساختا: ئۇن تۇمەن.
چەھەرئاي: ئىش پۇتكەندە يەنە قانچىنى بېرىسىز؟
سايم ساختا: ئۇن تۇمەن ئالسىڭىز بولار.
چەھەرئاي: ئۇن تۇمەن؟! جان بىلەن ئوينىشىدىغان ئىش بولسىمۇ،
يەنلا ئۆزۈمنىڭ تاماكا سودىسى ياخشىكەن.
ئۇ پەرۋا قىلمىغاندەك كەينىگە ئۆرۈلۈپ ماڭىدۇ.
سايم ساختا: زادى قانچىنى ئالسىن؟

چەھرئاي: ئەللىك تۈمەنگە چىدىسىڭىز ئويلاپ باقاي. چەھرئاي سىرلىق تەبەسىسۇم بىلەن سايمى ساختنىڭ كۆزىگە تىكىلىدۇ. سايمى ساختا: ئىشنى مەن دېگەندەك پۇتتۇرەلسەڭ، دېگىنىڭچە بولسۇن.

چەھرئاي: چاتاق يوق (قولدىن قاس چقىرىدۇ).

32

مۇدر كاتتا سەرمەجانلاشتۇرۇلغان ئۆيىدە تىكىلمە ئەينەك ئالدىدا ياسىنىۋاتقاندا، ئايالى قۇندۇز ئۇنىڭ كېىم يوتتىشىگە ياردەملىشىدۇ. مۇدر: بۈگۈنكى چايغا جىق كاتىلار كېلىدۇ. كەچ قالسام كېلەلمەسىلىكم مۇمكىن، ئەنسىرىمە. قۇندۇز: ئامال بار قايتىپ كېلەلا.

33

تاماكا ئىسى بىلەن غۇۋالاشقان كېچىلىك بەزمىخانىدا بېرىم يالىڭاج ئۆسۈلچى قىز يىلاندەك تولغىنىپ يالغۇز كىشىلىك ئۆسسى قول ئوينىماقتا، قىزنىڭ ئەتراپىدا جۈپ-جۈپ مودا قىز-يىكتىلەر بىردهم چىرمىشىپ، بىردهم ئاجراب ئارىلاشما تانسا-ئۆسسى قول ئوينىماقتا. يەنە بىر بېرىم يالىڭاج قىز پۇتۇن ئىشتىياقى بىلەن ناخشا بېيتىماقتا.

بېرىم يالىڭاج ئىككى قىزنىڭ ئۈلپەتچىلىكىدە ئابدۇرەھىم جالال، ئۇنىڭ قارشىسىدىكى كىرسىلودا يەنە بىر بېرىم يالىڭاج قىزنىڭ ئۈلپەتچىلىكىدە نامەت قاشاك ئىچكۈۋا زىلق قىلماقتا. ئابدۇرەھىم جالال قولدىكى لىق هاراق

تولدۇرۇلغان رومكىنى ئىككى يېنىدىكى قىزلارنىڭ لېۋىگە تەگكۈزۈپ، قىزلار
 ئازاراق ئىچىپ بىرگەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ مەڭزىكە سۆيىپ، ئاندىن بىراقلا
 ئىچىۋىتىدۇ. ئۇ دەلدەڭشىپ ئورنىدىن تۇرۇپ ئوتتۇرىدا ئۇسسىل ئويناۋاقان
 قىزنىڭ يېنغا كېلىدۇ-دە، ساغرسىنى تولغاپ تەڭ ئۇسسىل ئوينايىدۇ.
 ئەتراپىن ئىسقىرقىق، قىقاىس-چۇقان كۆتۈرۈلدۈ. ئابدۇرەھىم جالالغا ئۈلپەت
 بولغان قىزلار بىلەن نامەت قاشاڭ بىر-بىرىگە مەنلىك قارشىپ كۈلۈپ
 قويىدۇ. ئابدۇرەھىم جالال قويىنىدىن بىر تۇتام پۇل چىقىرىپ، ئاۋاڭ
 ئۇسسىلچى قىزنىڭ زەرىلىك تامبىلغا، ئاندىن يالىرتاب تۇرغان بېغىرىدىقىغا
 قىستۇرىدۇ. ئۇسسىلچى قىز بەدەنلىرىنى تېخىمۇ لغىرىلىتىپ ئۇنىڭغا تولغىما
 ئۇسسىل ئويناپ بېرىدۇ. سورۇندا ئەسەبىي قىقاىس-چۇقان، چاۋاڭ،
 ئىسقىرقىق تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقىدۇ. نامەت قاشاڭ ھەممىدىن بەك چاۋاڭ
 چالدىۇ.

34

كەچتە مۇدر نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا كېلىدۇ-دە،
 ئەتراپقا ئالاقزادىلىك بىلەن قارىۋېتىپ ئۆزىگە يات بىر خىل چاقانلىق بىلەن
 دەرۋازىنىڭ كىچىك ئىشىكىدىن كىرىدۇ ۋە ئۆينىڭ قولۇپىغا ئاچقۇچ سالىدۇ.
 مۇدىرىنىڭ ھەرىكەتلەرىنى دېرىزىدىن كۆرۈپ تۇرغان تولغانئاي قولىدىكى
 سىمسىز تېلېفوننىڭ نومۇرىنى باسىدۇ.

35

نەسىرىدىن ئەپەندى پىكاپنى ھېيدەپ كېتىۋېتىپ سىمسىز تېلېفوننى

قولغا ئالدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: ھەئە، مەن، ئاپىقىم.

نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلۈپ بىرىدىلا سىرىلىق كۈلۈمىسىرىهيدۇ.

36

نەسرىددىن ئەپەندى مۇدىرىنىڭ ىشىكىنى تۈرىدۇ. قۇندۇز ىشىكىنى ېچىشىغا نەسرىددىن ئەپەندى كۆزىنى قىسىپ مەنلىك كۈلۈمىسىرىهيدۇ.

37

قۇندۇز بىلەن نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ كىرسىلودا شېرىن مۇڭدىشىپ ئولتۇرغان كۆرۈنۈشى تولغانئاي بىلەن مۇدر ئولتۇرغان ئۆيىدىكى تېلىۋىزوردىن چىقىدۇ.

مۇدر تېلىۋىزوردىكى كۆرۈنۈشكە دىققەت قىلماي، تولغانئايىنى قۇچاقلىماق بولۇپ ئۆزىگە تارتىدۇ. شۇ چاغدا تېلىۋىزوردا نەسرىددىن ئەپەندىنىڭمۇ قۇندۇزنى ئۆزىگە تارتىپ باغرعا بىسىۋاتقان كۆرۈنۈش كۆرۈنىدۇ.

تولغانئاي: قاراڭ، مۇدر، تېلىۋىزورغا بىر قارىۋىتىپ، ئاندىن نېمە قىسىڭىز مەيلى.

مۇدر تېلىۋىزورغا قاراپلا ۋارقىرىۋىتىدۇ، كۆزى چەكچىبىپ، ئاغزى كاماردەك ېچىلىپ قالدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى ھاڭقېتىپ قاراپ قالغان مۇدرغا پات-پات قاراپ

کوللۇپ قويۇپ، قۇچقىدىكى توختىماي يۈلقىنىپ بوشىنىشقا تۇرۇنۇۋاتقان قۇندۇزنى قەستەن كۆز-كۆز قىلىپ سۆپىگەنچە تېلىۋىزور بىكراىدىن سوزۇلۇپ چىقىپ مۇدرى بىلەن تولغانئاينىڭ ئالدىغا چۈشىدۇ. قۇندۇز نەسرىدىن ئەپەندىنىڭ قۇچقىدىن بوشىنىپ چىقىلا ئەتراپقا ھاڭقىتىپ قاراپ، ئۆزىنىڭ باشقا بىر ئۆيگە كېلىپ قالغانلىقىنى، ئۇ يەردە ئېرى بىلەن تولغانئاينىڭ تۇرغىنى كۆرۈپ، يۈزىنى توتۇپ يىغلىغىنىچە يۈگۈرۈپ چىقىپ كېتىدۇ. نەسرىدىن ئەپەندى قېتىپ قالغانلىقىدىن ئۆزىنى يوقاقان مۇدرىنىڭ قېشىغا سۈرلۈك ئەلىازدا قەدەممۇ قەدم قىستاپ كېلىدۇ دە، تېخى بىكىلا يۈلۈۋېلىنغان يوغان بىر باش سەۋىزىنى چىقىرىپ كۆكى بىلەنلا ئۇنىڭ ئاغزىغا كەپلەپ تىقىۋېتىدۇ.

نەسرىدىن ئەپەندى: خەقنىڭ خوتۇنغا ساقال تاشلىۋىدىڭىز، خەقمو خوتۇنىڭىزنى كۆزىڭىزگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ سۆيسە قانداق بولدىكەن، ئەمدەنۇ بىلگەنسىز؟!

مۇدرى بىسىگە كېلىپ ئۆزىنى كاچاتلاۋاتقاندا، چاچلىرى چۈۋەلۇپ ئەسەبىلەشكەن قۇندۇز كالىتكە كۆتۈرۈپ كىرىپ مۇدرىغا ئېتىلىدۇ. مۇدرى ئاعزىدىكى سەۋىزىنىمۇ ئالماستىن، مىڭ تەستە ئىشىكىنى تېپىپ، قېچىپ چىقىپ كېتىدۇ. قۇندۇز كالىتكىنى شىلتىغان پىتى كەينىدىن قوغلايدۇ. قۇندۇز: (سەرتىن ئاواز) توختا، هو رەسۋا، مۇناپق.

نەسرىدىن ئەپەندى تولغانئاينى باغريغا باسىدۇ.

نەسرىدىن ئەپەندى دائىلىق ماركىلار چاپلانغان ھەر خىل سۈپەتسىز، ناچار كېيمىم-كېچەكلىرىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ خەلقە تېلىۋىزىيە نۇتنىقى

سۆزلىمەكتە.

نه سىرىددىن ئەپەندى: ھۆرمەتلىك خېرىدارلار، مال كىرگۈزۈشتىكى تۈرلۈك كەسىپىي ھالقىلار چىڭ تۇتۇلمىغان سەۋەبلىك نۇرغۇن سۈپەتسىز ساختا كېيمىم-كېچەكلىر شركىتىمىزنىڭ ھەرقايىسى شەھەر-بازارلاردىكى سودا ساراي، ماگىزىنلىرى ئارقىلىق كەڭ خېرىدارلار ئارسىغا تارقاپ كەتكەن. بۇ كەچۈرگىسىز جىنaiتىم ئۈچۈن خېرىدارلاردىن تۇۋەنچىلىك بىلەن ئەپە سورايمەن. مەيلى قايىسى شەھەر-بازار، دۆلەتتە بولسۇن شركىتىمىزدىن بۇنداق ساختا ماركىلىق سۈپەتسىز-ناچار كېيمىم-كېچەكلىر رنى سېتىۋالغان خېرىدارلار بۇ كېيمىلەرنى دەرھال شۇ يەردىكى سودا ساراي-ماگىزىنلىرىمىزغا ئەكلىپ قايتۇرۇپ، پۇلسنى ئېلىۋالسۇن. مەن شركىتىم نامىدىن شۇنى بايانات قىلىمەنكى، شۇ كېيمىلەرنى سېتىۋېلىش ئۈچۈن سودا سارىيىمىزغا كەلگەن خېرىدارلارنىڭ بارغان-كەلگەن كىرا پۇلى ھەتتا زايى بولغان ۋاقتىغا ھەق ھېسابلاپ، كېيىمنىڭ پۇلغا قوشۇپ تولۇقى بىلەن قايتۇرۇپ بېرىمىز. ئېلىۋىزور كۆرگۈچىلەر تەنتەنە قىلىدۇ.

39

ئالمۇتا خەلقى نە سىرىددىن ئەپەندىنى بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرىدۇ.

40

نە سىرىددىن ئەپەندى تاشكەنت شەھىرىدە بىر دۆۋە ساختا-ناچار كېيمىلەرگە ئۆز قولى بىلەن ئوت ياقىدۇ. ئۆزبېكلىر قىزغىن تەنتەنە، بارىكالا سادالرى ئىچىدە ئۇنىڭغا تون كېيدۈرۈدۇ.

بېشىكەك شەھەر ئاھالىسىگە ۋە كالىتەن بىر مويسىپت قىرغىز ئاقساقال
نەسىرىددىن ئەپەندىنى ئازغىماقا مىندۇرىدۇ.

نەسىرىددىن ئەپەندى ئۆزىنىڭ سودا سارىيىدا روس خېرىدارلار
ئەكەلگەن ساختا كىيمىلەرگە پۇل قايتۇرماقتا.

نەسىرىددىن ئەپەندى ئىشخانسىدا خۇشخۇرۇق بىلەن، بىر ۋاراق
چەكىنى خېجىلچىلىقتىن يەرگە كىرىپ كېتىي دەپ ئۆلتۈرغان ئابدۇرىھىم
جالالغا تەڭلەيدۇ.

نەسىرىددىن ئەپەندى: سايىم ساختا سىزگە 550 مىڭ سوم پارا بېرىپ،
شىركىتىمىزگە 3 مىليون سوم زىيان سالدى. سودا سېتىقنىڭ تىلىنى
بىلىدىغان سىزدەك پىشقان كەسىپ ئەھلى ئىقلىمدا كەم تېپىلىدۇ.
ئازمايدىغان ئادەم يوق. بەندە دېگەن ئازغۇچىدۇر. سىزمۇ، مەنمۇ شۇنداق.
ئۆتكەنگە سالاوات. مەن سىزنى ئەپۇ قىلدىم. ئىشكىزنى خاتىرچەم
ئىشلەۋېرىڭ. سايىم ساختا سىزگە 550 مىڭ سوم بەرگەن بولسا، مانا مەن
سىزگە بىر مىليون بېرىپ ئەتتۈارلاپ ئىشلىتىمەن. قانچىلىك پۇل لازىم بولسا
مېنى ئۆز ئاكىڭىز ئورنىدا كۆرۈپ تارتىنماي دەۋېرىڭ. بىز ئەجدادلىرىمىزنىڭ:
”پۇل تېپىلىدۇ، ئادەم تېپىلمائىدۇ“ دېگەن ھېكمەتلىك سۆزىنى ئۇنتۇپ

قالمغىنىمىز تۈزۈك.

ئابىدۇرىھىم جالال: (خېجىللەقتىن ھۆگرەپ يىخلاب) مېنى يەتتە كېچە-كۈندۈز تورۇسقا ئىسىپ قوبۇپ يىلان قامچىدا ئورسلا ياكى ئاتقا سۆرۈقىپ ئۆلتۈرسىلىمۇ قىلمىشىغا بېرىلگەن ھەق جازا، دەپ كۆزۈمىدىن بىر تامىچە ياش چىمىغان بولاتتى. مېنى بۇنداق ۋىجدان ئازابى بىلەن جارالغۇچە بوغۇپلا ئۆلتۈرۈۋەتسىلە بولماسىدى.

44

كەچتە نەسىرىدىن ئەپەندى ئىشتىن بىنپ، ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى چىكىدۇ. ئىشاك ئېچىلىشىغىلا ئۇ، ئالدىغا چىققان چەھرئايىنى تولغانئايى دەپ ئۇپلاب قۇچاقلايدۇ.

نەسىرىدىن ئەپەندى: جىنس تولغانئايى، بۈگۈن سائى قانداق خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدىم، بىلەمسەن؟

گېپ شۇ يەگە كەلگەندە نەسىرىدىن ئەپەندى ئۆزى قۇچاقلاپ تۈرغان ئايالنىڭ ئارقىسىدا كۈلۈمىسىرەپ تۈرغان تولغانئايىنى كۆرۈپ توك تېسۋەتكەندەك داڭقىتىپ قالدى. چەھرئايى قافاقلاپ كۈلکىنچە غىلىجىڭىلاپ نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ قۇچىقىدىن چىقىدۇ. نەسىرىدىن ئەپەندى ھەم زوقلىنىش، ھەم ھەيرانلىق ئىچىدە بىرده تولغانئايغا، بىرده ناز-كەرمەشمە بىلەن كۈلۈپ تۈرغان چەھرئايغا قارايدۇ. تولغانئاي سەل خېجىل بولغان ھەم ئۇيالغان حالدا نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

تولغانئاي: سىڭلىمىز چەھرئايى تونۇشتۇرۇپ قويايى. ئۆزى چەت ئەل تىلى ئىنسىتتۇتنىڭ ئىنگىلىز تىلى كەسپى بىلەن سەنئەت ئىنسىتتۇتنىڭ مۇزىكا كەسپىنى پۇتتۇرۇپتىكەن. بۇ قىز، بىز نەچچە ۋاقتىن نۇزۇكتائىغا

ئىزدەپ يۈرگەن ئائىلە ئوقۇنقوچىلىقىغا بەكمۇ ماس كېلىدىكەن. ئائىلىمىزگە
ھەم ئىنگلىز تىلى ئوقۇنقوچىسى، ھەم مۇزىكا ئوقۇنقوچىسى تەكلىپ قىلىش
ئارزوپىمىز مۇشۇ قىز بىلەن بىراقلا ھەل بولىدىكەن.
نۇزۇكىتاي يۈگۈرۈپ كېلىپ قولىدىكى ئىنگلىز تىلى ئېلىپبەسىنى
دادسىغا كۆرسىتىدۇ.

نۇزۇكىتاي: دادا، قىياڭ، بۇ ئاچاش ماڭا كىتاب بەيدى.
نەسرىددىن ئەپەندى نۇزۇكىتايغا مەستلىكى كېلىپ، باغرىغا بېسىپ
سوپىدو.

نەسرىددىن ئەپەندى: بۇ ئاچاش ھازىردىن باشلاپ سىزگە ئىنگلىز
تىلى ۋە مۇزىكىدىن درس بېرىدىغان مۇئەللەمىڭىز بولىدۇ. سىز مۇئەللەمىنىڭ
گېپىنى ئاڭلاب، دېگىنىنى قىلىسىڭىز كەلگۈسىدە ئوبدان ئادەم بولسىز.
نۇزۇكىتاي: شۇ چاغدا تېز چوڭ بويامدىم، دادا؟

نەسرىددىن ئەپەندى: ھەئى قىزىم، تېز چوڭ بولسىز.
نۇزۇكىتاي: مەن چوڭ بولشامچۇ، ئامىيىكىدا ئوقۇپ ئالىم بويۇپ ئايغا
چىقىمەن.

نەسرىددىن ئەپەندى: ئايغا چىقىسىڭىز قايتىپ چۈشەمسىز؟
نۇزۇكىتاي: ئۇراق تۇيمىي قايتىپ چۈشىمەن.

نەسرىددىن ئەپەندى: ئايىدىن نېمە ئېلىپ چۈشىسىز؟
نۇزۇكىتاي: ئاڭلىشام، ئايىدىكى ئاداشنىڭ دادىشى كۈن، ئانشى
ئايىكەن. مەن ئۇ ئاداشقا دەپ، كۈن داداش بىلەن ئاي ئاپاشنى بىز بىلەن
تۇيۇشقا ئېلىپ كېيمەن.

نەسرىددىن ئەپەندى: نېمىشقا؟
نۇزۇكىتاي: مەن قاياڭخۇدۇن بەك قويىقىمەن. بىرىنىڭ مەھەللەدە كېچە
بوممىشكەن دەيمەن.

ھەممەيلەن قاقاقلاب كۈلۈشىدۇ.

45

نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر مېھمانخانىسىدا تاماق شىرىھىنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ غزا بىمەكتە.
چەھرىئايى نۇزۇكىتايغا تولىمۇ كۆيۈمچانلىق بىلەن تاماق بىگۈزمەكتە.
نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن تولغانئاي بىر-بىرىگە قاراپ رازىمەنلىك بىلەن كۆز ئۇرۇشتۇرىدۇ.

نۇزۇكىتاي: مەن مۇئەللەمگە بەك ئامىاق. كېچىدە يالعۇز ئۇخىياپ بەك قويىقىدىكەنەمن. شىلە بىلە ئۇخىغاندىكىن قويىقمايشلە. مەن ئەمدى مۇئەللەم بىلەن ياتمەن، ماقولما دادا، ئاپا؟
نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن تولغانئاي چەھرىئايىنىڭ ئالدىدا ئوڭايسىزلىنىدۇ.

نەسىرىددىن ئەپەندى: قىزىم، مۇئەللەمىڭىزىمۇ ئۆز ھۇجرسىدا ئاتا-ئانسىدىن ئايىرىم ئوخلايدۇ. مۇئەللەمىڭىز كەچتە ئۆيىگە قايتىپ بارمسا، ئاتا-ئانسى ئەنسىرەپ قالمامادۇ.

تولغانئاي: چەھرىئايى مۇئەللەمىنىڭ ئۆيى بۇ شەھەردە ئەمەسکەن.
ئىجارە ئالغان بىر ئېغىز كونا ئۆيىدە تۇرۇۋېتىپتۇ. ھازىرغىچە تېخى خىزمەت تاپالماي بەك قىينلىپتۇ. بالنىڭ ئارزوُسىغا ھۆرمەت قىلساق، چەھرىئايىسىمۇ، قىزىمىزغىمۇ، بىزگەمۇ ئاسان بولغۇدەك. ئۆپلىرىمىز كەتتاشا بولغاندىكىن، چەھرىئايى مۇشۇ يەردىلا تۇرسۇنىمىكىن، دەيمەن. بەزىدە سلى سەپەرگە چىقىپ كەتكەنده ئۆيىدە يالعۇزلىق تارتىپ قالدىكەنەمن. بىكار ئولتۇرغۇچە مەنمۇ ئىنگلىزچە ئۆگىنىپ قويىامىكىن، دەيمەن.

نه سرىددىن ئەپەندى: (هاياجاڭلىنىپ) ناھايىتى ئوبىدان ئوبلاسەن، خوتۇن. بۇ قىزنىڭ كەلكىنى بەك بەلەن تىش بويتۇ. سىڭلىم، ھەركىز قورۇنىڭ، بۇ ئۆيمۇ سىزنىڭ ئۆز ئۆبىگىزدەك. ئايالىم بىلەن قىزىملا سىزنىڭ ئوقۇغۇچىڭىز بولۇپ قالماستىن، تىشتىن بوشغان چاغلىرىمدا مەنمۇ سىزدىن ئىنگىلىز تىلىدىن دەرس ئالىمەن. ھەققەتەن كاتتا تىش بولدى، سىزنى خۇدايسىم يەتكۈزدى بىزگە.

چەھرىئاي: مەنمۇ بەك خۇشال بولدۇم. ھەرقايىسلەرنىڭ ئاتىدارچىلىقى بىلەن خزمەت، ياتاق، تامقىمۇ بىراقلار ھەل بولدى. قاراپ باقسام، بۇ ئۆيگە ئاش-تاماق ئېتىدىغان، كىر-قات يۇيىدىغان ئۆي خزمەتچىسىدىن بىرسى بولمسا بولمىغۇدەك. بولدى، ئاشۇ ئىشلارنىمۇ ئۆزۈملا قىلاي. نەسرىددىن ئەپەندى: سىز بۇنداق قارا خزمەتكە زايا كېتىسىز، سىڭلىم.

تولغا ئاي: ھەرقانچە بولسىمۇ سىزدەك ئالىي مەلۇماتلىق قىزنى ئۆي خزمىتىگە سالغلى بولامدۇ. ئادەمنى ئۇنداق خىجىل قىلماڭ. شۇ ئەسنادا مېھمانخانىغا نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ بېشىكى كىرىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى: نېمە قىلغىنىڭ بۇ؟ ئۆيىدە مېھمان تۇرسا، شۇنداقمۇ سەت تىش قىلغان بارمۇ؟

بېشەك بىردهم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، چەھرىئايىنىڭ يېنغا كېلىپ ئۇنى پۇرایدۇ. چەھرىئاي قورقىنىدىن شۇمشىبىپ كېتىدۇ.

چەھرىئاي: بۇ... بۇ... قانداق بېشەك؟

نەسرىددىن ئەپەندى: (دۇدۇقلاب) بۇ... بۇ، سەن مەيلىگە قويۇۋەتكەندىن بۇيان بەك ھەددىڭدىن بېشىپ كەتتىڭ.

بېشەك چەھرىئايىنىڭ بېڭى مودىدىكى كۆڭلىكىنى چىشلەپ تارتىشغا كۆڭلىكى يېرىتىلپ، كۆكسى بېچىلىپ قالدى. يېرىم يالىچلانغان چەھرىئاي يۈزىنى چاڭىلالىغىنىچە چىرقىرالپ كېتىدۇ.

كېچىدە هويلىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ چىڭ
باغلانغان ئىشىنى چاپچىپ، يەر تاتىلىماقتا.

چەھرىئاي نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ مېھمانخانىسىدا پۇتۇن ۋۇجۇدى
بىلەن بېرىلىپ روياڭ چىلىپ ناخشا ئىپتىماقتا. نەسىرىددىن ئەپەندى،
تولغانئاي، نۇزۇكىلىلار ئىشتىياق بىلەن تىڭىشىماقتا.

كەچلىك تاماقتنى كېپىن، نەسىرىددىن ئەپەندى مېھمانخانىسىدا دۇتا
چىلىپ ناخشا ئىپتىدۇ، چەھرىئاي يىلاندەك تولغاننىپ ئۇسسىل ئوينىайдۇ.
تولغانئاي بىلەن نۇزۇكىاي ئۇسسىلغا تەڭكەش قىلىپ چاۋاڭ چىلىپ بېرىدۇ.
ناخشا ئىپتىۋېتىپ نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ كۆزى ئىختىيارىسىز چەھرىئايىنىڭ
تىك كۆتۈرۈلگەن كۆكسى، ئەۋرىشىمدهك بېلى، چرايلىق ساغرىسىغا چوشۇپ
قالىدۇ، ئەمما چاندۇرماستىن ناخشىسىنى ئىپتىپ، دۇترىنى چىلىۋېرىدۇ.
تۇبۇقسىز چەھرىئاي بىلەن ئىككىسىنىڭ كۆزى ئۇچرىشىپ قىلىپ، چەھرىئاي
ئۇنىڭغا مەنلىك كۆز تاشلىشىغا، دېرىزه تۇۋىدە تۇرغان ئىشەك قاتىق
هاڭرايدۇ. چۆچۈپ كەتكەن نەسىرىددىن ئەپەندى دۇtarنى تاشلاپ ئورنىدىن
تۇرۇشىغا ئۇسسىل ئوبىناۋاقان چەھرىئاي پىرقىراپ كېلىپ ئۇنى
قۇچاقلىۋالدۇ. ئىشەك دېرىزه ئېينىكىگە تۇمىشۇقىنى سۇۋاپ تېخىمۇ قاتىق

هاڭرايدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى دەرغەزەپ بولۇپ ۋارقرايدۇ.
نەسرىددىن ئەپەندى: يوقال! ئادەمنى ئەجەبمۇ تویغۇزدىڭغا، ھۇ
ئۆلمەيدىغان قوتور.

تولغانئاي بىر خىل ئۇگايسىزلىق ئىچىدە چەھرىئايغا قارايدۇ. چەھرىئاي
دەررۇ نەسرىددىن ئەپەندىنى قويۇۋېتىپ تولغانئاينى قۇچاقلايدۇ.
چەھرىئاي: ماڭا ئەجەبمۇ ئۆچ بولدى بۇ ئىشەك. ئۇنى كۆرسەملا
قورقۇپ جان-پىنم چىقىپ كېتىدۇ. نېمانداق پەيلى يامان ئىشەك بۇ.
تولغانئاي: ھېچقىسى يوق، سىڭلىم. نېمانچە تىرەپ كەتىڭىز،
قورقماڭ. بۇ ئىشەكىنى يات ئادەمنى كۆرسە بىرئاز يەكلەيدىغان خۇيى بار.

49

نەسرىددىن ئەپەندى ئۆيىدىن چىقىپ، ئىشىكىنى زەنجىر بىلەن
ئوقۇرغا باغلايدۇ-دە، قاصجا بىلەن باش-كۆزىگە قاتىق ئۇرۇپ كېتىدۇ.
ئىشەك كۆزىدىن تارام-تارام ياش ئاققۇرۇپ جىممىدە تۇرىدۇ. نەسرىددىن
ئەپەندى ئىشەكىنى تازا ئۇرۇۋېتىپ بىردىنلا توختاپ قالىدۇ-دە، قامچا ئاستا
قولىدىن چۈشۈپ كېتىدۇ، ئاخىر ئۇ چىدىمای ئىشەكىنى بويىنىدىن
قۇچاقلايدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: ئوبىدان ئىشىكىم، مېنى كەچۈرگىن. لېكىنzech
مۇشۇ ئاي، مۇشۇ كۈنلەردە بەك خاپا قىلىۋاتىسىن.

50

شۇ كۈنى، كەچ، چەھرىئاي نوزۇڭائىنىڭ ھۇجرىسىدا ئۇنى قۇچقىغا

ئېلىپ يېتىپ ئىنگلىز تلى ئۆگەتمەكتە.
نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن تولغانئايمۇ ھۇجرسىدا يېتىپ
پاراڭلاشماقتا.

تولغانئاىي: ئۇ دېگەن نېمە قىلسىمۇ ئېشەكتە. ئۇنىڭ ئۇستىگە شۇنچە
يىل بىزگە ئىشلەپ جىنمىزغا كۆپ ئەسقاقان. ئۇنچىۋالا قىلىپ
كەتمىسىلىمۇ بولاتنى.

نەسىرىددىن ئەپەندى: يېقىندىن بۇيان شۇنچە يىلدىن بېرى
چقارمىغان غەلتە قىلىقلارنى چقىرىپ ئادەمنى ئۇسال قلغىلى تۇردى. نېمە
دېسم مۇلايىملق بىلەن ئاڭلايدىغان بۇ ئېشەكتىڭ بىرىدىلا مۇشۇنداق
پەيلى بۇزۇلسا نېمە دېڭۈلۈك. قايىسى كۈنى مېنى كوچىدا قوغلاپ يۈرۈپ
ئەجەبمۇ رەسۋا قىلدى. نەسىرىددىن ئەپەندىنى ئېشىكى قوغلاپ يۈرگۈدەك،
دېگەن لەتىپه جاھانغا تارىلىپ، دوست-دۇشىمەنىڭ ئالدىدا مېنى قاتىققى
نومۇسقا قويدى. بۇنى ئاز دېگەندەك، ئۆيىكە كەلكەن مېھمانغىمۇ بۇنداق
قىلىۋاتسا، زادى قېرىغاندا ئالجىدى بۇ ئېشەك. كۈچىدىن قالغان ئېشەكتى
سېتىۋەتىي دېسە تېخى.

تولغانئاىي نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ ئاغزىنى تۇتۇۋالدۇ.

تولغانئاىي: ئۇنداق دېمىسىلە. كۈچى بار چاغىدا سالمىغان ئىشىمىز
قالىمىدى. ئەمدى قېرىغاندا تاشلىۋەتسىلە، خىق ئاڭلىسا سەت تۇرىدۇ.
سىلىنى كۆرۈپ باقىغان ئادەملەر ئائلىرىنى ئاڭلىسىلا سىلىنى مۇشۇ
ئېشەكلەرى بىلەن بىرگە كۆز ئالدىغا كەلتۈرىشىدۇ. بۇنداق ئەقلىلىق
ئېشەكتىن يەنە بىرسى تېخى دۇنياغا تۆرەلىسىدى. بەزىدە ئۇ، سلى-بىزدىن
ئەقلىلىق.

نەسىرىددىن ئەپەندى: ئۇنىڭ ئەقلىغىغۇ ئەزەلدىن قايىلمەن. لېكىن
كۈچىدا مېنى، ئۆيىدە مېھماننى قوغلاپ ئاخىر ئۆزىنىڭ ئېشەكلەرنى قىلسا،

قىنى ئۇنىڭ سەن ماختىغان ئەقلى.

تولغانئاي: بۇ جانۋانىڭ ئۆزلىرىنى قوغلاپ يۈرگىنى تېخچە چۈشەنىدىلەمۇ؟ بەلكى ئۇ، ئەمدى ېنى تاشلاپ مۇشۇ سەت خىرقاپ چاپىدىغان تۆمۈر ئېشەككە سەندىغان، يېڭى دوستنى تاپقاندا، كونسىنى تاشلىخىنىڭمۇ بۇ، دەپ دەرغەزەپكە كەلگىنىدۇ، ھەقاچان.

ھەر ئىككىسى قاقاقلاپ كۈلۈشۈپ كېتىدۇ.

نەسىرىدىن ئەپەندى: بۇنى مەندىن كۆرسە قانداق بولۇنى.

بۈگۈنكى يۈكسەك دەرىجىدە زامانىۋلاشقان مەدەنئىيەتلەك دۇنيادا، مەندەك خەلقئارالق كارخانىچى يەنە ئېشەك منىپ يۈرەم قاملىشامدۇ.

تولغانئاي: يائۇرۇپ-ئامېرىكىلىقلار شۇنچە زامانىۋلاشقان، ھەتا ئاي شارىدا پەرۋاز قىلىۋاقان ئەڭ مەدەنئىيەتلەك مىللەتلەر تۈرۈپ، ئۇلار ئات بىلەن قىلىچىنى تاشلىغىنى يوق. سىز ھەرقانچە خەلقئارالق كاتتا كارخانىچى بولۇپ كەتسىگىزىمۇ، ئۆز زامانىسىدا دۇنيانى ئېشەكلىك كېزىپ، تاراقان بولۇپ كەزىپ كەزىپ، دېگەن ئۇلۇغ شۆھەرتىڭىز ئالدىدا ئۇ ھېچ نەرسىگە ئەرزىمەيدۇ. بىز يېڭىسىنى تاپقاندا كونسىدىن ۋاز كەچسەك، ئۆزىمىزگە ئاسىيلىق قىلغان بولىمىز.

نەسىرىدىن ئەپەندى: ئادەملەر ېنى دانىشىمەن دېپىشىدۇ، ئەمما ئەقلى كامىل ئۇستازىمنىڭ خوتۇنۇم ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ، بۇ خەق، — دەپ تولغانئاينى ئامراقلق بىلەن باغرىغا بىسىپ ئەركىلىتىدۇ-دە، — بۇرۇن يات ئادەمگە بۇنچىۋالا قىلمىلتى بۇ ئېشەك، چەھرئىتايغا نېمانچە ئۆچلۈك قىلىدىغاندۇ؟ پىكاپقىغۇ ئورنىمى تارتىۋالدى دەپ ئۆچلۈك قىلسۇن، چەھرئاي ئۇنىڭغا نېمە يامانلىق قىلغان، — دەيدۇ تولغانئايغا.

تولغانئاي: ئۇ دېگەن ئەقلىق ئېشەك. سلى بىلەن مەن بىلمەيدىغان نى-نى سىر-ئەسرارارنى بىلىشى مۇمكىن. ئىشقلىپ، ئۇنىڭ بىزگە

كۆيۈندىغان سادق جانۋارلىقنى تۇنتۇپ قالمايلى، — دەيدۇ مەنلىك قىلىپ.

نەسىرىددىن ئەپەندى: زادى ئۇنىڭ ئۆيگە كەلگەن مېھماننى قوغلىغىنى قانداق گەپ ئۆزى. بۇ رسمىي ئالجىخانلىق بولماي نىمە؟ حالا بۇگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، ئەل-جامائەتنىڭ ئالدىدا ئەمدى مەن، نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ بىشىكى ئۆيگە كەلگەن مېھماننى قوغلاپتۇ، دېگەن ئازا-ئاھانەتنى كۆتۈرۈپ يۈرەمدىم.

تولغانىشى: بىشەك ئالجىخان بولسا، سىلمۇ ئالجىماي، بىشەكتىمۇ مېھماننىمۇ رەنجىتمەيدىغان چارىدىن بىرنى تاپىمادىلا؟

نەسىرىددىن ئەپەندى يوقاندىن يېرىم سۇغۇرۇلۇپ ئۆلتۈرغىنىچە ساقلىنى تۇتاملاپ خىيالغا چۆكىدۇ.

51

ئەتسى ئەتكەندە يولدىن ئۆتكەن ئادەملەر نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا ئولشىپ تاماشا كۆرگەچ كۈلۈشىمەكتە. تۆت مەدىكار بىشەكتى كۆتۈرۈپ شوتا بىلەن ئۆگزىگە بىلىپ چىقماقتا. نەسىرىددىن ئەپەندى ئۆگزىدە تۇرۇپ بىشەكتىنىڭ چۈلۈرۈنى تارتىپ مەدىكارلارغا مەدەت بىرمەكتە. تاماشىچىلار ئارىسغا قىستلىپ كىرگەن بىر مويسىپت ئادەم بېشىنى چايقىغان حالدا سۆزلىدۇ.

مويسىپت: ئەپەندى، بۇ نىمە قىلغانلىرى؟

نەسىرىددىن ئەپەندى: مېھمانلار ئۆگزىدە قوغۇن بىگەندى، شاپاچ دۇۋىلىشىپ قاپتو، ئۇنىڭ ئۆستىگە بىشىكىم قېرىغانچە توڭغاچ بويكېتىۋاتىدۇ. ئۆگزىدە ئاپتاپقا قافلانغاج شاپاچقا توپۇۋالسۇن، دەۋاتىمەن.

مویسیپیت: ئالجیپتلا ئەپندىم. ئېشەكى ئۆگۈزگە ئېلىپ چىقاندىن كۆرە شاپاقنى يەرگە تاشلاب بەرگەنلىرى ئوڭ تۇرسا، ئۇنىڭ ئۇستىگە، ئۆگۈزگە چۈشكەن خۇدانىڭ ئاپتىپى يەرگىمۇ چۈشىدۇ ئەمەسىمۇ؟! نەسرىددىن ئەپەندى: مەن ئەمەس ئۆزلىرى ئالجیپتلا، تەقسىر. چۈنكى سلى ئېشىكمىنىڭ ئۆگۈزىدە شاپاق پىسە ھۇزۇرلىنىغان ئادىتىنى چۈشەنمەيدىلا، يالغان بولسا ئۆگۈزگە ئېشەك باغلۇغاندا كۆرەلا. دەرۋازا ئالدىغا ئولىشىۋالغان ئادەملەر پاراقلاپ كۈلۈشىدۇ.

52

چېھرئاي نۇزۇكىايىنى قۇچقىدا ئولتۇرغۇزۇپ روپال چىلىشنى ئۆگەتمەكتە. ئېشەك پۇتى بىلەن ئۆگۈزنى تاتىلاپ، تېپىپ قاتىق هاڭرايدۇ. چېھرئاي كەيپىسىزلىنىپ ئۆگۈزگە قارايدۇ.

53

نەسرىددىن ئەپەندى ئىشخانىسىدا ھۆججەتلەرگە قول قويۇۋىتىپ بىردىلا توختاپ قالدى. قۇلقىغا چېھرئايىنىڭ ۋېلىقلاب كۈلگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپ، شەھلا كۆزلىرى ئۆزىگە مەنلىك تىكىلگەن، قۇچاقلۇغان كۆرۈنۈشلەر كۆز ئالدىغا كېلىۋېلىپ خىيالىي لەززەت بىلەن بەھۇشلىنىدۇ. بىردىلا چۆچۈپ ئويغانغاندەك كۆزىنى ئېچىپ: “تۇۋا” دەپ ياقىسىنى تۇتىدۇ.

54

شۇ سائەتتە چېھرئايى، تولغانئاي بىلەن نۇزۇكىايىغا ئىنگلiz تلى ئۆگەتمەكتە. تولغانئاي پۇتون زېنى بىلەن دەرس ئاڭلىماقتا.

ئۆيى تۈزۈدىغان ئىككى ئەر بىلەن بىر ئايال نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ مېھمانخانىسىدىكى جاهازىلارنى ئۇياق-بۇياققا يوْتىكمەكتە، چېھرىئاي ئۇلارغا: روپالىنى ئاۋۇ تەرمىكە قويۇڭلار، دىۋاننى مۇنداق تىزىگلار ... — دەپ سىش بۇيرۇماقتا.

تولغانئاي نۇزۇكىايى تۇتۇپ بىر تەرمىتە ھاكۇپقىپ تۇرىدۇ. ئۇ نەچچە قېتىم گەپ قىلماق بولۇپ ئاغزىنى ئۆمەللەشىگە چېھرىئاي ئالدىغا ئۇتۇپ سۆزلىدۇ.

چېھرىئاي: تولغانئاي ھەدە، ئۆيىدە ھەممە نەرسە بولغان بىلەن ئۇنى زامانغا لا يقلاشتۇرۇپ جاي-جايىغا تىزمىسا، ياخشى رەختتە ياراشمىغان كېيم كېيىپ قالغاندەك بىر سىش بولىدۇ. بۇنداق قىممەت باھالىق ئىسىل جاهازىلار ئۆز ئۇرنىغا قويۇلماي، ئۆيى غورىگىل چىراي بولۇپ قاپىتكەن، ئەمدى قارىغا، بارغانچە ئېچىلىۋاتىدۇ.

نەسىرىددىن ئەپەندى كىرىپ ئۆيىلەرنىڭ باشقىچە بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ھەم خۇشالىق، ھەم ھەيرانلىق ئىچىدە ئاغزىنى ئېچىپلا قالىدۇ.

تولغانئاي: ئەپەندىم، ئىشتن بالدۇرلا يېنىپتىلىغۇ؟ نەسىرىددىن ئەپەندى: بۈگۈن ئىشىم بالدۇرلا تۈكىگەندى، سىلەر بىلەن بىرگە چېھرىئايدىن ئىنگىلىزچە دەرس ئالايم دەپ كەلدىم. ئۆينى باشقىچە ياسۇپتىپسىلەرغا؟

چېھرىئاي: ئۆيىدىكى جاهازىلار ئىسىل بولغان بىلەن جايىغا قويىماپىتكەنسىلەر، گۈل-گۈلگە كەلتۈرۈپ قايتا تۈزۈۋاتىمەن، تولغانئاي

ھەدەمگە تازا ياقمايۋاتىدۇ. ئەمما ئەپەندىمگە يارايدىغانلىقىغا ئىشەنگەچكە تۈزۈمەردىم. قانداق، قىلغانلىرىم بوبىتىمۇ؟ نەسىرىددىن ئەپەندى: سىز قىلغان ئىش يارىمادىغان، سىڭلىم. قانداق دېدىم، خوتۇن؟ تولغانئاي نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ كۆڭلىنى ئاياب كۈلۈپ قويىدۇ. تولغانئاي: بالدۇر كېلىدىغانلىقلەرنى بىلمەي بۇ ئىشلارغا قارشىمەن، دەپ تاماق قىلماتىمەن.

نەسىرىددىن ئەپەندى: ئالدىراش يوق، خوتۇن. تاماق يەيدىغانغا تېخى خېلى ۋاقت بار. ئەمدى ئەتسەڭمۇ ئۈلگۈردىسەن.

تولغانئاي: كۆڭۈلىرى قانداق تاماق تارتىدۇ؟ نەسىرىددىن ئەپەندى: پولۇغا ئامراقلۇقىمىنى بىلسەنگۇ. بۈگۈن تازا ئوخشتىپ بىر پولۇ دۈملىكىنە، ساقال-بۇرۇتۇم چىلىشىپ، قولاق مىدىرلىغۇدەك يەي.

تولغانئاي: نەچچە ۋاقتىن بېرى پولۇ يېمىگەندەك گەپ قىلىدىلەنگۇ. بۇرۇن ئەتكەنلىرىم ئوخشماتىكەنما؟ نەسىرىددىن ئەپەندى: نەچچە ۋاقتىن بېرى ئەتكىنىڭمۇ ئوخشىغان، بۈگۈن تېخىمۇ بەك ئوخشاشپ كەتسۈن دەيمىنا.

تولغانئاي: ماقول ئەمىسە، مەن تاماققا تەمىشلىم. چېھەرىئاي: توختاك ھەدە، ئاشنى بۈگۈن ئۆزۈم تېتىي. راستىنى ئېيتىسام، سىز پولۇنى مەندەك ئوخشتالمايدىكەنسز، بۈگۈن ئېتىپ باقاي، بىر تېتىپ بېقىڭلار.

نەسىرىددىن ئەپەندى: (خۇشاللىقىدىن چاۋاڭ چېلىپ) قارشى ئالىمىز، قىرغۇن قارشى ئالىمىز. مېھىمنىمىزنىڭ غېربىخانىمىزنى يات كۆرمەي، ئۆزىنى خۇددى ئۆز ئۆيىدىكىدەك ئەركىن-ئازادە ھېس قىلىپ، توشۇكىنى قولغا

ئالماقچى بولغىنى بىز ئۈچۈن بەكمۇ خاسىيەتلەك ئىش، قانداق دېدىم، خوتۇن؟

تولغانئاي: چەھرىئاي ئەتكەندىن بۇيان ئۆي تۈزۈمىمەن، دەپ ھېرىپ-ئاچتى. شۇنداقسىمۇ كۆكلىمىزنى ئايپ يەنە تاماقنى مەن ئېتەي دېسە، خىجل بولماستىن ماقول دەيدىلغا.

چەھرىئاي: ھەرگىز ئۇنداق ئويلىماڭ، تولغانئاي ھەدە. بۇنچىلىك ئىشىمۇ چارچامدىم. ئەمسە مەن تاماق ئەتكىلى كىرىپ كەتتىم-ھە. تولغانئاي: مېنىڭ توشۇكلىرىمنى تونۇپ بولغۇچە ئاۋارە بوقالسىز، سىڭلىم. تاماقنى كېيىنچە ئېتەرسىز، ھازىرچە مەن ئېتىۋېرىمەن. چەھرىئاي: ئۆيىڭىزنىڭ توشۇك-تۆرلىرىنى مەن ئاللىقاچان بىلىپ بولغان، غەم قىلماك.

چەھرىئاي مېھمانخانىدىن چىقىپ كېتىدۇ. تولغانئاييمۇ ماڭماقچى بولغاندا نەسرىدىن ئەپەندى توسوپ قوبىدۇ. نەسرىدىن ئەپەندى: بولدى، خوتۇن. تەبىار خىزمىتىڭى قىلاي دېسە، نېمانچە قىلسەن.

تولغانئاي گەپ قىلغۇچە، نەسرىدىن ئەپەندى چاققانلىق بىلەن ئۇنى قۇچاقلاقاپ ئاغزىغا سوپىدۇ.

چەھرىئاي گەپ قىلغانچە مېھمانخانىغا كىرىدۇ. چەھرىئاي: تولغانئاي ھەدە، بایاتىن بېرى يۆتكەن جاھازىلار توپا بولۇپ كېتىپتۇ. بىكار تۇرخۇچە سۈرتىكەچ تۇرۇڭا بولمىسا. نەسرىدىن ئەپەندى بىلەن تولغانئاي ئۆگايسزلىنىپ دەرھال بىر-بىرىدىن ئاچرايدۇ. نەسرىدىن ئەپەندى خىجىللەقتىن گەدىنىنى قاشلايدۇ.

نەسەرىددىن ئەپەندىنىڭ تۇپىدىكىلەر ئىشتىها بىلەن پولۇ يېمەكتە.
نەسەرىددىن ئەپەندى: چەھرىئايى سىلىلىمىز تۇرقىدىن قارسا كىتاب
ئۇقۇش، ئۆزىنى ياساشتىن باشقىنى بىلەمەيدىغاندەك تۇرغان بىلەن، تاماققا
قالىنس ئۇستىكەن. ئۆي بېزەشلىرىمۇ ئادەمنى بەك سۆيۈندۈرىبىدۇ. خوتۇن،
سەن چەھرىئايدىن سىنگلىز تىلىنىلا ئۆكىنپ قالماي ئۆي تۇتۇش، تاماق
ئىتىشتىنەمۇ ئوبىدان دەرس ئالساڭ بولغۇدەك.
تولغانئايى ئۇڭايىسىلىنىدۇ. چەھرىئايى مەغۇرلۇق بىلەن نازلىنىپ
سۆزلەيدۇ.

چەھرىئايى: مەن تولغانئايى ھەدەمگە ئۆي تۇتۇش، تاماق ئىتىشنىلا
ئەمەس، نەسەرىددىن ئەپەندىمگە قانداق خوتۇن بولۇشىمۇ ئۆكىتىمەن.
خوتۇن كىشى دېگەن ئەرنى قانداق تۇتۇشنى بىلمسە، ئەر خەق دېگەن
ھەر ماقامدا يورغلايدۇ. ئەپەندىم، ئۆزلىرىمۇ بەقدىسىم تونىنى كىيىپ،
چىلىگىدەك سەللە ئۇراپ، مەخسۇمچە ساقال قويۇپ يۈرگەنلىرى بىلەن
كۆڭۈللەرىدە مىڭ بىر شەيتان سەنەم سالىدىكەن.
ھەممەيلەن قاقاقلاب كۈلۈشۈپ كېتىدۇ.
نۇزۇكئايى: مەن دادامغا ئامياق. ھەدە، شىزمۇ ئاميافەنىشىز.

تاماقتنى كېيىن نەسەرىددىن ئەپەندى بىلەن تولغانئايى ھۈجىسىدا
پىتىپ پاراڭلاشماقتا.
تولغانئايى: مېھمان دېگەن ئىززىتىنى ساقلاپ ساھىبىخانغا خوش دەپ
تۇرغاننى كۆرگەن. كىچىك قىز تۇرۇپ تازا شېخىدا پىشقاڭ ئاسىي-جاپىكەن.
نەسەرىددىن ئەپەندى: ئەمدى ئۇ مېھمان ئەمەس، ئۆييمىزنىڭ
خىزمەتچىسى، دەرس ئۆتىدۇ، ئۆي ئىشنى قىلىدۇ، تاماق ئىتىدۇ، قولىمىزغا

قول، پۇتىمىزغا پۇت بولىدۇ.

تولغانئايى: دەسلەپتە مېھمان، ئەمدى ئۆي خىزمەتچىسى دەيدىلا.
مۇشۇنداق مېنى بېسىپ، ئۇ شاقشاقنى ئۇچۇرۇۋېرىدىغان بولسلا، بىر
يۇمبلاپلا ئۇ سىلىكە خوتۇن، مەن دېدىكىڭلارغا تايلىنىپ قالدىغان
ئوخشايىمەن، تايىنلىق ھازىرلا يەڭۈشلىۋېتەمدىلا-يە؟

نه سرىدىدىن نۇپەندى: يوقىلاڭ خىيالنى قىلمىغىنا خوتۇن. مەن ساڭا
ئۆي خىزمەتچىسى تاپ، دېگەندەك، ساق باشقا پىت سېلىپ بۇ قىزنى ئۆزۈڭ
ئېلىپكەپسەن. ئەمدىلىكتە چىدىماي كوتۇلدادا ئاتسەن. بىلسەڭ، ئۇ، قولىدىن
ھېچقانداق ئىش قېچىپ قۇتۇلامايدىغان كۆپ ئۇقتىدارلىق قىزكەن،
ئائىلىمىزنىڭ خىزمەتچىلىكىگە تازا لايق كېلىدىكەن.

تولغانئايى: ئۇنداق دېگەنلىرى بىلەن، قورسىقىدا ھۇنرى بەك
كۆپكەن. سېھرىي-جادۇلىرى بىلەن ئۆزلىرىنى باغلابلىۋالدىغۇ-تاڭ. ئەمما
شۇنىڭغا ئاكاھ بولسلا، سلىنىڭ كۆپ خوتۇن ئالدىغان دەۋرىلىرى
ئاللىقاچان كەلمەسکە كەتكەن.

58

ئەتسى چەھرىئاي ئاشخانا ئۆيىدە تولغانئايىنىڭ بويىنغا ئېسىلىپ،
مەڭزىكە مەڭزىنى بېقىپ نۇرۇپ سۆزلىيدۇ.
چەھرىئاي: ئاۋوال مېھمانخانىنى تۈزىدۇق. ئەمدى ئاشخانىنى
تۈزەيمىز-ھە، تولغانئاي ھەدە.

بوشاشقان، سۈلخۇن چىrai تولغانئاي ئۇنىڭ دېگەنلىرىنى
ئىلاجىسىزلىق بىلەن خوش ياقمىغان حالدا بەجا قىلدۇ.

تولغانئاي: نۇبدان سىڭلىم، ھېلىمۇ نەچچە كۈندىن بۇيان ئۆي
تۈزەيمەن، دەپ جىق ئاۋارە بولدىڭىز. قاراڭ، ئاشخانىدىكى ھەممە نەرسە
جاي-جايىدا تۇرمامدۇ.

چەھرئاي: ئوبدان ھەدە، ھەممە نەرسە جايىدا ئەمەس دېگىنىم يوق، ياخشى نىيىتىمنى خاتا چۈشىنىپ قالماڭ. مەن سىزگە خۇددى تۆز ھەدەمگە كۆيۈنگەندەك كۆبۈنۈپ، ئۆينىڭ تىشلىرى تېخىمۇ گۈل-گۈلگە كەلسۇن، دەپ قىلىۋاتىمىن. مەن ئىشىزلىقتا ئۆي-ماكانسىز قېلىپ، ئاچ-توق قېلىپ-سو قولۇپ يۈرگەندە بېشىمنى سىيلاب ئۆيىگىزگە ئەكىرىدىكىز. ئانا-ئازامدىن قالسا بۇ دۇنيادا ئەڭ كۆيۈمچان ئادىميم پەقەت سىزلا. قىلغان ئەقىدىكىزگە لايىق جاۋاب قايىتۇرمىسما تۇزكۇر بولمايدىم. كېلىڭ، ئاز قالغاندا چىداڭ. ھېلى كۆرسىز، بۇ ئاشخانا مېھمانخانىدىنمۇ چرايلىق بوبىكتىدۇ. كېلىڭ، كاز ئۆچاقنى ئاؤۋ باققا، ئەمبەلنى ماۋۇ بۇلۇڭغا، چىنە-قاچا ئىشكەپنى بۇ تەرەپكە قويابىلى.

چەھرئاي گاز تۈڭىنى كۆتۈرۈشكە بېلىنى تۇتۇپ ۋاي-ۋايلاپ، ئاخىر تولغانئايغا كۆتەرتىدۇ-دە، ھەدەپ ئۇنى ئىشقا بۇيرۇيدۇ. چەھرئايىنىڭ خوجايىنلارچە بۇيرۇق سوقۇشى تولغانئايغا قاتقىق ھار كەلسىمۇ چاندۇرماستىن ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە تىشلىيدۇ. ئۇ تولغانئاينى ئۆچاق بېشىنى سۈرتۈشكە بۇيرۇيدۇ. تولغانئاي ئۆچاق بېشىنى سۈرتۈۋاتقاندا چەھرئاي ياراتمايدۇ.

چەھرئاي: قانداق سۈرتىكىنىڭز بۇ. قازان-قۇمۇچلىرىنىنىمۇ پاكىز يۇمايدىكەنسىز. بولمىدى، باشقىدىن سۈرتۈڭ!
تولغانئاي ئۆچاق بېشىنى قايىتىدىن سۈرتىدۇ.
چەھرئاي: ئەمدى ئاشخانىنى سۈپۈرۈڭ.

تولغانئاي ئاشخانا ئۆينى سۈپۈرۈۋاتقاندىمۇ چەھرئاي يەنە ياراتمايدۇ.
چەھرئاي: قاراڭ، سۈپۈرگە تۇتۇشلىرىنىڭغا، شۇنداق قولاشمىغان. سىز ئادەتتىكى ئادەمنىڭ خوتۇنى ئەمەس، جىمى جاھانغا داڭقى پۇر كەتكەن دانىشىمنەن نەسىرىدىن ئەپەندىمنىڭ خوتۇنىسىز. ھېلىمۇ ئەپەندىم سىزنى

ئۆز ئەمرىدە تۇتۇپ كەپتۇ. (تولغانئاي لەپىسە تۈنىڭغا قاراپ ئاغزىنى
ئۆمەللەيدۇيۇ، گەپ قىلمايدۇ) ھە، نېمە قاراپ تۇرسىز، چاققان سۈپۈرۈڭ.
ئاشخانىنى سۈپۈرۈپ بولغاندىن كېيىن دېرىزىنى سۈرتۈڭ. (ساشتىكە قاراپ)
نۇرۇكئائىنىڭ مۇزىكا دەرسىنىڭ ۋاقتى بويقاپتۇ. تۈنىڭ دەرسى تۈگگۈچە
دېرىزىلەرنى پاڭز سۈرتۈپ بولۇڭ. قولنىڭ ئۇچىدا قىلىسىڭىز يەنە قايىتا
سۈرتىدىغان گەپ.

چەھەرئاي شۇنداق دەپلا ئاشخانا ئۆيدىن چىقىپ كېتىدۇ.
تولغانئاي ھاكىقىتىپ بىردىم تۇرۇپ قالىدۇ-دە، ھۆڭرەپ يىغلىۋېتىدۇ.

59

چەھەرئاي نايناقلاپ كىرىپ تۆت تەرىپىكە قارىۋەتكەندىن كېيىن،
مبەمانخانا ئۆيدىكى تېلېفوننى قولغا ئالدى.

60

نامەت قاشاڭ ھۇجرىسىدا بىر ئايال بىلەن چىرمىشىپ ياتقاندا تېلېفون
جىرىڭلائىدۇ. ئۇ دەرھال تېلېفوننى قولغا ئالدى.

61

چەھەرئاي: (تېلېفوندا) ھۇ بېشىڭىنى يەيدىغان بۇزۇق، مەن بۇ يەردە
تۈرمىدىكى مەھبۇستەك زېرىكىشتىن ئىچىم سقلىلىپ ئۆلەي دەۋاتسام، سەن
ئۇ يەردە ئۆتۈپ-تېشىپ، ئىت-ئىشەكتىنمۇ يانمايدىغان بىر جالاپنى

تېپپىۋاپسىن-دە. خەپ، ئويىنىغانغا تويغۇزۇپ، قىلغانلىرىڭنى بۇرنى-قۇللىقىدىن چقارمايدىغان بولسام.

62

نامەت قاشاك: (تېلېفوندا) تولا كاسىلدىمای نەق، گەپى قىل. ئىشىڭ ئەپلىشىۋاتامدۇ. ھە، ناھايىتى جايىدا، دېدىڭما. ئەمما ئىشنى بۇزۇپ قويمىا. يامان ھازارلۇدە سەن. ئۇنىچىلىك بەدمەل تۆلمەي تۈرۈپ شۇنچىۋالا پۇلنى بىكارغا ئالامتىڭ، سەن جەددال.

63

چېھرىئاي: (تېلېفوندا) ھۇ، ئۆلمەيدىغان مۇناپقى، يېنىڭدىكى قانجۇقنى دەرھال يوقات، بولمسا بۇ ئىشنى بۇزىمەن.

64

نامەت قاشاك: (تېلېفوندا) كاپىشما قانجۇق. ئەگەر ئىشنى بۇزىدىغان بولساڭ، جېنىڭغا ھېزى بول. ئەمسە كەچتە ئايىرودرومدا سېنى ساقلايمەن. گۇاڭچۇدىن كېلىدىغان مال بار. خاتىرجهم بول، سېنىڭ بىر ئۆلىشىڭ ئايىرقلقى.

نامەت قاشانىڭ مەيدىسىگە بېشىنى قويۇپ ياقتان ئايال چاچراپ قويۇپ، يوتقاننىڭ ئۇستىدىن ئۇنىڭ جان يېرىگە قاتىق دەسىسىگەن بېتى كارىۋاتىن چۈشۈپ كېتىدۇ. نامەت قاشاك قاتىق ۋايغانلاب تېلېفوننى

تاشلۇپىتىدۇ-دە، جان بېرىنى چاڭگاللغىنچە يۈمۈلۈنۈشقا باشلايدۇ.
نامەت قاشاك: خەپ جالاپ، چاتىرىقىڭىنى يېرىۋەتمەيدىغان بولسام.

65

چەھەرئاي قاقاقلاب كۈلگىنچە قولدىكى تېلېفون تۇرۇپىكسىنى سۆيىدۇ.

66

نۇزۇكئاي كىچىك ئۇئالغۇنىڭ تىڭىشىغۇچىنى قولقىغا تىقىۋېلىپ ئىنگىلىزچە يادلاۋاقاندا چەھەرئاي كىرىدۇ. نۇزۇكئاي چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ.

نۇزۇكئاي: ئۆگىنىپ بويىدۇم. شىرىنى كۆيشەملا قويىسىدىكەنەمن.
چەھەرئاي: (سەت قاراپ) يۈرۈڭ ئەمدى، مۇزىكا ئۆگىنىدىغان ۋاقتىڭىز بولدى.

67

چەھەرئاي نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ مېھمانخانىسىدا نۇزۇكئاينىڭ رویال چېلىشىغا بىتەكچىلىك قىلىۋاقاندا، ھېرىپ هالى قالمىغان تولغانئاي كىرىپ ئۆزىنى دۈۋانغا تاشلايدۇ.

نۇزۇكئاي: (ئاپىسغا تىچ تاغرىتىپ) ئاپا، ئاپا، نېمە بويىدىڭىز؟
ئۇ، ئاپىسغا قاراپ يۈگۈرگەندە چەھەرئاي قولىدىن تۇتۇۋالىدۇ.
چەھەرئاي: نەگە بارسىز؟ ئاپىڭىز ھېچنېمە بولىمىدى. ھازىر دېگەن

دەرس ۋاقتى، جىم ئولتۇرۇپ ئۆكىنىشىگىزنى قىلىڭ. مەن ئاشخانىنى كۆرۈپ چىقاي. دېكىنىمىدىكىدەك بولمسا، يەنە تازىلايدىغان گەپ. (نۇزۇكىتاي پاكىڭىدە يىغلىۋېتىدۇ) يىغلىماڭ، جايىگىزدا جىم ئولتۇرۇپ مۇزىكىتىزنى چىلىڭ.

نۇزۇكىتاي قورقىنىدىن شۇمشىبىپ كېتىدۇ-دە، روپال چالدۇ. چېھرىئاي چىقىپ كېتىشىگىلا ئۇ يىغلىغان پىتى يواڭلۇرۇپ كېلىپ ئاپىسىنىڭ قۇچقىغا ئۇزىنى ئاتىدۇ. تولغانئاي ئۇنى باغرىغا چىڭ باسىدۇ. نۇزۇكىتاي: ئاپا، ئاپا، بۇ ئاچاشتىن بەك قويقۇاتىمەن. كۆزۈمكە بوجۇدەك كۆيپۈنۋاتىدۇ.

تولغانئاي: قورقماڭ قىزىم، ئۇ دېگەن سىزنىڭ مۇئەللەمكىز تۇرسا. نۇزۇكىتاي: مېنى قويقماڭ دېگەن بىيەن شىزمۇ قويقۇپ نېمە دېسە ماقۇي دەپ قىيىدىكە نىشرىغۇ. بۇ ئاچاشتىن خويمۇ تويدۇم. شىز ھاڙىي ئاپامغا ئوخشىمای قايىدىڭر.

چېھرىئاي: دېكىنىمىدەك تازىلانمىسىمۇ ھەرھالدا بوبىتۇ. بىردهمدىن كېيىن ھاجەتخانا بىلەن مۇنچىنى تازىلىۋېتىڭ. تولغانئاي غەزەپ بىلەن ئورنىدىن ئۇردىدۇ.

تولغانئاي: چېھرىئاي، سىز بۇ ئۆيگە خىزمەتكار بولۇپ كىرگىلى تېخى ھېچقانچە ۋاقت بولمايلا، ئەسلىگىزنى ئۇنتۇپ قىلىۋاتىسىز. شۇنى سەمىڭىزگە سېلىپ قويابىكى، ئۆي-ماكانسىزلىقتىن كوقىدا قېلىپ پوقىڭىزنى يېكۈدەك ھالغا كېلىپ قاپتىكەنسىز. ئىچ ئاغرىتىپ ئۆيگە باشلاپ كەلسەم، ئۆيىمىزگە كىرىۋالغۇچە پاختىكىز بولاي، نورغىيىڭىز بولاي دەيسىز. ئادەمكەن دەپ ئىززەت-ھۆرمىتىگىزنى قىلساق خۇدۇمكىزنى بىلمەي، بۇ ئۆينىڭ خوجايىنى ئۆزىتىڭچە خىزمەتكار قىلىۋالدىڭز. كاللىگىزنى سلىكىۋېتىپ ئاڭلاپ قويۇڭ، بۇ ئۆي مېنىڭ! بۇ ئۆينىڭ خوجايىنى مەن. سىز بۇ ئۆيگە بۇيرۇق چوشۇرگىلى ئەممس، خىزمەتكارلىققا كەلگەن. گەپ قىلماسا بەك ھەددىڭىزدىن ئېشىپ كېتىۋاتىسىز. ماڭلا ئەممس، سەبىي

باليمنغىمۇ زالملق قىلىپ، قورقتىپ جىنىنى ئالاي دېدىگىز. بولدى، سىزنى ئۆيىكە ئەكىرگەنگە پەندىيات، خىزمىتىڭىز يەتتى، چرايلقچە چىقىپ كېتىڭ.

چەھەرئاىي: (دالىڭ قىتىپ تۈرۈپ قالىدۇ-دە، زورغا كۈلۈسىرەپ) ئۆيىكىزنى زامانغا لايق ياسايلى دېكىنىم يامانمۇ؟ نېمانچە قايىناب كېتىسىز، چىچىلماڭ. توغرا، مەن ئۆيىكىزگە خىزمەتكار بولۇپ كىرگەن. ھەرگىزمۇ ئۆزۈمىنى خوجايىن، سىزنى خىزمەتكار دەۋالغىنىم يوق. بۇندىن كېيىنمۇ ھەرقاچان سىزنى ئۆز ھەدمىن چارى بىلىپ قولۇمىنى كۆسىي، چېچىمنى سۈپەرگە قىلىپ خىزمىتىڭىزنى قىلىشقا تەبىارەمن.

تولغانئاىي: سىزدەك تلى تۈزۈك، دىلى بۈزۈق تادىمىي شەيتاننى ئۆزۈمىدە كۆرمەپتىكەنمن. سىز بىلەن تالىشىپ ئۈلۈرۈشقا چولام يوق. بولدى بەس، بىزگە ئاللىقاچان خىزمىتىڭىز يەتكەن. چرايلقچە كەشىڭىزنى توغرىلاڭ، خېنىم.

چەھەرئاىي: مۇزىكا بىلەن ئىنگىلizچە ئۆگىنىشتىن ۋاز كەچىڭلارما. ئۆزۈڭلارغۇ ساۋاتىسىز قارا تۈزۈك ئادەملەر. ھېچ بولمسا بالاڭلارنى بولسىمۇ تەرىپىلەشنى خالمامىسىلە؟

تولغانئاىي: ئىنگىلizچە بىلەن مۇزىكىنى سىزدىن ئۆگەنمىسى كەمچۇ، مۇئەللەم دېگەن تولا. بولدى، تولا گەپ يورغلاتىماي دەرھال كۆزۈمىدىن يوقلىڭ!

چەھەرئاىي: بۇنداق ئاسان ئىش يوق. ئەپەندىم بىلەن قىلىشىدىغان ھېسابلىرىم بار، تېخى. ئەپەندىم كەلسە ھېساب-كتاب قىلىشىپ ئاندىن چىقامادىم-چىقامادىم، شۇ چاغدا بىر نەرسە دېپىشەرمىز قىنى.

تولغانئاىي: خەقنىڭ ئۆيىكە كىرىۋىلىپ مۇئىتەھەملەك قىلىدىغان سەندەك يۈزى قېلىن داپشاقىسىن بۇ جاھاندا يەنە بىرسى تېپىلماس. ئىت چېخىدا “كەت!” دېسە قۇيرۇقىنى قىسىپ يولىغا ماڭىدۇ. “يوقال!” دېگەندىكىن چىقاماسەن ئۆيىدىن.

چەھەرئاىي: (دۇۋانغا ئۆزىنى تاشلاپ لالىبىپ ياتىدۇ) بۇ يالغۇز سېنىڭلا

ئۇپۇڭ ئەمەس.

شۇ چاغدا بىشەك قۇلقىنى يوپۇرغان بىتى مېھمانخانىغا بىتلىپ كىرىدۇ. چەھەرئاي ئالاقزادە بولۇپ ھەر تەرەپكە قاچىدۇ. بىشەك قوغلاپ يۈرۈپ چەھەرئايىنىڭ مودا كۆڭلىكى بىلەن، ئۇرۇتنى ئارانلا بىپپ تۇرىدىغان ئۈچ بۇرجهك كۇسرىنى چىشىلەپ تارتىپ يىرتتۇنىدۇ. ئۇ يېرىم يالىڭاج حالدا كۆتنىنى چاڭگاللىغان بىتى سىرتقا قاچىدۇ، بىشەك كەينىدىن قوغلاپ چىقىپ كېتىدۇ.

نۇزۇكىاي: (خۇشالقىدىن چاڭاك چېلىپ) هوى... هوى... ئەجەب ئۇبدان بويىدى.

تولغانئاي: ئۆيگە كىرگەندىمۇ كۆتۈڭ ئۇچۇق قەلەندەر ئىدىڭ، يەنە بىچىلىپ قالسا نېمە بويىتۇ.

نۇزۇكىاي: ئاپا، دادام بىشەكىنى ئۆگۈرگە ئەپچىقىپ قويغانلىقى، يەگە قانداق چۈشكەندۇ؟

تولغانئاي: ئاللا مددەت قىلغان ئوخشайдۇ.

نۇزۇكىاي ئاپسىنىڭ بويىنغا گىرە سالىدۇ.

68

رمىستىدە يېرىم يالىڭاج، كۆتنى قولى بىلەن يېسىۋالغان چەھەرئايىنى بىشەك قوغلاپ كەلمەكتە. خالايىق تاماشا كۆرۈپ قاقاڭلاپ كۈلمەكتە.

69

چەھەرئاي تېلىفون بونكىسىدا يېغلاپ تۇرۇپ ئالاقزادىلىك ئىچىدە تېلىفون نومۇرىنى باسماقتا. بىشەك قۇلاقلىرىنى يوپۇرغان بىتى ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ بوتىكىغا كىرىشكە ئۇرۇنماقتا.

70

نەسىرىددىن ئەپەندى ئۇشخانسىدا كاتىپ قىز ئەكىرگەن
ھۈججەتلەرگە ئىمزا قويۇۋاتقاندا تېلېفون جىرىڭلايدۇ.

71

چەھەرىئاي: (تېلېفوندا يىغلامسراپ) ھۆرمەتلەك ئەپەندىم، خوتۇنىڭز
بىلەن ئېشىكىڭز بىرىلىشىپ، مېنى بىرىم يالكاج ھالىتە ئۆيىدىن قوغلاپ
چىقاردى. ھۇ... ھۇ...

72

نەسىرىددىن ئەپەندى: (ئۇرنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ) سىز ھازىر نەدە؟

73

چەھەرىئاي: (تېلېفوندا) مەن ھازىر تېلېفون بوتىسىغا سولىنىپ
قالدىم، ئېشىكىڭز مېنى چۆرگەلەپ كەتمەيۋاتىدۇ. چاققان كېلىپ
قۇتقۇزۇۋېلىڭ.

74

نەسىرىددىن ئەپەندى: (تېلېفوندا) ئېشەك ئۆڭزىدىن قانداق
چۈشكەندۇ؟

چەھرئاىي: (تېلېغۇندا) ئانا-بala ئىككىسى بىلەن ئېشىكىڭىز گېپىنى بىر قىلىۋاپتۇ. خوتۇنىڭىز ئۆزى ئېشەكتى ئۆگزىدىن چۈشۈرۈپ، مېنى قوغلىغىلى سالدى. قاراپ تۇرماي تېز بولۇڭ، چاققان كېلىپ مېنى قۇتقۇزۇۋېلىڭ دەيمەن.

نهسەردىدىن ئەپەندى: (تېلېغۇندا) توختاپ تۇرۇڭ، ھازىرلا بازىمەن.

تېلېغۇن بوتکىسىنىڭ ئەتراپىغا ئادەملەر ئولىشىۋېلىپ چەھرئاينى مازاق قىلماقتا. ئېشەك قۇلقىنى يوبۇرۇۋېلىپ ھەدەپ بونتكىنى ئايلىنىپ چاپچىماقتا.

نهسەردىدىن ئەپەندى پىكاب بىلەن تېز يېتىپ كېلىدۇ. ئۇ، ئادەملەر توپدىن قىستىلىپ ئۆتۈپ، بوتكىغا يېقىنىلىشىشغا بىر يىگىت چاقچاق قىلىدۇ.

يىگىت: ئەپەندىم، ئېشىكىڭىز بۇ قىزغا ئاشق بولۇپ قالغان ئوخشайдۇ. ئۆزىلەپ قويىشكىز بولۇودەك.

نهسەردىنى ئەپەندى: بۇنداق چىرايلىق قىزنى بۇ ھاڭقا باتۇرغا بېرىۋەتسىڭىز، ئۆزىشكىز مىدە ئېشەك بىلەن توي قىلامىسى؟ خالايىق قاقاقلالپ كۈلۈشىدۇ.

بوتكىنى ئايلىنىۋاتقان بىشەك نەسرىددىن ئەپەندىنى كۆرۈپ جىم
 بولىدۇ. ئۇ، بىشىكىگە قاراپ قاتىققى هومىيدۇ، ئاندىن بوتكىنى ئاچقۇزۇپ
 كىرىپ، چېھرىئايىنىڭ يېرىم يالسّاج تۇرغىنى كۆرۈپ، نومۇستىن كۆزىنى
 يۇمۇۋالىدۇ. چېھرىئاي نەسرىددىن ئەپەندىگە ئۆزىنى تاشلىغان پىتى ئۇنى
 چىڭ قۇچاقلاب يىغلاپ كېتىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى چېھرىئايغا بەقەسەم
 تونىنى كىيدۈرۈپ تېلىفون بوتكىسىدىن بىتىلەپ بىلىپ چىقىدۇ. چېھرىئاي
 بېشى سېلىنغان، دۈگەرەپ شۇمىشەيگەن حالدا پىكاپقا قاراپ ماڭىدۇ. بىشەك
 بىردىنلا قاتىققى هاڭراپ، قۇلاقلىرىنى يوپۇرغان پىتى ئۇلارغا بىتىلەپ كېلىدۇ.
 نەسرىددىن ئەپەندى بىلەن چېھرىئاي ئالاقزادىلىك بىلەن پىكاپقا كىرىۋېلىپ
 ئىشىكىنى يېپقىللەدۇ. خالايق پاراقلاب كۈلۈشىدۇ. بىشەك پىكاپنى ئايلىنىپ
 كېلىپ، چىچاڭشىغان پىتى بىرنى تېپپىلا پىكاپنىڭ يان ئەينىكىنى
 چىقۇتىسىدۇ. چېھرىئاي قاتىققى چىرقىراپ، رولدا ئولتۇرغان نەسرىددىن
 ئەپەندىنى چىڭ قۇچاقلىۋالىدۇ. شۇئان پىكاپ بىر قوزغلۇپلا مېڭىپ كېتىدۇ.
 نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ كۆزى چەكچىپ، قولى رولدىن ئاچراپ
 كېتىدۇ. دە، رەستىنىڭ قاتناش تەرتىپى قالايمقانلىشىپ، كېتۋاتقان
 ماشىنلار ھەر تەرمەپكە ئۆڭ-تەتۈر قېچىپ، نەچچىسى ئۆرۈلگىلى تاس قالىدۇ.
 ئادەملەرنىڭ قىيا-چىيا، ”قاج-قاج“ سادالرى ئىچىدە نەسرىددىن ئەپەندى
 بىسىگە كېلىپ دەرھال رولنى بۇرایدۇ. دە، شۇ قالايمقانچىلىقتا پىكاپنى بېزا
 يولغا قاراپ ھەيدەيدۇ. ئۇ قاتىققى هودوڭۇپ رولنى قالايمقان بۇرۇغانلىقتىن،
 پىكاپ يول بويىدىكى دەرخەرگە سوقۇلغان پىتى بىر چاتاللىقنىڭ ئارسىغا
 بۆسۈپ كىرىپ كېتىدۇ. دە، ئائىچە چوڭقۇر بولىغان ئازگالغا پىتى
 توختايىدۇ. نەسرىددىن ئەپەندى ئۆڭدىسىغا چۈشۈپ، ئۇستىگە چېھرىئاي
 بېقلىدۇ.

گۈگۈم چۈشكەن چاغ.
نه سىرىددىن ئەپەندىنىڭ ئېشىكى يىزا يولدا چىپپ كەلەن پىتى
چاتقا للەققا كىرىپ كېتىدۇ.

ئېشەك چاتقا للق ئارسىدىكى چىملىقتا لايدەك سوزۇلۇپ شېرىن
ئۇيىقۇغا كەتكەن نە سىرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھرەئايىنىڭ يېنىغا كېلىدۇ-دە،
ئاغزىدىكى شالىنى چەھرەئايىنىڭ يۈزىگە بېقىتىدۇ، چەھرەئاي ھۆزۈلىنىپ
تىلىنى تامشىيدۇ. ئاقىدىنلا ئېشەك قاتىق پۇشقۇرۇپ، ئۇنىڭ يۈز-كۆزىگە
سامان ئارىلاش ماڭقىسىنى چاچىدۇ. چۆچۈپ ئۇيغانغان چەھرەئاي قاتىق
چىرقىرىۋېتىدۇ.

كېچە.

نه سىرىددىن ئەپەندى ئېغىلدا پۇتلىرى كىشەنلىنىپ زەنجىر بىلەن
باغانلانغان ئېشىكىنى دەرغەزەپتە قاتىق قامچىلىماقتا. ئېشەك قولقىنى
سالپايتىقىنچە جىم تۇرىدۇ.

نه سىرىددىن ئەپەندى: (ئېشىكىنى ئۇرغاج سۆزلەيدۇ) ئېست، ئېست،
ئۇزۇن يىلدىن بېرى ماڭا سادىق بولغان ئەقللىق ئېشىكىم، دەپ شۇنچە
ئۇبدان باقىم، بۇ كۈنلەرگە كېلىپ شۇنداقمۇ رەسۋا قىلامسىن ئادەمنى.
ھۇ، ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان قوتۇر.

نەسرىددىن ئەپەندى ئېغىلىدىن چىقىپ، تولغانئاي بىلەن نۇزۇكئايانقا
قاتىق كايىيدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: بىز ئۇچۇن كۆيۈپ-پىشىپ خىزمىتىمىزنى
قىلىۋاتقان بىر ئوبدان قىغا شۇنچىقا لەغىر ئاھانەت قىلغاننى ئاز دەپ،
مېنىڭدىن رۇخسەتسىز ئۇنى ئۆيىدىن قوغلاپ چىقرىدىغانغا قاپاق كالالاڭ
نېمانچە يوغىنما كەتكەن سېنىڭ. ئۇ كېلىپلا ئۆيلىرىمىزنى شۇنداق ئېسىل
ياسۇۋەتكىنىنى كۆرمىدىگەمۇ؟

تولغانئاي: ئەقل-پاراسەتتە تەڭداشىسىز دانىشمن نەسرىددىن
ئەپەندىمىنىڭ كاللىسىمۇ بۈگۈنكى كۈنلۈكتە ئىشلىمەيدىغان بولۇپ فالغىنىغا
ھەيرانەن. قىنى، دەپ باقسلا، بىر يالىكىياغ، كۆكتۈش قەلەندەر ئۇزىنىڭ
قايىسى تەئەللۇقاتى بىلەن بۇ ئۆيىنى چىرايلق ياسۇۋېتىپتۇ؟ ئۆيمىزگە ئۇ
سېسىق تېنىدىن باشقا نېمىسىنى ئېلىپ كىردى قىنى؟ بىر تال چوکا چاغلىق
بېسات ئېلىپ كىرگەن بولسا، بۇ توقةۇزى تەل، بایاشات ئائىلىمىزنى قۇرۇپ
بەرگەن مۇشۇ، دەپ نىجىس ئايىغىغا باش ئۇرۇپ ناماز ئۇقۇركەنلىمۇ
دەيمەن.

نەسرىددىن ئەپەندى: (يۈگۈرۈپ كەلگەن پىتى تولغانئايىنىڭ ئاغزىغا
بىر شاپىلاق سالىدۇ) ئاغزىنى يۈم، ھۇ ئەقلىسىز.
تولغانئايىنىڭ ئاغزى-بۇرىنىدىن ئوقتەك قان كېتىدۇ. ئۇ غەزەپ بىلەن
نەسرىددىن ئەپەندىگە قارايدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: بىلىپ قوي، سەن مېنىڭ ئەمرىمىدىكى
خوتۇنۇم. بۇ ئۆيىدە هەرقانداق ئىش مېنىڭ بۇرۇتۇمىنىڭ مىدىرىلىشى بىلەن
بولىدۇ. سېنى شۇنچە ۋاقتىسىن بېرى، گېپىمكە ”خوش“ دەپ قول باغلاب

تۇرىدىغان رايىش-يائاش خوتۇن دېسىم، ئەمدى كېلىپ ئاشۇ ئالجىغان قىرى
ئىشەكىنى دوراپ، چەھرىئايىنى ئۆيدىن قوغلاپ چقارغۇچى بولدوڭمۇ تېخى؟
بۇ ئەقلىسىزلىقىڭ ئۈچۈن چەھرىئايىنىڭ ئالدىغا بېرىپ، توقۇز تەزمىن بىلەن
ئۇنى ئۆيگە قايتۇرۇپ كەل.

تولغانئايى: سەن بىلەن مېنىڭ ئاشۇ ئىشەكچىلىك ئەقلىمىز بولغان
بولسا، قورسىقىدا مىڭىر ھىليلە-مىكىرى بار يەتتە باشلىق يالماۋۇزنى ئۆيگە
باشلاپ كىرمىكەن بولاتتۇق. ئۇنى ئۆيدىن بوسۇغاڭما يولا تامىيمەن. ئەگەر
ئۇ ناباناقنى ئۆيگە بەك ئەكىرگۈڭ ئېلىپ كەتكەن بولسا، مېنىڭ خېتىمنى
بېرىۋېتىپ يا ئۆلتۈرۈۋېتىپ، ئاندىن تاپىنى يالاسەن، خالغىنىڭنى قىل!
نەسىرىدىن ئەپەندى تولغانئايىنى يەنە بىر شاپىلاق سالىدۇ، تولغانئايى
يەركە يىقلىدۇ. نۇزۇكىاي چىرقىрап يىلغىغىنچە ئۆزىنى ئاپىسىنىڭ ئۆستىگە
ئاتىدۇ.

نەسىرىدىن ئەپەندى: ئۇنداق بولسا، سەن بۇ ئۆيده ئاشۇ قېرى ئىشەك
بىلەن قال. چەھرىئايى بۇندىن كېيىن ماڭا كاتىپ ۋە ئىنگىلىز تىلى مۇئەللەمى
بولۇپ شىركەتتە ئىشلەيدۇ. ئەمدى ھەرگىزمۇ كەلمەيمەن، تويدۇم بۇنداق
ئۆيدىن، چىكەڭگە تېڭىۋال!

تولغانئايى: (ئاغزى-بۇرنى قان، چاچلىرى چۈۋۈلغان ھالەتتە بېشىنى
كۆتۈرۈپ) بۇرۇن ئۆيدىن خوتۇن كىشى يامانلايدىغان، بۈگۈنكى بۇزۇلغان
جەمئىيەتتە ئەر كىشى بىلەن خوتۇن كىشىنىڭ ئۇرنى ئالماشىپ، ئەرلەر
يامانلايدىغان قىلىقنى چقاردى. سەندەك قېرغاندا ئايىنغان ناجىنس
بۇزۇقنىڭ بارىدىن يوقى خوپ، يوقال كۆزۈمدىن!

كېچە شەھەرنىڭ قاراڭغۇ كوچا دوقمۇشىدا نامەت قاشاڭ بىلەن
چەھرىئايى بىر-بىرىگە چاپلىشىپ تۇرۇپ سۆزلەشىمەكتە. تۇيۇقسىز نامەت قاشاڭ

چەھرئايىنى تەستەك بىلەن بىرنى سالىدۇ. چەھرئاي قېتىغا ئالماي فاقاقلاب كۈلىدۇ.

چەھرئاي: چىدا، پۇل تېپىش ئۈچۈن، بىر تاۋاڭ قان بىلەن بىر تاۋاڭ يېرىڭىنى ئىچۈتىش كېرەك، دەيتىڭىغۇ. سەن قىلغانغا ئەجەب مەن چىدىيىدەنەمەن، مەن قىلغانغا سەن چىدىماسىن. چىدىغانغا چىقارغان جاھان بۇ. پۇل تېپىش ئۈچۈن نائلاج بۇ ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىقىمىزنى ئۇنىتۇپ قالما. گەپ قىلمسا، مېنى بىلمەيدۇ دەپ كوچىدىكى پاسكىنا قانجۇقلارنى يىغىپ كىرىپ پوكىنىڭغا بېسىپ ياتىڭ. ئەر كىشى مىڭ قېتىم كۆسۈكقا چىقسا خوتۇن كىشى چىدىيىدۇ-بۇ، ئەجىبا خوتۇن كىشىنىڭ بىرەر قېتىمغا ئەر كىشى چىدىمايدىكىنا.

نامەت قاشاڭ: بولدى، ئاغزىڭى يىغ، ۋاقت توشى.

83

شۇ كېچە.

ئاپروپلاندىن چۈشۈپ كۈتۈش زالغا كىرىۋاتقان يولۇچىلار قاتارىدا ئاۋىئاتسىيە فورمىسىنى كېيىۋالغان نامەت قاشاڭ بىلەن چەھرئاي يۈكلىر ئارسىدىن ئالىي دەرىجىلىك بىر قول چاماداننى ئالىدۇ. ئۇلارغا كۆز تىكىپ تۇرغان پلاشلىق، قارا كۆزەينەك تاقغان بىرسى باش لىشتىدۇ. نامەت قاشاڭ ئوخشاش بىر چاماداننى يۈك سۈپىسغا قويىدۇ. يۈك سۈپىسى ئايلىنىپ، قارا كۆزەينەكلىكىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە چاماداننى ئالىدۇ.

84

شۇ كېچە.

نامەت قاشاڭ بىلەن چەھرئاي ئالىي دەرىجىلىك پىكاپ ئىچىدە

چاماداننى ئېچىپ كىيىملەرنى ئالىدۇ. ئاستىدىن بولاق-بولاق خروئىن كۆرۈندۇ. چەھرىئاي خېنە قويغان ئۇزۇن تىرىنالقىق بىگىز بارمىقىنى خروئىن خالتسىغا بىر تىقىپلا ئازاۋاق ئېلىپ تىلىغا تەگكۈزىدۇ. دە، نامەتكە قاراپ بېشىنى لىڭشتىدۇ.

نامەت قاشاك پىكاپنىڭ چىرىغىنى ئۈچ قېتىم ئۆچۈرۈپ، ياندۇرىدۇ.

85

شۇ كېچە.

ھېلىقى قارا كۆزەينەكلىك، ئالىي دەرىجىلىك پىكاپنىڭ ئېچىدە چاماداننى ئاچىدۇ. بولاق-بولاق پېچەت پۇللارنى كۆرۈپ، چاماداننى ياپىدۇ. دە، ئالدىدىكى قاراڭغۇ بوشلۇققا قارايدۇ. ئۇ يەردىن پىكاپ چىرىغى ئۈچ قېتىم يىنىپ، ئۆچىدۇ. قارا كۆزەينەكلىكمۇ جاۋابەن پىكاپ چىرىغىنى ئۈچ قېتىم ياندۇرىدۇ.

86

قاراڭغۇ بوشلۇق ئېچىدىكى نامەت قاشاك بىلەن چەھرىئاي ئۇدۇلىدىن ئۈچ قېتىم يانغان چىراڭنى كۆرۈدۇ. دە، نامەت قاشاك قولىدىكى سىمسىز تېلېفوننى ئېچىپ سۆزلەيدۇ.

نامەت قاشاك: دادا، دادا، ئانام ساق-سالامەت قايىتپ كەلدى. سىڭلىم بىلەن ئىككىمىز ئالدىغا چىقتوق.

87

سايمىم ساختا: (بىتقاندا بېتىپ تېلېفوندا سۆزلىمەكتە) ھاۋا سوغۇق، ئانائىلار شامالدار قالمىسۇن.

نامەت قاشاكىڭ ئۆزىگىدۇ. (تېلېفوندا) خاتىرىنى بولۇڭ دادا، ئانامنى ئۆبدان
چېھەرئايى، نامەت قاشاكىڭ قولىدىن سىمسىز تېلېفوننى تارتىۋېلىپ
سوزلىيەدۇ.

چېھەرئايى: دادا، ئانامدا مېنىڭمۇ ھەقىم بارلىقىنى ئۇنىتۇپ قالماڭ.
نامەت قاشاكىڭ قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىدۇ. چېھەرئايى سىمسىز تېلېفون
بىلەن ئۇنىڭ چاتىقىغا بىرنى قوبىدۇ. نامەت قاشاكىڭ ئاغرىقتىن ئاغزى
سەت پۇرالۇپ، كۆزى ئالىيىپ كېتىدۇ.

ئەتسى، كۈندۈز. نەسىرىدىن ئەپەندى ئىشخانسىدا تىت-تىتلىقتىن
نېمە قىلىشنى بىلمەي ئۇيان-بۇيانغا ماڭىدۇ. تېلېفوننى قولىغا ئالدى-يۇ،
نەگە تېلېفون بېرىشنى بىلمەي يەنە قويۇپ قويىدۇ.

تولغانئايىنىڭ قىزىتىمىسى ئۆرلەپ، ئۆت. كاۋاپ بولۇپ ياتىدۇ. نۇزۇكئايى
ئاپسىغا چاي ئىچۈرگۈلىۋاتقاندا، پىيالە قولىدىن چۈشۈپ كېتىپ، قولى
كۆيۈپ قالدىدۇ. ئۇ ئاغرىققا چىدىمماي چىرقىراپ يىغلايدۇ. تولغانئايى قىزىنىڭ
قولىغا سوپىپ قويىماقچى بولۇپ، ھەرقانچە ئۇمتۇلسىمۇ مادارى يەتمەي،

كۈڭلى بۇزۇلۇپ تارام-تارام ياش توڭىدۇ. نۇزۇكىاي ئاپسىغا يالۋۇرىدۇ.
نۇزۇكىاي: تۇبدان ئاپا، دادامغا خەۋەي قىلايلى، شىنى دوختۇيغا
ئاپاشۇن، مەن بەك قويقۇۋاتىمەن.
تولغانئاي كۆزى بىلەن "ياق" دېگەن ئىشارەتنى قىلىدۇ.

91

شۇ سائەتتە نەسەرiddin ئەپەندى ئىشخانىسىدا چەھرئايىنى قۇچقىغا
ئېلىۋالغان بولۇپ، سۆيۈش ئۈچۈن تۇمشۇقنى سوزۇشىغا چەھرئاي
ئىتتىرىۋېتىدۇ.

نەسەرiddin ئەپەندى: جىنم، ئاخشامدىن بېرى يوقاپ كەتسىڭىز،
بىرەر يىشكەللەككە ئۈچۈرغان ئۇخشایدۇ، دەپ ئەنسىرەپ پۇت-قولۇمدا جان
قالىمىدى. سىزنى كۆرگۈچە ساراڭ بولغىلى تاس قالدىم.

چەھرئاي: (نەسەرiddin ئەپەندىنى چوکكىدە بىرنى سۆيۈپ)
دېدىمغۇ، دوستۇم تۇتۇۋېلىپ ماڭىلى قويىماي قوندۇرۇپ قالدى دەپ. ساراڭ
بوبقاغان بولسىڭىز خوب بولاتتى. ساراڭلار دوختۇرخانىسىغا ئاپسەپ بېرىپ،
ماڭا ئاغزىدا كۆيگەن سىزدەك ئالداحىدىن قۇتۇلاتىم تازا.

نەسەرiddin ئەپەندى: ئىشەنمسىڭىز، يۈركىمنى يېرىپ كۆرسىتىپ
قويايمۇ سىزگە؟

92

نەسەرiddin ئەپەندىنىڭ سودا سارىبى خېرىدارسىز قالغانلىقتىن،
پىنكازچىكلار مۇگىدەپ ئولتۇرىشىدۇ. ئىككى بوۋاي ئەپسۇسلانغان حالدا

ئۇتۇپ كېتىۋېتىپ، چوڭراقى ئېچىنىپ سۆزلەيدۇ.
 بۇۋاي: ئېست، بىر چاڭلاردا تىجارىتى فالىس يۈرۈشكەن سودا
 سارىيىتى، دېسلە بۇ. دانشىمەنلىكتە تەڭدىشى يوق نەسىرىدىن ئەپەندى
 ئەمدىلىكتە كۆچىدا قالغان نەدىكى بىر شەرمىساز جادۇگەرگە بۇزۇلۇپ،
 خوتۇن-بالىسىدىن يۈز ئۆرۈگەنمىش. بۇنى ئاز دېگەندەك، بىر ئوبدان ئېقىش
 تاپقان سودا-تىجارىتنىمۇ سۇغا چىلاشتۇرۇپ، ھېلىقى پاسق خوتۇنىڭ
 كۆزىگە قاراپ ئولتۇرادىمىش، دەيدۇ. توۋا دېكۈلۈك، ئوبدان ئادەم بۇزۇلسا
 بەك سەت بۇزۇلسىدىكەن.

93

نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ كېيم تىكىش فابرىكىسىدا ماشىنلار ئىشتىن
 توختىغان بولۇپ، بىرنەچە ياش ئىشچى قارت ئويينماقتا.

94

ھەرقايىسى ئىش تۈرلىرىنىڭ مەسىئۇللرى نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ
 ئىشخانسىنىڭ ئالدىغا تۆپلىشۇپلىپ غۇلغۇلا قىلىشماقتا.
 ئىشچى A: ئەپەندىنىڭ نېمە قىلىقى بۇ. زاۋۇت ئىشتىن توختاپ
 ئىشچىلار تارقىپ كەتسە، دۇكاندا سودا بولمىسا، يەنە ھېچ ئىش بىلەن كارى
 يوق كۆچىدىن تېبىۋالغان ئاشۇ خوتۇن بىلەن مۇقۇلدىشىپ يۈرگىنى
 نېمىسى.

ئىشچى B: مۇشۇنچىۋالا چوڭ ئىش تەۋەتكەن ئادەم شىركەتنى ئاشۇ
 بىر جالاپ بىلەن تېكىشىۋەتەرمى؟

ئىشچى C : بىشەك ئۆلۈۋاتسا كۆتى غىجەك تارقاندەك ئىش بولدى-دە، شرکەتنىڭ پۇتون ئىشى ئۆلۈپ شۇنچىۋالا ئادەم ئىشىزلىقتا ئاچ قېلىۋاتسا زادى نېمىشقا كارى بولمايدۇ ئەپەندىنىڭ. ئىشچى D : شۇنچىۋالا زىيانمۇ كۆزىگە كۆرۈنمىكىنىڭ قارىغاندا، جالاپ دېگەن بەك تاتلىق بولىدىغان ئوخشىما مدۇ؟

95

نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ ئىشخانىسىدا چەھرىئاي ئۇنى بىشەك بىتىپ مىنمه كتە، نەسىرىدىن ئەپەندى چەھرىئايىنى بويىنغا مندۇرۇپ ئۆمىلسىمەكتە. چەھرىئاي قاقاقلاپ كۈلۈپ: ”خت بىشىكىم، خت“ دەپ ئۇنىڭ كاسىسىغا ئۇرماقتا.

نەسىرىدىن ئەپەندى: مانا بىشىكىڭىزىمۇ بولدۇم. گېپىمگە كىرىپ، مەن بىلەن شاكىخەي-كۇڭچۇلارغا بېرىڭ، زاۋۇتلارغا بېرىپ زاكاز قىلىنغان مەھسۇلاتلارنىڭ ئىشلىنىش ئەھۋالىنى تەكشۈرگەچ پۇخادىن چىقۇچە ئوينايىمىز.

چەھرىئاي: (كىچىك بالا ئەركىلەگەندەك دومسىيىپ) ياق، ياق، بارمايمەن، بارمايمەن. بوبۇم بىلەن تەڭ ئالتۇن دۆۋىلىسىيىڭىزىمۇ بارمايمەن. نەسىرىدىن ئەپەندى: مەحسۇس سىز ئۈچۈن بانكىدا ھېسابىڭىزغا بىر مىليون قوبۇپ بېرىھى. بوبىتۇ، ئۇ بوبىتۇ بىلەن تەڭ ئالتۇنغا ھېساب بولسۇن. ئىچكىرىنگە بېرىشقا ماقول دەڭ، بۇ يەردە بەك سقىلىپ كەتتىم. چەھرىئاي قولىقىغا ئىشىنەمەي قالىدۇ. قاتىق هايدا جانلاغان بولسىمۇ چاندۇرمائىدۇ.

چەھرىئاي: ئەمسىھ ئىككى شەرتىم بار. نەسىرىدىن ئەپەندى: قېنى، چاققان دەڭ.

چېھرئاي: بىرى، هازارۇل خوتۇنىڭىزنى ئالدىمغا ئەكلىپ، توققۇز تەزمىم بىلەن ئەپۇ سورىغۇزغاندىن كېيىن تالاق قىلىپ، مېنى نىكاھىنىڭىزغا ئالسىز. مەن ئۇ جۇمباقى قوغلىق پىپ ئاشۇ ئۆيىدە ئولتۇرىمەن. نەسەرىددىن ئەپەندى: بولىدۇ، ئىچكىرىگە بېرىپ كېلىپلا دېگىننىڭىزدەك قىلاي. يەنە بىر شەرتىڭىزچۇ؟

چېھرئاي: بۇندىن كېيىن مەن بىلەن ياشايىمەن دەيدىكەنسىز ساقال قويمىاسىز. ماۋۇ سەللەنگىز بىلەن بىقەسەم تونىڭىزنى تاشلاپ، چاچ قويۇپ، كاستۇم-بۇرۇلكا كېيىپ، گاستۇك تاقاپ يۈرسىز.

96

ساتراشخانا.

قېرى ساتراش نەسەرىددىن ئەپەندىكە قاينىماقتا.

ساتراش: نەدىكى بىر سېسىق جالاپنىڭ كەينىگە كىرىپ ئەل-جامائەت ئارسىدىكى شۇنچە كاتتا ئىززەت-ئابروپىرىدىن ئاييرلىپ تە پۇلغَا قىممەت، بىر پۇلغَا ئىرزاڭ بولدىلا؛ بىر ئۆيدان ئىش-تۇقەتلەرى بىلەن بەختلىك ئائىلىلىرىنىمۇ ۋەيران قىلدىلا. يەنە شۇ هازارۇل تون-سەرىپاينى تاشلاپ، سلىنى مويسىپت قىلغان مۇشۇ يارىشىملق ساقاللەرىنى چۈشۈرۈشت دېسە، خوش دەپ كەلدىلما. خەلقىالەم سلىنى مۇشۇ قىياپەتلەرى بىلەن تونۇيىدۇ. نەدىكى بىر پاسق خوتۇنىڭ گېپىگە كىرىپ ئەسلىلىرىنى ئۇنتۇسلا، خەلقىالەم قانداقمۇ سلىنى بىزنىڭ دانشەن نەسەرىددىن ئەپەندىم، دەپ چوڭ بىلىپ ھۆرمەتلىسۇن.

نەسەرىددىن ئەپەندى: قەدىناس بۇرادەر، تولا ۋايىزلىق قىلماي ساقلىمنى چۈشور، دېكەندىكىن چۈشەرمەملا.

ساتراش: گېپىمنى ئائىلىمايدىغان بولسلا سلىدەك ئاغىنەم يوق، چىقىسلا دۇكاندىن. مەن بۇرۇنقى نەسەرىددىن ئەپەندىنى تونۇيىمەن. ئېست، ئېست، ئۇلۇغ ئاتا-بوۋەلىرىمىزدىن بىزگىچە ئەۋلادمۇ ئەۋلاد ياشاپ

کېلۋاتقان ئەل دانىشىنى نەسىرىددىن ئەپەندى بۇگۈنكى كۈنلۈكتە بىر سېسىق جالاپنىڭ قولىدا ئۆلدى. ئاھ، مېنىڭ جانجىگەر دوستۇم ئۆلدى. قېرى ساتراش نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ گەجگىسىدىن ئىتىرىپ چىسىرىتىدۇ-دە، دۇكاننىڭ ئىشىكىنى "گۈما" قىلىپ تاقغاندىن كېيىن، ئۆزىنى كورسغا تاشلاپ ھۆڭرەپ يىغلىۋىتىدۇ.

97

نەسىرىددىن ئەپەندى ساتراشخانىنىڭ ئىشىكىنى ئۆرۈپ، بىردهم يالۋۇرىدۇ، لېكىن قېرى ساتراش ئاچمايدۇ، ئاخىر ئۇمىسىلىنىپ جان ئاچچىقىدا ۋارقرايدۇ. نەسىرىددىن ئەپەندى: ئاچمساڭ ئاچما، بازاردا ساتراشتىن تولا نېمە يوق. بولدى، سەندەك ئاغىندىن كەچتىم.

98

نەسىرىددىن ئەپەندى يەنە بىر ساتراشخانىغا كىرىپ ساقلىنى ئالدۇرۇۋەتمەكچى بولىدۇ. بۇنى ئاڭلىغان ساتراش ھاڭ-تاڭ قېلىپ ئۇنىڭ تەللىپنى رەت قىلىدۇ. نەسىرىددىن ئەپەندى ساتراشاقا ھومايىغىنچە يامانلاپ چىقىپ كېتىدۇ.

99

بىر ياش ساتراش نەسىرىددىن ئەپەندىگە ئۆززە بىلەن سۆزلەيدۇ. ياش ساتراش: مەن سلىگە مەسىلەھەت بېرىدىغانغا تەڭ خىللەرى بولمىساممۇ ئۆتونۇشۇمنى دەپ باقايى، ئەل-جامائەت ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇ تۇرقى-سيياقلىرى بىلەن تۇرۇشلىرىنى بەكمۇ خالايتتۇق. شۇڭا مەن خەلقى

ئالىمنىڭ: ”پالانچى ساتىراش نەسىرىدىدىن ئەپەندىمىنىڭ ساقلىنى چۈشۈرۈۋېتىپتۇ“ دېگەن توقى-لەنىتىگە قېلىشنى خالمايمەن. نەسىرىدىدىن ئەپەندى: (چىچاڭشىپ قايىپ كېتىدۇ) ساقال دېگەن بىر تۇتام تۈكقۇ. خەق مېنىڭ تون-سەرىپايلىرىم بىلەن ساقلىمىنى ھۆرمەت قىلامدىكەن. ئەجەب ھەرقايىسکلار كاستۇم-بۇرۇلكا كىيىپ، زامانغا لايىق ياسىنىپ يۈرسەڭلار گەپ يوق، پەقەت مەنلا يەنە شۇ ئىشەكىنى مەننىپ تون-سەللە، ساقال بىلەن ئوتتۇرا ئەسىر قىياپتىدە ياشامدىم.

ياش ساتىراش: سلى ئۆزلىرىنىڭ ئۇرۇنلىرىنى تازا چاغلىيالماي قاپتىلا، ئەپەندىدىم. بىز سىلىنىڭ تەڭداشىز ئەقل-پاراسەتلەرى ۋە مۇشۇ قىياپەتلەرىدىن ئۇلۇغ بۇۋەلىرىمىزنىڭ ھازىرغىچە بىز بىلەن ياشاؤاقان ھايات روھىنى كۆرۈپ، ئۇلارغا بولغان مۇھەببەت، سېغىنىش، ھۆرمىتىمىزنى ئۆزلىرىنىڭ سىماسى ئارقىلىق قاندۇرۇۋاتاتتۇق. ئەمدى قوپۇپ ئۆزلىرىمۇ بىزنى دوراپ، ئاتا-بۇۋەلىرىمىزنىڭ تەۋەررۇكىنى تاشلىۋەتسىلە، سىلىنىڭ بىزدەك مۆمن پۇقرادىن نېمە پەرقلىرى قالىدۇ؟ بولدى، ئۆزلىرىگە قىلىدىغان ئارتۇق گېپىم يوق. نېمە دېسلىرى مەيلى، ساقاللىرىنى چۈشۈرۈۋېتىشكە ئاجىزلىق قىلىمەن.

نەسىرىدىدىن ئەپەندى يامانلىغان پىتى دۇكانتىڭ ئىشىكىنى قاتىقى پېپىپ چىقىپ كېتىدۇ.

100

كۈن ئولتۇرۇۋاتقان چاغ، كىيىملەرى جۈل-جۈل بىر مۇساپىر بالا بېرىق بويىدا راۋاپ چېلىپ ئولتۇرغاندا، ھېرىپ ھالى قالىغان نەسىرىدىدىن ئەپەندى كېلىپ، ئۆزىنى ئۇنىڭ يېنىغا تاشلايدۇ. راۋاپچى بالا راۋابىنى توختىتىپ ئورنىدىن تۈرىدۇ.

داۋابچى بالا: سلىنى كۆرۈپ خۇشلۇقۇمدىن كۆزۈمكە خۇددى ئۇلغۇ
بۇۋام تىرىلىپ كەلگەندەك بولۇپ كەتىم.
نەسىرىدىدىن ئەپەندى: (خوشياقمىي) بۇنداق گېپىڭىنى قويۇپ
داۋابىڭىنى چاله.

بالا بىردمەم راۋاب چىلىپ بېرىدۇ. نەسىرىدىدىن ئەپەندى يانچۇقىدىن
بىر تۇتام پۇلنى چىقىرىپ ئۇنىڭغا بېرىدۇ.

داۋابچى بالا: (كۆزىگە ياش ئىلىپ) مەن ئاڭلىغاندىنىمۇ سېخىيەنلا.
ئانام رەھىمەتلىك: "ئادەم خىزىرغا ئۇچرسا خۇدايم بېرىدۇ" دەيتى. دائىم
خىزىر قانداقتۇ، دەپ خىيال قىلسام، سلىنىڭ مۇشۇ سىياقلرىدا كۆز
ئالدىمغا كېلەتتى. ئانامنىڭ خىزىر دېگىنى سلىكەنلا ئەمەسمۇ. مەن
ئۆمرۈمde بۇنداق جىق پۇلنى كۆرۈپ باقماپىشكەنەن.

نەسىرىدىدىن ئەپەندى يانچۇقىدىن ئۇستىرا چىقىرىپ بالىغا تەڭلەيدۇ.
نەسىرىدىنى ئەپەندى: ماۋۇ ئۇستىرىدا ساقلىمنى چۈشۈرۈۋەتە.
داۋابچى بالا: (ھاك-ناڭ چىلىپ دۇدۇقلايدۇ) ياق، ياق، مەن...، ...
مەن ساتراشلىق قىلالمايمەن.

نەسىرىدىدىن ئەپەندى: قىلىپ باقىغان بولساڭ ئۆگەنەمىسەن. ھۆل
قىلىپ چۈشۈرسەڭ بولۇپ بېرىدۇ.
داۋابچى بالا: (كەينىگە داجىيدۇ) قولۇمدىن كەلمەيدىغان ئىشقا
زورلىمسىلا.

نەسىرىدىدىن ئەپەندى: ئانچە-مۇنچە كېسىپ سالساڭمۇ مەيلى، مۇشۇ
باھانە-سەۋەب بىلەن ساتراشلىقنى ئۆگىنىۋالساڭ ئەجەب ئەمسى.
داۋابچى بالا: ياق، ياق، بۇنداق قىلىمسىلا.
بالا داۋابىنى ئالغان پىتى ئالدى-كەينىگە قارىمای قاچىدۇ.

غۇۋا يورۇپ تۇرغان پاسكىنا، تاشلاندۇق ئۆيىدە بىر پېيەنچۈك كانا ماشنى زاكوسكا قىلىپ هاراق ئىچمۇا تقانىنىڭ ئۇستىگە نەسرىددىن ئەپەندى كىرىدۇ. مەست، نەسرىددىن ئەپەندىگە ئالىيىپ قاراپ قويۇپ هارقىنى ئىچمۇپىرىدۇ.

مەست: سەن ھېلىقى ئابرويلۇق، كاتتا باي نەسرىددىن ئەپەندىغۇ؟ نېمە بار دەپ مەندەك هاراقكەشىنىڭ چاشقان كىرسە يامانلاپ چىقىپ كېتىدىغان غېربىانە ئۆبىكە كىرىپ قالدىڭ؟ نېملا قىلسام بۇ مېنىڭ ئۆز ئۆيۇم، سېنىڭ هاراقكەشلەرگە لەنەت نەپەرت ئوقۇپ، ۋەز ئىتىدىغان سورۇنۇڭ ئەمس، پەيزىمنى ئۆچۈرمائى كۆزۈمدىن يوقالغىنا.

نەسرىددىن ئەپەندى: (مەستىن سەكىنىپ تۇرۇپ) بولدى، باشقا گەپنى قويۇپ ساقلىمىنى چۈشۈرۈۋىتە! مەست نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ گېپىنى چۈشەنمىگەندەك چەكچىيىپ قارايدۇ.

مەست: سەن ئەزەلدىن هاراق ئىچمەيتىكىغۇ. بۈگۈن شەيتان ئازدۇرۇپ، ئىچىپ سېلىپ، بەك ئېغىر مەست بۈپكەتىڭمۇ نېمە؟ بىلىپ قوي، بۇ ساتراشخانا ئەمس، پېقىرنىڭ ئۆبى!

نەسرىددىن ئەپەندى: ئىككى يۈز سوم خەجلىكىڭ يوقىمۇ؟ مەست: مەن چاچ-ساقال ئېلىش تۈگۈل سۈننەت قىلمىغىلىمۇ 10 يىلدىن ئىشىپ، چاتىرقىمىدىكى تۈكىلەمۇ سېنىڭ ساقلىكىدىن ئۆزىراپ كەتتى. ئۇستىرا تۇنۇشتىن چىقىپ قالدىم. ساتراشخانىدىن تولا نېمە يوق، نېمىشقا شۇ يەركە بارمايسەن؟

نەسرىددىن ئەپەندى: ساتراشلار ساقلىمىنى چۈشۈرۈۋەتكىلى

ئۇنىمىدى.

مەست: (خربىداپ كۈلىدۇ) ھە، راست، بىزنىڭ بۇ ئادەملرىمىز ھەخەمەقلقىدىن سېنىڭ ساقلىكىغا ھۆرمەت قىلىدۇ ئەمەسمۇ. بايانىن ھەجىب بېسىمگە كەلمەپتۇ.

نەسىرىددىن ئەپەندى: ئانچە-مۇنچە كېسىپ سالساڭمۇ مەيلى، ساقلىمنى بىر چۈشۈرۈۋەتى، ئادەمنى يالۋۇرۇماي.

مەست: 10 يىل بۇرۇن سۈننەت قىلغاندا ئىشلەتكەن ئۇستىرام ئەۋەزگە چۈشۈپ كېتىپ، يۈتۈپ كەتكەندىن بېرى ئۇستىرا ئالدىغان پۇلغا چىقىنالىدىم.

نەسىرىددىن ئەپەندى: مانا ئۇستىرا.

مەست: راست ئىككى يۈز سوم بېرەمسەن؟

نەسىرىددىن ئەپەندى: گېپىم گەپ.

مەست: ئەمسە ھازىلا بەر. ساتراشلىقنى ئۇنتۇپ كەتكەن بولساممۇ، پايياق ساقلىكى ئىككى سېرپىلا چۈشۈرۈۋەتى.

نەسىرىددىن ئەپەندى ئۇنىڭغا دېگەن پۇلنى ئۇزىتىدۇ. مەست ھېجىيپ پۇلنى ئاچكۆزلۈك بىلەن ئېلىپلا پۇرلەپ يانچۇققا سالىدۇ-دە، نەسىرىددىن ئەپەندىنى تارتىپ ئەكېلىپ، ئەسکى-تۈسکىلەر دۆۋەلەنگەن مەينەت سۈپىغا مۇرسىدىن بىسىپ ئۆلتۈرغۇزىدۇ. نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ ئالدىغا تارتىدىغان لاتا بولىمغاچقا، بويىنغا سېلىش ئۈچۈن، بۇلۇڭدىن توپا باسقان بىر ئەسکى ئىشتانى ئېلىپ كېلىدۇ-دە، ئۇنىڭ بېشىدا تازا سلكىپ قاقدۇ. قاڭسىق چاڭ-تۈزانغا چىدىمىغان نەسىرىددىن ئەپەندى بۇرنىنى تۇتقىنچە سەكىرەپ تۇرۇپ كېتىدۇ.

مەست: مەن بۇ ئىشتانى ئەخىلەتخانىدىن تېپۋالغاندا ئالمايمىكىن دەپ، كېيىن يەنە ھامان بىر كۈنى ئەسقىتىپ قالار، دېگەن نىيەتتە ئەكېلىپ

تاشلاب قويغاندىم، مانا بۈگۈن نەسرىددىن ئەپەندىگە بىر ئۇبدان لازىم بولدى ئەمەسما.

نەسرىددىن ئەپەندى ئالدىراپ بەقەسەم تونىنى سېلىپ مەستكە بېرىدۇ.

نەسرىددىن ئەپەندى: مانا بۇنى ئالدىمغا تارت.

مەست بەقەسەم تونىنى نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ بويىنغا يۆگىپ، پۇچۇق بوتۇلنىدا سۇ ئەكىلىپ، تىرەپ تۇرغان بەتبەشىرە قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ ساقلىغا چاچىدۇ. مەست ئۇستىرنى نەگە سالسا، شۇ يەردىن پىلىلدىپ قان چىقىپ، ئاغرىقتىن نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ چىشلىرى كىرىشىپ كېتىدۇ.

102

دوختۇرخانىنىڭ جىددىي قۇتقۇزۇش ماشىنسى سىكتال بېرىپ، نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ هوپىلىسىغا كېرىدۇ. دوختۇر-سېستراalar تولغانئايىنى ئاسما ئۆكۈل بىلەن ناسىلىكىغا ياتقۇزۇپ ماشىنىغا سالىدۇ. بىر موماي يىغلاۋاتقان نۇزۇكىايى بەزلىپ كۆتۈرۈۋالىدۇ. يەنە بىر بۇۋايى ساقاللىرىنى تۇناملاپ ئەپسۇسلىنىدۇ.

بۇۋاي: هەي... ئادەم قېرغاندا بۇزۇلسىزه...

103

مەست نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ ئېڭىكىدىكى قانىغان يەركە يەنە بىر تال قەغەز پارچىسىنى چاپلايدۇ-دە، ئۇنىڭ ئالايھر قالماي تەڭىكىدەك قەغەز

پارچىلىرى چاپلانغان يۈزى ۋە كانييگە قاراپ خىربىداپ كۈلسۈدۇ.
مهست: دېگەن بىلەن ئۆستا ساتراشىكەنەمەن جۇما. مانا، ئەپەندىمكە
خۇش ياقىنىدىن بۈشۈكتىكى بۇۋاقتهكە ھۇزۇرلىنىپ ئۇخلالپ كەتكىنىنى
قارىبىمىدىغان. شۇ تاپتا چۈش كۆرۈۋاتىدىغۇ دەيمەن. ئەپەندىم، قوپسلا،
ئاستا كۆزلىرىنى ئېچىپ باياتىن كۆرگەن چۈشلىرىنى ئۆرۈسلە.
نەسىرىدىن ئەپەندى غەزەپ بىلەن ئۇنىدىن تۇرۇپ مەستكە
هومىيىدۇ.

نەسىرىدىن ئەپەندى: ھەئە، بەك ئۇبىدان دېدىڭ، ئۆلگۈر مەست.
باياتىن بېرى ناھايىتى تاتلىق ئۇخلالپ، ئاجايىپ بىر شېرىن چۈش
كۆدۈپتىمەن. چۈشۈمە بىر غالىجىر ئىت ھەدەپ يۈزۈمنى غاجاپ
باش-كۆزۈمنى قانغا بوياثانقۇدەك.

104

يولۇچىلار ئايرودرومدا ئۆچىرەت بىلەن بىخەتلەك تەكشۈرۈشىدىن
ئۆتىمەكتە. ئۇلارنىڭ قاتارىدا، ساقال-بۇرۇقىنى چۈشۈرۈۋېتىپ، بېشىغا بۇدۇر
قىلىنغان يالغان چاچ، ئۆچىسىغا كاستۇم-بۇرۇلكا كېيىپ زامانغا لايىق
ياسانغان نەسىرىدىن ئەپەندى بىلەن مودا كىينىگەن چەھرىئاي ئۆچىرەت
كۈتۈپ تۇرىدۇ. نەسىرىدىن ئەپەندى ئۆز قىياپىتىدىن قورۇقۇپ، خېجل
بولغاندەك پات-پات ئەتراپىغا خۇدۇكسىنىپ قاراپ قويىدۇ. گالستۇكقا
كۆنەلمىي ھە دېسلا ياقىسىنى تۈزىيىدۇ. ئۆزىگە قاروغانلىكى ئادەمگە
ھېجىيىپ باشلىكشىتىدۇ. بەزى ئادەملەر تونۇپ سالام بەرگەن ئۇخشايدۇ،
دەپ دوستانە باشلىكشىتىدۇ. كېيىن ناتونۇش ئادەمگە سالام قىلغىنىدىن
ئوڭايىزلىنىپ هومىيىپ قويۇپ ئۆزۈپ كېتىدۇ. بۇنى كۆرگەن چەھرىئايىنىڭ

ئاپچىقى كېلىپ، نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ بېقىنى قاتىق چىمىدайдۇ.
چەھرئاي: ئۇچرىغانلىكى ئادەمگە ئەركىلەيدىغان لالما ئىتتەك
قىلىقىڭىزدىن ئەجەبمۇ تويدۇم، يەنە شۇنداق قىلىدىغان بولسىڭىز سىز بىلەن
ماڭمايمەن.

نەسرىددىن ئەپەندى چرايىغا سۈرلۈك تۈس بېرىپ بۇتتەك قېتىپ
تۇرىدۇ، تەكشۈرۈش نۆوتى ئۇنىڭغا كەلكنە ساقچىغا ئايروپىلان بېلىتى
بىلەن سالاھىيەت گۇۋاھنامىسىنى تۈزىتىدۇ. ئېكranدا نەسرىددىن
ئەپەندىنىڭ قىرىپ پارقىرىتىۋەتكەن ئايدىگىباش، ساقال-بۇرۇتلۇق، بىقهسەم
تون كىيىگەن سۈرتى كۆرۈنىدۇ. ساقچى بىرده سۈرەتكە، بىرده نەسرىددىن
ئەپەندىنىڭ چرايىغا سىنچىلاپ قاراپ، تۇيۇقسىزلا ئۇنىڭ ياقىسىدىن ئالىدۇ.
ساقچى: هۇ، نومۇسسىز ئۇغرى، سەن تېخى بىزنىڭ ھۆرمەتلىك
نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ سالاھىيەت گۇۋاھنامىسىنى ئۇغرىلاپ، قاچماقچى
بولدۇڭمۇ؟ مالڭ بۇ ياققا!

ساقچى نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ ياقىسىدىن سۆرىگەنچە ئېلىپ
ماڭىدۇ. ئۇ ماڭىلى ئۇنىماي ساقچىغا يالۋۇرىدۇ.
نەسرىددىن ئەپەندى: ئۇكام، ماڭا ئۇنداق ئۇۋال قىلماڭ. مەن ئۇغرى
ئەمەس، نەسرىددىن ئەپەندى.

ساقچى: هۇ قىزىل كۆز، قاراپ تۇرۇپ دوپىامغا جىڭدە سالماقچىمۇ
سەن تېخى. مالڭ بۇ ياققا! ساخا ئادەم تېبلىمغاڭاندەك ئاشۇ نەسرىددىن
ئەپەندىنىڭ يانچۇقىنى كولىدىڭمۇ؟

ساقچى دەرغەزپىتە نەسرىددىن ئەپەندىنى سۆرەپ ئېلىپ ماڭىدۇ.
چەھرئاي: ۋاي، نەسرىددىن ئەپەندىم شۇتى، ئۇقۇشماسلق بولمىسۇن. ئۇ
غەلۋە قىلغىنىچە ساقچىغا ئەگىشىدۇ.

ساقچى نەسرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھرىئاينى بىر قۇرۇق ئۆيگە سىتىرىپ كىرگۈزىدۇ دە، سومكىلىرىنى قوباللىق بىلەن چۆرۈپ تاشلايدۇ. چەھرىئاى ھۆگۈرەپ يىخلەغىنچە كېلىپ، نەسرىددىن ئەپەندىنىڭ ياقسىغا ئېسىلىدۇ.

چەھرىئاى: سىزنىڭ گېيىڭىزگە كىرىپ مۇشۇ كۈنگە قالادىم ئەمدى. نەسرىددىن ئەپەندى: مەنمۇ سىزنىڭ گېيىڭىزگە كىرىپ مۇشۇ كۈنگە قالدىم، ساقال-بۇرۇنۇمنى چۈشۈرۈۋەتىمگەن، سەللە بىلەن بەقەسم توننى تاشلىغان بولسام، ماڭا بۇ خورلۇقىمۇ يوقى. نەسرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھرىئاى يۈزىنى چاڭكالاپ يىخلايدۇ.

بېرىم كېچە، بالىستا.
بۇرنىغا سۈنئىي نەپەسلەندۈرۈش نەيچىسى بېكىتىلگەن تولغانئاينى دوختۇرلار جىددىي قۇقۇزماقتا. كۆزىتىش ئاپىاراتنىڭ ئېكراىدا يۈرەك هەرىكىتى سىزىقچىسى ماڭماقتا.
جىددىي قۇقۇزۇش ئۆيگە شرکەتنىڭ ئابدۇرېھىم جالال قاتارلىق بىرقانچە خىزمەتچىسى ئۆكسۈلى ئۆچكەن حالدا كىرىپ كېلىدۇ. تولغانئاينىڭ ھالىنى كۆرۈپ ئابدۇرېھىم جالال كۆزىگە ياش ئالىدۇ.

بىرقانچە ساقچى نەسرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھرىئاى سولانغان ئۆيگە كىرىدۇ. بىر پىشىقەدم ساقچى نەسرىددىن ئەپەندىنى يۈلەپ تۇرغۇزۇپ چاس بېرىدۇ.

پىشىدەم ساقچى: ھۆرمەتلىك نەسىرىدىن ئەپەندى، ئەپۇ قىلىك، ئۇقۇشماسلق بويپتو. تەكشۈرۈشكە ھەمكارلاشقىنىڭىز ئۇچۇن رەھىمەت.

108

يولۇچىلار ئايروپىلانغا چىقماقتا.

ئايرودوروم دىكتورى: خانىملار، ئەپەندىلەر، شاڭخېيگە ئۇچىدىغان ئايروپىلان ھاىزىر قوزغىلىدۇ. سەپىرىڭىزلەركە ئاق يىول تىلەيمىز. نەسىرىدىن ئەپەندى بىلەن چەھرىئاي ئالدىراپ-تېنەپ بېتىپ كېلىدۇ-دە، ئايروپىلانغا ئاران ئۇلگۈرىدۇ.

109

ئايروپىلان ئىچى.

نەسىرىدىن ئەپەندى بېشىنى چەھرىئايىنىڭ كۆكسىگە قويىپ ئۇخلىماقتا. چەھرىئاي يان تەرىپىدىكى قارا كۆزەينەكلىك بىلەن كۆز ئۇرۇشتۇردىدۇ. قارا كۆزەينەكلىك ئاستا ئورنىدىن قوزغىلىدۇ. چەھرىئاي ئاق چۈپۈرلۈق يوغان بىر قورچاق كۈچۈكىنى پەم بىلەن نەسىرىدىن ئەپەندىنىڭ بېشىغا يۆلەپ قويىدۇ. نەسىرىدىن ئەپەندى ئۇبىقۇچىلىقتا تۇمشۇقنى قورچاق كۈچۈكىنىڭ چۈپۈرلۈق تۇمشۇقغا يېقىپ ئاغزىنى تاماشىتىدۇ. چەھرىئاي پەم بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ قارا كۆزەينەكلىكىنىڭ كەينىدىن ماڭىدىدۇ.

110

قارا كۆزەينەكلىك بىلەن چەھرىئاي ئايروپىلاننىڭ تازىلىق ئۆيىدە سۆيۈشىدۇ. قارا كۆزەينەكلىك يانچۇقىدىن نام-ئەمەل كارتۇچكىسىنى

چىقىرىپ چەھرىئايغا بېرىدۇ.
قارا كۆزەينەكلىك: گۈاڭجۇغا بارغاندا مۇشۇ ئادرېستىكى ئۆيىنى ئىزدە.
مالنى شۇ يەردىن ئالسىن.

111

نەسەرىددىن ئەپەندى ئولتۇرغان ئايروپىلان شاشخەي ئايرودرومغا
قونىدۇ.

112

ئايرودرومنىڭ كۈنۈش زالىدا ”نەسەرىددىن ئەپەندىنىڭ شاشخەيگە
قەدمەم تەشرىپ قىلغانلىقىنى قىزغىن قارشى ئالىمىز“ دېگەن پلاکات ئالاھىدە
كۆزگە چىلىقىدۇ. پلاکاتنىڭ ئىككى بۇرجىكىگە نەسەرىددىن ئەپەندىنىڭ
ئىشەكلىك، كۈلۈمىسىرەپ تۇرغان سۈرتى چۈشۈرۈلگەن بولۇپ، پلاکاتنىڭ
يېنىدا ھەرقايىسى زاۋۇت-شىركەتلەرنىڭ سىمسىز تېلېفون تۇنۇپ تۇرغان
خوجايىنلىرى نەسەرىددىن ئەپەندىنىڭ يولغا قارشىپ تۇرىدۇ. ياش بىر
خوجايىن سىمسىز تېلېفوندا بۇيرۇق بېرىدۇ.
ياش خوجايىن: نەسەرىددىن ئەپەندى چۈشكەن ئايروپىلان يەرگە
قوندى، ئوركىستىر تەبىارلەنسۇن!

113

ئايرودرومنىڭ ماشىنا توختاش ئۇرنى.
ئالىي دەرىجىلىك پىكاپلار توختاپ كەتكەن مەيداندا، ئالدىدا

ئۈركىستىر، ئارقىسىدا ”شاڭخەي كارخانا ساھەسى نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ بىز بىلەن دوستانە ھەمكارلاشقانلىقىدىن مىننەتدار“ دېگەن خەتلەر يېزىلىپ، نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن پلاکات كۆتۈرگەن كارخانا خىزمەتچىلىرى رەتلىك تىزىلىپ تۇرىدۇ.

114

ئايروپىلان كۈتۈش زالىدا كارخانىچىلارنى بىر توب مۇخېرلار ئورىۋالغان. بىر مۇخېر سوئال سورايدۇ.

مۇخېر: شىنجاڭدىكى ”نەسىرىددىن ئەپەندى سودا-سانائەت چەكللىك ھەسىدىارلىق شرکىتى“نىڭ باش لېدىرى نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ شاڭخەيگە كېلىشى، بۇ شەھەردىكى كارخانا ساھەسىگە قانداق پايدىلىق پۇرسەت ئېلىپ كېلىدۇ؟

پېشقەدم كارخانىچى: نەسىرىددىن ئەپەندى شاڭخەي كارخانا ساھەسىنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك ھەمكارلاشقۇچىسى، سەممىي دوستى. ئۇ... نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھەرئاي ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈش ئۇچۇن يۈگۈرۈپ كېلىدۇ.

نەسىرىددىن ئەپەندى: كونا قەدىناسلار، بىرىڭلار قالماي تولۇق چىقىپ سىلەر-دە؟ ئاۋارە قىپتۇق، ئاۋارە قىپتۇق، بۇنچىۋالا جۇۋاب كەتمىسەڭلارمۇ بولاتنى.

نەسىرىددىن ئەپەندى ھەممە يەنگە قىزغىن قول سوزىدۇ، ئەمما ئۇلار نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ باش - ئايىغىغا قاراپ قول بەرمەي، ”بۇ كىم ئۆزى؟“ دېگەن سوغۇق نەزەر، ھەيرانلىق ئىچىدە بىر-بىرىگە قارشىدۇ. پېشقەدم كارخانىچى نەسىرىددىن ئەپەندىگە قاراپ ئىستەھزا بىلەن سۆزلەيدۇ.

پىشىقەدەم كارخانىچى: كەچۈرۈڭ، بۇرادەر. ئۆزىنگىزنى تونۇمايدىكەنمىز،
 ئۇقۇشمای بۇ يېركە كېلىپ قالدىڭىزغۇ دەيمەن. بىز سىزنى ئەممەس،
 نەسىرىددىن ئەپەندىنى قارشى ئالغىلى چىققان.
 نەسىرىددىن ئەپەندى: ۋاي ئاغنىلەر، ماڭا چاقچاق قلىۋاتامىسلەر
 ياكى راستىنلا تونۇمايۋاتامىسلەر؟ نەسىرىددىن ئەپەندى مەن شۇ. پەقت
 ساقال-بۇرۇتۇم بىلەن ئۇستىپىشىمنى...
 كارخانىچىلار نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ باش-ئايىغىغا قاراپ، بىر-بىرگە
 باش چايىغان حالدا قاقاقلاب كۈلۈشۈپ كېتىدۇ.

115

نەسىرىددىن ئەپەندى ياناقتا سالپىيىپ ئولتۇرغاندا سرتىن چەھرئىاي
 خۇشال حالدا كىرىپ، قولدىكى سومكىنى كارۋاتقا تاشلايدۇ. ئۇنىڭدىن
 داكا، يالغان ساقال-بۇرۇت، بىر دانه سېرىق توننى ئالدى-دە، نەسىرىددىن
 ئەپەندىنىڭ كەيمە چىچىنى يۈلۈپ تاشلاپ، ئاپياڭ بىشىغا داكنى سەللە
 قىلىپ يۈگەپ، ساقال-بۇرۇت چاپلايدۇ، كاستۇم-بۇرۇلكىسىنى سالدۇرۇپ
 سېرىق توننى كېيدۈرۈدۇ.
 چەھرئىاي: مانا ئەمدى ئىش پۇتتى. ئەسلامىكى ئەپەندىمكە تازا
 ئوخشىدىڭىز.

116

پىشىقەدەم كارخانىچى ئىشخانىسىدا پۇتۇن دەققىتى بىلەن ھۈججەت
 كۆرۈۋاتقاندا كاتىپ قىز كىرىدۇ.

کاتیپ قز: خوجایین، نهسرىددىن ئەپەندى سز بىلەن كۆرۈشكىلى كەپتۇ.

پېشقەدەم كارخانىچى: ھېلىقى يالغان نهسرىددىن ئەپەندىمۇ؟

كاتیپ قز: ياق، نهسرىددىن ئەپەندىنىڭ تۈزى كەپتۇ.

پېشقەدەم كارخانىچى: (ھېرمان بولۇپ) بۇ قانداق گەپ، بىز تۇنى ئايرو درومدا كۆرمىدۇققۇ؟ تۇ بەك ئەقللىق، قىزقىچى ئادەم. بەلكىم بىزگە بىر چاچقاڭ قىلاي دەپ خەۋەرلەندۈرۈپ قويىماي، تۇيۇقسىزلا كەلگەن بولسا كۆرمەي قالغان بولۇشمىز مۇمكىن. قېنى، چاقغان باشلاپ كىرىڭ.

كاتیپ قز نهسرىددىن ئەپەندىنى باشلاپ كىرىدۇ.

پېشقەدەم كارخانىچى: (قۇچقىنى بېبىپ) شۇنداققۇ چاچقاڭ قىلامسىز، قەدىناس دوستۇم. بىزنى كارامەت كولدۇلاتىڭىز-دە.

پېشقەدەم كارخانىچى بىلەن نهسرىددىن ئەپەندى خۇشاللىقىدىن قىرغىن قۇچاڭلىشىپ، بىر-بىرىنىڭ مەڭزىلىرىنگە قايتا-قايتا مەڭزىلىرىنى ياقىدۇ. كاتىپ قز كۈلۈپ قويۇپ چىقىپ كېتىدۇ. تۇ ئىككىيەن تۈزۈق قۇچاڭلىشىپ، بىر-بىرىنى كۆرتۈرۈپ پىرقىرىتىپ ئاخىر يەر دەسىپ ئاجرىغاندا، پېشقەدەم كارخانىچى ساقال-بۇرۇتسىز نهسرىددىن ئەپەندىگە قاراپ چەكچەيگىنچە قېتىپ قالىدۇ. خۇشاللىقىدىن تېخىچە كۈلۈۋاتقان نهسرىددىن ئەپەندى پېشقەدەم كارخانىچىنىڭ چىرايىغا قاراپ دەرھال بېسىنى يىغىپ بېڭىكىنى تۇتىدۇ-دە، ساقال-بۇرۇتنى ئىزدەپ ئالاقدادىلىك بىلەن قارايدۇ. تۇ، ساقال-بۇرۇتنىڭ پېشقەدەم كارخانىچىنىڭ مۇرسىدە ساڭگىلاپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، بېلىش تۈچۈن قولنى سوزۇشىغا پېشقەدەم كارخانىچى ئارقىسىغا يېنىپ ۋارقىرايدۇ.

پېشقەدەم كارخانىچى: ساقچى... تۇغرىنى تۇت!

نهسرىددىن ئەپەندى ساقال-بۇرۇتنى ئېلىۋېلىشقا ئۇلگۇرەلمەي

ئىشىككە ئۆزىنى ئاتىدۇ. يۈگۈرۈپ كىرگەن پاكار، سېمىز ساقچى بىلەن سوقۇلۇپ ئۇنىڭ ئۇستىگە يىقلىدى. ساقچى ئۆزىنى ئۆكشۈرالغۇچە ئۆملەپ قوپۇپ قاچىدۇ.

117

نەسىرىددىن ئەپەندى ياتقىدا چەھەرىي بىلەن تېلىۋىزور كۆرۈپ ئولتۇرغاندا مۇنداق خەۋەر بېرىلىدى:

... شەھىرىمىزدە نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن ئالغۇ-بەرگۇ قىلىشىۋاتقان كارخانىچىلار، يالغان ساقال-بۇرۇت تاقاپ، نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ قىياپىتىگە كىرىۋالغان بىر ئالدامچىدىن ھېزى بولۇڭلار. ئۇنىڭ بوي-تۇرقى، ئَاوازى، مېڭىش-تۇرۇشلىرى بەئەينى نەسىرىددىن ئەپەندىگە ۇخشاشىدۇ. كونا شېرىك كارخانىچىلار بىلەن كارخانىلازنىڭ ئەھۋاللىرىنى خۇددى نەسىرىددىن ئەپەندىدەك ئەينەن-پىشىق بىلدۇ. ھەركىز دامغا چۈشۈپ بۇل-مال بەرگۈچى بولماڭلار.

نەسىرىددىن ئەپەندى تېلىۋىزورنى غەزەپ بىلەن ئۆچۈرۈتىسىدۇ-دە: “ئەستاڭپۇرۇللا، ماۋۇ پالاكەتچىلىكى” دەپ ئاچىقى بىلەن ساقلىنى تۇتاملىشىغا ساقال-بۇرۇتى قولغا چىقىدۇ. ئۇ جان ئاچىقى بىلەن ئالقىندا تۇرۇغان يالغان ساقال-بۇرۇتقا تۈكۈرۈپ يەرگە ئاتىدۇ. چەھەرىي كېلىپ نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ بويىنغا ئىسىلىدى.

چەھەرىي: ھەي سۆيۈملۈك قېرى، ئاچىقىڭىزغا ھاي بېرىڭ. بىز گۇاڭچۇغا كېتەيلى. بۇ نەس باسقان يەردە بىزگە كۈن يوقىكەن.

118

كېچە. گۇاڭچۇ ئايرودرومى.

”ساقال-بۇرۇتلۇق“، سەلەلە يۈگەپ، تون كېيىكەن نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن مودا كىيىنگەن چەھىئاي يولۇچلار بىلەن ئايروپلاندىن چۈشىدۇ.

119

نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھىئاي ئايرودرومدىن چىقىپ، تاكىسغا ئولتۇرىدۇ.

شۆپۇر: سىز نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ سۈرتىدە ئالدامچىلىق قىلىپ يۈرگەن ھېلىقى يالغان نەسىرىددىن ئەپەندى شۇمۇ؟ نەسىرىددىن ئەپەندى: ياق، ياق، نەدىكى گەپلەرنى قىلىدىغانسىز. مەن نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ تۈزى شۇ. نەدىكى بىر ئەپقاچتى گەپلەرگە ئىشىنەڭ.

شۆپۇر: ھىم (كۈلىدۇ). بىر كازاپىنىڭ نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ نامىدا ئالدامچىلىق قىلىپ، قانىچىلغان زاۋۇت-كارخانىلارنىڭ مىليونلاب پۈلنى ئالداب ئېلىپ قاچقىنى گېزىت، رادئۇ-تېلىۋىزورلاردا تەشۈق قىلىۋاتقىلى نەۋاق. سىز نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ نامىنى گۇاڭچۇدا ساتالماسلىقىڭىز مۇمكىن، ئەمدى ئاستا ئويۇنىڭىزنى يىغىشتۇرۇۋېلىڭ!

120

مېھمانخانىنىڭ ياتاققا بېلەت سېتىش ئورنىدا، بېلەت كەسکۈچى نەسىرىددىن ئەپەندىگە توڭلۇق بىلەن سۆزلىمەكتە.

بېلەت كەسکۈچى: مېھمانخانىدا بىكار ياتاق يوق!
نەسىرىددىن ئەپەندى: بار ئىكەنغا، باشقىلارغا بەردىڭىز ئەنە.

بېلەت كەسکۈچى: مېھمانخانىمىزنىڭ ئىشى ياخشى ئادەملەرگە
 هەرقاچان ئۇچۇق، ئەمما ئالدامىچى، ساختىپەزلەرگە ياتاق بىرەلمەيمىز!
 نەسىرىددىن ئەپەندى: ئۇقۇشمالىق بولمسۇن، مەن سىز دېگەن
 ساختىپەزلەردىن ئەمەس، دۇنيادا نامىم بار سودا-سانائەتچى.
 بېلەت كەسکۈچى: ھۆرمەتكە سازاۋەر نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ نامىنى
 بۇلغاب تۇرۇپ، نومۇس قىلىماستىن يەنە ئۆزىشىزنى ئاقلاۋاتىسىزغۇ. ئەگەر
 نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ ئۆزى گۇاڭچۇغا كېلىدىغان بولسا، ئالدىغا چىقىپ
 ئالاھىدە ئىززەت-ئېكراام بىلەن قارشى ئالىمىز. لېكىن ئالدامىچى-قىزىل
 كۆزلەرگە ئورۇن بېرىدىغانغا گۇاڭچۇلۇقلار ئۇنچىۋالا ئەخەق ئەمەس.
 ياخسىسى، بۇ شەھەردىن كەشىڭىزنى توغرىلاب ئاستا كېتىۋىلىڭ.

121

يامغۇرلۇق كېچىدە نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھەرئاي شەھەر
 سىرتىدىكى پاھال بىلەن يېپىلغان تاشلاندۇق كەپىدە يامغۇردىن
 پاناهلانماقتا.

سىرتىن ماشىنا سىگنالى ئاڭلىنىدۇ.
 چەھەرئاي: تاكسىمكىن، قاراپ باقاي. توختىسلا چاقرىمەن.
 چەھەرئاي قول چامادانىنى ئېلىپ ماڭىدۇ.
 نەسىرىددىن ئەپەندى: بۇ چامادانى كۆتۈرۈۋېلىپ، جىنسىڭىزنى
 قىيىنぐۇچە تاكسىغا چىقاندا بىرافقا ئالماھىسىز.
 چەھەرئاي: ماڭىدىغان بولۇپ قېلىپ چاقرسام، ھەممە يۈڭ-تاقنى
 كۆتۈرۈپ تاكسىغا ئېلىپ چىقىش تىس كېلەر سىزگە.

كەپىنىڭ نېرسىدا بىر پىكاب توختايدۇ. چەھرىئاي پىكاپقا قاراپ يۈگۈرەيدۇ. يۈزىگە قارا نقاب تارتىۋالغان بىرسى چەھرىئاي بىلەن چامادان ئالماشتۇرىدۇ-دە، پىكاپنى تېز قوزغاب كېتىپ قالىدۇ.

چەھرىئاي كىرگەن پىتى نەسىرىددىن ئەپەندىنىڭ بوينغا ئېسلىپ يىغلايدۇ.

چەھرىئاي: ماشىنغا ئېلىۋېلىشقا قەتىي ئۇنىمىدى. نېمىدېگەن نەسچىلىك بۇ. بۇنداق شەھەرگەمۇ كېلەمدىغان، بولدى، ئەتلا يۇرتىمىزغا كېتىلىلى.

نەسىرىددىن ئەپەندى: سىزنى مۇشۇنداق ئېغىر كۈنگە قويدۇم، تۇمۇچۇقۇم. ھېنى ئەپۇ قىلىڭ.

روھى چوشكەن نەسىرىددىن ئەپەندى بىلەن چەھرىئاي ئايروپىلاندا سالىبىپ ئولتۇرىدۇ. يان رەتسكى قارا كۆزەينەكلىك، چەھرىئايغا كۆزىنى قىسىدۇ. چەھرىئاي نەسىرىددىن ئەپەندىنى كۆرسىتىپ ”ئۇخلىسۇن، ئاندىن كېپىن...“ دېگەننى ئىشارەت قىلىدۇ.

تۈن كېچە.

سايم ساختا كارشىنىدا ئولتۇرۇپ، كېچىك تازىدا خروئىن جىڭلاب ئۇششاق خالىلارغا بۆلمەكتە. يېرىم يالىڭاج بىر پاھىشە ئايال ئۇ خالىلارنى تۈگۈنچەك قىلماقتا.
تۇبۇقسىز ساقچىلار ئۆيگە بېسىپ كىرىپ سايم ساختا بىلەن پاھىشە ئايالنى قولغا ئالدى.

126

ئالا-بېشىل چراڭلار غۇۋا يېنىپ تۇرغان كېچىلىك ئىشەمەتكەندا نامەت قاشاك يېرىم يالىڭاج كېينىگەن بىر مودا قىزنى سۆيىگەچ، يانچۇقدىن خروئىن بولقىنى ئېلىپ، قىزنىڭ بېغىرىدىقىغا تىقىشغا بىر قول كېلىپ ئۇنىڭ بېغىشىدىن ”كاب“ قىلىپ تۇتۇپ كەينىگە قايرىيدۇ. نامەت قاشاك چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈرۈپ قولغا كويىزا سالغىلىۋاتقان ساقچىنى كۆردى.

127

نهسىرىدىن ئەپەندى، چېھرىئاي ۋە قارا كۆزەينەكلەك ئايروپىلاندىن چۈشۈشكە پۇقراچە كېينىگەن ساقچىلار كېلىپ، ئۇلارنىڭ قولغا كويىزا سالدى.

نهسىرىدىن ئەپەندى: (ۋارقرايدۇ) بۇ... بۇ، نېمە ئىش، مەن دېگەن نەسىرىدىن ئەپەندى، تونۇمىسىڭلارمۇ؟!
پۇقراچە كېينىگەن ساقچىلار چېھرىئائىنىڭ چامادانىنى ئاچىدۇ.
قات كىىملەرنىڭ ئاستىدىن لقىنده خروئىن چىقىدۇ.

128

چاچ-ساقاللىرى ئۆسۈپ، جۇدەپ كەتكەن نەسىرىدىن ئەپەندى

قاپقاڭغا تۈرمىدە كۆزىنى يۇمغىنچە ھەسەرەتلىنىپ ناخشا ئېيتماقتا. بىر چاغدا ئىشك جاراقلاپ ئېچىلىدۇ-دە، ئىككى ساقچى كىرىپ نەسىرىدىن ئەپەندىنى ئېلىپ ماڭىدۇ.

129

ج خ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئىشخانسىدا نەسىرىدىن ئەپەندىگە سوْزلىمەكتە.

ج خ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى: ئىشلار ئېنقالاندى. زەھارلىك چىكىمىلىك ئەتكەسچىلىرى ئۆز گۇرۇھىنىڭ غوللۇق ئەزاسى چەھرئاي ئارقىلىق يۈرىكىڭىزگە كىرىۋىلىپ، خروئىن سودىسى قىلغان. بۇنىڭدا سىزنىڭ بىخۇدۇقىن باشقا كۇناھىڭىز يوق، شۇڭا ئېيبلەنمەيسز. ھازىرىدىن باشلاپ ئەركىنلىككە چىتىڭىز. ۋەيران بولغان ئىگىلىكىڭىزنى قايتا تىكلەپ نامىڭىزغا چۈشكەن داغنى يۇپۇڭ.

130

تولغانئاي، نۇزۇكىاي ۋە شىركەتنىڭ ئابدۇرەھىم جالال قاتارلىق خادىملىرى تۈرمە دەرۋازىسى ئالىدىدا تەقەزىالق بىلەن نەسىرىدىن ئەپەندىنى كۈتۈپ تۈرىدۇ. ئۇزاق ئۆتمەي تۈرمىنىڭ كىچىك ئىشكى ئېچىلىپ نەسىرىدىن ئەپەندى چىقىدۇ. نۇزۇكىاي ”دادا“ دېكىنچە ئۇنىڭغا ئۆزىنى كۈتۈپ بىلدۈردى. نەسىرىدىن ئەپەندىمۇ يۈگۈزۈپ كېلىپ نۇزۇكىاينى قۇچاقلاپ، باغىغا باسىدۇ.

تولغانئاي نەسىرىدىن ئەپەندىگە چىمن دوبىيا بىلەن بەقەسەم تون كېيدۈردى. ئىككىسى مۇھەببەتلىك كۆزلىرى بىلەن بىر-بىرىگە تىكلىدۇ.

1995-يىل 13-يىنۋار، ئۇرۇمچى.

دولاڭلىقلار

1-قىسىم

مۇقەددىمە

1

ئېكىاندا غايىت زور قان رەڭ قۇياش بالقىپ، قۇياش ئىچىدىن ئاستا
كۆرۈنۈش بىلەن بىر توپ كىيىك يۈگۈرۈپ چىقىدۇ.
كىيىكلەرنىڭ پۇتۇن سىماسى قىزىل شەپەق بىلەن پۇركەنگەن،
ئايىغىدىن توزىغان تۇپراقلارمۇ قىزىل تۇمان پەيدا قىلىدۇ.

2

قۇياش چەكسىز قۇم دېڭىزى ئارسىدىن ئۆز ئەكسى بىلەن كۆرۈنىدۇ.
قۇملۇق دالا قىزىل شەپەققە پۇركەنگەن. قۇملۇقنىڭ ئۇ يەر، بۇ يېرىدە
غۇزىمەك ئۆسکەن يۈلغۇن، قۇمۇچ، توغراقلارمۇ شەپەقتىن نۇرلىنىپ، قىزىل

نۇر پۇركۈپ تۇرىدۇ. كېيىكلەر ئېگىز-پىس قۇم چوقىلىرى ئارىسىدىن بۇلۇتتەك سوزۇلۇپ ئۆتمەكتە. قۇياش ئىچىدىن شىددەت بىلەن كېيىك قوغلاپ بىر ئاتلىق كىشى چېپپ چىقىدۇ. ئۇنىڭ ئېتىدىن تارتىپ سالۋا، ساقال، تون-سەريايىلر يېچە قىزىل نۇرغا پۇركۈلۈپ تۇرىدۇ.

3

قۇياش شەپقى. دالا.
ئاتلىق ئەيسابەگ ئۇزۇن ئۇۋە مىلتىقىدىن كېيىكلەر كەينىدىن ئۇق ئۇزىدۇ. مىلتىقىنىڭ ئۇچىدىن قىزىل ئوق چېچىلىپ، بىر كېيىك موللاقلاب يېقىلىدۇ.

4

كۈندۈز. كۈز.
سوڭەتلەر غازاڭ تاشلاپ تۇرغان بىزى بازىرى. قايىناق بازار. ھەر خىل تون-تۇماق كېيىگەن ئادەملەر. كاۋاپچى، ئاشىپەز، باققال سامسىپەزلىرىنىڭ قالايمىقان ۋارقراشلىرى، قىستاڭ ئىچىدىن ئات يېتىلىكەن، تۈلكە سالۋا كېيىگەن، بەقهسەم تونلۇق، بومبا ساقال ئەيسابەگ تەستە ئىلگىرىلىمەكتە.

5

ئات ئۇستىدىن شىراقلىق ئۇۋە مىلتىقى، نەيزە، ئۇقىبا ئارتىپ قويۇلغان، بۇنىدىن قان تاھىچىپ تۇرغان كۆزى ئۇچۇق كېيىك

کۆرۈندۇ. بىر كاۋاپچى كىشىلەرنى ئىتتىرىپ ئەيسابەگنىڭ ئالدىغا
يۈگۈرۈپ كېلىدۇ.

كاۋاپچى: ئەسسالامۇ ئەلهىكۈم مۇسابر پالۋان.
ئەيسابەگ: ۋەئەلهىكۈم ئەسسالام.

كاۋاپچى: كىيىك گۆشىدە كاۋاپ ئەتمىگىلى تۆت قاپاق پىشىقى بولدى،
كىيىكلەرنى مائا ساتسلا، ئەل نەرقى ئىپ قوياي.

ئەيسابەگ: نەرقىدە كېلىشەلمەسىزىمىكى؟

كاۋاپچى: ”ئاتاڭ بازار — ئاتاڭ بازار“ دەپتىكەن، كېلىشەلمەيدىغان نېمىسى
بار؟ جۇرسىلە، چاي ئىچكەچ پۈتشەيلى، كەچكىچە سۆرەپ
بۈرگەندىن بەك ئۆزە قىلىۋەتمەي ئۆز چىننە كەپ قىلىا دە.

ئەيسابەگ: مەشەدلە، قېنى قانچە بۈل بېرىلا؟

كاۋاپچى: مال سىلىنىڭ دېسلە. ئۆچۈچى دېكەن مەرد كېلىدۇ. ئېشلىپ
چانىقدىن چىقىپ كەتمەيلا ها... ها... ها...

ئەيسابەگ: بەش ئالتۇن يامبۇ.

كاۋاپچى: نېمە... نېمە؟...

كاۋاپچىنىڭ ئاغزى ئېچلىپ قالىدۇ. كېلىپ كېتۋاڭان

بازارچىلارنىڭمۇ كۆزى چوڭ ئېچلىپ قالىدۇ.

كاۋاپچى: چۆلده مېڭىسىنى سالما يەۋالغان ساراڭغا يولۇقۇمۇ ئاتماس
تاڭدا.

ئەيسابەگنىڭ باش-ئايىغىغا قارايدۇ.

قېرى-ياش، ئەرئاىال تىلەمچىلەر ئۇياق-بۇياقتا ئۆتۈشۈپ تۇرغان ئادەملەردىن سەدىقە تىلەپ يۈرۈشىدۇ. ئاق لىچەكلىك نەۋ جۇۋان گۈلھېپىزىخان بوغان دەستىخان كۆتۈرۈپ كېلىپ مەسچىت ئالدىدىكى مەيدانغا قويىدۇ. تىلەمچىلەر گۈرۈىدە ئولشىپ كېلىپ گۈلھېپىزىخاننى ئوتتۇرۇغا ئېلىۋالىدۇ. گۈلھېپىزىخان دەستىخاننى ئېچىپ قۇيماقلارنى تىلەمچىلەرگە تارقىتىپ بېرىدۇ. تىلەمچىلەر سىتىرىشىپ يۈرۈشىدۇ، گۈلھېپىزىخان دەستىخاننى قولتۇقلۇپلىپ تارقىتىپ بېرىدۇ.

ئات پېتلىكەن ئەيسابەگ مەسچىت ئالدىغا كېلىپ توپقا تىكلىپ تۇرىدۇ.

توپ ئۇيان سۈرۈلۈپ، بۇيان سۈرۈلۈپ ئەيسابەگنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالدى. باش كۆتۈرمىي قۇيماق تارقىتۇغانلىقان گۈلھېپىزىخان ئىككى قۇيماقنى ئەيسابەگكە تەڭلىيدۇ. ئەيسابەگ ئالماغاندىن كېپىن بېشىنى كۆتۈرىدۇ. ياشلىق، گۈزەللەك چاچراپ تۇرغان بىر جۇپ كۆز بىلەن چۈپۈر قاش ئاستىدىكى ئۆتكۈر قارچۇغا كۆز توچىرىشىدۇ.

گۈلھېپىزىخان: ۋاي چىنىم... (قولنى تارتۇفالىدۇ).

ئەيسابەگ: بەرگىڭىز كەلمەي قالدىمۇ خىنىم؟

گۈلھېپىزىخان: ئىزاغا ئۆلتەرمىسىلە ئادەمنى.

گۈلھېپىزىخان چاققانلىق بىلەن قولنى ئەپقېچىپ، بۇرۇلۇپ سىتىك كېتىدۇ. ئەيسابەگ كەينىدىن تىكلىكىنچە تۇرۇپ قالدى. مەسچىت دوقمۇشىدىن قايرىلغاندا گۈلھېپىزىخان كەينىگە قايرىلىپ يەنە قارايدۇ. ئىككى جۇپ كۆز يەنە بۇچىرىشىدۇ.

كۈندۈز، مەسچىتىڭ ئالدى.
 ئېسابەگ كېيىكىنى ئاتىنىڭ ئۇستىدىن چۈشۈرۈپ، بىر توب
 تىلەمچىلەرگە بېرىدۇ.

كەچ، دەڭنىڭ ئالدى.
 ئۇلاغلىق، پىيادە ئادەملەر دەڭكە كىرسىپ-چىقىپ تۇرىدۇ.
 ئېسابەگ دەڭنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئاتىن چۈشىدۇ. ئىتىنى
 يېتىلەپ دەۋاۋىدىن كىرىدۇ.

كەچ، دەڭ ئىچى.
 تۈۋۈرۈكلەردىكى چراغپايىلار پىلدىرلاپ كۆپۈپ تۇرىدۇ.
 پىشاپۇان ئاستىدىكى سۈپىلاردا ئادەملەر توب-توب ئولتۇرۇپ قىمار
 ئويىنماقتا. قالايمقان ۋارقىرىشۇقاتقانلار، چاي ئىچشىۋاتقانلار،
 چىلم تارتىۋاتقانلار كۆرۈندۈ، نېرسىدا ھەر خىل ھارۋا، كالا،
 بېشەكلەر قالايمقان تۇرىدۇ. ئاتخانىدا ئاتلار ئوقۇردا قاتار تۇرۇپ
 بوغۇز بېمەكتە.
 كۈلپىزىخان: راخمان قىنى سەن، مېھمان كەلدى. ئالدىغا چىق.
 راخمان: خوش، مانا مەن بار خېنىم.

ئاق تۇماقنى قىستۇرۇپ كېيىۋالغان، ئۆزۈن كۈك يەكتەك كېيىپ، قىزىل بەلۇبىغا سۆڭەك ساپلىق پىچاق ئاسقان ياش راخمان ئەيسابەگىنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

راخمان: ئەسسالامۇ ئەلەيکۈم مېھمان. قېنى ئاتلىرىنى ماڭا بەرسىلە.
ئەيسابەگ: ۋەئەلەيکۈم ئەسسالام. مانا ماۋۇ بىر سەر سۆبۈنچە، ئانتى ئۇبدان بېقىپ قوي.

راخمان: ھەشقاللا بېگىم، دېگەنلىرىدەك قىلىمەن.
گۈلەپپىزىخان كېلىدۇ، ئەيسابەگى كۆرۈپ تەبەسىسوم بىلەن ئېكىلىپ سالام قىلىدۇ. ئەيسابەگ قاراپ تۇرۇپ قالىدۇ. ئىككى جۈپ كۆز بىر-بىركە بېقىشىپ قالىدۇ. راخمان ئاتنى يېتىلەپ كېتىدۇ.

ئەيسابەگ: خۇدا بىزنى يەنە قانداق قىسمەتتە ئۇچراشتۇرار.
گۈلەپپىزىخان: بىزگە قالغان تىرىكچىلىك مۇشۇكەن.
گۈلەپپىزىخان كەينىگە قايىرىلىدۇ.

مۇساباي: خوش ئاغىچا. ئەسسالامۇ ئەلەيکۈم مېھمان. قېنى جۈرسىلە.

10

شام يورۇتۇپ تۇرغان، گېلەم سېلىنىپ، مېھراپقا تاۋار يوتقان تىزىلغان ئۆي. ئەيسابەگ جۈپلەپ قويۇلغان قۇراق تېكىرگە يانباشلاپ چىلىم تارتىاقتا.
مۇساباي ئۆيگە پەتنۇستا بىر چەينەك، پىيالە، ناۋات، بېمىش بېلىپ كەرىدۇ.

ئۆزلىرىگە غىزا لازىمىسىن؟

ئەيسابەگ: نېسە غىزايىڭلار بار؟

مۇساباي: ھەممە نېمە بار. ئۇگىرە، چۆچۈرە، قىرغاؤۇل گۆشى باسقان پولو،
تونۇر كاۋىپى، نېرىن چۆپ، پىتىر مانتا، سامسا، گۆش گىردى...

ئەيسابەگ: بولدى، ۋالقلۇرەمە. بىر ئىياق ئۇگىرە بىلەن، قىرغاؤۇل گۆشى
باسقان پولودىن بىر جام بەر.

مۇساباي: خوش، چايغا باقاقاج تۈرسلا.

ئۆيگە كۈلەپىزىخان كىرىپ كېلىدۇ.

كۈلەپىزىخان: ئەسسالام مېھمان.

ئەيسابەگ، رؤسىلىنىپ، چازا قۇرۇپ ئولتۇرىدۇ.

ئەيسابەگ: كەلسىلە خېنىم.

كۈلەپىزىخان: مۇساپىرخانىمىز دىتلىرىغا خوب كەلدىمىسىن؟

ئەيسابەگ: ئۆمرۈمده مۇنداق تەنگە داۋا، مېھرى ئىسىق سارايغا چۈشۈپ
باقماپتىكەنەمن.

11

كەچ، دەڭ هوپىلىسى.

پېشاپۇران ئاستىدىكى سۇپا. ئېكىز چىراقپايىلاردىكى ساپال
چىراقلار بورۇتۇپ تۇرغان تاۋىكا. هوشۇقلار پالاز ئۇستىگە سەكىرەپ
چۈشۈپ تۇرىدۇ. پۇرلاشقان قەغەز پۇللار، كۈمۈش تەڭكىلەرگە
 قوللار تەڭ يالمايدۇ. قىمارۋازىلار ئۇيان-بۇيان ئېتىشىپ تۇرىدۇ.
يەكتىكىنى ئېچىۋەتكەن، چۈپۈر مەيدىسى، تۆلۈمەتكەن قورسقى
ئېچىلىپ قالغان گۆش كۆتكۈشكە سېمىز، شاپ بۇرۇت رېسمىبىاي

هوشۇقنى قولغا ئالدۇ. بېشىدىكى سەرىپۇش تۇماقنى سىيرىپ ئېلىپ ئالدىغا قويىدۇ. مىستەك پارقراب بېشىدىن تەڭگە، قەغەز پۇللار سىيرىلىپ چۈشىدۇ.

رېھىمباي: تۇماقتىكىنىڭ ھەممىسىگە دو بارمۇ؟ مانا ئاتىم.

قىمارۋاز A: نېمانداق بىر تاقلاپ يوغىنتىۋىتىسىن؟

رېھىمباي: قوڭ ئاچچىقى مۇشۇنداق يامان. يا تايىنلىق مېنى قۇرۇق ئۆسکەن بادرىدەك قىلىپ ھەممىنى ئېلىپ كېتىش، يا بولىمسا ماڭا بەر.

قىمارۋاز B: ھاللىز ئاتىمساق بولامكى رېھىمباي.

رېھىمباي: ھازىر ئاتا-ئانام بولىسىمۇ ماڭا سالا قىلىمسىۇن. قېنى قايسىڭ دو چىكتىڭ؟

قىمارۋاز C: مەن چىقىتم. ھېساب، ئاتە. يا سايىرامدىن، يا قاينامدىن.

رېھىمباي: يا دەتكىكام، يا پىرىم جەمىشت. ھەممە قىمارۋاز: چو چۈشتى.

قول سەرىپۇش تۇماققا ئېسىلىدۇ. رېھىمباي لاسىسىدە ئولتۇرۇپ قالىدۇ، كۆزلىرى دەشەتلەك، غالىجر تۈس ئالدۇ. قىمارۋازلار ۋارقىراپ-جارقىراپ قىمارغا تېكىدۇ. رېھىمباي يانغا سۈرۈلۈپ چىقىپ، بېشى چاتىرقىغا ساڭىكلىغان حالدا زوڭ ئولتۇرىدۇ.

رېھىمباي: چىلىم قېنى؟

چاكار: مانا، مانا.

رېھىمباي: چوڭىدىن سال، مەكتىنىڭكىنى.

ئۇينى شام يورۇتۇپ تۇرىدۇ. گۈلەپېزىخان بۆشۈككە يۈلىنىپ چوڭقۇر خىالغا چۆكۈپ ئۇلتۇرىدۇ. ئۇماق ئۇغۇل ئانسىنىڭ ئەمچىكى ئاغىزدا پىتى ئۇيقۇغا كەتكەن. ئىشك جالاقلاپ ئېچىلىپ رېھىمباي كىرىدۇ. گۈلەپېزىخان چۆچۈپ بۇرىندىن تۇرۇپ كۆكسىنى يايىدۇ. رېھىمباي ئەلەسلىشىپ كەتكەن كۆزىنى خوتۇنغا تىكىدۇ.

رېھىمباي: هي جالاپنىڭ قىزى، بۈگۈنكى دەڭجالقىنى چقار ئاناڭنى... گۈلەپېزىخان جىلىتكىسىنىڭ يانچۇقىدىن چەندازىنى ئېلىپ بېرىدۇ. رېھىمباي ئېلىپ كۆرىدۇ.

رېھىمباي: ئاران مۇشۇما، قالغاننى ئاناڭنىڭ قونجىغا تىقتىڭمۇ؟ ھەممىنى ئالە.

گۈلەپېزىخان: ھەممىنى ئېپىهەردىم. خۇدا بۇبىرسا ھەممىنى بەردىم. ھاپياق ئۇنىڭ ئاغزىغا تېكىدۇ. ئۇ ۋايجانلاب يىغلايدۇ. ئاغزى بۇرىندىن قان كېتىدۇ. رېھىمباي ئۇنى بىمۇلىتىپ تېپىپ تۇرىدۇ. رېھىمباي: ھەممىسى شۇما. ھەممىسى شۇما. مانا ئەممىسە ھەممىسى شۇ بولسا. رېھىمباي ئۇرىتىرىدۇ. گۈلەپېزىخان چىرقىراپ يىغلايدۇ.

13

كەچ، هويلا.

قىمارۋازلار ئۆي ئېچىدىن كېلىۋاتقان ۋاد-ۋۇر ئاۋازنى تىڭشايدۇ.

ئىشان قىمارۋاز: رېھىمباي خوتۇننى ئۇرغىلى تۇرىدى، چىدىمای.

قىمارۋازى A: خوتۇن خەقى تاياقسىز قويىسا خوتۇن بولمايدۇ.

قىمارۋازلار: ئۇچۇغىداپ تۇرۇش سۈننەت، ئۇرە رىھىمباي، ئاچچىقىڭىنى
چىقىرىۋال. خوتۇنى نېمىدەپ ئالىدۇ.

14

كەچ، ئۆي ئىچى.

بۇشۇكتىكى بۇۋاق قىرقىراپ يىغلىماقتا. رىھىمباي
گۈلەپىزىخاننىڭ چىچىدىن ئوتۇپ ئۇرە قىلىپ ئۆزىكە قارىسىدۇ.
گۈلەپىزىخاننىڭ يۈز-كۆزى ئىشىشغان، ئاغزى-بۇرنى قان،
كۆزلىرىدىن غەزب بىيغىپ تۇرىدى.

رىھىمباي: خوتۇن كىشى ئەرنىڭ دوشىمنى، قىرقىق بىل ئۆي تۇتسا بىر تال
چىچى ئەل بولمايدۇ. بېشىمغا كۈن چۈشۈپتى، بىر تەڭكە چىقارماي
مۇشۇكتەك كۆزۈڭنى يۈمۈپ تۇرسىنا.

گۈلەپىزىخان: ئۆي-بساتنى، مېنى سات ئەمدى.

رىھىمباي: جاۋاب قىلامسەن، ھە مىكىجىن جاۋاب ياندۇرغىدەك بولدوڭمۇ.

رىھىمباي گۈلەپىزىخاننى يەنە يۈمۈلتىپ ئۇرۇپ، تېپىدۇ. بالا ۋە

گۈلەپىزىخاننىڭ چىرقىراشلىرى ئۆينى بىر ئالىدۇ.

15

كەچ، هوپلا.

ھەممە ئۆز ئىشى بىلەن. قىمارۋازلار قىمار ئويىنىماقتا.

كەچ، ئېيسابەگىنىڭ هوجرىسى.

ئېيسا بەگ چىلم تارتىپ ئولتۇرۇپ جىدەلگە قۇلاق سالىدۇ.

غەزپىن قارچۇغا كۆزلىرى بىنپ، ساقاللىرى تىترەيدۇ.

16

كەچ، دەڭ ھوپىسى.
 قىمارۋارلار تاۋاكادا قالايمقان بېتىشىپ، خورەك تارتىشىپ،
 ئۇيقوغا كېتىشكەن.

17

كەچ، ئۆي ئىچى.
 دېمىمباي يوقاندا ئوڭدا بېتىپ، خورۇلداب ئۇخلىماقتا.
 گۈلەپىزىخان يوقاندىن سوغۇرۇلۇپ چقىپ، پەم بىلەن ئۆيدىن
 چقىدۇ.

18

كەچ، ئەيسابەگنىڭ ھۇجىسى.
 شام بېننېپ تۇرىدۇ. ئەيسابەگ خىالغا چۆككەنچە چىلىم
 تارتىپ ۋولتۇرىدۇ. ئىشىك بېچىلىپ گۈلەپىزىخان كىرىپ كېلىدۇ.
 ئەيسابەگ چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ.

19

كېچە، دەڭ ئالدى.
 يۇلتۇزلار جىمىرلايدۇ. دەڭ دەرۋازىسى ئالدى. كوچا.

بیراقتن خوراڙنیک چيللغان ٿاڻاڙی ٿاگلنندو. دهڙاڙا قیا
ئِچلیپ، ئهیسابهگ ٿائنى بیتلہپ په بلهن چقندو.

20

کچه، ئۆي سچي.
ريهمبای خورؤلداب ٿوخلىماقتا. گۈلهپىزخان كۆزلىرىدىن
يامغۇرددەك ياش توکۈپ تۈرۈپ، بوشۇكتە ٿوخلاۋاتقان بوۋاقنىڭ
مەڭزىگە ئاغزىنى ٗاپرىدۇ.

21

کچه، دهڙاڙا ٿالدى.
دهڙاڙىدىن گۈلهپىزخان چقندو. ئهیسابهگ ٿائنى دىۋىتىپ
كېلىپ، سوزۇلۇپ گۈلهپىزخاننىڭ بېلىدىن قۇچاقلاب ٿائنىڭ
ٿالدىغا ٗاالىدۇ. ٗات قۇيۇندهك چېسىپ كېتىدۇ.

22

سەھەر، قۇملۇق.
قۇملۇقتا غايەت زور قۇياش بالقىپ چقندو. هەممە يەر قىزىل
شەپەققە پۈركەنگەن. قىزىل نۇر بېغىپ تۈرغان ئهیسابهگ
گۈلهپىزخانى ٿائنىڭ ٿالدىغا ٿالغان پىتى، قۇياش ئىچىگە ٗات
چاپتۈرۈپ كىرىپ كېتىدۇ.

ئاتنىڭ ئايىغىدىن توزغان چاڭ ئاپتۇر، دېرىسى سور ۋە باشقىلارنىڭ ئىسمى بولۇپ چىقىدۇ. مۇقىددىمە ئاخىرىلىشىدۇ.

23

كۈندۈز، يېزا بازىرى چايخانىسى.
سۇپىدا قىرى-ياش بىر توب بولۇشۇپ، چاي ئىچىشىپ ئولتۇرىشىدۇ.
ياش يىگىت A: ئەيسابەگ بىر كىچىك خوتۇن ئىلىپ كەپتىمىش. بەك چرايلىق دەيدۇ. نەدىن ئەكەلەندۇ؟
ياش يىگىت B: ئاڭلىسام ئاڭچالپار تەۋەسىدە بۇنداق چرايلىق قىز يوقمىش. قەشقەرگە قىمار ئۆينىغلى بېرىپ، ياتقان سارايدىن كۆزىگە ئىلىنىپ قېلىپ، ئەقىقىچىپ كەپتىمىش دەيدۇ.
قىرى بوؤاي: بىز دولان خەقللىرى چراغاسىز، تاپىنى توشۇكىلەركە قىز بەرمەيمىز، قىز ئالمايمىز.
چايخورلار: بەرھەق گەپ.
ئوتتۇرا ياش كىشى: يۇرت ئاتىسى ھەممىنى بىلىپ تۇرۇپ، ياتا يۇرتتن قىز ئالمايدۇ.

24

كېچە، مېھرآپ ئىچى.
چراغپايلاർدا ساپال چراڭلار پىلدىرلاپ يېنىپ تۇرىدۇ. تۆت موللام مۇكچىسىپ ئولتۇرىدۇ. ئىمام ئاچقىقلاب سۆزلىمەكتە.

ئىمام: ھەرقانچە بەلگ دولاڭلاردىن بولمىسىمۇ، ئاتچاپار تەۋەسىدىن ئەيسابەگكە كىچىك خوتۇنلۇققا يارىغۇدەك قىز چىقماسىدى.

مەزىن: ئەتە-ئۆگۈن ياقا يۇرتلىق كىچىك خوتۇندىن بولغان بالا "مەن ئاتچاپار ئەيسا ئاۋۇقنىڭ بەگزادىسى، ئاتچاپارنىڭ بېكى مەن" دەپ يۇرسە بىزنىڭ يۇرتىمىز، باللىرىمىز، بىز ئۇن سەككىز مىڭ ياغاچ ئۆيلىك دولاڭلار — ئاتچاپارنىڭ پۇشتلىرى، ياقا-يۇرتلىق خوتۇندىن بولغان ناكەسنىڭ قولغا قالىمىزما؟

25

كېچە، سراپ بەگنىڭ ھەشەمەتلىك مېھمانخانىسى.
كۈمۈش شامداندا شاملار يورۇپ تۇرمىدۇ. يۇرت
مۇتىۋەر-كانتىلىرى ئالدىدىكى دەستىخانىدىكى پۇتفون پىشۇرۇلغان
قوى گۆشىدىن پىچاقلاردا كېسىپ يېمەكتە.

قازى: ئاۋۇال ئۇنى مەشرەپتە كۆرىمىز.
سراپ: چىرغى بار، يۈلتۈز باقلالىدىغانلاردىن بولسا ئۇرۇقى بۇزۇلغىنى شۇ.
پاششىپ بەگ: ئەيسابەگنىڭ ماڭا دېيىشچە، بۇ خوتۇننىڭ ئاتا تەكتى ئاقسو
ئاۋاتنىڭ قوروچۇلدىكى يەتمىش ئىككى مىڭ ياغاچ ئۆيلىك
دولاڭلاردىنكەن. قاراتال دولاڭلىرىدىننىش.

لېتىپ داموللام: ئەيسابەگ كىچىك خوتۇنى يۇرتقا تونۇتۇش، كۆرسىتىش،
تەزمىم مەرىكىسى ئۈچۈن، چارشەنبە كەچتە بېغىدا مەشرەپ چىبى
قىلماقچى. ئۇ كالۋالىڭ ئادەم ئەمەس، قالىنىنى شۇ چاغدا
كۆرمەمدۇق.

كېچە، ئەيسابەگنىڭ قورۇسى.

كۆمۈش شامداندىكى شاملار يورۇتۇپ تۇرغان ئەيسابەگنىڭ
ھەشەمەتلەك خاس ھۇجرىسى. ئەيسابەگ ئېييق تېرىسى سېلىنغان
ياڭاق ئۇستىلىدە ئۇلتۇرۇپ كىتاب كۆرمەكتە. خاس چاكار
ئەخەمەتخان كىرىپ كېلىدۇ.

ئەخەمەتخان: ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم بېڭم.

ئەيسابەگ: كەل بالام. تىڭلەپ كەلدىڭمۇ؟ يۇرتىڭ پەيلى قانداقراق؟
ئەخەمەتخان: پەيلى بەك يامان تۇرىدۇ بېڭم. مەركىنى خەقنىڭ ئۆپكىسى
بېسقاندا قىلساقمۇ كېچىكمەسمىزىكى دەپ ئويلاۋاتىمەن.
ئەيسابەگ: ھايالشىراق خەقنىڭ ئىچىگە تېخىمۇ ئوت كېتىدۇ. قىلىۋېرىمىز.
ئەخەمەتخان: چوڭ خېنىم غىزا بىمەي دۇم بىتتۇفالىلى ئۆچ كۈن بولدى.
هازىر هوپىلىدىكى چاكارلاردىن تارتىپ ئىت-مۇشۇككىچە ئۆچ
بولۇپ قالدى. ئۆزلىرىگە، كېچىك خېنىمغا بەكرەك ھېزى بولسلا
بېڭم.

ئەيسابەگ: سەنمۇ ھېزى بول. بىر كۆزدىن ئىككى كۆز ياخشى.

ئەخەمەتخان: ئەلۇھىتتە بېڭم.

كۈندۈز، ئەيسابەگنىڭ يازلىق ئايۋان سارىبىي.
چۇماق، ئۇۋە مىلىتىقى، نەيزە، خەنچەر، ئۇقيا، قلىچ ئاسقان
ئۇتتۇز چاكار دەتلەك تىزلىپ قېتىپ تۇرىدۇ. ئەيسابەگ قارچۇغا

كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ، ساقلىنى تىرتىپ بوش ئەمما ئاچىق
سۆزلىمەكتە.

ئەيسابەگ: ياقا-يۇرتىن بىر كېچىك خوتۇن ئالغۇدەك يۈزۈم يوقما؟...
چاكارلار چەكچىيپ قاراپ تۇرىدۇ. ئەيسابەگ ھەممىسىگە
بىر-بىرلەپ قارايدۇ.

ئەيسابەگ: كۆزلىرىڭلاردىن دىلىڭلاردىكى شۇملۇقنى كۆرۈۋاتىمەن.
ياش چاكار: ئۇنداق دېمىسلە بېكىم، بىزگە ئىشىنىسىلە، سىلىكە شۇملۇق
تىلىسەك تۈزكۈر بولىمىز.

قېرى چاكار: بىز تەرەت ئېلىپ چىقتوق، قۇرئان تۇتۇپ قەسەم ئىچىمىز.
چاكارلار: قەسەم قىلىپ بېرىمىز!...

ئەيسابەگ ئىشارەت قىلىدۇ. ئەخەمەتخان قۇرئانى ئەكپىلدۇ.

قېرى چاكار قۇرئانى ئالدۇ. پىشانسىگە تەگكۈرۈپ سۆيىدۇ.

قېرى چاكار: بىسىملاهىررا خامانىرىھىم، ئەيسا بېكىمگە تۈزكۈرلۈق قىلسام
ئاستىمدىن قۇرئان، ئۇستۇمىدىن خۇدا تۇرسۇن.

ھەربىر چاكار قۇرئانى بىرمۇ بىر ئېلىپ شۇنداق قەسەم قىلىدۇ.

28

خاص بالمخانا. قارائىغۇ.

ئەيسابەگ ئىشىكىنى تاقىيدۇ، چۆبۈن چىرافىنى قوللىرى تىترەپ
تەستە ياقىدۇ، چىشلىرى كىرىشىپ ئاچىقىدا تىترەيدۇ. چىرغۇ
بىورۇقىدا تەكچىدە ئىسقلقىق ھەر خىل قوراللار كۆرۈنىدۇ.

ئەيسابەگ: خەير، ئاللا مەدەت قىلغايىسەن.

ئۇ تەكچىدىن قىسقا، ئاڭ قاشتىشى ساپلىق، ئالىتە قىر مىس

تىكەن ئارىچىلاپ توقۇلغان قامچىنى سول قويىنغا سالىدۇ. كۆمۈش ساپلىق قىسقا شەمشەرنى جىگەرەڭ تاۋار تونىنىڭ ئىچىگە سالىدۇ.

29

كەچ، شاملار يورۇپ تۇرغان گۈلەپىزىخاننىڭ ياسىداق
هۇجرىسى.

تۆت دېدەك قىز تاش ئەينەككە قاراپ ئولتۇرغان گۈلەپىزىخاننى ياساندۇرماقتا. ئەيسابەگ كىرىپ كېلىدۇ. تۆت قىز قوللىرىنى كۆكسىگە قويۇپ گلەم ئۆستىدە تىزلىنىدۇ، گۈلەپىزىخان بىلەن ئەيسابەگ بىر-بىرىنى ئەينەكتىن كۆرۈشىدۇ. كۆكسىگە قويۇپ تىزلىنىدۇ. ئەيسابەگ كېلىپ گۈلەپىزىخاننى يۈلەيدۇ. ئۇ گۈلەپىزىخاننىڭ ئالىمىدەك قىزىرىپ كەتكەن يۈزىگە تۆكۈلگەن ياشنى كۆردىدۇ.

ئەيسابەگ: مەشرەپكە چىقىلار، بېكىم بىلەن خېنىم چىقۇاتىدۇ دەڭلار.
دېدەكلىر: خوش بېكىم، خېنىم.

دېدەكلىر چىقىپ كېتىدۇ، بەگ گۈلەپىزىخاننىڭ بېقى سەل قىزارغان، نۆكۈلۈپ تۇرغان كىرىكلىرى ئارىسىدىكى بېغىر كۆزىگە نۆۋەت بىلەن سۆيىدۇ. شاپ بۇرۇت، بومبا ساقلى ئارىسىدا گۈلەپىزىخاننىڭ يۈزى كۆرۈنمه ي قالىدۇ. ئۇ بېشىنى بەگنىڭ مەيدىسىگە بارغانسىرى چۆكۈرۈپ ئۆكسۈيىدۇ. بېشىدىكى سۆسەر كەمچەت، گلەم ئۆستىگە دۇسلاپ چۈشىدۇ. بەگ يوغان، تىترەپ تۇرغان لەۋلىرىنى ئۇنىڭ سىلىق قاتۇرۇپ تارالغان چىچىنىڭ

ئارىسغا پاتۇرىدۇ.

ئەيسابەگ: قورقۇۋاتامسىز؟

گۈلەپىزىخان:

ئەيسابەگ: قورقماڭ، ئۇلار ھېچنېمە قىلىقىتەلمەيدۇ، بۇ يەر دىلىڭىزغا سەغمىدىمۇ؟

گۈلەپىزىخان: سىز بىلەن نەدە بولسام بولۇپىرىدۇ.

ئەيسابەگ: مەن يېنىڭىزدىكى چاغدا نېمە يېسىڭىز بولىدۇ.

گۈلەپىزىخان بەگىڭ كۆزىكە قارايدۇ. بەگ ئۇنىڭغا سۈرلۈك تىكلىپ تۇرىدۇ.

گۈلەپىزىخان: قاچانغىچە بۇنداق جان قىيىنارمىز.

ئەيسا بەگ ساقلىنى سىيلايدۇ.

ئەيسا بەگ: خۇدا ئۇلارنىڭ كۆكلىكە ئىنساپ بەرگۈچە.

30

كېچە، پېشايىوان ئاستى، پېشايىوان تۈۋۈكلىرىدىكى چىراقپايىلاردا ساپال چىراقلاپ پىلىدىرلاپ بېنىپ تۇرىدۇ. ئەيسا بەگ بىلەن گۈلەپىزىخان پېشايىوان ئاستى بىلەن باغ تەرەپكە ماڭىدۇ.

31

گۈلخان يېقلغان باغ ئىچى. گۈلخانلار باغ ئىچىنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇرىدۇ. داشقازانلاردا قويىنىڭ پۇتۇن ئۆچىسى قايىسماقتا.

بىرمۇنچە ئادەملەر شورىپا سورۇپ، گوش پىشۇرماقتا، ئاياللار ئاش
پېيىپ ئۈگەر قىلىپ، داش قازاندىكى شورىغا سالدۇ.

پۇتۇن يۇرت قېرى-ياش، ئەر-ئايال مەشرەپ سورۇنى تۈزۈپ
ئولتۇرۇشقان. ئەرلەر سورۇنى ئۆڭ تەرەپتە راسلانغان، چاكار
ئىگىتلەر ئەرلەرنىڭ، دېدەكلەر ئاياللارنىڭ قولغا سۇ بەرمەكتە.
باللار قېرى مېۋىلىك دەرەخەركە چىقۇپلىشقان، ئاياللار
سورۇنىنىڭ تۆرىدە كۇپتەك سېمىز بەگىنىڭ چوڭ خوتۇنى هاۋا
خېنىم ئولتۇرىدى.

چاكار: پوش، پوش، يۇرت ئاتسى كەلدى.

سورۇندىكى ۋاراڭ-چۈرۈڭ بېسىلىدۇ.

ئەيسابەگ ئالدىدا، گۈلەپىزىخان كەينىدە سورۇنغا كېرىپ
كېلىدۇ. ئادەملەر بۇلارغا سورۇن، ئۆچمەنلىك بىلەن سورلۇك
قارايدۇ. گۈلەپىزىخان ھودۇقۇپ پىشانە، تۇمشۇقلۇرىدا تەر پەيدا
بولىدۇ. كۆزلىرى چوڭ ئېچىلىدۇ. تۆرە ئولتۇرغان هاۋا خېنىم
بىلەن كۆزلىرى ئۇچرىشىدۇ. هاۋا خېنىمنىڭ قارا داغ باسقان يۇزى
كۆكىرىپ، يەۋەتكۈدەك چەكچىسىدۇ.

ئەيسا بەگ: ئەسسالام ئەلەيكۆم يۇرت، جامائەت.

بەگ قولنى كۆكسىگە قوبۇپ تەزم بىلەن سالام قېلىدۇ.
گۈلەپىزىخانمۇ تەڭ ئېكلىدۇ.

جامائەت: ۋەئەلەيكۆم ئەسسالام بېگم... خېنىم.

ئەيسابەگ يۇرت جامائەتكە نەپەت بىلەن تىكلىدۇ.
بەگىنىڭ كۆزى چوڭ خوتۇنغا قەھرى بىلەن تىكلىدۇ. هاۋا
خېنىم بەرداشلىق بېرەلمەي يەركە قارىۋالدۇ.
باغ ئىچى، ئەيسابەگ يۇرت مۆتىۋەلرى بىلەن بىرمۇس قول

ئېلىشىپ كۆرۈشىدۇ.

گۈلەپىزىخان ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۇرت كاتتىلىرىغا ئېكلىپ سالام بېرىپ مائىدۇ. يۇرت كاتتىلىرى ئايالنىڭ بۇ قىلقىنى ياقتۇرماي ئارقىسىدىن بىر-بىرىگە باش چايىشىدۇ. باغ ئىچى، ئاياللارنىڭ سورۇنى.

بهگ ئاياللار سورۇنغا، چوڭ خوتۇنىنىڭ ئالدىغا بارىدۇ. هاۋا خېنىم تىترەپ تەستە ئورنىدىن تۇرۇپ ئېكلىدۇ. ھەممە ئاياللار ئۇرۇنلىرىدىن تۇرۇپ ئېكلىپ ئامانلىق سورايدۇ.

بهگ پەرۋاسىز، جاۋاپىسىز سۈرلۈك تىكلىپ تۇرىدۇ. هاۋا خېنىم بېشىنى كۆتۈرۈپ قارايدۇ. كۆزى بهگىنىڭ كۆزى بىلەن ئۇچرىشىشى بىلەن تەڭ بېشىنى تېخىمۇ ئېكىپ تۇرىدۇ. هاۋا خېنىم: بېگم... مەندىن ناپىسەنتلىك ئۆتىسمۇ؟ هاۋا خېنىم بېشىنى كۆتۈرمەستىن تىترەك ئاۋازدا سۆزلەيدۇ. ئۇزاق جىملىق.

هاۋا خېنىم: گۇناھىمىدىن ئۆتسىلە، ئۆتتۈز يىللېق تۇزۇملىڭ ھەق-ھۆرمىتى ئۇچۇن.

ئەيسا بهگ: خېنىم ساڭا ئامانەت. هاۋا خېنىم: جېنىم بىلەن.

باغ ئىچى. ئەرلەر سورۇنى. بهگ تۆرده ئولتۇرىدۇ. تەمبەل بىر ئادەم كېلىپ بهگە ئېكلىدۇ. تەمبەل ئادەم: دات بېگىم ئىجازەت بەرسىلە، مەشرەپ باشلاشتىن بۇرۇن بېڭى خېنىم بىلەن نىكاھلىرىنى... .

ئەيسا بهگ ناتىرىپ، چىشلىرى كىرىشىپ كېتىدۇ.

ئەيسا بەگ: گېپىمنى ئاڭلا كالۋا، مۇشۇ گەپ ئۈچۈن بويىڭىنى سۇغا سېلىپ
ئىككى رەكەت تۆۋە نامىزى ئوقۇ، مەن پەقىت ياقا يۈرتسىن
ئۆيىلەندىم.

ئەيسا بەگ ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ئەيسا بەگ: ئاڭلا خالايق، بۇرۇن بىنا قىلغان يۇرتىنى بالايىپەتنىن
ساقلىغان يۇرت ئاتىسىنىڭ باشقا يۇرتىنى بىر خوتۇن ئېلىشىنى
ئىچىڭلارغا سىخدورالماي قالدىڭلار. سىلەر سۈيىنى ئىچىۋاتقان
دەرىامۇ باشقا يۇرتىنىڭ غەلدى-غەشلىرىنى قورسىقغا سىخدورالايدۇ.
مەشرەپ باشلانسۇن.

تەمبىل ئادەم: دات بېگىم كىچىك خېنىمىنىڭ مېھرى-ھەققى.
ئەيسا بەگ: ئاڭلا خالايق، كىچىك خېنىمىنىڭ مېھرى-ھەققى ئۈچۈن
خېنىيادىكى قويىدىن 300، تۆكىدىن 40، ناكاستكى يىلقامدىن 20
ئات، شاڭال ئاۋاتىكى بىنام بەردىن 100 مو يەر ئائىدىم.
لىتپ داموللام: ئامن ئاللاھۇ ئەكىبەر، قۇت ئانقىلى نىسىپ قىلسۇن.
جامائەت تەڭ دۇئا قىلىدۇ.

هاوا خېنىمىنىڭ چىرايى كۆكۈرۈپ، كۆزلىرى چەكچىيپ
ئىزىغا يېقىلىپ چۈشىدۇ. ئاغزىدىن، بۇنىدىن كۆپۈك ئۆرلەپ
چىقىدۇ. ئاياللار چۈرقرىشىپ ئۆرە-تۆپە بولۇشۇپ كېتىدۇ. بەگنىڭ
چوڭ خوتۇنىدىن بولغان مامۇتخان بىلەن سېلىم ئاتىسغا
يەۋەتكۈدەك قاراپ قويۇپ ئاياللار توپىغا يۈكۈرۈپ بارىدۇ.
ئەرلەر سورۇنىسمۇ چۈۋۈلدى.

ئەيسا بەگ سورۇن ئوتتۇرسىدا بىر دەم تىڭىرقاپ تۇرۇپ
قېلىپ ئاياللار سورۇنىغا ئېتلىپ بارىدۇ.

پاتپاراق بولۇپ كەتكەن ئاياللار سورۇنى.

سورۇن ئوتتۇرسىدا گۈلەپپىزىخان نېمە قىلارنى بىلمەي
تۇرۇپ قالىدۇ. بەگ، ئاياللار تۆپىنى يېرىپ ئوتۇپ سوزۇلۇپ ياتقان
چوڭ ئايالغا قارايدۇ. بەكىنك ئون ئالىھ ياشلىق ياتلىق بولغان
قىزى شەرىپەخېنىم ئانسىنىڭ ئۆستىگە ئۆزىنى تاشلاپ يەغلىدۇ.
بەكىنك ئۇچ بالسى ئاتسىغا غەزپ بىلەن قارايدۇ.

شەرىپە خېنىمىنىڭ چۈۋۇلغان چاچلىرى ئارسىدىكى كۆزلىرى
تەلۋىلىك بىلەن ئاتسىغا تىكلىدۇ. شەرىپە خېنىم چاچراپ تۇرۇپ
گۈلەپپىزىخاننىڭ چىچىدىن ئالدى.

گۈلەپپىزىخاننىڭ سۆسەر كەمچىتى فاكىقىپ چىقىپ كېتىدۇ.
شەرىپە: ئاتامنى ئازدۇرۇپ، ئاتامنىڭ بېشىغا چىققان جادۇگەر جالاپ...
گۈلەپپىزىخاننىڭ بويىنى تولغىشىشپ ۋايىجانلاپ يېقلىدۇ.
شەرىپە گۈلەپپىزىخاننىڭ ئۆستىگە يېقلىپ پومداقلار
ئۇرىدۇ.

بەگ قىزىغا قول سوزىدۇ.

ئەيسا بەگ: قويىۋەت ساراڭ.

بەگ ۋارىراپ تۇرۇپ، قىزىنىڭ چاچ قاماالىغان قولنى
قايرىپ بويىسىدىن تارتىدۇ.

گۈلەپپىزىخان چىرقىرىۋىتىدۇ، قولى بىلەن قولقىنى
چاڭگالايدۇ، قوللىرى ئارسىدىن قان ساقىپ چىقىدۇ.
ئەيسا بەگ قىزىنىڭ چۈۋۇلغان چىچىدىن تۇتۇپ ھاپياق
بىلەن ئۇرىدۇ.

ئەيسا بەگ: مەن سېنىڭ نېمەڭ، سارالىڭ قانجىق؟
شەرپىخاننىڭ ئاغزىدىن قان كېتىدۇ. قولدا
گۈلەپىزىخاننىڭ زىرسى كۆرۈندۇ.

گۈلەپىزىخان قوللىقىنى ئاقاندالپ جىممەد تۇرىدۇ، يۈزلىرى
تاتىلىنىپ قىيما بولغان، كۆكەرگەن. ئاغزىدىن ئاققان قان
ئىڭەكلەرنى، قوللىقىدىن ئاققان قان بويىنى، مۇرەلسىنى بويلايدۇ.
ئەيسا بەگ قىزغا ھەسرەت بىلەن تىكلىدۇ.

ئەيسا بەگ: ئۆبدان قىزم، مەن سېنىڭ نېمەڭ؟
شەرپىه كۆزىدىن ئۆت چاچرىتىپ قاراپ تۇرىدۇ.
ئەيسا بەگ: گەپ قىله، مەن سېنىڭ نېمەڭ?
شەرپىه ئاغزىغا يېغىلغان قانىنى "شالاق" قىلىپ ئاتىسىنىڭ
يۈزىگە تۈكۈرمۈندۇ.

بەگ قىزنىڭ بويىسىدىن تۇتۇپ چۆرىۋېتىدۇ.
شەرپىه يەركە يۈمۈلەپ كېتىدۇ.
توب ئارمىسىدىن سېلىم زەنجىرىلىك چۈماقنى چىرىپ،
بۈگۈرۈپ كېلىدۇ.

سېلىم: جىنىدىن ئەزىز بالىلىرىدىن كەچتۈرگەن جادىگەرنىڭ قېنىنى
تىچىمەن.

جامائەت چۈرقىرىشىپ ئىككى تەرەپكە قاچىدۇ.
ئەيسا بەگ: ئوغۇلۇم سېلىم پەيلىگىدىن يان.
بەگ ئوغلىنىڭ ئالدىنى توسويدۇ. چۈماق بەگنىڭ قولغا
تېكىدۇ. بەگ "ۋاي" دەپ بىر توغلۇنىپ، ئوڭ بېلىكى بىلەن
ئوغلىنىڭ بويىسىدىن يۈگەپ بۈكەپ، ئوخەك سۆڭىكىدىن تۇتۇپ
تۇرۇۋالىدۇ. سېلىم ئاغرۇقا چىدىمای بىر يۈلقىنىپلا ۋايچانلاپ يەركە

يۇمۇلايدۇ. سېلىمىنىڭ ئۇخىرىكى سۇنۇپ كېتىدۇ.

بەگ ئوغلىغا لۇنىنى چىشىلپ قارايدۇ.

توب ئارسىدىن جەرمەن مۇڭگۈزى ساپلىق خەنچەر كۆتۈرگەن

بىر قارا تومىپاي ئادەم ئېتىلىپ چىقىدۇ.

بەگ ئۇنىڭ ئالدىنى توسويدۇ. ئۇ ئادەم بەگكە ئىككى قېتىم

خەنچەر شىلتايىدۇ. بەگ چاققانلىق بىلەن گۈلھېپىزىخانغا

تەگكۈزمىدۇ.

بەگ قويىنىدىن شەمشىرىنى چىقىرىدۇ.

قارا تومىپاي خەنچەرنى بەگكە نىشانلاب ئېتىلىدۇ.

بەگ ”يَاپىر“ دەپ توۋلاپ، شەمشەرنى قارا تومىپايىنىڭ

بىلىككە تۇرىدۇ. قارا تومىپايىنىڭ قولى بېغىشىدىن ئۆزۈلۈپ يەركە

چۈشۈپ سەكىمىدۇ. قارا تومىپاي ۋایجانلاب يەردە يۇمۇلايدۇ.

بىر توب ئادەم كالىتكە، نەيزە، چۈماق، خەنچەر، ئۇقىيا تۇتقان

هالەتتە يۈپۈرۈلۈپ كېلىدۇ.

قوراللانغان چاكارلار بەگ بىلەن گۈلھېپىزىخاننى تۇراپ

جامائەتكە ۋارقرايدۇ.

چاكارلار: توختاش... جىنىڭغا ھېزى بولۇش.

ئۇسمان قازىم يىغلام سىراپ ۋارقرايدۇ.

ئۇسمان قازى: هاي... هاي، پەيلى شەيتاننىڭ دېپىغا ئۇسسىۇل ئوينىماڭلار،

يۇرتىن ئىنساپ، دىيانەت قاچىدۇ، دىلىڭلارنى قارا بۇس ئېلىپ

كەتسىمۇ؟ سىلەر تغ كۆتۈرگەن كىم؟

لېتىپ داموللام ئايەت ئوقۇيدۇ. ھەممە جىممىدە تۇرىدۇ.

لېتىپ داموللام كۆزىدىن ياش ئاققۇزۇپ دۇئاغا قول

كۆتۈرىدۇ. ھەممە قوللاردىن قوللار چۈشۈپ دۇئاغا كۆتۈرىلىدۇ.

بەگ تاتارغان حالدا دۇئاغا قولمۇ كۆتۈرمەي، توب
ئوتتۇرسىدا قىلىچىنى چىڭ تۇتۇپ تۇرىدۇ.
هاۋا خېنىم هوشغا كېلىدۇ.

هاۋا خېنىم: قان تۆكمەڭلار... ئۇنى... بېكىمنى ئۇنتۇماڭلار ئۇ مۇشۇ
يۇرتى قۇرغان. ئادەم ئاياغ باسمىغان چۆل، جاڭالدا ياؤايى
هایۋانلار بىلەن ئېلىشىپ مۇشۇ يۇرتى قۇرغان بۇرت ئاتسى.
گۆش پىشۇرۇۋاتقانلار، چۆپ يېيۋاتقانلار، يۈگۈر بېتىمچى
چاكاللار ئىزىدا تۇرۇپ قېلىشدۇ.

گۈلخان پاراسلاپ كۆيۈپ ھايانلىقتىن دېرەك بېرىدۇ.
باغ ئىچى، ئادەملەر جىمبىتلىققا چۆمىدۇ.
يراقتنى ئىت قاۋىغان ئاۋازلار ئاڭلىنىدۇ.

بەگ ساراڭدەك پىرقىراپ، ۋارقراپ خەقە توپا چاچىدۇ.
ئەيسا بەگ: يوقال... ھەممىڭ يوقۇلۇش ئىمانسىزلار... ۋاپاسىزلا... يوقال
ھەرقايىسىڭى كۆرەگە كۆزۈم يوق، مەن سەنلەرنىڭ بېكىڭ ئەمەس،
سەنلەرگە بەرگەن تۇزىنى مۇشۇ تۇپراق يېسۇن، ئىت يېسۇن...
ئۇ جۇۋۇسىنى سېلىپ تاشلىۋىتىدۇ. قولغا چىققان داپ، راۋاپ،
چالما، توپا، غىجەك، قالۇن... ھەممىسىنى ئادەملەر توپغا ئاتىدۇ.
ئەيسا بەگ: يوقۇلۇش نېمىگە قاراپ تۇرىشىسەن. بۇ مېنىڭ بېغىم، مېنىڭ
يېرىم، سەنلەر ھېمان ئەمەس، تۇزىكۈر، نائىنساپ، بەدبهخلىر،
خۇمسىلار... يوقال بۇ مېنىڭ ئۆيۈم...
ئادەملەر ئاستا-ئاستا تارقاپ كېتىدۇ.

كېچە، باغ ئىچى، ئادەمىسىز سورۇن.
گۈلخانلار كۆيمەكتە. قازانلاردا گۆش، چۆپلەر قايىماقتا.
داسقاندىكى پۇتۇن پىشۇرۇلغان قوي گۆشى، توقاچلار،

سامسا، كاۋاپ، هەر خل مېۋە، قوغۇن تۈرىدۇ.
 گۈلھېپىزىخان سورۇنىڭ سەل يېنىدا ھەيکەلدەك قېتىپ
 تۈرىدۇ. بەگ سورۇن تۇتۇرسىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ قولغا ئىككى
 سقىمىداپ قارايدۇ. ھەممە تەرەپكە، ئاسماڭغا قاراپ
 ۋارقرايدۇ.
 ئىيىسا بەگ: يوقال!... بۇ مېنىڭ تۇپرىقىم، مېنىڭ يۇرتۇم، مېنىڭ بېغىم.
 ئاۋازى ئەكس سادا بولۇپ يۈلتۈزۈق ئاسماندا جاراڭلايدۇ.
 كۈندۈز، گۈلھېپىزىخاننىڭ ھۇجىسى.
 مورىلىق ئۇچاقتا ئوت كۆيىمەكتە.
 ئىيىسا بەگ جۇۋىسىنى يېپىنلىپ مورىغا يۈلىنىپ، ئېبىق
 تېرىسى ئۇستىدە بەدەشقان قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، ئۇتقا قارىغىنچە
 خىالغا كەتكەن.
 گۈلھېپىزىخان گىلمە ئۇستىدە ئولتۇرۇپ تىكىش قىلماقتا.
 ئىشىك چىكىلىدۇ.
 گۈلھېپىزىخان بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ.
 بىر دېدەك ئاپتۇ، چىلاپچا، خام كۆتۈرۈپ كىرىدۇ. يەنە بىر
 دېدەك توخۇ گۆشى بېسلىغان پولو كۆتۈرۈپ كىرىدۇ.
 بەگ چەكچىيپ قارايدۇ.
 گۈلھېپىزىخان ئۇلارنى چىقىرىۋېتىپ ئىشكىنى يايىدۇ.

كېچە، شاملار يورۇتۇپ تۇرغان ھۇجرا.
 ئىيىسا بەگ سۈپىدا تۆت قات تاۋار كۆرە كۆتۈرۈپ

ئالدىدىكى پاكار شىرهەگە ئېڭىشىپ شام يورۇقىدا كىتاب ئوقۇماقتا.
شىرىھەن سىزلىكىنىڭ ئەللىكىنىڭ سۈرۈپ قالغان مانتا تۇرىدۇ.
كۈلەپىزىخان ياستۇقتىن بېشىنى كۆتۈرۈپ قاراپ كۆزىكە
ياش ئالدىو. گەپكە تەمشىلىپ يەنە گەپ قىلمايدۇ.

34

كۈندۈز، هۇجرا.
ئەيسا بەگ مورىغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ خىالچان چىلم تارتىپ
ئولتۇرىدۇ. بېنديكى پەتنۇستا سوۋۇپ قالغان بىر قاچا شورىا،
كۆش تۇرىدۇ.
پېنغا كۈلەپىزىخان كېلىدۇ. بەگىڭ مۇرسىكە ئېڭىكىنى
قوبىۇپ كۆزىكە ياش ئالدىو.
كۈلەپىزىخان: خۇدا يالغۇز خاپلىقنىلا بەرمەپتۇ، بىزگە بەرگەن خوشلۇقتا
ئانا بىلەن ئانىمۇ كېرەك ئەممىسى؟
ئەيسا بەگ يانغا بۇرۇلۇپ ئايالغا تىكىلىدۇ.

35

كۈندۈز، ئەيسا بەگ قورۇسى.
بەگىڭ بالا-چاقا، ئۇرۇق-جىمەتى بەگىڭ كۆجىنىڭ
ئالدىدا تاقاقيق ئىشىكە تەلمۇرۇپ تىزلىنىپ ئولتۇرىدۇ.
هاوا خېنىم، شەرىپە خېنىم، مامۇت، سېلىملار سەپنىڭ ئالدىدا
بوپېنغا قارا قىل ئارغامچا سېلىپ كۆزىدىن ياش ئېقتىپ ئولتۇرىدۇ.

هافا خېنىم: خاپا بولىسىلا، بىز ناماڭۇل. گۆدەك باللارنى ئەپۇ قىلىسلا.
شەرىپە: ئۇيدان ئاتا... مەن ئەقلىسز قىزىگۇ ئىچ ئاغرىتىقىن، بىر قېتىملق
نادانلىقىمنى شۇنچىۋالا كۆڭلۈڭە ئالارسەنمۇ. بىر ئاي بولدى
سېنى كۆرمىدۇق. ئەتكەن تامقىمىزنىمۇ يېمىھىسەن، بىر كۈن
كۆرمىسەڭ چىدىمايدىغان ئامراق قىزىڭ ئەمەسىدىم. ئەمدى مېنى
كۆڭلۈڭدىن چىقىرىۋەتتىڭمۇ. مېنى قىزمى دېمىسەڭ مەن كىمنى
ئاتا دېيمەن. ئاتسى يوق يېتىم بولۇپ قالسام كىملەرنىڭ ئالدىدا
خارلىنىمەن. خان ئاچام ئالدىدا مەن ناماڭۇل ئاتا.

36

ھۇجرا ئىچى، بەگ جەينىماز ئۇستىدە كۆزىنى يۇمۇپ تەسوى
سېيرىماقتا، قىزىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ.
بەگنىڭ كۆزىنىڭ قۇيۇرۇقىدىن ياش سرغىپ چىپ
ساقاللىرى ئارسىغا دۇمۇلايدۇ.
كۈلەپىزىخان چىچىنىڭ ئۇچىنى چىشىلەپ ئۇنسىز ئۆكسۈپ
يىغلىماقتا.

37

كۈندۈز، ئېيسا بەگ قورۇسى ئىچى.
لەپىلدەپ قار ياغماقتا. قورۇ ئىچىگە پۇتۇن يۇرت —
قېرى-ياش، ئەر-ئايال، باللار توپلانغان. سەپ ئالدىدا لېتىپ
داموللام سۆزلىمەكتە.

لېتىپ داموللام: يۇرتى بۇنداق تاشلىۋەتمىسىلە، ھېچ ۋاقتىتا بولىغان،
چاشقان ئاپتى يۇرتىنىڭ ئاشلىقىنى شاكال قىلىۋەتتى، كۆيدۈرگە
كېسىلى مال-ۋارانلىرىمىزنى قىرىۋاتىدۇ، ئاغرىق، ئۆلۈم-بىتىم
كۆپەيدى.

38

ئەيسا بەگىنىڭ ھۇجىرسى.
ئەيسا بەگ مورىغا يۆلسىپ چىلىم تارتىماقتا. لېتىپ
داموللامنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ توْرىدۇ.

لېتىپ داموللام: ئۇغرى-يالغان كۆپەيدى، يۇرت ئىگىسىز پادىدەك ھەر
تەرەپكە قاڭىدى. بۇ تۇپراق سىلىنىڭ مۇبارەك ئاياغلىرى تېكىشى
بىلەن گۈللەكەن. ئامەت سىلىدىكەن، سىلە ئازار يېگەندىن باشلاپ
يۇرتىن ئىنساپ، دىيانەت كۆتۈرۈلدى، بەرىكەت، سىمان كەتتى.
گۇناھىمىز ئۈچۈن يول ياسايلى، كۆرۈك سالايلى،
مەسچىت-مەدرىس سالايلى، كۆل كولايلى، يەنە يەر ئاچلى...
ئەيسا بەگ: (پېچىرلايدۇ) ھەممىسى تۈگىدى. "سۇنغان كوزنى تۇرغۇزىلى
بولماس، يانغان كۆكۈنى قايتۇرۇپ بولماس".

39

كۈندۈز.
بۇكىكىدە چىچەكلىگەن باغدا كاڭكۈك سايىرايدۇ.

ئەيسا بەگىڭىڭ ھۇجرىسى.

ئەخەمەتخان، بەگىڭىڭ ئالدىدا قولنى كۆكىسگە قويۇپ تۇرىدۇ. بەگ ئۇنىڭغا قاتقىق تىكلىلىدۇ.

ئەيسابەگ: تۇن تەڭ بىلەن سەپەرگە چىقىمىز. خىل ئاتتىن بەشىنى تەبىyar قىل. تىنما، ئىنسى-جىن تۈيىمىسۇن.

ئەخەمەتخان قولنى كۆكىسگە قويۇپ بېشىنى ئېكىدۇ. بەگ ئەخەمەتخانغا ئۇزاق تىكلىلىدۇ، بېشىدىن ئايىقىغىچە قارايدۇ.

ئەيسابەگ: ئۇپكەڭنى بېسىۋال ئەخەمەتخان. پۇختا ئادەمسەن. ئەمما سەن تاش سانساڭ مەن قۇم سانايىمەن. بىلدىمۇ؟

ئەخەمەتخان: مەن قامچا يېيدىغان ئاتلىرى بېكىم.

ئەيسابەگ: ئەنسىرىمە، يەندە بىر ئات قوشۇۋال. ئەمدى پۇشايمان قىلسامىمۇ ئۇرنغا كەلمەيدۇ. يەڭىگەڭمۇ مۇڭداش لازىم. مەچىكىڭ ئاچقاش تۈگەن بېشىدا ساقلاپ تۇرسۇن.

ئەخەمەتخان: خۇدا سىلىنى يېقىن بەندىم دېگەي، بېكىم.

بەگ گۈسۈلدەپ ئەخەمەتخانغا يېقىن كېلىدۇ. ئۇڭ قولى بىلەن ئەخەمەتخاننىڭ بەلۇغىدىن كىندىكچىلەپ دەس كۆتۈرۈپ دەسىستىپ قويۇپ، مۇشت بىلەن مەيدىسىگە يېنىك ئۇرىدۇ. ھەر ئىككىسى بىر-بىرىگە تەبەسىسۇم قىلىشىدۇ.

ئەيسابەگ: ئۇغلۇم بۇ سەپەرنىڭ نىشانى كۆڭلۈڭگە چۈشكەندۇ؟

ئەخەمەتخان: شۇنداق بېكىم، كۆڭۈللەرنى توختاتىسلا.

هۇجرا.

ئەيسا بەگ گۈلەپىزىخانىڭ يۈزىنى ئالقانلىرى ئارسىغا ئالىدۇ.

بەگ: ئارمانلىرىم ھېساپىزى ئىدى. سەۋر قىلغۇن. راھەت كۆرسىتەلمىدىم.
كۈلەپىزىخان: راھەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلگىنىمكە ئۇراق بولمىدى.
بەگ گۈلەپىزىخانىڭ چاچلىرى ئارسىغا تۇمشۇقنى
چۆكۈرۈپ پۇرایدۇ.

قاراڭغۇ ئۆي.

ئەيسا بەگ ساپال چىragنى ياندۇرىدۇ، ئالدىدىكى مورىنىڭ
يان تېمىنى كۈچەپ تارتىدۇ. كىچىك بىر ئىشىك بېچىلىدۇ. بەگ
ئېڭىشىپ ئىشكىتن كرىدى. ئىشكىنى يايپىدۇ. شۇئان مورا ئەسلىكە
كېلىدۇ.

يەر ئاستى ئۆي.

گىلەم بىلەن يېپىپ قويۇلغان دۈمىھل. بەگ گىلەمنى
تارقاندىن كېيىن بېكىز بىر جۇپ گۈمبەز كۆرۈنىدۇ، قولىدىكى
چىragنى گۈمبەز سۇپىسىغا قويۇپ، گۈمبەزنى قۇچاقلاب كۈچەپ

كۆتۈرىدۇ. گۈمبەز قاپقىنى ياخاچىن ياسالغان بولۇپ، ئىچىدىن سېرىق ساندۇق كۆرۈنىدۇ. بەگ قولىنى سېلىپ گۈمبەزنىڭ ئاستىدىن ئاچقۇچنى ئېلىپ ساندۇقنى ئاچىدۇ. قاتار تىزىلغان ئالتون-يامبۇلار كۆرۈنىدۇ. بەگ يامبۇلارنى قىل خۇرجۇنغا سېلىشقا باشلايدۇ.

44

قاراڭغۇ ھۇجرا ئىچى. بەگ بىلەن گۈلەپپىزخان تەبىار ھالىتە ئولتۇرىدۇ. سىرتىنى دەمەرنىڭ ئۈچ مەرتەم بۇقۇلدىغان ئاۋازى كېلىدۇ. بەگ ھۇجرىنىڭ تەبىارلاپ قويۇلغان تۆشۈكىدىن گۈلەپپىزخاننى پىتلەپ چىقىپ كېتىدۇ.

45

قاراڭغۇ، باغ بۇلگى. ئەخەمەتخان پايىقلالاپ، ئاغزىغا تور سېلىنغان، يۈكلەر ئارتىلىپ توقۇلغان ئانلى تۇتۇپ تۇرىدۇ. بەگ كېلىدۇ، ئايالنى يۈلەپ ئاققا مندۇرمەكچى بولىدۇ. ئايال ئۆزى ئاققا منئۇالىدۇ. گۈلەپپىزخان: مەن دولانلىق ئايالىمەن. بەكمۇ ئاققا منىدۇ. سەپەر ئايەتلەرىنى ئۇقۇيدۇ. ئانلىقلار باقدىن چىقىپ كېتىدۇ.

كېچە.

قۇمۇشلۇق، دۆڭلەر ئارسىدىكى چىغىر يول.
ئۈچ ئات ئەگەشتۈرگەن ئۈچ ئاتلىق ماڭماقتا. ئاتلىقلار دۆڭكە
يامىشىدۇ.

قۇمۇشلۇق ئارسىدىن ئاتلىقلار ئالدىدا لېتىپ داموللام
باشچىلىقىدا بىر توب ئادەم ئورنىدىن تۇرىدۇ.
لېتىپ داموللام: بېگىم! بىزنى تاشلىمىسلا!

قۇمۇشلۇقنىڭ ھەممە يېرىدىن ئادەم ئۈنۈپ كېتىدۇ.
ھەممىسىنىڭ قولدا مەشىئل يورۇيدۇ.
ئۇسمان قازى: بېگىم ئەل-يۇرتىنى ئەپۇ قىلسلا.
شەرىپە خېنىم: ئاتا، بىزنى تاشلىمىغۇن.
ھاۋا خېنىم: بېگىم مەن ناپىسەنتىنى كۆمىشىتىپ كەتسىلە.
مامۇت، سېلىم: ئاتا...

ئەيسابەگىنىڭ مەشىئل يورۇنۇپ تۇرغان يۈزى كۆكۈرۈپ،
لەۋىسى، ساقاللىرى تىترەيدۇ. قىلىچ كۆتۈرگەن قولى ئاستا-ئاستا
پەسلەيدۇ. قولنى كۆكسىگە قوبىۇپ، بېشىنى ئەگىپ تۇرغان
ئادەملەرگە سىنچىلاپ قارايدۇ.
ئەخەمەتخان ئاي شەكىللەك قىلىچىنى يالىچالاپ تۇرىدۇ.
بەگ ئاستا بۇرۇلۇپ ئەخەمەتخانغا قارايدۇ.
ئەخەمەتخان ئاتىن سەكىرەپ چۈشۈپ، قولنى كۆكسىگە
قوبىۇپ، بېشىنى ئېگىدۇ.

ئەخەمەتخان: بېگىم دىنىمىزغا ئىشەنگەندەك مائى ئىشەنسىلە. تامنىڭ قولقى،

دەرەخىڭمۇ كۆزى باركەن. ئىمانىم، ۋىجدانىم كۇۋاھ، قارا سائىمىدىم.

ئەخەمەتخان بېشىنى كۆتۈرۈپ بەگكە قارابىدۇ.
بەگ قاتقان حالدا، ئۇنىڭغا كۆزىنى چىمىلدا تىماي قاراپ تۇرىشىرىدۇ.

ئەخەمەتخان: بېگىم تۇزكۇرلۇق قىلغان، قىلمىغىنىمى قىيامەت كۇنى ئايىرسلا. رازى بولسلا.
ئەخەمەتخان ئاي شەكىلىك قىلىچىنى قورسىقىغا تىقىدۇ.
ئەيسا بەگ: ئەخەمەتخان!...

بەگ ئاتتىن سەكىرەپ چۈشىدۇ. ئەخەمەتخان بەگنىڭ قۇچقىغا يېقىلىدۇ. بەگنىڭ قۇچقى قانغا بويىلىدۇ.
ئەخەمەتخان: بېگىم... مەن قارا بېتىمنى تۇز بېرىپ ئادەم قاتارىغا قوشىتىلا... جاۋاب قايتۇرۇشقا ئۇلگۇرەلمىدىم. قەسىم قىلغانىدىم، ئادا قىلامىدىم... شۇنچىلىك ئىشنى ئەپلەشتۈرەلمىدىم... بۇ سلىكە قىيدىغىنىم ئەمەس، ساداقىتىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن...

47

كۈندۈز.

ئەيسابەگنىڭ قورۇسى. ئەيسابەگ ۋە ئۇنىڭ تۇرۇق-جەمەتى قارىلىق باغلاب، هازا ئاچماقتا.

48

كۈندۈز.

پىشل ئېتىزدا جىنازا قويۇلۇپ مىڭلىغان ئادەملەر لېتىپ

دامولامنیڭ كەينىدە تۇرۇپ ناماز چۈشۈرمەكتە.

49

كۈندۈز، يۈل.

جىنازا كۆتۈرگەن جامائەت. ئېسابەگ جىنازا كۆتۈرۈپ
ماڭماقنا.

50

كەچ، هۇجا.

ئېسابەگ تەسۋى سىيرىپ، دۇرۇت ئوقۇپ ئولتۇرىدۇ. ئۇنىڭ
چرايى غەمکىن ھەم جۇدىگەن.
ئىشىك بېچىلىپ خزمەتكار ئايال كىرىپ، قولنى كۆكسىگە
قوىيۇپ، تەزمىم قىلىدۇ.
خزمەتكار ئايال: بېگىم سۆيۈنچە بەرسىلە.
ئېسابەگ چاچراپ ئورنىدىن تۇرىدۇ.
ئېسابەگ: قىزمو، ئوغۇل؟
خزمەتكار ئايال: تۇلۇن ئايىدەك قىز.
ئېسابەگ قويىنىدىن كۈمۈش تەڭىگە بېلىپ چاچىدۇ.

51

كۈندۈز، هۇجا.

ئەيسابەگ ئايالى گۈلەپپىزخان بىلەن زاكلانغان قىزى زۆھەر
خېنىمىنى ئەركىلىتىدۇ. بالا ۋىلقلاب گۈلدۈ.

52

كۈندۈز.

تۇغرالقىق جائىگال. ئەيسابەگ زاكسىدىكى قىزىنى بىر قولىدا
تۇتۇۋېلىپ، بىر قولىدا نەيزە تۇتۇپ ياخا توڭكۈزلارنى ئاتلىق
قوغلايدۇ. ئۇنىڭ يېنىدا گۈلەپپىزخان ئاتلىق كېتۈۋېتىپ
توڭكۈزلارغا ئوقيا ئاتىدۇ. بىر توڭكۈز چىرقىراپ موللاق ئاتىدۇ.

53

كۈندۈز.

يۈلغۇن باشقان قۇملۇق. يېشىغا تولغان زۆھەر خېنىمىنى
ئاتنىڭ ئالدىغا ئېلىۋالغان ئەيسابەگ قولىدىكى چوماقنى ئات
چاپتۇرۇپ كېتۈۋېتىپ، ئالدىدىكى توشقانغا ئاتىدۇ، چۇماق بىلەن
توشقان پۇرالوشۇپ چۈشىدۇ. گۈلەپپىزخان ئوقيا بىلەن قىرغاؤۇل
ئاتىدۇ، زۆھەر خېنىم ۋىلقلاب گۈلدۈ.

54

كۈندۈز، قۇملۇق.

تۆت ياشلىق زۆھەر خېنىم بىر ئاتقا يالعۇز منگەن. ئىككى

تەرىپىدە ئاتىسى بىلەن ئانسى بىردىن ئاتنى منىپ كىيىك
قوغلايدۇ.

55

كەچ، باغ.

مەشىرەپ سورۇنى. سورۇنى گۈلخان يورۇتۇپ تۇرىدۇ.
ئەيسابەگ گۈلھېپىزىخان بىلەن بېقىشىپ مەشىرەپ ئوبىنايىدۇ. ئالىتە
ياشلاردىكى زۆھەر خېنىم ئۆزى بىلەن تەڭ بىر ئوغۇل بىلەن
مەشىرەپ ئوبىنايىدۇ.

مول داستىخان، ئادەملەر گۈلخان يورۇقىدا خۇشال حالدا ھەر
خل نەرسىلەرنى يېمەكتە. ئوتتۇرىدا دەررە ئويۇنى بولماقتا.
ھاۋا خېنىم ئەيسا بەگىنى دەرىگە تارتىدۇ. ئەيسابەگ ھاۋا
خېنىم بىلەن دەررە ئوبىنايىدۇ.

بىردهم ئوبىنغاندىن كېيىن ھاۋا خېنىم دەررەنى ئەيسابەگكە
بېرىپ سورۇندىن چۈشۈپ كېتىدۇ.

ئەيسابەگ گۈلھېپىزىخانغا دەررە تۇتىدۇ. ھامىلدار
گۈلھېپىزىخان تەستە ئورنىدىن تۇرۇپ، قولىنى كۆكسىگە قويۇپ،
تەزمىم قىلىپ ئۆزەر قويىدۇ. بەگ يەنلا تەكلىپ قىلىپ تۇرۇۋىللە.
گۈلھېپىزىخان قەدەملەرنى تەستە يېتكەپ، تەبەسىسۇم بىلەن
سورۇنغا چۈشىدۇ.

ئەيسابەگ دەررەنى يېنىك ئۇرۇپ چۆرگىلەيدۇ. گۈلھېپىزىخان
تەستە ئېكىلىپ چۆرگىلەيدۇ.

ئادەملەر توپىدىن كالىتە ساپلىق بىر نەيزە ئۇچۇپ چىقىپ

ئەمدىلا ئۆرە بولغان گۈلپىزىخاننىڭ كۆكىسگە قادىلىدۇ.
گۈلپىزىخان ”ۋاي“ دەپلا يېقلىدۇ.
پاتپاراچىلىق بولۇپ كېتىدۇ.

بەگ گۈلپىزىخاننىڭ بېشىنى قۇچقىغا ئېلىپ ئۇنىڭ قانسىز
چېھرىگە ئۇنسىز تىكلىپ ئولتۇرىدۇ. بىر توب ئادەم ئەترابتا تىمتاس
قاراپ تۇرىدۇ.

تۆت چاكار قارا تومپاي مۇسا بوراننى سۆرەپ كېلىپ،
بەگىڭ ئالدىدا مەجبۇرىي تىزلاندۇرىدۇ.
ئۇسمان قازى: بۇ سېلىم بەگزادىنىڭ قوشچىسى مۇسا بورانكەنغو؟
ئەيسابەگ: سېنى شۇ بۇيرىغانمۇ؟
مۇسا بوران: بۇنى سوراپ نېمە قىلىلا بېگم؟
ئەيسابەگ كۆزىنى يۇمۇۋالىدۇ.
ئۇسمان قازى: نائەھلىنىڭ جازاسى چالما-كېسەك.
ئەيسابەگ: قويۇۋىتىڭلار... بەدنىيەتلەرنىڭ جازالغۇچىسى ئاللادور.

56

كۈندۈز، مازارلىق.
ئېسىل، يېڭى گۈمبىز ئالدىغا كولانغان ئۆرەكە ئادەملەر
توبىسى بىلەن قومۇرۇپ كەلەن ئۆزىمە كۆچتىنى قويدۇ.
سەللە، تون-سەرپايلىق ئەيسابەگ يۈكىنىپ ئولتۇرۇپ ئايىت
ئوقۇيدۇ.
قارالق كىيەن كىچككىنە زۆھەرە خېننم كىچىك قاپاقتا سۇ
كۆتۈرۈپ كېلىپ ئۆزىمە تۈۋىگە سۇ قۇيدۇ.

كۈندۈز.

قوىيۇق توغراق، يۈلغۇن چاتقاللىقى.

ئۇن تۆت ياشلىق زۆھەر خېنىم بىلەن ساقلىي ئاقارغان
ئەيسابەگ بىر-بىرىگە قارىشىپ قويۇپ چانقالغا تەڭلا ئات سالىدۇ.

2-قىسىم

كۈندۈز. مازارلىق. بااقسان ئۆزىمە دەرىخى قەبرە گۈمبىزىگە سايىھە تاشلاپ تۈرىدۇ. گۈمبىزگە ھەشقىپچەك گۈللەرى يامشىپ ئېچىلغان. گۈمبەز ئەتراپىدا ھەر خىل ياخا گۈللەر ئېچىلىپ تۈرىدۇ. زۆھەر خېنىم گۈللەرگە قاپاقتى سۇ ئەكېلىپ قويىدۇ. ئەيسابەگ خەتمە قۇرئان قىلىدۇ.

كۈندۈز، بىپايان قۇملۇق. ئاق ئات منگەن زۆھەر خېنىم بىر يالغۇز كىيىكىنى قوغلايدۇ، كىيىك تىك تىك ئېگىز بىر قۇمدىن ھالقىپ كۆردىن غايىب بولىدۇ. زۆھەر خېنىمنىڭ ئېتى قۇمغا يامشىدۇ.

كۈندۈز. قۇمنىڭ ئارقىسى. چارلەغمىدە يۈلغۇن قوزۇقغا
مىخلەنىپ قالغان كېيىكىنى ھامۇت شېيخ بىلەن ھەمزە تارتىپ
چقارماقتا، بىنىدىكى ئىككى ئاتنىڭ قوش بېشىدا كۆن پوسما
كىيدۈرۈلگەن ئىككى قوش ئۈلتۈرىدۇ.

قۇم چوققىسىدا ئاتلىق زۆھەر خېنىم پەيدا بولىدۇ.
ھەمزە: قارا، قۇم چوققىسىدا بىر پەرزات كېيىكتەك تكلىۋاتىدۇ.
ئۇلار قىزنىڭ ئالدىغا بارىدۇ.

مامۇت شەيخ: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم جانان قىز، ئۈچ كۈندىن بىرى ئۇۋە
قلالماي سەرسان بولۇپ يۈرگەندۈق، خۇداغا ئازايىمىز بېتىپ
بۈگۈن بىر جۇپ كېيىكە بولۇقتۇق. بىراق بىرسى چارلەغمىكە
چوشۇپ ناھايىتى بېچىنىشلىق جان بەردى.

زۆھەر خېنىم: نامەردىكىنىڭ ئاقۇنىتى بېچىنىشلىق بولىدۇ.

مامۇت شەيخ: سىزنىڭ ئۇنداق بولۇشىڭىزغا چىدمىمايمەن.

زۆھەر خېنىم: بىر ئىتسىم بار، سىزدىنمۇ بەك تكلىپ تۈرۈپ قاۋايدۇ.

مامۇت شەيخ: شۇنداق بولۇشقا مەن رازى، مەن باقماچى بولغان
تۇمۇرچۇقنىڭ دەل ئۆزى ئىكەنسىز.

زۆھەر خېنىم: خۇمپەر.

زۆھەر خېنىم مامۇت شەيخكە قامچا ئۇرىدۇ.

شەيخ قامچىنى تۇنۇۋالىدۇ.

ئەيسابەگ ئاتلىق بېتىپ كېلىدۇ.

مامۇت شەيخ: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئاۋاتلىقنىڭ ئاتىسى ئەيسا بېگم.

ئەيسا بەگ: قەيدەرلىك، كەمنىڭ پۇشتىسىن؟

مامۇت شەيخ: يانتىقلق كېرىم حاجىنىڭ يالغۇز ئوغلى مامۇت شەيخ مەن.
ئەيسابەگ: يانتاقنىڭ يىگىت بېشى.

ئەيسابەگ ئۇنىڭ باش-ئايىغىغا قاراپ، قىزىنى ئىشارەت
قىلىپ قايتىدۇ.

ئەيسابەگ: هوشۇڭنى بىلىپ ياشا، ئاتاڭغا سالام دە.
ئۇلار كېتىدۇ.

مامۇت شەيخ بىلەن ھەمزە قۇم چوققىسىدا قاراپ قالدىدۇ.
قىزىنىڭ ئەتلەس كۆكلىكى مامۇت شەيخنىڭ كۆزىگە ئوت بولۇپ
كۆرۈندۈ.

ھەمزە: بىر پارچە ئوت كېتىۋانقا نادەك كۆرۈنىدىكەن.
مامۇت شەيخ: ئوت كەتمىدى، بۇ يەردە قالدى.

61

كۈندۈز، مامۇت شەيخنىڭ ئۆبى.
ئەتلەس كۆكلىك بىلەن باش-كۆزىنى يۈگۈۋالغان مامۇت
شەيخ دۇم ياتىدۇ.

كۆكلىكىنى يېنىشلاپ پۇرايدۇ.

كۆزىگە زۆھەرە خېنىنىڭ سىماسى كۆرۈندۈ.
ئۆيىگە مامۇت شەيخنىڭ ئايالى قەمبەرنىساخان كىرىپ قول
باغلاپ تۇرۇپ بوش يۈتىلىدۇ.

مامۇت شەيخ: نېمە دەيسەن؟

قەمبەرنىساخان: ئاتام...

مامۇت شەيخ: راخمان دوغىغا دە، بېتىمنى توقۇپ قۇشنى تەبىyar قىلسۇن.

قەمبەرنىساخان: ئاتام...

مامۇت شەيخ: يەنە ۋالاقلىساڭ كىچىك تىلىكىنى ئۈزۈپتىمەن.

قەمبەرنىساخان ئېرىنىڭ بېشىغا ئۇرىۋالغان كۆڭلەككە قاراپ

كۆزىدىن ياش قۇيۇلغان حالدا چىقىپ كېتىدۇ.

ئۆيىكە مامۇت شېرىخنىڭ ئاتسى كېرەم حاجى كىرىپ كېلىدۇ.

كېرەم حاجى: بالام مامۇتخان نېمە كارامەت بۇ؟

مامۇت شەيخ ئۇرىنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، بېشىدىكى

كۆڭلەكىنى پۇرلەپ قويىنغا تىقىۋالىدۇ. بېشىدىكى دوپىسى

يۇمۇلاپ ئاتىسىنىڭ پۇتىدا توختايىدۇ.

مامۇت شەيخ دوپىسىنى ئېلىشقا جۇرئىت قىلالماي قول

باغلاپ بېشىنى ئېگىپ تۇرىدۇ.

كېرەم حاجى: يۇرت ئەھلى سالام بېرىپ، ئالدىدىن توغرا ئۆتەلمەيدىغان،

يانتقا موْتؤبىرى كېرەم حاجىنىڭ يالغۇز ئوغلى، يانتاقنىڭ يىكىت

بېشى مامۇت شەيخ خوتۇن كىشىنىڭ كۆڭلىكىنى بېشىغا سەللە

ئۇراپ، غىزا يېمىدى دۇم يېتىۋاپتۇ دېگەن گەپنى...

62

كۈندۈز، باغ. قېرى ئۆرۈك شېخىغا تارتىلغان ئىلەگۈچە

زۆھىرە خېنىم ئۆگىدا ياتىدۇ. ئۇ مامۇت شەيخكە قامچا ئۇردى، شەيخ

قامچىنىڭ ئۆچىدىن ئۆتۈۋېلىپ كۈلدى.

زۆھىرە خېنىم پىسگىنگىدە كۈلدۇ.

ياندىن ئاۋاز:

زۆھىرە خېنىم: ئىنگ ئانا، قۇلاق چىشلەتتى دېگەن نېمە گەپ ئۇ؟
ئىنگ ئانا: چوڭ بولغاندا ئىسمائىل بەگ بىلەن ئىككىلارنىڭ توپۇڭلارنى

قىلىپ قوبىمىز دېگەن گەپ.
زۆھەر خېنىم قاپىقىنى تۈرۈپ دۇم يېتىۋالدۇ.

63

كۈندۈز، مامۇت شەيخنىڭ ئۆيى.
كېرەم حاجى قامچا بىلەن مامۇت شەيخنىڭ باش-كۆزىگە
تۇتىسى تۈرىدۇ.
مامۇت شەيخ چىشىنى چىڭ چىشلەپ، قول باغلاپ تىك
تۈرىدۇ.
كېرەم حاجى: كۈچۈڭنى، ئەقلىڭنى ئىشلەت، بولمسا خۇدا ئۇنى
ئىشلىتىدىغان بەندىسىگە ئېلىپ بېرىدۇ.
كېرەم حاجى چىقىپ كېتىدۇ.

64

مامۇت شەيخنىڭ ھوپىلىسى.
مامۇت شەيخ قۇشىنى قولغا قوندۇرۇپ، ئېتىغا منىپ
ھوپىلىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

65

كۈندۈز، ئۆي. كېرەم حاجى قامچىسىنى پۇراپ چىقىپ
كېتىۋاتقان ئوغلىغا دېرىزىدىن تىكلىگىنىچە قاراپ كۆزىگە ياش
• 215 •

ئالىدۇ. قامچىسىنى سۆيىدۇ.
كېرەم حاجى: بىچارە بالام، مۇشۇنداق قىلىمسام مەندىن كېيىن فالسالىڭ
خەقنىڭ قامچىسىدا قالىسىن.

66

كۈندۈز، قۇمۇش-ياناتاق باسقان دۆڭ.
ھەمزە: ئاتنىڭ ئۇستىدە بىر قوغۇننى چىشلەپ يەپ شاپىقىنى
تۈكۈرمەكتە.

بىراقتنى مامۇت شەيخ ئات چاپتۇرۇپ كېلىدۇ.
ھەمزە: ھەقچان جانان قىزنىڭ كۆڭلەك، تامىلىنى ئوغىرلاپ كەل دەپ
قىچقارغانسىن. جاهاندا مەندەك ئوغىردىن يەنە بارمىدۇ؟
مامۇت شەيخ: قانىچىنى ئېپكىلىسىن؟
ھەمزە: بىر كېيمىدىكى پۇراقنى ھەپتىدە پۇراپ بولساڭ، قىزنىڭ ئاخىر
كېيمى قالمايدىغان بولدى.
ئاتلار چاپقانچە قۇمۇشلۇق ئارسىدا غايىب بولىدۇ.

67

كۈندۈز، زۆھەرە خېنىمنىڭ ھۇجرىسى.
زۆھەرە خېنىم ئەينەكە قاراپ ئولتۇرۇپ ئۆزىنى تۈزىمەكتە.
خزمەتكار ئايال كىرىپ تەزىم قىلىدۇ ۋە سېلىپ تاشلانغان
كېيمىلەرنى ئېلىپ ماڭىدۇ.
زۆھەرە خېنىم: يەنە ئوغىرى ئېلىپ كەتمىس.

كۈندۈز، توغراق، يۇلغۇنلار ئارسىدىكى توپلىق يول.
 ئاتلىق، ھارۋىلىق، بىشەكلىك، قېرى-ياش، ئەر-ئايال، پىيادە
 ئادەملەر توبىا-چالىك توزىتىپ ماڭماقتا. سالۋالق، ئۇزۇن ساقال
 ھېزىزى بەگ حاجى، نىياز بەگ، قاسىم بەگ حاجى، كېرم حاجى،
 خاتىپ، مىراپ قاتارلىقلار سەپ ئالدىدا ئاتلىق ماڭماقتا.
 ھارۋىدا ئولتۇرغان مۇقامچىلار دولان مۇقami ياكىرىتىپ
 ماڭىدۇ.

ئۇزۇن سەپ دەريا بويغا كەلگەندە توختايدۇ.
 نەغىمە توختايدۇ.

بىر ئاتلىق سەپنىڭ ئالدىدىكى دۆشكە چىقىپ سوزۇپ بۇرغا
 تارتىدۇ.

قارشى قرغاق. ئەيسابەگ باشلىق ئاتلىق، پىيادە سەپ.
 ئەيسابەگنىڭ سېپىدىنمۇ بىر ئاتلىق ئالدىغا چىقىپ بۇرغا
 تارتىدۇ.

يانتاقلىقنىڭ سېپى، ناغرا-سۇنايچىلار چىققان ھارۋا دەريا
 ئىچىگە كىرىپ سەپنىڭ ئالدىدا ناغرا-سۇناي چىلىپ ماڭىدۇ.
 مامۇت شىيخ قامچىسىنى شلتىيدۇ.
 پۇتۇن سەپ دەريا ئىچىگە كىرىدۇ.

قورۇغان چىملقى دالا.
 ئىككى يۈرت كاتىلىرى مول نېمەتلەر تولغان داستىخاندا
 ئولتۇرىدۇ.
 پۈتون پىشۇرۇلغان قوي گۆشلىرىنى پىچاقتا كېسىپ
 بىبىشىمەكتە.

باشقا ئادەملەر ئات ئۈستىدە، ھارۋىدا ئۆرە تۇرماقتا.
 ئۆتتۇرىدا ئىككى ئىت تالاشماقتا. قارا ئىت ئالا ئىتنى
 تالىۋېتىدۇ.

جورۇچى: قارا ئىت تالىۋەتكەنلىكى ئۈچۈن پۈتۈم بويىچە ئەيسا ئاؤنتى،
 ھېزىزى بەگ حاجى باشلىق يانتاھا بىر ھەپتىلىك قىشلىق سۇ، يۈز
 قوي، يۈز جىڭ يۈڭ، ئۈچ يۈز دەن پاختا ئۆتتۇرۇپ قوبىدى.
 مامۇت شەيخ توب ئارسىدا زۆھەرە خېنىمى كۆرۈپ چوڭقۇر
 تىكىلىدۇ. زۆھەرە خېنىم كۈلىدۇ. شەيخمۇ كۈلىدۇ. زۆھەرە خېنىم
 تۇمشۇقىنى پۈرۈپ شەيخنىڭ سەت كۈلىشىنى دورايدۇ.

كۈندۈز، سورۇن.
 يانتاق تەرەپتىن مامۇت شەيخ بىر ئاق قوشقارنى بېتىلەپ
 كرىدۇ.
 ئاؤات تەرەپتىن ئىسمائىل بەگ بىر بوز قوشقارنى بېتىلەپ
 كرىدۇ.

زۆھەرە خېنىم كۆزلىرىنى چوڭ ئېچىپ سىككى يىگىتكە ھەيران
بولۇپ قارايدۇ.

زۆھەرە خېنىمنىڭ يېنىدىكى ئىنگ ئانسى قىزغا مەنلىك
كۈلۈپ قارايدۇ.

ئىنگ ئانا: خېنىم، ئىسمائىل بەگ قارچۇغىدەك يىگىت بويپتو، تەلەيلىرى بار،
تۇنۋالىدۇ.

زۆھەرە خېنىم ئالىيىدۇ.

72

كېچە، مەشرەپ سورۇنى.

مامۇت شەيخ دەررىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، ئېكىلىپ تۈرۈپ
زۆھەرە خېنىمنى تەكلىپ قىلدۇ. سىككىسى مۇھەببەتلىك تىكلىشىپ
دەرە ئۇينيادۇ.

ئولتۇرغان ئىسمائىل بەگىنىڭ كۆزلىرى غەزەپتن يانىدۇ. ئولتۇرغان
ئىسابەگمۇ ئىنگ ئانغا غەزەپ بىلەن ھومىيىدۇ.
ئىنگ ئانا قورقىنىدىن ئۇھ تارتىپ ئاغىنى تۇنۋەپ قالدى.

73

كېچە، دەرۋازا ئالدى.

خىزمەتكار ئايال دەرۋازىدىن چىقىدۇ. يول ياقىسىدا ئاتلىق
تۇرغان مامۇت شەيخ بىلەن ھەمزە ئېتىنى دىۋىتىپ خىزمەتكار
ئايالنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

كېچە، مەشرەپ سورۇنى
ئىسمايىل بەگ، زۆھەرە خېنىم بىلەن دولان ئۇسىسۇلى
ئۇينىماقتا.

ئىسمايىل بەگ زۆھەرە خېنىمغا چوڭقۇر ئىشتىياق بىلەن
باقىدۇ. زۆھەرە خېنىم كۆزىنى ئەپقېچىپ ئۇسىسۇل توپىدا باشقا بىر
قىز بىلەن ئۇسىسۇل ئۇينىۋاتقان مامۇت شەيخكە قارايدۇ. مامۇت
شەيخمۇ دەل ئۇنىڭغا قاراۋاتقانغا توغرا كېلىدۇ.

كېچە، باغ ئوتتۇرسىدىكى ئېڭىز راۋاق.
زۆھەرە خېنىم راۋاق نۇۋەرۈكىنىڭ دالدىسىدا ھەممىنى كۆرۈپ
تۇرىدۇ.

خزمەتكار ئايال بىر بوغچا كىيىمنى مامۇت شەيخكە بېرىدۇ.
مامۇت شەيخ كۈمۈش تەڭىنى خزمەتكار ئايالنىڭ ئالقىنىغا
سالىدۇ.

كېچە، راۋاق.

زۆھەرە خېنىم مۇھەببەتلىك كۈلىدۇ.

كېچە، يۈل.

ئاتلىقلار ئىتىنى چاپتۇرۇپ كېتىدۇ.

كۈندۈز، قارلىق دالا، قار لەپىلدهپ بىيغىپ تۇرىدۇ.
بىر توب ئاتلىقلار ئوغلاق تارتىشماقتا. ئىكىز دۆكىدە ئەيسابەگ،
ئۇنىڭ يىنىدا زۆھىرە خېنىم ۋە يۇرت كاتىلىرى ئات ئۇستىدە تۇرۇپ
ئوغلاق تارتىشۋانلىر توپغا تىكلىپ تۇرىدۇ.

77

كۈندۈز، يەنە بىر دۆڭ.

ھېزىزى بەگ حاجى، كېرمە حاجى، نىياز بەگلەر ئوغلاق توپغا
تىكلىپ تۇرىدۇ.

ئوغلاقنى ئىسمائىل بەگ ئېلىپ قاچىدۇ. مامۇت شەيخ
قوغلاب كېتىۋېتىپ تون، كۆڭلەكلىرىنى سېلىپ تاشلاپ بېرىم
يالىچ بولۇپ، ئاتقا قامچا سېلىپ جان جەھلى بىلەن قوغلايدۇ.
باشقا ئاتلىقلارمۇ قوغلاپ كېتىدۇ.

78

كۈندۈز، قارلىق دالا.

بېرىم يالىچ مامۇت شەيخ ئوغلاقنى چاتراقلىغان حالدا
دۆكىدە تۇرغان ئەيسابەگلەرنىڭ ئالدىدىن قۇيۇندەك ئۇتۇپ كېتىدۇ.
ئۇنىڭ دۇمىسىدە قالايمىقان قامچا ئىزلىرىدىن قان ئۇبۇپ قالغان.
زۆھىرە خېنىم لېۋىنى چىشلىدیدۇ. ئىسمائىل بەگ باشلىق
ئاتلىقلار كەينىدىن قوغلاپ كېتىدۇ.

ئوسمان قازى: مامۇت شەيخنىڭ پەيلىدىن قارىغاندا ئوغلاقنى تۈقۈزماي
 ئېلىپ قاچىدىغاندەك قىلىدۇ. ئوغلاقتا ئۆتتۈرۈپ قويىراق، يۇرتىنىڭ
 يۈزى كەتكەندىن باشقا، بىر ئايلىق قىشلىق سۇنى ئۆتتۈرىمىز.
 ”يەرنى قىشتا سۇغار، بولمسا بېلىڭ سۇنار“ دەپتىكەن.
 لېتىپ داموللام: بۇ قېتىم يۈزىمىز كەتسە، ئاج قالغاندىنمۇ بەتەر بولىدۇ.
 ئەيسابەگ ئېتىغا قامىچا ئۇرىدۇ. ھەممە ئاتلىقلار ئاتلىرىنى
 قامچىلاب ئوغلاقچىلار توپىنى قوغلاپ كېتىدۇ.

79

قارلىق دالا، كۈندۈز.
 ئەيسابەگ مامۇت شەيخكە يېتىشىۋالغلى ئاز قالىدۇ.
 ئەيسابەگنىڭ ئېتى مۇدۇرۇپ موللاق ئائىدۇ.
 زۆھرە خېنىم قوغلاپ كېتىدۇ. مامۇت شەيخ بىلەن ئارىلىقى
 قىسىرلاپ تەڭ قۇلاق بولىدۇ.
 ئىككىسى بىر-بىرىگە مۇھەببەتلىك بېقىشىدۇ.
 زۆھرە خېنىم قوزا كۆرپىسى پەلىدىن قولنى چىرىپ
 مامۇت شەيخنىڭ قان ئۇيۇپ قالغان دۇمبىسىنى سىيلايدۇ.
 مامۇت شەيخ كۆزلىرىنى خۇمارلىق يۇمىدۇ. قىز ئوغلاقنى
 يۈلۈپ قاچىدۇ.
 مامۇت شەيخ ھاڭۋېقىپ قىزنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالىدۇ.
 ئېتى ئاستىلاپ قالىدۇ.
 قىز يېراقلاپ كېتىدۇ.

ئاتلىق، پىيادە خالايىقلار ھۇشقۇپتۇپ تۇماقلرىنى ئاسماڭغا

ئاتىدۇ.

80

كۈندۈز، ياسداق ھويلا.
كېرمەم حاجى مامۇت شەيخنىڭ كىندىكىگە مۇشت بلەن
بىرنى سالىدۇ.

مامۇت شەيخ ئۆگدىسىغا يېقلىدىو.
كېرمەم حاجى مامۇت شەيخنى تارتىپ تۇرغۇزۇپ مۇشت بلەن
بىنه بىرنى سالىدۇ.

كېرمەم حاجى: بىر خوتۇنغا ئوغلاقنى تارتقۇزۇپ قويۇپ، يالغۇز ئۆزەڭىنىڭ
ئەمسى، پۇتۇن يانتاقنىڭ شەنىنى بۇلغىدىڭ. بۇگۈندىن تارتىپ
يانتاقنىڭ سەندەك يىگىت بېشى يوق.

81

كۈندۈز، قويۇق توغراللىق جاڭگال.
جەرمەلەر پۇتۇن كۈچى بلەن چانقاللار ئارىسىغا قاچماقتا.
سۇرۇڭ ئاسماندا بىر بۇركۇت ئەگىمەكتە.
مامۇت شەيخ بلەن ھەمزە ئاتلىرىنى بوش قويۇپ بېرىپ،
قوللىرىنى پىشانسىگە تۇتۇپ بۇركۇتنىڭ ئەگىشىگە قاراپ ماڭماقتا.
ھەمزىنىڭ قولسا كۆزىگە كۆن پوسما كېيدۈرۈلگەن بىر بۇركۇت
توختىماي چىرىلدايدۇ.

ئاسماندىكى بۇركۇت يەرگە قاراپ شىددەت بلەن

شۇڭخۇيدۇ.

مامۇت شەيخ، ھەمزە ئاتقا قامچا سالىدۇ.

82

كۈندۈز، قويوق يۈلغۈن چاتقىللەقى.

ئاتلىقلارنىڭ ئالدىدىن بۇركۇت چىرقىرغانچە ئاسماڭغا شىددەت بىلەن كۆتۈرۈلدۈ. ئاتلىقلار تىزگىنى قاتىق تارتىدۇ. ئاتلار ئالدى پۇتلېرىنى بېكىز كۆتۈرۈپ قاتىق كىشىپ توختايىدۇ. ھەمزە: ئايلا، جەرمەن چاتقالغا مۆكۈۋاپتۇ.

ئۇلار ئاسماڭغا قارايدۇ. بۇركۇت ناھايىتى شىددەت بىلەن چىرقىراپ ئاسمان قەھرىكە چىقىپ كېتىدۇ، كۆزگە ئاران ئىلىنگۇدەك قالغاندا ئاتلىقلار ئۆستىدە چىرقىراپ ئەگىيدۇ. ھەمزە: چاتاق بولدى، ساراڭلىقى تۇتى، قاچ!

ھەمزە بېتىنى قاصچىلاب توغراق ئۇرمانلىقىغا قېچىپ كىرىپ كېتىدۇ.

مامۇت شەيخ يۈلغۈن شېخىغا توشقاننىڭ گۆشىنى سانجىپ بېكىز كۆتۈرىدۇ.

مامۇت شەيخ: گاھ... گاھ... گاھ...

توغرالقىق تىچىدىن ھەمزە غەزەپ بىلەن تۆۋلايدۇ.

ھەمزە: ساراڭ شەيخ، ئۆلگۈڭ كەلدىمۇ، ئۇزۇڭنى دالدىغا ئال. بۇركۇت چىرقىرغانچە چاقماق تېزلىكىدە شەيخكە بېتلىپ چۈشىدۇ.

مامۇت شەيخ ئاتنىڭ ئاستىغا ئۆزىنى ئاتىدۇ.

بۇركۇت ئاتنىڭ بېقىنغا غەزەپ بىلەن ئۆزىنى تۇرىدۇ.
 ئات قاتىق كىشىپ، چىچاڭلاپ ئالدىغا چو خچۇپ چاپىدۇ.
 ئاتنىڭ ئارقا پۇتى مامۇت شەيخنىڭ مۇرسىگە تېگىدۇ.
 مامۇت شەيخ ۋايىجانلاپ چانقال ئارسىغا يۇمىلاپ كېتىدۇ.

83

كۈندۈز، چانقاللىق چىغىر يىول.
 يولدا قان تامىچىلغان ئىز.
 ھەمەزە شەيخنى يۆلگەن حالدا قان ئىزىغا قاراپ ماڭىدۇ.
 مامۇت شەيخ لېۋىنى چىشلەيدۇ.
 ھەمەزە: ئۆزۈڭدىن كەتتى.
 مامۇت شەيخ: تولا ۋالاقلىما خۇمپەر، تۇخربىسىم سۇنۇپ كەتتى.

84

كۈندۈز، چىملقى دالا.
 ئات پۇلتىرىنى سوزغان حالدا قان ئىچىدە ياتىدۇ. ئاتنىڭ
 تۈچىلىرى سوزۇلۇپ يەردە سۆرۈلۈپ تۇرىدۇ.
 بۇركۇت ئۇنىڭ ئېچىلىپ كەتكەن سۆكۈچىدە خاتىرىجەم
 مۇگىدەپ ئۇلتۇرىدۇ.
 مامۇت شەيخ بىلەن ھەمەزە قاراپ تۇرۇپ قىلىشىدۇ.
 مامۇت شەيخ: ئېسىت، ئېسىل ئات ئىدىڭ.

كۈندۈز، تېۋىپنىڭ ئۆيى.

قېرى تېۋىپ مامۇت شەيخنىڭ مۇرسىدىن ناڭىدۇ.

تېۋىپ: قىرقى كۈن پىيازلىق قورۇلغان تاماق يېمەيسىز، ئىككى يىل ئوغلاق ئۇينسمايسىز. ئۇۋ قىلمايسىز.

كۈندۈز، چىمەنلىك ياخا گۈللۈك ئارسىدىكى بۇلاق.
سۇرۇك بۇلاق سۈيىدە زۆھەر خېنىمىنىڭ چاچ تاراۋاتقان سىيماسى كۆرۈنىدۇ.

بۇلاقتا مامۇت شەيخنىڭ سىيماسى پەيدا بولىدۇ.

زۆھەر خېنىم ئورنىدىن چاچراپ تۇرىدۇ.

زۆھەر خېنىم: يەنە كىيىملەرىمنى ئۇغرىلىغلى كەلدىڭىزما؟
مامۇت شەيخ: بۇ قېتىم سىزنى.

زۆھەر خېنىم: شېرىن چۈشنى كۆرۈۋەرمەڭ.

مامۇت شەيخ: تەڭ كۆرەيلى دەپ كەلدىم.

مامۇت شەيخ قىزنى قۇچاقلۇمالدۇ. قىز تېپچەكلىپ يۇلتۇنۇپ چىققۇپلىپ قاچىدۇ.

قىز بىر سۆگەتنىڭ تۈۋىنگە بىرىپ توختاپ قارايدۇ.

مامۇت شەيخ يۈگۈرەيدۇ.

زۆھەر خېنىم: يەر قۇچاقلۇغۇڭز كەلسە كېلىۋېرىڭ.

قىز ئۇقىيانى تەڭلىيدۇ.

مامۇت شەيخ ئىزىدا تۇرۇپ قالدۇ.

مامۇت شەيخ: بىز ئازاق مۇڭدىشىۋالساق.

زۆھەرە خېنىم: مۇڭداشقۇدەك ھېچ گەپ يوق، قىمر قىلىسىڭىز ئۆلسىز.

مامۇت شەيخ: ھۇ، پەرى سۈرەتلەك ئالۋاستى. ھېلىمۇ جېنىمنى ئېلىپ دوزاختا قويىدۇڭ.

قىزنىڭ قولىدىن ئۇقىا چۈشۈپ كېتىدۇ. يۈزىنى تۇتۇپ يىغلىغىنىچە قېچىپ كېتىدۇ.

مامۇت شەيخ: خېنىم خاپا بولماڭ، چاقچاق قىلىپ قويىدۇم...

قىز چىمەنلەر ئارسىدا غايىب بولىدۇ.

مامۇت شەيخ: مەن سىزگە ئەلچى ئەۋەتىمەن!

مامۇت شەيخ قىزنىڭ ئارقىسىدىن توۋلايدۇ.

مامۇت شەيخ يەردىن ئۇقىانى ئالدى، پۇرايدۇ.

كۆزى سۆگەتنىڭ توۋىدىكى بىر بوغچا كېيىمگە چۈشىدۇ.

كېيىمنى قۇچاقلاب پۇراپ، چىمەنلىكتە دۇملايدۇ.

سۆگەت شېخىدا بىر جۈپ تومۇچۇق سۆيىشىدۇ.

ياز، كۈندۈز. ئەيسابەگىنىڭ ئايۋان سارىبىي. ساراي تۆرسىسىدە

ھېزى بەگ حاجى، نىياز بەگ، قاسىم بەگ حاجى خانىپ، مىراپ

كېرەم حاجى قاتارلىق يۇرت كاتىلىرى باشلىق يانتاقلىق مېھمانلار ئۆلتۈرۈشىدۇ.

دەستىخاندا ھەر خل مېۋىلەر، پۇئۇن پۇشۇرۇلغان قوي

گۆشى توقاچلار تىزىلغان.

ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئالاھىدە دەستىخاندا بېش دانە ئالتۇن يامبۇ، بۇغا مۇڭكۈزى، يولواس تېرسى، بىر توب پېشل تاۋار قويۇلغان.

ئىسابەگ: ئەلمىساقتىن تارتىپ دولان يۇرۇلىرىنىڭ قائىدىسى بويىچە باشقان يۇرتقا قىز بەرمەيمىز. قىز ئالمايمىز. ھەر ئىشنىڭ ئۆز يولى بويىچە بولۇنى ئوبىدان.

نىياز بەگ: بىلىشىمچە بۇ قائىدىنى ئاللىبۇرۇن ئۆزلىرى تەرك ئەتكەن. ئىسابەگ تاتىرىپ كېتىدۇ. گۇلەپىزىخانى ئاتنىڭ ئالدىغا ئالغان سىيما چاقماق تېزلىكىدە كۆرۈنۈپ يوقلىدۇ. لېتىپ داموللام: ئۇنىسىزمۇ خان قىزىمىزنى ئوسمان قازىنىڭ ئىسمائىل بەگزادىسىڭە قۇلاق چىشلىتىپ قويغان.

88

كۈندۈز، باغ. زۆھرە خېنىم قاتارلىق قىزلار چۈقۈرىشىپ چىم-چاقچاق ئوينىماقتا.

قىزA: قاراڭلار ئىسمائىل بەگزادە كېلىۋانىدۇ.

قىزB: تايىرنىڭ زۆھرەسىنى كۆرگىسى كەلگەندۇ.

قىزلار قاقاڭلار كۈلۈشۈپ قېچىپ كېتىشىدۇ. زۆھرە خېنىم ئىلەكۈچتن يەركە چۈشۈپ بولغۇچە، ئىسمائىل بەگزادە ئالدىغا كېلىدۇ.

زۆھرە خېنىم جىممىدە يەركە قارايدۇ. ئىسمائىل بەگزادە قويىندىن بىر جۈپ ئالتۇن بىلەيزۈكىنى چىقىرىدۇ. بەگزادە بېشىنى كۆتۈرىدۇ.

قىز ئاللىقاچان ييراتقا كېتىپ قالىدۇ.

ئىسمائىل بەگزادە: خېنىم بۇنى سىزگە...

زۆھىرە خېنىم قايىرىلىپ كۈلىدۇ.

زۆھىرە خېنىم: هازىر نامەھەرم بولىدۇ.

ئىسمائىل بەگزادە خېجل بولۇپ كۈلىدۇ.

89

كۈندۈز. ئەيسابەگنىڭ ئايۋان ساراي ھوپلىسى.

ھېزىزى بەگ حاجى: يۇرت ئوتتۇرسىدا ئوغلاق سالايلى. ئاللا، خانقىزىمىزنىڭ

دىسىقىنى كىم بىلەن ئاچقان بولسا بۇ تەڭلىكتىن شۇنداق

قۇتۇلايلى.

كېرمەم حاجى ئەندىشە بىلەن ئاغزىنى ئۆمەللەپ قالىدۇ.

ئەيسا بەگنىڭ كۆزلىرى نۇرلىنىپ كېتىدۇ.

ئەيسابەگ: خۇدا خالىسا، بۇ لەۋزىلىرى كۆڭلۈمگە خوب كەلدى.

ھەممە خۇشال ماقۇللىشىدۇ.

نېياز بەگ: مۆھلەتنى قاچانغا پۇتشىمىز؟

ئەيسابەگ: ئالدىمىزدا كۈز كېلىۋاتىدۇ. كۈزدە ئات تاللاپ قىشتا باقساق،

ئامەت قايىسى يۇرتتا بولسا خانقىز شۇنىڭ بولىدۇ. نورۇز ئىيىدا

بولسۇن.

90

كەچ، شام يورۇپ تۇرغان كېرمەم حاجىنىڭ مېھمانخانىسى.

كېرمە حاجى ھېزى بەگ حاجى بىلەن سۆھبەت قىلماقتا.
 كېرمە حاجى: مۇشۇ ئىشتا زىيىنلىق دەسىدىۋەمۇ نېمە؟ "مۇشۇكىنىڭ پۇلى
 يوق، بەزگە ئامراق" دەپ، ئوغۇلۇمنىڭ ئۇخرىكى سۈنۈپ كەتتى
 ئوغلاققا بارالمايدۇ، قىزغا تېخى چىدىمايدۇ.
 ھېزى بەگ حاجى ساقلىنى سىقىمدىپ خىيال سۈرىدۇ.

91

قىش، تۇمانلىق سەھەر. كېرمە حاجىنىڭ دەرۋازىسى ئالدى.
 دەرەخ نوتلىرى ئاڭ قىرۇنى كۆتۈرەلمەي ئىكلىپ تۇرىدۇ.
 ھەمزە ئات چاپتۇرۇپ دەرۋازا ئالدىغا كېلىدۇ. ئاننى ئۆزىمكە
 باغلاب قولىنى ھوردايدۇ. دەرۋازىنى تۇرىدۇ. ئىت قاۋايدۇ. دەرۋازىنى
 قېرى توۋەك توکۇر ئاچىدۇ.
 ھەمزە دەرۋازىدىن كىرىپ كېتىدۇ.

92

كۈندۈز، هوپلا.
 ھەمزە: نەس قېرى، شەيخ كۆرۈنمەيدىغۇ؟
 توۋەك توکۇر: ھۇ ئالا كۆسۈك. يالغۇز شەيخ ئەمەس توقةۇز ئادەم
 يۇرت-يۇرتقا ئات ئالغىلى كەتتى. شەيخ كەينىمىدىن خېنىياغا بارسۇن
 دەپ كەتكلى ئۈچ كۈن بولدى.
 ھەمزە: نېمىشقا؟

توۋەك توکۇر: ھەن قېرىنى ئۇنتۇپ قالدىڭ، ئىتتىڭ بالىسى.

هەمەزە: ئالە.

تەڭگە بېرىدۇ.

هەمەزە: قېرى توباق گەپ قىل، شەيخ نېمىشقا خېنىغا كەتنى.

تۆرەك توکۇرۇ: ئاناكىدىن سورا خۇمپەر.

دېدەك قىز ئۇلارنىڭ يېنىغا كېلىدۇ.

دېدەك قىز: خېنىم يېنىغا كىرسۇن دەيدۇ.

هەمەزە: نېمىشقا!

دېدەك: نېمىشقىلىقىنى ئۆزىدىن سوراڭ.

تۆرەك توکۇرۇ: كىرە، بۇ قىسى بايتالىنىڭ دەردى جىق.

93

ھۈجرا. مامۇت شەيخنىڭ خوتۇنى قەمبەرنىساخان چاچلىرى
چۈۋەلغان حالدا يوتقاندا ياتىدۇ.

ئۆيگە هەمەزە كېرىدۇ.

قەمبەرنىساخان تەكىيىدىن بېشىنى كۆتۈرۈپ، مەسخىرە
بىلەن هەمەزىنىڭ باش-ئايىقىغا قارايدۇ.

ھەمەزە: بۇنداق قاراشلىرىغا ئاشق ئەمەسمەن خېنىم.

قەمبەرنىساخان: ئاچايىپ چىرايىلىق بولۇپ كېتپىسىن.

ھەمەزە: ئۆزۈمگە تۈشلۈق ئادەمەن.

قەمبەرنىساخان: سېنى ئادىمىي ئەر بولۇشتىن يىراق دەپ قالدىم.
ھەمەزە غەزەپتىن تىرەپ كېتىدۇ.

ھەمەزە: يەنە زەردەمنى قاينىتىدىغان بولساڭ...

قەمبەرنىساخان: سەن بىر ئىت، دەلاللىقىنى ئاياللار قىلىدىغان، ئېرىمنى بىر

جالاپ بىلەن تېپىشتۇرۇپ باي بولدوڭ.

ھەمزە: سېسىق جالاپ، ئۇتۇرۇپ قويۇپ مەندىن كۆرەمىسەن. بىلىپ قوي
مەن ھەمزە، ئاققاش ئەۋلىيا بولساڭمۇ خۇدادىن باشقىغا قەرزدار
ئەمەمىسەن. مەن پەقەت ئېرىڭنىڭ جان دوستى، ئادەم، ئەرمەن.
قەمبەرنىساخان: يالغان، ئۇ سائىدا دوست ئەمەس، سېنى دوست تۇتىمايدۇ،
ئىت-تېشەكتىن پايدىلانغاندەك سەندىن پايدىلىنىدۇ. چۈنكى ئۇ
سېنى ئادەم قاتارىدا كۆرمەيدۇ. سەن ئادەمنىڭ ئىت-تېشەك بىلەن
دوست بولغىنىنى كۆرگەنمۇ؟

ھەمزە: كۈندەشلىكتىن ئەقلىگىدىن ئېزپىسەن. ئەمدى ئەلهە كەمۇللا دېمەكتىن
باشقا ئامال يوق، ئۇ ھەركىز سەن دېكەندەك ئەمەس.

94

كېچە، توغراقلۇق. گۈلخان يورۇپ تۇرىدۇ. مامۇت شەيخ
گۈلخاندا كاۋاپ پىشرىپ يېمەكتە. ئاققا تېسىلغان قاپاقنى ئېلىپ
سو ئىچىمەك بولىدۇ. ئاغزىغا سۇ چۈشىمەيدۇ. قاپاقنىڭ تېكىگە قاراپ
تۈشۈكىنى كۆرىدۇ.

95

قەمبەرنىساخاننىڭ ھۈجىسى.

قەمبەرنىساخان: سەن پەقەت ئۇنىڭ غالچىسى، دەللالى، ئىتى، تېشىكى.
ھەمزە: ئېتلىپ بارىدۇ. قەمبەرنىساخان ئۇرۇدىن چاچراپ
تۇرىدۇ. يېرىم يالىڭاچ كۆكسى كۆرۈنۈپ قالىدۇ.

هەمزە قولىنى كۆتۈرۈپ بولغۇچە قەمبەرنىساخان ئۇنىڭ
بويىندىن قۇچاقلاپ ھۆگرەپ يىغلاپ كېتىدۇ.
هەمزە: مەن ئادەم، مەن ئادەم، سەن نېمىدەپ جۆئىلىۋاتىسىن، مەن ئادەم.

96

كۈندۈز، گىياھىسىز قۇملۇق چۆل. قۇملۇقتا قۇيۇن
كۆتۈرۈلمەكتە. مامۇت شەيخنىڭ كالپۇكلىرى يېرىلىپ قاعچىرغان
حالدا ئات ئۇستىدە ئولتۇرىدۇ. ئات سالپايغان، قەددەملەرىنى تەستە
يۇتكەپ ئاران ئىلگىرىلىمەكتە.

97

قەمبەرنىساخاننىڭ ھۇجرىسى.
هەمزە كۆزىنى يۇمغان حالىتتە يوتقاندا ياتىدۇ.
قەمبەرنىساخان ئىچ كۆكىلەك بىلەن ئۇنىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ
باش كۆزىنى سىيلابىدۇ. مەڭزىنى ھەمزىنىڭ پېشانسىگە قويدىدۇ.
قەمبەرنىساخان: راست سەنمۇ ئادەم، مەنمۇ ئادەم، سەن بىلەن مەن ئۇنىڭغا
ئۇخشاش ئادەم. بۇ دۇنياغا پەقەت خورلانغلى تۆرەلمىكەنمىز،
كۈندەشلىكىنىڭ دەردىنى تارتۇقۇچە ئۆلەمن. ئەمما مېنىڭ بىئەجەل
ئۆلگۈم يوق. مەن بىلەن سەن ئۇنىڭ قول-دېدىكى ئەمەسمىز.
ئۇ نېمىنى ئويلىسا شۇنى قىلدۇ. سەن بىلەن مەنچۇ؟ بىزمۇ ئۇ
قىلغاننى قىلىپ ئادەم قاتارىدا ئۇتتىلى... هەمزە، سەن ئەقللىق
ئادەمسەن، گەپ قىل، مەن ئايال كىشى، ئاجىزمن. ئەمما سەن

ئەر، مەن كۈتۈم، يىغىلىدىم. سەۋىر قىلدىم، تۇر دېسە تۇردۇم، ماڭ دېسە ماڭدىم، ئۇنىڭ قورچىقى بولدۇم، ئىش قىلىپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشقا تىرىشتم. ئاخىر نېمىكە ئېرىشتىم؟ ئىت مۇشۇكىنىڭ ئورنىدا ئۇنىڭدىن ئىزەت، ھۆرمەت كۈتكەندىم، شۇنچە ئەقىدەم كۈتكىنىنىڭ تەتۈرسىنى بەردى. سەن مەندەك ئاجىزلىق قىلما.

ھەمزە كۆزىنى چوڭ ئېچىپ قەمبەرنىساغا تىكىلىدۇ.

98

كۈندۈز، بېكىز قۇم باغرى.

ھالىدىن كەتكەن مامۇت شەيخ سوزۇلۇپ ياتىدۇ. ئات ئۇنىڭ يىپىندا سالپىيىپ تۇرىدۇ. ئەتراپتا قۇرۇق ئىسکىلىقىدا ئۇخشاش قەدىمىي توغراقتىك قاخشاللىرى قورقۇنچىلۇق سوزۇلۇپ ياتىدۇ. خورا زىنگ سوزۇپ چىللەغان ئاوازى ئاكىلىنىدۇ. مامۇت شەيخ كۆزىنى ئېچىپ دېققەتە بولىدۇ. يېرىلەغان كالپۇكىنى يالايدۇ. مامۇت شەيخ پۇتون كۈچى بىلەن قۇم چوققىسىغا يامشىدۇ. چوققىغا ئاز قالغاندا پەسکە سېرىلىپ كېتىدۇ. بىردمەم دۇم بېتىپ يەنە يامشىدۇ. قۇم چوققىسىغا چىقىپ كۆزىنى يۇمۇپ بېتىپ قالىدۇ. كۆزىنى ئاچقاندا كۆز ئالدىدا كىچىك بىر دەريا بويىدىكى چەكسىز كەتكەن يائۇ كەندىزىارلىق، جىگىدە، جىغان، ئارچىلار كۆرۈنىسىدۇ. ئارچىلار ئارسىدا بوغىلار يايلاپ يۈرىدۇ، كەپتەر، قىرغاؤل، تۇخلار بىخارامان دانلاب يۈرىدۇ.

مامۇت شەيخ: خۇداغا شۇڭىرى.

كۈندۈز. مۇز قاتقان دەريا بويى. گۈلخاندا قىرغاق قول گوشى
كاۋاپ بولماقتا. مامۇت شىيخ تۈرنسىدىن تۇرۇپ يېراقلارغا قارايدۇ.
يسراق توغرالقازارلىق ئارسىدىن سوزۇلۇپ چىقۇماققان تۈتۈن
كۆرۈنىدۇ.

قويۇق توغراق چاتقاللىقى. مامۇت شىيخ چاتقاللىق ئارسىدا
تهسته ئىلگىرىلىمەكتە. يوغان ئالته ئىت پەيدا بولۇپ، جىممىدە
تۇرۇپ مامۇت شىيخىنى قورشىۋالىدۇ.
شىيخ ئالغا ئىلگىرىلەي دېسلا توسۇپ خىرس قىلىدۇ.
شىيخ چوماقنى قولغا بىلىشىغا چوبۇرلۇق قارا ئىت مامۇت
شىيخكە بېتىلىدۇ.
خېنیا سايىت: هاي... هاي.
ئىت ئىزىدا توختايدۇ.

توغراق ئارسىدىن يايلاق قولڭ ئات منگەن، قورقۇنچلۇق،
يوغان خېنیا سايىت نەيزە تۇتقان هالدا پەيدا بولىدۇ. خېنیا
سايىتنىڭ مۇرسىگە چۈشكەن قارا پاخماق چىچى، تۇزۇن قارا
ساقلى ۋە شەشلىك يېغىپ تۇرغان كۆزىنى كۆرۈپ، مامۇت شىيخ
شۈركىنىپ كېتىدۇ. خېنیا سايىت مامۇت شىيخكە تۇزۇنغاچە
تىكلىپ تۇرىدۇ.

خېنیا سايىت: چۈشە ئاتىسى.

شەيخ ئاتىن سەكەرەپ چۈشىدۇ.

101

كۈندۈز خېنیا سايىتىڭ گەمىسى ئالدى. قوتانلاردا قوي، ئۆچكە، كالا، ئات، تۆكىلەر توب-توب تۇرىشىدۇ. توغرالقىتنىن خېنیا سايىت ئاتلىق، مامۇت شەيخ بىكەر خۇرجۇنىنى ئۆشىنىسگە ئارتسىپ، يايلاق ئىتتىنى يېتىلەپ ئەگىشىپ كېلىدۇ. ئىتلار ئۇنىڭ يېنىدا ساقچىدەك يالاپ كېلىدۇ.

102

كېچە، گۈلخان ئالدى.
مامۇت شەيخ بىر كوزا قېتىقىنى كۆتۈرۈپ ئىچىپ راھەتلىنىدۇ.
گۈلخاندا پىشۇقاتقان ئوغلاق كاۋىپىدىن خېنیا سايىت كېسىپ يەپ ئۇنىڭغا قارايدۇ.
مامۇت شەيخ نېمە قىلىشىنى بىلمەي قارايدۇ. خېنیا سايىت كېسىپ بېبىشكە ئىشارەت قىلىدۇ.
خېنیا سايىت: چوكان مىجەز ئادەمنى كۆرسەمەز... هېززى بەگ حاجى نېمىدەپ سەندەك ئادەمنى ماڭا ئەۋەتىدۇ.
مامۇت شەيخ: خۇدا يولىدا مېنىڭ بېشىمىنى سىلىسلا.
خېنیا سايىت: جahan نامەردىشىپ كەتتى. دۇنيانى نامەردىر قولغا بېلىۋالدى. مېنىڭ ئادەملەرنى كۆرم كۆزۈم يوق.
مامۇت شەيخ: هېززى بەگ حاجىم ئۆزلىرىنى ئاشقىلىق يۈزىسىدىن يۇرتىنى

تاشلاپ تەكلىماكانغا كىرىپ كەتكەن ئاشق، ئاشقنىڭ دەردىگە
پېتىدۇ دېگەن.

مامۇت شەيخ قويندىن بەش دانە ئاللۇن يامبۇنى ئېلىپ
خېنیا سايىتنىڭ ئالدىغا قويىدۇ.

خېنیا سايىت: ھەممىسى شۇمۇ؟

مامۇت شەيخ: لا يېقلىرىدا بولمىسىمۇ.

خېنیا سايىت: ساقالدىكى ئاشقا قورساق تويمىайдۇ. چىش كاۋىكى بىرنىمەڭكە
خېنیا سايىتنى خېنیادىن سۆرەپ چىقىپ، پاسق يۈرتۈڭغا ئېلىپ
بارىمەن دەپ خىيال قىلما.

مامۇت شەيخ: قانچىلىك بولسا بولار؟

خېنیا سايىت: مەن بولدى دېكۈچە.

ئارىنى جىمجىتلىق باسىدۇ.

خېنیا سايىت قاقلاقلىق كاۋاپتىن كېسىپ يەيدۇ.

خېنیا سايىت: ماڭا قارا چوڭان مىجهز شەيخ، مەن ئادەملەردىن ئىتتى ياخشى
كۆرسىمەن، شۇڭا ئىت بىلەن ياشاؤاتىمەن. ئۇ نامەرد، ۋاپاسىز
ئەمەس.

ئۇ يامبۇلارنى چالا غاجلانغان ئۇستىخان بىلەن قوشۇپ
چۆرۈيدۇ. ئېگىز توغرالقلارنىڭ كاۋىكىدىن بىرمۇنچە ئىتلار سەكىرەپ
چۈشۈپ ئۇستىخاننى چىشلەيدۇ، يامبۇلارنى پۇراپ بېقىپ كېتىدۇ.
خېنیا سايىت: ئىتلەرىم ئالمىغاننى مەن ئالمايمەن. ئۇ سائىڭ لازىم، ئال، سەن
تېرىۋال.

مامۇت شەيخ كالپۇكىنى فاتىق چىشلەيدۇ. كالپۇكىدىن قان
چىقىدۇ.

خېنیا سايىت: ئوغلاقنى قاچان تارتىسىن؟!

مامۇت شەيخ: نورۇزدا.

خېنیا سایت: ئاڭلا شەيخ چوکان، ۋىكچىنى بىلەمەن؟!

مامۇت شەيخ: بىلەمەن.

خېنیا سایت: مەندە تۈزگە چىلىغلى ئۆچ بىل بولغان يۈلغۈن ۋىكچىسى بار، خومرا بىلەن ئېلىپ كېتىسەن. ئۇنى نېمىگە ئىشلىتىدۇ؟

مامۇت شەيخ: ئاتىنىك دولسىدىكى تاغاق سۆكىكىگە ئۇيىغان يېغىرغا.

خېنیا سایت: چوکان مىجەز بولغاچقا نامەرد ئوغلاقچىلىقتىن خەۋىرىڭ باركەن، مېنى نېمىشقا چىلايسەن؟

مامۇت شەيخ: ھېزىزى بەگ حاجىم سىلىنى بولمسا بولمايدۇ، دەيدۇ.

خېنیا سایت: ئات چاپارلىقى پەقدەت شۇ ئادەملا بىلىدۇ.

مامۇت شەيخ: يەنە نېمە ئىشلارنى قىلىمەن؟

خېنیا سایت مامۇت شەيخنىڭ كۆزىگە قاتىق تىكىلىدۇ.

خېنیا سایت: مۇرادىڭعا يەت.

103

كۈندۈز، خېنیا سایتىنىڭ گەمسىنىڭ ئالدى. مامۇت شەيخ كۆن كېيمىنى كېيدۇ. كۆن ئىشتان تىزىغىچە كېلىدۇ. خېنیا سایت گەمدىن بىر جۇپ ئۆتۈك ئېلىپ چىقىپ شەيخنىڭ ئالدىغا تاشلايدۇ. ئۆتۈكىنىڭ پاشىنا ھەم ئۇچىدىكى ئالدىن بىگىزدەك مىхlar چىقىپ تۇرىدۇ.

104

كۈندۈز، دەريا بويى.

خېنیا سایت بىلەن مامۇت شەيخ ئاتلىق دەريا بويىغا

كېلىدۇ.

خېنیا ساییت: ئۇغلاقنى قولداشقاندا پەملەپ قورساق، بېقىن، يوتىسىغا تاپاندا.

مامۇت شەيخ: ئۇلارمۇ بۇ ھۇنەرنى ئىشلىتىپ قالارمۇ؟
خېنیا ساییت: ئۇلار ئىشلەتمەيدۇ. ئېيسا بەگ مەرد ئادەم، بۇ نامەردىك بىزدىن ئادەملەركە تارقالمىسۇن دەپ قەسمە قىلغان. ئۇ مېنى كۆرمىسە بۇ ئىشنى قىلمائىدۇ. ئالدىنلىقى يىلى كۆلبەمنى زىيارەت قىلىپ كەتكەن. شۇ ۋاقتقا ئىككى كۈن قالغاندا مەن بارىمەن.
مامۇت شەيخ: دەھىمەت خېنیا ساییتكا، خۇدا ئۆمرىڭىزنى ئۇزۇن قىلسۇن.
خېنیا ساییت: ئاغزىڭغا پوق، شۇم ئېغىز مەخلۇق.

105

كۈندۈز، چوكانىتال بولغان سۆگەت تۈۋىدىكى ئەنجان تامدا
پاختەك بۇقۇلدايىدۇ.

106

كۈندۈز، چاك توزان قاپىلغان توبىلىق يول.
قەدىمىي ياغاچ ھارۋىلار، ئىشەككە منگەنلەر، ئاتلىقلار
ئۇزۇندىن-ئۇزۇنغا سوزۇلغان سەپ بولۇپ، ناغرا-سۇناي چىلىشىپ
ماڭماقتا. ئات منگەن نەۋ جۇۋانلار بىلەن يىكتىلەر گەپ ئېتىپ
قوشاق توقۇشۇپ كۈلکە چاقچاق قىلىشىدۇ.

كۈندۈز، دەريя بويى. دەريя قۇرۇپ ئازغىنە سۇ تاراملارغا
بۆللىنىپ ئاقماقتا. مامۇت شەيخ بىلەن ھەمزە ئاتلىق دەريя بويىغا
كېلىدۇ.

مامۇت شەيخ: يۈرىكىم سېلىپ كېتىۋاتىدۇ.

ھەمزە: مەن ئۆتتۈرۈپ قويىسام بولاتتى.

ھەمزە خىالچان ييراققا تكىلىدۇ.

ھەمزە: ئۆتتۈرۈپلا قويىسام تۈگشىپ كېتىمەن.

مامۇت شەيخ: نېمىشقا؟

ھەمزە: تارتقان ئازابىم ئازمۇ؟

مامۇت شەيخ: يېقىندىن بىرى باشقىچە ئادەم بولۇپ قالدىڭ.

ھەمزە: بۇرۇن ئادەم ئەمەسىدىم؟

مامۇت شەيخ: ئوخشاش بەندىمىز. شۈكلەپ كەتىڭ، بىر نەرسىنى مەندىن
يوشۇرغاندەك قىلسەن، دېمىسەڭ مەيلى، ھامان بىر كۈنى بىلىپ
قالىمەن.

كېچە، ئاسماندا ساناقىسىز يۈلتۈزلار جىمىرلايدۇ. دەريя
ئىچىدىمۇ يۈلتۈرلەرنىڭ ئەكسى كۆرۈندۇ.
ئەيسا بەگ ئاق ئانقا منگەن حالدا دەرياغا قاراپ تۇرىدۇ.
ئەترابىدا ساناقىسىز كۈلخانلار يىنىپ تۇرىدۇ. ئادەملەر كۈلخان
ئەترابىدا تاماق بىيىشىمەكتە. نەغمە قىلاماقتا. قارشى قىرغاقتىمۇ

ساناقسز گۈلخانلار يېقىلغان يانتاقلىقلارنىڭ مەشرەپ نەغىمىسى.
ئادەملەرنىڭ غوغالىرى ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ. گەمە، شاختا قىلىنغان
چېدىرلار كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ.

109

كېچە، چىragع يورۇتۇلغان زۆھەرە خېنىمىنىڭ ھۇجىسى.
زۆھەرە خېنىم جايىناماذا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ دۇئا قىلماقتا.
زۆھەرە: خېنىم خۇدا شەيخكە نۇسرەت ئاتا قىلغايىسىن.

110

كەچ، دەربىا بوبىي.
قامچا شەيخنىڭ قولغا تېكىشى بىلەن چۆچۈپ ئورنىدىن
تۇرىدۇ. ئاق ئاتلىق، سېرىق سەللە، بىقىسىم تونلۇق ئاق ساقال
ئادەم كۆرۈنىدۇ.
مامۇت شەيخ: ۋوي خېنىا سايىتكا.

111

ساپاپاڭ چىragع يورۇپ تۇرغان گەمە. خېنىا سايىت ھېزى بەگ
هاجى، كېرمەم هاجى، قاسىم بەگ هاجى، خاتىپ، مىراپلار بىلەن
قۇچاقلىشىپ كۆرۈشىدۇ.
ئاتلار باغانلىغان چوڭ گەمە. چىragىچى چىragىنى كۆتۈرۈپ

ئالدىغا ماڭىدۇ. ئالدىدا خېنیا سایيت، كەينىدە ھېزى بەگ حاجى،
 كېرەم حاجى، قاسىم حاجى، خاتىپ، مىراپلار ماڭىدۇ.
 ھەممە يەن بىر ئات بېنىدا بىردهم تۈرىدۇ.
 ھېزى بەگ حاجى: جاھاننى قېزىپ، مۇشۇ ئون ئاتنى تاللىدۇق.
 ھەممە ئاتنىڭ دولسىدىن زەرداب ئېقىپ تۇرغان يارا
 كۆرۈنىدۇ.

خېنیا سایيت بىر تۆلەڭ ئاتنى كۆرسىتىدۇ.
 خېنیا سایيت: مۇشۇ يامان ئەمەستەك.
 ھېزى بەگ حاجى: بەك تەلۋىكەن.
 خېنیا سایيت: مەنمۇ شۇنداق كۆرۈم.
 نىيازبەگ: تۆپقا قېتلەماي ئىشنى بۇزماس؟
 خېنیا سایيت: شۇنداق بولسلا ئىش ئۆڭ بولىدۇ، بۇنىڭ دورىسى بۇرنىغا
 نېشە پۇركۈش.

112

كۈندۈز، دەريا بويى.
 دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىدا ئىككى يۈرتىكىلەر ئوغلاقچىلىك
 سېپى تۈزۈپ بىر-بىرىگە قارىمۇ قارشى تۇرىشىدۇ.
 يانتاق تەرمەپتن راخمان دورغا دەريا ئىچىگە ئات سېلىپ،
 ئون قەددەمە توختاپ، ئۈچ قېتىم بۇرغا تارتىدۇ.
 يانتاقىن مامۇت شەيخ قاتارلىق قارا تۇماق، قارا تونلۇق،
 كۆڭ ئات سىنگەن ئون ئاتلىق يىگىت ئاتلىرىنى تەڭ قۇلاق
 يورغلىتىپ دەريا ئىچىگە ماڭىدۇ.

ئاؤات تەرمەپتنى ئىسمائىل بەگ باشچىلىقىدا ئوخشاش ئاق
ئات منگەن، تۈلكە تۇماق، ئاق تونلۇق، قىزىل ئۆتۈك كېيگەن
ئۇن نەپەر يىكتىمۇ تەڭلا دەريايغا ئات سالىدۇ.

ئىككى قىرغاقتىكىلەر چۈقان سېلىشىدۇ. ناغرا-سۇناي
ياڭرايدۇ، مومايلار لېچىكىنىڭ بۇرخىكىنى چىشلۈپلىپ هوقۇيتسىدۇ،
بۇۋايلار قۇلقىنى ئېتىۋىلىپ ئاللا سالىدۇ.
ئىككى تەرمەپنىڭ ئاتلىقلرى بىر تارامغا ئۇن گەز ئارىلىق
قالغاندا تەڭلا توختايىدۇ.

يانتاقنىڭ يىگىت بېشى مامۇت شەيخ سېرىق پەروازلىق، قىزىل
يىگىت بېشىلىق ئەلمىنى مۇرسىگە ئاسقان.
ئاؤات تەرمەپتنى ئىسمائىل بەگ بېشىل پەروازلىق كۆك ئەلەمنى
مۇرسىگە ئاسقان.

ئىسمائىل بەگنىڭ يىندىا تۇرغان سېرىق ساقال، كۆك كۆز،
ئۇستىخانلىق ئادەم، مامۇت شەيخكە سىنچىلاب قارايدۇ.
مامۇت شەيخنىڭ يىندىكى خېبىيا سايىتىمۇ ئىسمائىل بەگكە
تىكلىدى.

مامۇت شەيخ: ئەسسالامۇ ئەلەيكۆم.
ئىسمائىل بەگ: ۋەئەلەيكۆم ئەسسالام.

ئىككىسى ئات ئۇستىدە ئېگلىپ سالام بېرىشىدۇ.
مامۇت شەيخ ئېتىغا قامچا سالىدۇ. ئىسمائىل بەگمۇ ئېتىغا
قامچا سالىدۇ. ئىككى ئات تارامنىڭ ئىچىدە سۇ چاچرىتىپ دەريانىڭ
يۇقىرسىغا قاراپ چاپىدۇ. قالغانلار ئۇلارنىڭ كەينىدىن قاراپ
تۇرىشىدۇ. قارا لايىغا مىلەنگەن ئاتلىقلار قايتىپ كېلىدۇ. بۇز
يىگىتلەر ئۆز تەرمەپلىرىگە قايتىپ كېتىشىدۇ.

كۈندۈز، ھېزى بەگ ھاجىنىڭ گەممىسى. ھەممىسى شۇك
ئۆلتۈرۈشىدۇ.

خېنیا سایت: ئات تاللىيالماپىسلەر. ئەيسابەگ بوش ئادەم ئەممەس. بۇ
يۈرتۈقنى بىكار ئاچپاپارلىق دېمەيدۇ. ئەشۇ ئاتلا بولىدىكەن ئىش
چاتاق.

خېنیا سایت ئالدىدا تۇرغان بىر كوزا قېتىقنى كۆتۈرۈپلا
ئىچىۋېتىدۇ.

نسىيارىزىگە: ئىشمىز چاتاق بولسا، ئۆزلىرىنى تاغدەك يۈلەنچىكىمىز دەپ
بىلمىز.

خېنیا سایت بېشىدىكى تۇماقى ئېلىپ چۆرۈپتىدۇ.

خېنیا سایت: نامەرد جاهاندا ياشىسا، نامەردلىك بەنت-بېغشىغا ئورنات
كېتىدۇ. ھېلىقى ھەمزە ئاققاش ئۇغرى كارغا كېلەمدۇ؟
ھېزى بەگ حاجى: ئىشەنسىلە بولىدۇ.

ھەمزە كىرىپ خېنیا سایتىنىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ ئۆلتۈرۈدۇ.
خېنیا سایت: نامەردلەر دۇنياسىدا ئۇغرىلىق سائىقا قاپتۇ. تۇن نەڭكىچە
ھېلىقى ئاتنىڭ قۇبىرۇق قولاق، يايلىنى كېسىپ كەل، ئۇنداق ئات
مەيدانغا چۈشۈرۈلمەيدۇ. تۇنۇلۇپ قالساڭ، سېنىڭ قولۇڭ،
قولقىڭ، بۇرنۇڭنى كېسىۋېتىدۇ. بۇ كونا قائىدە. نەس باسسا
ئۆزۈڭكە ھېساب. مامۇت شەيخ ھېلىقى بەش يامبۇنى ئۇنىڭغا بەر.

كېچە، گەمە ئالدى. ھەممىسى گەمە ئالدىغا چىقىدۇ.

ھېزى بەگ حاجى: ئارىمىزغا نىزا چۈشىمس-ھە؟!

خېنیا سایت: بۇ قەدىمدىن قالغان كونا نامەردلىك، بۇ ئىش قىلىنىدىغان،

تىلغا ئېلىنىمايدىغان ئىش. ھېلىقى ئاتنى قاتىق يوشۇرۇڭلار، ئادەملەر ئات ئەتراپىدا ئۇخلىماي باقسۇن. يەنە پايلاقچى تەڭچىلەرنى ئەتراپقا، ئات بار گەمىگە قوييۇڭلار، ئەيسا بەگ ئەقللىق ئادەم.

115

قاراخنۇ گەمە ئىچى. گەمەدە قاتارى باغلاقلق ئاڭ ئاتلار تۈرىدۇ.

116

كېچە، گەمە سىرتى. گەمە ئالدىدا ئىككى ئادەم كۈلخان
پىقىپ مۇكىدەپ ئولتۇرىدۇ.
ھەمزە يەر بېغىرلاپ كېلىپ، گەمنى كۆزىتسدۇ.

117

كېچە، گەمە ئىچى.
ھەمزە تورۇستىن تۆشۈك ئېچىپ، گەمە ئىچىگە چۈشىدۇ.
ئاتلارغا تەكرار-تەكرار قاراپ پەرق ئېتەلمەي تىڭىرقايدۇ.

118

كېچە، گەمە سىرتى.
ئاتلارنىڭ قاتىق كىشىنگەن ئاۋازى چىقىدۇ.
ھەمزە گەمنىڭ تۆشۈكدىن چىقىپ، چانقال ئارىسىغا كىرىپ

غايىب بولىدۇ.

مۇڭكەۋاتقانلار ئۈيغىندۇ. چاققال ئارسىدىن ئېسابەگ باشلىق بىرمۇنچە ئادەم پەيدا بولۇپ، ھەمزە كەتكەن تەرەپكە قارايدۇ.

119

كېچە، كەمە ئىچى. ئېسابەگلەر چىرغىز يورۇتۇپ ئاتلارغا قارايدۇ.

ئاتلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قۇيرۇق، يايلى، قۇلىقى كېسىۋېتلەكەن، ئاتلارنىڭ قۇلىقىدىن قان ئېقىپ تورىدۇ. ئۇسمان قازى: ئۇ نامەردىنىڭ قۇلاق، بۇرنىنى كېسىپ تاشلايدىغان گەپتى. ئېسابەگ: ئۇلار كۆڭلىنى خوش ئېتىپ تورسۇن.

120

كېچە، چاققال ئارسى. گۈلخان.

خېنبا سايىت گۈلخان بىندا يانپاشلاپ ياتىدۇ.

مامۇت شەيخ بىلەن ھەمزە ھاسراپ كېلىدۇ.

خېنبا سايىت ئورنىدا ئولتۇرىدۇ.

ھەمزە: چاتاق بولدى.

خېنبا سايىت: نەقى گەپنى دە، ھېچقىسى يوق.

مامۇت شەيخ: قىلتاققا چوشۇپتۇق. ھەمزە، سولتەك قىلىۋەتكەن ئاتلار باشقىكەن. بىر مەرەز، ئۇن ئالىھ يامبۇ بەرسەڭلە ئات بار يەرنى

کۆرسىتىپ بېرىمەن، دەيدۇ.

ھەمزە: ئاتنىڭ پىيىنى كېسىۋېتىپ كېلەمدىم ياي؟
خېنیا سايىت: ئىپلاس مەخلۇق! چۈچۈنۈلگەن كەندىر يېغىغا شۇر توپا
ئېلىشتۇر.

121

كېچە، سۆگەتلەك مەھەللە.

سۆگەت تۈۋىدە بىر ئېرىق سۇ نېقىپ تۇرىدۇ.

7- 8 ئادىم مەھەللەنى كۆزىتىپ پايلاپ يۈرىدۇ.

يانىپېشىغا ماي قاپقى ئاسقان ھەمزە چاتقاڭ ئارسىدىن
مەھەللەنى كۆزىتىدۇ، توختاۋىسىز ئايلىنىپ هوشىار يۈرگەن
ئادەملەرگە بىردىم قاراپ ئارقىسىغا يانسىدۇ.

122

كېچە، يالغۇز مەھەللە.

ھەمزە هوپىلا تېمىغا يامشىپ چىقىدۇ.

123

كېچە، هوپىلا.

ھەمزە تامدىن هوپىلا سېرىلىپ چۈشۈپ، سۇپىدا تۇرغان
ئەسكى كىگىزنى كۆرىدۇ. ئەتراپقا قاراپ، تامدىكى قوزۇققا ئېسلىغان

مای قاپقىنى ئېلىپ، قاپاقىكى ماینى كىڭىزگە توڭىدۇ.

124

كېچە، سوڭەتلەك مەھەللە.
ئادەملەر مەھەللەنى ئايلىنىپ يۈرىدۇ. ھەمزە چانقال ئارسىدا
پەيدا بولۇپ ئەتراپقا قارايدۇ.

125

كېچە، ئۆي ئېچى.
ئوقۇرغا باغانلىغان سۈتەك ئاق ئات بوغۇز يېمەكتە.
ئەيسابەگ، ئوسمان قازى، لېتىپ داموللام ئاتخانىغا كىرىدۇ.
سەرتىن غەۋغا ئاڭلىنىدۇ.
ئۇلار جىددىبىلىشىپ تالاغا چىقىپ كېتىدۇ.

126

كېچە، مەھەللە سىرتى.
چانقال ئارسىدىن بىر ئوت شارچىسى مەھەللە تەرەپكە
بۈگۈرۈپ كېلىدۇ.
ئادەملەر ”جن كەلدى“ دەپ ھەر تەرەپكە قاچىدۇ.
ئوسمان قازى، لېتىپ داموللام كۆزىنى يۈمۈپ ئايەت
ئۇقۇيدۇ.

ئەیسابەگ قىلىچىنى چىقىرىپ كەينىگە يانىدۇ.

127

كېچە، ئاتخانا.

ئەیسابەگ ئاتخانىغا كىرىپ، ھەممە يەرنى كۆزىتىدۇ.

128

كېچە، سۆگەتلەك ئېرق بوبى.

ھەمزە دۈمبىسىدىكى كۆيۈۋاڭان كىگىزنى ئېرققا تاشلايدۇ.
ئۇت ئېرقتا ئاقىدۇ.

ھەمزە چاققانلا سۆگەتكە يامشىپ چىقىپ، سۆگەت
بادىرسىنى ئېگىپ ئۆگۈرگە چۈشۈۋالىدۇ.

129

كېچە، ئاتخانا.

ئەیسابەگ ئاتخانىنى ئاختۇرماقتا. سىرتىن ئاؤاز ئاڭلىنىدۇ.
”جن ئېرقتا ئېقىپ كەتتى. جن ئېرقتا ئېقىپ كەتتى“.
ئۆگۈزە غىرسلايدۇ.
ئەیسابەگ تورۇسقا قارايىدۇ.

130

كېچە، ئۆگۈزە.

ئەيسابەگ باشچىلىقىدا نېيزە-قلىچ تۇتقان 5 — 6 ئادەم
ئۆگۈزگە چىقىپ شاخ-شۇمبا ئارسىغا نېيزە-قلىچ تېقىپ يانىدۇ.
ئەيسابەگ: پەسکە چۈشۈپ ئوبدان ھېزى بولۇڭلار،
ھەممىسى چۈشۈپ كېتىدۇ.

بىر يوغان ئەسكى سوۋەتنىڭ ئۇستىدىكى كونا جۇۋا
كۆتۈرۈلۈپ، ھەمزە ئاتنىڭ ئىچىدىن چىقىپ، ياندىكى تۇرخۇننىڭ
ئىچىگە كىرىدۇ.

131

ئادەمسىز قاراڭغۇ ئۆي ئىچى، كونا مورا.
قاپقا، قورقۇچلۇق بولۇپ كەتكەن ھەمزە مورىدىن چىقىدۇ.

132

كېچە، ئادەمسىز ئاتخانا، ئات ئوقۇردا.
ھەمزە پەم بىلەن ئاتنىڭ يېنىغا كېلىپ ساغرىسىنى سىيلاب
بېرىدۇ.

ئاتقا خوش يېقىپ قۇيرۇقىنى كۆتۈرىدۇ.
ھەمزە قويىدىن پىلتىكىچ چىسىرىپ قاپاقنىكى ماي بىلەن
ئاتنىڭ كۆتىنى مايلايىدۇ.
قاپاقنى چىقىپ، دوغالايدىن بىر كاللهك ئېلىپ، خوش يېقىپ
تۇرغان ئاتنىڭ كۆتىدىن بارمىقى بىلەن كىرگۈزۈپتىدۇ.
ئاياغ تؤشى كېلىدۇ.

هەمزە ئىشىنىڭ كەينىدە تامغا چاپلىشىپ تۇرۇۋالدۇ.
 ئىشىك بېچىلىپ قىلىچ تۇقان بىر ياش بالا ئالدىغا ئىكى
 قىدەم مېكىپ ئۆيگە شۇنداقلا بىر قاراپ قويۇپ چىقىپ كېتىدۇ.
 هەمزە ئوقۇرغا دەسىسەپ تۆڭۈلۈككە يامشىپ چىقىپ كېتىدۇ.

133

سىرت، كېچە. هەمزە ئۆگزە تېمىدىن پەم بىلەن سېرىپلىپ
 ئېرققا چوشۇپ، سۇغا چۆكۈۋالدۇ.

134

كۈندۈز، دەريا.

ئىكى تەرەپتىن نەغمە-سۇناي ساداسى ئىچىدە ئىكىدىن
 ئاتلىق چىقىپ، دەربا ئىچىدە بىر-بىرىگە قاراپ ئات سېلىپ كېلىپ،
 بېقىن كەلگەندە توختاپ سالام قىلىشىدۇ. ئاۋاتىن كۆك ئەلەم
 ئاسقان ئىسمائىل بەگ بىلەن سېرىق ساقال كۆك كۆز ھاپىز
 چەكەدى، يانتاقتنى خېنیا سايىت بىلەن قىزىل ئەلەم ئاسقان مامۇت
 شەيخ بىر-بىرىگە ئۇنسىز تىكلىشىدۇ.

ھەممىسى تەڭلا ئاتىن چوشىدۇ.

ئىسمائىل بەگ ۋە ئۇنىڭ ئېتىنى خېنیا سايىت ئاختۇرۇپ
 تەكشۈرىدۇ.

مامۇت شەيخ ۋە ئۇنىڭ ئېتىنى ھاپىز چەكەدى ئاختۇرۇپ
 تەكشۈرىدۇ، خېنیا سايىت ئىسمائىل بەگنىڭ چوماق، قىلىچ،

پىچقىنى ئېلىۋالىدۇ. ھاپىز چەكەدى مامۇت شەيخنىڭ قىلىچ،
 پىچاق، چومقىنى ئېلىۋالىدۇ.
 خېنیا سايىت ئىسمائىل بەگىنىڭ ئېتسىغا چوڭقۇر ئېكىلىدۇ.
 ئات تۇمشۇقىنى كېرىپ چوڭ-چوڭ تىندىدۇ.

135

كۈندۈز، دەريا بوبى.
 ئىككى يۈرت يورغۇچىلىرى نۆۋەت بىلەن ئۇن مەرتەم يورغا
 تارىسىدۇ.

ئىسمائىل بەگ باشچىلىقىدىكى ئۈچ يۈز ئاتلىق ئاؤات
 ئۇغلاقچىلىرى بىلەن، مامۇت شەيخ باشچىلىقىدىكى ئۈچ يۈز ئاتلىق
 ياناتاق ئۇغلاقچىلىرى تېبىز، سۈزۈك تارامنىڭ ئىككى قرغىقىدا
 بىر-بىرىگە قارشى سەپراس بولۇپ جىم تۇرىدىدۇ.

خېنیا سايىت بىلەن ھاپىز چەكەدى ئۇغلاقنىڭ ئىككى
 تەرىپىدىن تۇتۇپ، تارام سۈيىدە تەڭ قەدەملەر بىلەن مېڭىپ، دەل
 ئوتتۇرىدىا ئىسمائىل بەگ بىلەن مامۇت شەيخنىڭ ئالدىدا توختايدۇ.
 خېنیا سايىت بىلەن ھاپىز چەكەدى بىر-بىرى بىلەن باش
 لىكشتىسىدۇ.

خېنیا سايىت، ھاپىز چەكەدى: ئاللاھۇئە كېھر.
 ئۇغلاقنى تاشلايدۇ.

ئۇغلاق سۈزۈك تارام سۈيىگە چۈشىسىدۇ.
 ئىككى تەرەپ ئاللا تۆۋلەپ ئۇغلاقا تاشلىنىسىدۇ. قالايمقان
 ئۇرۇش-تىلاش، ئىرماش-چىرماش بولۇپ كېتىسىدۇ. ئىككى قرغاقتا

ناغرا-سۇناي چېلىنىدۇ.

ئىككى يۈرت مۆتۈھەللىرى ئات ئۈستىدە قارشىپ تۇرىشىدۇ.
ئوغلاق سېپى بىردى بىر تەرەپكە، بىردى يەنە بىر تەرەپكە
سۈرۈلۈپ ئات چېپىشىدۇ. بىردىم سۇ ئىچىدە بىردىم قۇرۇق توپلىق
تۇمان ئىچىدە كۆرۈنمهي قالىدۇ.
ئوغلا-چىلارنىڭ باش-كۆزىدىكى قامىچا ئىزىدىن قانلار ئاقىدۇ.
سۈزۈك سۇلار لېبىدۇ، ئاتلار قارا لايغا مىلىنىدۇ.
ئادەملەرنىڭ كېيمىلىرى يېرتىلىپ، نەچچىسى تېز كېتىۋىتىپ
مولاق ئاتىدۇ.
ئوغلاق يانتاقلىقنىڭ قولغا ئۆتىدۇ، قارا ئادەم ئوغلاقنى
مامۇت شەيخكە بېرىدۇ.
مامۇت شەيخ ئېلىپ بولغىچە يەنە بىر ئادەم تارتىپ ئېلىپ،
ئىسمائىل بەگكە بېرىدۇ. ئۇنىڭدىن يەنە بىرسى تارتۇالىدۇ.

136

كۈندۈز، زۆھەرە خېنىمىنىڭ ھۈجىسى.
باخشى خوتۇن بوغۇلۇپ ئوڭدا يېتىپ سۆزلىمەكتە.
زۆھەرە خېنىسىم بىرمۇنچە قىزلاр بىلەن ئۇنىڭ ئەتراپىدا
تولتۇرىدۇ.

باخشى خوتۇن: زۆھەرە خېنىمغا دەرىانلىڭ ئۇ قېتىدىن خوتۇنى بار بىر ئادەم
كۆپۈپ قاپتۇ. ھازىر تالاش ئۈستىدىكەن... ھە... ھە... ھە... ھە... نىكاھ
... زۆھەرە خېنىمىنىڭ شۇ كىشكە مەيلى باركەن، ھە... نىكاھ
چۈشىمىدۇ، ئۈچۈق ئەمەس، خېنىمىنىڭ نىكاھى بەنت

قىلىنىۋېتىپتۇ. بىر پاقغا ئوقۇپ كۆمۈتىپتۇ.
زۆھەرە خېنىم ئورنىدىن چاچراپ تۈرۈپ، يۈزىنى تۇتۇپ
يىغلاپ ئىچكىرىكى ئۆيگە كىرىپ كېتسدۇ.

137

كۈندۈز، سۇسز دەريا، ئوغلاقچىلار توپى.
قارا لايغا سىلهنگەن ئاتلار چاپىماقتا، باش-كۆزى قانغا بويالغان
ئادەملەر ۋارقىرىشپ ئاتلارنى قاھچىلىماقتا.
ئىسمائىل بەگ ئوغلاقى ئېلىپ قاچىماقتا.
ئاؤانلىقلار ئۇنى قوغداب، ئەتراپىدىكى يانتاقلىقنى قامچىلاپ،
بىقىن يولاتىمىي ماڭماقتا.

مامۇت شەيخ ئاغزىغا زىقچا چىشىلگەن. غالجىرقى بىلەن
قوغلىماقتا. ئۆزىنىڭ ئېتىنىمۇ، ھەمراھلىرىنىڭ ئېتىنىمۇ
قامچىلىماقتا، يانتاقلىقلاردىن، ئاؤانلىقلار چەمبەر ئىچىگە ئېلىپ
قېچۈۋاتقان ئىسمائىل بەگكە بىقىنلاشقىنى ئاۋات توپىغا بۆسۈپ
كىرگىلى ئۇرۇنماقتا.

يانتاقلىقلار، ئىسمائىل بەگنى سېپىلدەك ئوراپ قېچۈۋاتقان
ئاۋات توپىغا ھەر تەھپىن بۆسۈپ كىرىشكە ئۇرىنىسىدۇ، كىرەلمىيدۇ.
مامۇت شەيخ ئاغزىدىكى زىقچىنى ئاتنىڭ دولسىدىكى بىغىرغىغا
سانچىيدۇ، ئات قاتىق كىشىنەپ توپقا ئۆزىنى ئۇرىدى. بىرقانچە
ئاتلىق، ئات بىلەن پۇرلىشپ چۈشىدۇ.
بىقىلغان ئادەملەر توپا-چاڭ ئات ئايقىدا نالە-پەرياد چېكىدۇ.
ساناقسز قامچا مامۇت شەيخنىڭ باش-كۆزىگە تېكىدۇ.

كىيىمىلىرىسى تىتىۋېتىندۇ، ئاتلار سۇغا كىرىپ قالىدۇ، مامۇت شەيخ
تەستە ئىسمائىل بەگكە يېقىنلىشىۋالدۇ.

ئىسمائىل بەگنىڭ كۆزلىرى غەزمېتىن پۇرۇشۇپ كېتىندۇ.
ئۇنىڭمۇ ئاغزىدا زىچە چىشلەكلىك.

مامۇت شەيخ ساناقسىز قامچا ئارسىدا قىزىل قانغا بويالغان
قولى بىلەن ئۇغلاقا ئىڭىشىپ بىر پۇتىدىن تۇتىۋالدۇ.
ئىسمائىل بەگ ئۆتكۈر مقلق ئۆتكى بىلەن مامۇت
شەيخنىڭ بېقىن يوتىسىغا تاپاندایدۇ. تاپىنى تېسلىپ كېتىندۇ.
مامۇت شەيخ ئۇغلاقنى كۈچەپ تارتىندۇ كۈچى يەتمەيدۇ.
ئۇستىلەپ تېكىۋاتقان قاشقىدىن قوللىرى تىتلىپ تىتەپ،
ئاجىزلاپ، ئاجراپ كېتەي دەپ قالىدۇ.

قانلىق يەنە بىر قول شەيخىگە بولۇشۇپ تارتىدۇ.
شەيخ قانغا بويالغان ھەمزىنىڭ چىراينى كۆرىدۇ.
ئىككىسى تارتىپمۇ ئىسمائىل بەگكە كۈچى يەتمەيدۇ.
ھەمزە ئاتتنىن سەكىرەپ چىقىپ ئىسمائىل بەگكە كاللا قويۇپ،
ئۆزى ئات ئايىغىغا يېقىلىپ غايىب بولىدۇ.

ئىسمائىل بەگنىڭ بۇرنى مىجلىپ ئۆقتكە قان كېتىندۇ.
ئىسمائىل بەگ بىر قولىدا بۇرنىنى تۇتىدۇ.
مامۇت شەيخ ئىسمائىل بەگنىڭ قولىغا تاپان باسىدۇ. ئۆتكۈر
مقلار ئىسمائىل بەگنىڭ قولىنىڭ دۈمبىسىگە قادىلىدۇ.

ئىسمائىل بەگنىڭ بارماقلىرى قان ئىچىدە بوشايىدۇ.
مامۇت شەيخ ئۇغلاقنى تارتىپ ئېلىپ، چاتراقلاپ دۇم
پېتىۋالدۇ.

ساناقسىز پەشۋا قامچا ئۇنىڭ ھەر تەرىپىگە تېكىدۇ.

بىر قانچە ئادەم ئۇنىڭغا كاللا قوبۇش ئۈچۈن ئۈچۈپ
 سەكىھپ ئات ئايىغىغا چوشۇپ كېتىدۇ.
 بىرقانچە قانلىق قوللار شەيخكە ئىلىنىدۇ.
 ئىسمائىل بەگىڭ قانلىق قولى ئوغلاقنى تۇتىدۇ، چىڭ
 تۇتالماي ئاجراپ كېتىدۇ، مامۇت شەيخ دۇم بىتقليق حالدا
 ئاعزىدىكى زىقچىنى تەستە قولغا بېلىپ، ئاتىڭ دولسىدىكى
 يېغىرغا پۇتون كۈچى بىلەن پانۋىرىدۇ.
 زىقچە بارغانچە چوڭقۇر پاتىدۇ، ئات قاتىق كىشىنەپ،
 سوزۇلۇپ، ھەممىنى بۆسۇپ، ئادەملەرنىڭ باش ئۈستىدىن ئۈچۈپ
 تۇتىدۇ. ئادەملەر ھەر تەپكە قاچىدۇ، يېقىلىدۇ.
 مامۇت شەيخ ئادەملەرنىڭ قامااللىغان قولىدىن ئاجرايدۇ.
 يېقىلغىنى يانتۇ بولۇپ يەنە تۈزلىنىۋالدۇ.
 قامچا پەشۋالار ئازلاپ يوقلىدۇ.

138

كۈندۈز، چىمىق دالا.
 مامۇت شەيخ قاچماقتا.
 ئىسمائىل بەگ شىددەت بىلەن قوغلاپ كەلمەكتە. كەينىدىن
 بىرقانچە ئانلىقلار قوغلايدۇ.

139

كۈندۈز، قۇمۇش يانتاق باسقان دۆڭلۈك. مامۇت شەيخ
 • 256 •

قاچماقتا.

ئىسمائىل بەگ يالغۇز قوغلىنىماقتا.

140

كۈندۈز، قۇملۇق.

مامۇت شەيخنىڭ ئېتى ئېگىز قۇمغا پانىدۇ.

141

كۈندۈز، قۇملۇق.

بىر قارا ئاتلىق قۇمغا يامشىدۇ.

قۇمغا كۆمۈلۈپ ياقلان ئىسمائىل بەگ بىر سەكىرەپ، ئاتلىققا
يامشىپ كاللا قويۇپ يېقىتىۋېتىپ، ئۆزى ئاققا منىپ چېپپ
كېتىدۇ.

142

كۈندۈز، توغراللىق.

مامۇت شەيخ قېچىپ كېتىدۇ.

ئىسمائىل بەگ جان-جەھلى بىلەن ئاققا قامچا سېلىپ
قوغلايدۇ.

143

كۈندۈز، مامۇت شەيخنىڭ مەھەللسى.

قانغا بويۇلۇپ، حالىدىن كەتكەن مامۇت شەيخ ئاتلىق كېلىپ

ئۇغلاقنى ئۆگۈزىگە ئاتىدۇ.

ئۇغلاق ئۆگۈزىگە يەتمەي تام تۈۋىگە چۈشۈپ كېتىدۇ.

مامۇت شەيخ ھالسىزلىنىپ يەرگە يېقىلىدۇ.

144

كۈندۈز، زۆھەر خېنىمىڭ ھۇجرىسى.

زۆھەر خېنىم دۇم بېتىپ يېغلىماقتا.

دېدەك قىز يۈگۈرۈپ كىرىدۇ.

دېدەك قىز: خېنىم، خېنىم مۇرادىدىز ھاسىل بولدى، ئۇغلاقنى ياتتاقلقى

مامۇت شەيخ ئەپ قېچىپتۇ.

زۆھەر خېنىم دېدەك قىزنىڭ بېشىغا كۈمۈش تەڭىگە چاچىدۇ.

145

كۈندۈز، مامۇت شەيخنىڭ ھوپلىسى.

ھالسىزلەنغان مامۇت شەيخ ئۇغلاقنى قولتۇقلاب شوتا بىلەن

ئۆگۈزىگە يامىشىدۇ. شوتىنىڭ ئاخىرقى بالدىقىدىن پۇتنى ئۆگۈزىگە

ئالالماي ئۆگۈزە لېڭىگە دۇم يېقىلىدۇ.

ئىسمائىل بەگ ئات بىلەن ھوپلىغا كىرىپ، ئاتىن سەكىرەپ

چۈشۈپ ئۆگۈزىگە قاراپ قالىدۇ.

ئىسمائىل بەگ: سەن... سەن ئۇتتۇڭ، مامۇت شەيخ بەختلىك ياشا.

ئىسمائىل بەگ ئۆتۈكىنىڭ قونچىسىدىن بىر خەنچەرنى

چىقىرىپ ئۆز اقورسىقىغا تىقىدۇ.

بىقلىدۇ.

ئۇنىڭ كۆزى ئۈچۈق قالىدۇ.

ئۆگزىدە مامۇت شەيخ كۆزلىرى يۈمۈلغان حالدا ئوغلاق
پىندا ياتىدۇ.

146

كۈندۈز مامۇت شەيخنىڭ ھۇجرىسى.

مامۇت شەيخ بېڭى تونى ئۆستىدىن پېشل بەلۋاغ باغلىماقتا.

ئۆيگە قولى بويىنغا ئىسلىغان ھەمزە كىرىدۇ.

ھەمزە: ئەسسالامۇ ئەلەيكۆم.

مامۇت شەيخ: ۋەئەلەيكۆم ئەسسالام.

ئىككىسى قۇچاقلىشىپ كۆرسىدۇ.

ھەمزە: توينى ئەتكە قىلامدۇق، بىر قوللۇق بولغىنىم بىلەن مەشىھەپتە
ئاؤاتلىقنى بېڭىمەن.

مامۇت شەيخ: ئەھۋالىڭ ئوبىدانمۇ؟

ھەمزە: ئىچىمە ئازراق سانجىق بار، ئەمما توپۇڭنى قىزتالايمەن.

مامۇت شەيخ ئۇنىڭغا تىكلىپ قارايدۇ.

مامۇت شەيخ: ياق ھەمزە، سەن توپۇمدا بولالمايسەن. سىلەر كېتىڭلار.
ھەمزە تاترىپ كېتىدۇ.

ئىككىسى بىر-بىرگە ئۇزاق تىكلىدۇ.

مامۇت شەيخ: مەن سەندىن رازى ھەمزە. سەن يوشۇردۇڭ، مەن ھەممىنى
بىلدىم. بېنىڭ جان جىڭەر دوستۇمىسىن، مەن ئۈچۈن جېنىڭنى
ئايىمىدىڭ، ئەمما بىز بۇنىڭدىن كېپىن بىر يەرde ياشىيالمايمىز.

مامۇت شەيخ ھەمزىگە كەينىنى قىلىۋالدۇ.

مامۇت شەيخ: بۇنىڭغا ھەر ئىككىمىز چىدايمىز. مەن ئۇنى تالاق قىلىۋەتتىم.

ھەمزە: مەن... .

مامۇت شەيخ: سەن گەپ قىلما، سەن گېپىمنى ئاڭلا، ھەمزە، سېنى تۈزكۈر دېمەيمەن، قىيامەتلىك رازىمەن، سىلەر مەن بىلمەيدىغان، ئاڭلىمىغان يىراق يەرلەرگە كېتىڭلار. چۈنكى سېنىڭ مەندىن بۆلەك يېقىن ئادىمىڭ يوق. ئەمما بىز بىر يەردە ياشىيالمايمىز. بىزنى خەقلەر بىر يەردە دوست قىلىپ ياشاتمايدۇ، بىر-بىرىمىزنى ئۆلتۈرگۈزىدۇ. ئۇنىڭغا ئۆمۈر بويى يەتكۈدەك بەردىم.

مامۇت شەيخ بىر قىل خۇرجۇنى ھەمزىنىڭ مۇرسىكە سېلىپ قويىدۇ.

مامۇت شەيخ: بۇ نەرسىلەر ئۆرمۈڭلەرگە يېتىپ ئاشىدۇ.
ھەمزە: ياق... ياق...

مامۇت شەيخ: ياق دېمە ھەمزە، كۆڭۈلنى باغلاب ياكى قېپەزگە سولاب قويىغلى بولمايدۇ. مېنىمۇ، ئۆرۈڭنىمۇ، ئۇنىمۇ قىينىما. بۇ تۆت كۈنلۈك ئالىمەدە بىز دوستلار بىر-بىرىمىزنىڭ جېنىغا پاتاڭ سالماي ياشايىلى. سىلەر ھازىر كېتىڭلار. ئۇ سېنى ساقلاپ تۇرۇۋاتىدۇ. سائى ئاتامۇ تۈقۈپ تەييارلاپ قويىدۇم. كەل بىز قۇچاقلىشىپ خوشىشايلى، تاكى قىيامەتكىچە مامۇت شەيخ بىلەن ھەمزە قۇچاقلىشىدۇ. مەن سېنى دەرۋازىغا ئۆزىتىپ چىقالمايمەن، مەندىن خاپا بولما، ئۇنى تاشىلما، ئۇ ياخشى ئەرگە خوتۇن بولۇشقا يارايدىغان ئاق كۆڭۈل ئىيال.

هەمزە قارا ئاتقا منىدۇ ۋە شەيخ بىلەن يەنە بىر قارشىپ
دەرۋازىدىن چىقىدۇ.

148

كۈندۈز، دەرۋازا ئالدىدىكى يول دوقمۇشى.
ئاق ئاتقا منگەن قەمبەرنىساخان چېرىدىن نۇر ياخان حالدا
قاراپ تۈرىدىۇ.

هەمزە ئارقىسىغا، دەرۋازىغا قاراپ ئېتىغا قامىچا سالىدۇ.
بىر جۇپ ئاتلىق چىپپ كېتىدۇ.

149

كۈندۈز، ئۆگزە.
مامۇت شەيخ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالىدۇ.
كۆزىدە ياش پەيدا بولىدۇ.

150

قىزىل قۇبىاش بالقىغان قۇملۇق. هەمزە بىلەن قەمبەرنىساخان
قۇملۇقتا قۇياشقا قاراپ ئات چاپتۇرۇپ كېتىدۇ.
بىر جۇپ ئاتلىق كىچىكلەپ ”تۈگىدى“ دېگەن خەتكە
ئايلىنىدۇ.

1990-يىلى 13-ئۆكتەبر، مەكتىت.

یۇرتىغا قاپقان سىودېت

1

كەچ، هەر خىل زىننەت چىراڭلىرى يېنىپ تۇرماقتا.
دەرۋازا بېشىدىكى "يېڭى خىزمەت تۇرۇنۇڭلارغا بېرىپ، مۇۋەپىدەقىيەت
قازىنىشىڭلارنى تۈمىد قىلىمىز!" دېگەن چوڭ خەتلەك لوزۇنكا ئالاھىدە
كۆزگە چېلىقىدۇ.

دەرۋازىدىن مەختەت (26 ياش) بىلەن 22—23 ياشلار چامسىدىكى
كۆزەل ھۆسۈنلۈك مەرھابا بىر-بىرىگە يېقىن ياندىشىپ، تۈن-تىنسىز مېڭىپ
چېلىقىدۇ.

دەرۋازىنىڭ يان تەرىپىدە "شىنجاڭ مىدىتسىنا ئىنىستىتۇتى" دېگەن
ۋىئوسىكا كۆرۈنىدۇ.
مەختەت ئىزىدا توختاپ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ دەرۋازا بېشىدىكى لوزۇنكىغا
چوڭقۇر ھاياجان ئىلکىدە تىكىلىدۇ. مەرھابا توختىماستىن كېتىۋېرىدۇ.

2

كەچ، قاپقان چىراغ ئەترابىنى ئاپتاق يورۇتۇپ تۇرىدۇ.
چەمبەر شەكىللەك گۈلزارلىق ئىچىدە بىر جۇپ تۆڭقۇش ھەيكىلىنىڭ

ئاغزىدىن توختاۋىسىز بېتلىپ چقۇۋاتقان سۈزۈك سۇ پورەكلەپ ئېچىلغان
ھەر خل گۈللەر ئۈستىگە مەرۋايىتەك چېچىلماقتا.

مەخەت بىلەن مەرھابا فونتانغا ئۇن-تىنسىز قارشىپ تۇرۇشىدۇ.
ئېكىراندا بىر نال ھەشقىپىچەك بەرگىسى چىمەنلىك ئۈستىگە لەپىلدەپ
چۈشۈدۇ، مارجاندەك لغىرلاپ تۇرغان بىر تامىچە سۇ گۈل بەرگىسى ئۈستىدە
بېنىق ئەكس ئېتىدۇ. كېيىن كۆرۈنۈش ئاسنا-ئاسنا غۇۋالشىپ، ئۇنىڭ
تۇرنىغا مەرھابانىڭ گۈل بەرگىسىدەك قىزىل مەڭزىدە لغىرلاپ تۇرغان تامىچە
ياش كۆرۈنىدۇ.

مەخەت مەرھابانىڭ مەڭزىدىكى ياشنى تىتەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن
ئاسنا سۈرتىدۇ. مەرھابا نازۇك قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ قوللىرى ئۈستىدىن
تۇتۇپ مەڭزىگە باسىدۇ. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن يىپى ئۆزۈلگەن مارجاندەك ياش
قۇيىلدى. مەخەت ھەسەرت بىلەن ئۇھ تارتىپ سۆزلىدۇ:

— قەدىرىلىكىم، بارغاندىن كېيىن خەت بىزىڭ، بىر-بىرىمىزنىڭ
ئەھۋالدىن خەۋەرلىشىپ تۇرايلى.

— نېمىدەپ يازىمەن، ئەمدى يازغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ يازغۇدەك
گەپمۇ تاپالماسلقىم مۇمكىن، — دەيدۇ مەرھابا.

— ھېچ بولىغاندا ئالىتە يىللەق ساۋاقداشلىق يۈزىسىدىن بولسىمۇ
خەت بىزىشارمىز. ئەگەر مېنىڭ يۇرتۇمغا سىزنىڭ بېرىشىڭىزغا ۋە ياكى
سىزنىڭ يۇرتىڭىزغا مېنىڭ بېرىشىمغا مۇمكىن بولغان بولسا، مۇھەببىتىمىز
مۇنداق خۇلاسلانمىغان بولاتتى. مەن بىرلا ئوغۇل، سىزمۇ بىرلا قىز بولۇپ
قاپسىز. شۇڭا ھەر ئىككىمىز ئاتا-ئائىمىزدىن ئايىرلا لمایىدىكەنمىز.

— بولدى سۆزلىمەڭ! — دەيدۇ مەرھابا ۋە ئۆزىنى مەخەتنىڭ
قۇچقىغا تاشلاپ يىغلاپ كېتىدۇ.

ئەتىگەن.

ئاپتوبۇس بېكتى. يولۇچىلار ئالدىراش ئاپتوبۇسقا چىقىشماقتا.
 ئوقۇش پۈتىۋەرگەن بىر توب قىز-ئوغۇل ئوقۇغۇچى 47—48
 ياشلاردىكى بىر كىشى بىلەن ئېھىتام ئىچىدە قول ئېلىشىدۇ، ھەممىسىنىڭ
 كۆزلىرىدە ياش ئەگىيدۇ. مەختەت ھېلىقى پىشىھەدم كىشىنىڭ قولنى چىڭ
 سىقىپ:

— خوش، مۇئەللم، ئالدىلىرىدىن توغرا ئۆتۈپ، كۆڭۈللىرىنى كۆپ
 رېنجىتكەن بولساممۇ رازى بولسلا ... — ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياشلار
 ئۇختىيارىسىز يامغۇرددەك تۆكۈلدۈ، ھەم گېپىنى داۋاملاشتۇرالماي قالىدۇ.
 مۇئەللىمىنىڭ كۆزلىرىدىنمۇ ياش ئەگىيدۇ، ئۇ زورىغا كۈلۈمىسىرەپ،
 مەختەنىڭ بېتىلمەي قالغان چاپىنىنىڭ بىر تال تۈگمىسىنى بېتىپ قويىدۇ.
 — ياخشى يىگىت، ئانا مەكتىپىگە قېلىپ، ئۇستا زىلىرىنىڭ ئىزىنى
 باسقىن دېسە يۈرۈتۈڭغا چىدىمای قالدىڭ. بويىتۇ، بارغىن. ئۆگەنگەنلىرىڭنى
 ئەمەلىيەت جەريانىدا ئوبدان ئىشلەت! بىر مۇنازىرەچىمىدىن ئايىرىلىدىغان
 بولدۇم. شۇنداقتىمۇ قانداق مەسىلىكە يولۇقسالىڭ خەت ئارقىلىق
 مۇنازىرەلىشىمىز...، — دەيدۇ مۇئەللم.

مەختەت مۇئەللم بىلەن قۇچاقلىشىپ خوشلىشىپ، ئاپتوبۇسقا چىقىشقا
 ماڭىدۇ. كۆزى ئاپتوبۇس يېنىدا ئۆزىگە تەلمۇرۇپ قاراپ تۇرغان مەرھاباغا
 چۈشۈپ ئۇنىڭ ئالدىغا ئىتتىك بارىدۇ.

— ۋوي، سىز نېمىشقا ماڭىدىڭىز، سىلەرنىڭ ئاپتوبۇس ئاللىقاچان
 مېڭىپ بولدىغۇ؟ — دەيدۇ مەختەت.

— سىزنى يولغا سېلىۋېتىپ ئاندىن ماڭىمەن!...

مەرھابانىڭ قىزىرىپ ئىشىخان كۆزلىرىدىن يەنە ياش ئەگىيدۇ.
— رەممەت سىزگە! سالامەتلىكىڭىزنى بۇدان ئاسراڭ،
ئائىلىكىزدىكلىرىگە مەندىن سالام دەڭ!

— خەير-خوش، سالامەت بولۇڭ، ئاق يولۇق بولۇڭ!
مەخت ئاپتوبۇسقا چىقىپ، 24 ياشلىق قىز ساۋاقدىشى نۇرييەنىڭ
پىندىن ئورۇن ئالدى. نۇرييە ھېسەت قىلغاندەك تاترىپ، ئۇن-تىنسىز
ئورنىدىن تۈرۈپ دېرىزە تۇۋىنى مەختەتكە بېرىدۇ. مەخت دېرىزىدىن قولنى
پۇلاڭلىسىدۇ. ئاپتوبۇس قوزغىلىدۇ. سۈس تۇمان كۆتۈرۈلدى.
مۇئەللىم، مەرھابا ۋە باشقا قىز-ئوغۇل ساۋاقداشلار قوللىرىنى
پۇلاڭلىتىپ قالىدۇ.

4

كۈندۈز، ئاپتوبۇس ماڭماقتا.

ئاپتوبۇس ھېيۋەتلىك ئارغى بۇلاق ناغىرىنىڭ خەتلەك
ئايلاڭلىرىدىن ئەگىپ ئۆتمەكتە. ئاپتوبۇس ئىچىدە مەخت چوڭقۇر خىيالغا
غەرق بولۇپ ئولتۇرىدۇ. نۇرييە ئۇنىڭ خىيالچان كۆزلىرىگە قاراپ مىيقىدا
كۈلۈپ:

— ھىم، ئەجەپمۇ ئويلاپ كەتتىڭىز! بولدى قىلىڭ، كاللىڭىز
ئېلىشىپ كەتكەندۇ؟! — دەيدۇ.

مەخت ئاستا بۇرۇلۇپ نۇرييەگە قارايدۇ.

— نۇرييە، سىزمۇ ئابلىمىتىن ئايىرلىغان بولسىڭىز مەندىنمۇ بەتتەرەك
خىيالغا چۆكۈپ قالغان بولاتسىڭىز؟! — دەيدۇ.

— ۋايىيەي، ئۇنىڭدىن ئايىرلىپ قالسام خىيالىمغىمۇ كېلىپ قويمايدۇ.

ھەممە ئادەم سىز ئەمەس. ئېتىڭا، ھازىر كاللىڭىز ئىلىشىپ، نەگە كېتىپ بارغىنىڭىزنىمۇ بىلمەيسىز، نەگە كېتىپ بارىمىز؟ — دەپ سورايدۇ نۇرىيە. مەختەت نۇرىيەنىڭ شوخلۇق چىقىپ تۇرغان چىرايىغا قاراپ، غەمكىن

كۈلۈپ:

— يۇرتىمىزغا، ئاتا-ئانىمىز يېننغا... دەيدۇ.

شۇئان كۆرۈنۈش توختاپ «يۇرتىغا قايقان ستۇدېت» دېگەن كىنو ئىسىمى چىقىدۇ. ئاپتوبوس كەڭرى سايلىقنىڭ ئاسفاللت يولىدا ئۇچقاندەك ماڭىدۇ. بۇ كۆرۈنۈش ئۇستىكە كىنو ئىشلىگۈچىلەرنىڭ ئىسمىلىكى چىقىدۇ.

5

كۈندۈز، چۈشتىن كېيىن. ئاپتوبوس ساي يولىدا ئۇچقاندەك ئىلگىرىلىمەكتە. مەختەت چوڭقۇر خىيال ئىچىدە ئولتۇرىدۇ. ئۇنىڭ قەلبىدىكى سۆز: «ھېي ھايات، ھايات سەن كارامەت نەرسىكەنسەن، بىچارە مەرھابا... مەن ئۇنىڭ بىلەن نېمىشىقىمۇ مۇھەببەتلەشىپ قالغاندىمەن؟!»

6

ئەسلامىھ.

كېچە، مەكتىپ ئوقۇغۇچىلار ياتاق بىناسىنىڭ كارىدورى. قولتۇقلىرىغا كىتاب-ماپپىياللىرىنى قىستۇرۇۋېلىشقاڭ قىز-ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار ئۇستۇنلىكى قەۋەتكە چىقىدىغان پەلەمپەيدىن چىقىپ-چۈشۈپ تۇرىدۇ. مەرھابا كىتاب قولتۇقلىغان حالدا پەلەمپەيدىن چۈشىمەكتە. توبۇقسىز چىراع نۇرى چۈشىمەي

فالغان بۇلۇڭدىن بىر ئوغرى مۇشۇك "شارت" قىلىپ ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىدۇ. قاتىق قورقۇپ كەتكەن مەرھابا "ۋاي!" دەپلا ھودوقۇپ يېقلىپ، پەلەمپەيدىن پەسکە دومىلاپ كېتىدۇ. شۇ چاغدا پۇتلۇن زېھنى بىلەن كىتاب ئۆقۇپ كېلىۋاتقان مەختەت پەيدا بولىدۇ. ئۇ، ۋارقىرغان ئاۋازنى ئاڭلاپ، پەلەمپەيكە يۈگۈرۈپ كېلىپ، پەلەمپەينىڭ ئوتتۇرا قىسىدا تۈگۈلۈپ دۇم ياتقان مەرھابانى كۆرۈپ، دەرھال يىننغا بېرىپ ئۇنى يۆلەيدۇ. قىزنىڭ پېشانسىدىن قان ئاقىدۇ. مەختەت چۆچۈپ كېتىدۇ.

— مەرھابا!... مەرھابا!... نېمە بولدىڭىز؟ — دەيدۇ.

مەختەت قول ياغلىقىنى چىقىرىپ قىزنىڭ پېشانسىنى چىڭ تېڭىپ قويىدۇ. قىز بىردىن كۆزىنى ئېچىپ "ۋايمان" دەپلا مەختەتكە چىڭ پېپىشىۋالدۇ.

— نېمە، نېمە ئىش بولدى؟ — مەختەت ئەندىكىپ سورايدۇ.

— ئىشە... مىشەدە بىر نەرسە قورقىتىۋەتى. ۋايىي، يۈرىكىم ئاغزىمغا تىقلىپ قالدى، — دەيدۇ مەرھابا ھاسراپ.

مەختەت كۈلۈپ سالىدۇ.

— ئوغرى مۇشۇك قورقۇتۇپتىپتۇ. يېقىندىن بېرى بىر ئوغرى مۇشۇك پەيدا بولۇپ قالدى. راستىنلا قورقۇپ كېتىپسىز. يۈرىكىڭىز مەيدەمگە بولقىدەك تېڭىۋاتىدۇ، — دەيدۇ مەختەت كۈلە ئارىلاش.

— ۋوي! — مەرھابا سىزا تارتىپ، مەختەتنى دەرھال قويۇۋېتىپ ئۆزىنى تۈزۈۋالدۇ. مەختەت قاقاڭلاپ كۈلۈپ كېتىدۇ. مەرھابا دەس ئۇنىدىن تۇرۇپ، دومىسىبىپ پەلەمپەيدىن ئۇستۇنگە چىقىپ كېتىدۇ.

— ۋوي، خاپا بولماڭ مەرھابا! توختاڭ! راست، كۆكسىڭىزگە سۇ پۇركىۋالسىڭىز يۈرىكىڭىز توختايدۇ، — دەيدۇ مەختەت قىزنىڭ ئارقىسىدىن. قىزدىن جاۋاب چىقايدۇ، مەختەت يەنە كۈلۈپ كېتىدۇ.

— نازۇك قىزىدە، — دەپ قويىدۇ، ئۆز-ئۆزىگە. ئەسلىمە تۈگەيدۇ.

ئاپتوبۇستا كۈلۈپ ئولتۇرغان مەختەت. ئۇنىڭ بېينىدا ئولتۇرغان نۇرېيە مەختەتنىڭ خىيالچان كۈلەكسىگە قاراپ، تۇمشۇقىنى ئۇشلايدۇ.
— ھىم، شېرىن چاغلىرىڭلار ئىسىگىزىگە چوشۇپ قالدى-دە، — دەيدۇ.

مەختە خىجىللەق ئارىلاش كۈلۈپ قويىدۇ. ئۆمۈ نۇرېيەنى سوققۇپلىش نىيىتىدە:

— نېمە ھەسەت قىلىسىز، سىزمۇ ئابلىمت بىلەن بولغان شېرىن كۈنلىرىڭىزنى ئەسلىمەمىسىز؟ ئاشۇنداق شېرىن خىيال سۈرمىسە، بۇ بوللارنى قانداق تۈگەتكىلى بولىدۇ؟ — دەيدۇ.
نۇرېيە ھەسرەت چەككەن حالدا:

— ھىم، ئابلىمت، ئابلىمت دەۋىرسىز، ئۇنىڭ بىلەن بىرگە بولغان كۈنۈمنىڭ ئەسلىكۈچلىكى يوق. ئۇ سىزدەك ئاق كۆكۈل يىكتىلەردىن ئەمەس. مەن ئۇنى كېيىن چۈشەندىم. بىر يۈرەتلىق بولغىنىمىز يۈزىسىدىن باردى-كەلدى جەريانىدا باغلشىپ قاپتىكەنمىز. ئېست، ئۇ يەنە بىر يىل ئوققۇيدۇ تېخى. بىر يىلغىچە ئۇ فانچىلىك ئۆزگىرىدۇ، خۇدا ئۆزى بىلىدۇ، — دەيدۇ.

مەلۇم تانسىخانا. لەزان ۋالىس مۇزىكىسى ياكىرىماقتا. دەڭگارەڭ زىننەت

چراڭلىرى ۋالىداب كۆزنى قاماشتۇردى. ھەر خىل كىيىنگەن جۈپ-جۈپ قىز يىكتىلەر ۋالىس ئۇينىماقتا.

چاچلىرىنى پارقىرىتىپ مايلاپ، پوکۇس چىقىرىپ تارىۋالغان، كاستۇم-بۇرۇلكا كىيىنگەن، كىچىك قىرقىما بۇرۇت قويۇۋالغان 24—25 ياشلاردىكى ئابلىمىت زىلۋا بوي 21—22 ياشلاردىكى پەرييە بىلەن ۋالىس ئۇينىماقتا. قىز نازلىنىپ:

— شۇنداق قىلىپ ھېلىقى بىر يۈرتۈق، ئۆچكە تۇمشۇق سۆيىكىنىزنى يولغا سېلىپ قويىدۇم، دەڭ، — دەيدۇ.

ئابلىمىت، قىزنىڭ خۇمالق كۆزىكە تكلىپ كۈلۈمىسىرىگەن حالدا:

— سۆبۈملۈكۈم، ئەمدى بەھۇزۇر ئۇينايىدغان چاچلىرىمىز كەلدى.

ئەمدى بىزگە كۆز سالىدىغان چىكەتكىدىن قۇتۇلدۇق، — دەيدۇ.

ھەر ئىككىسى خىربىلدىشىپ كۈلۈشۈپ كېتىدۇ. ئابلىمىت قىزغا ئاغزىنى

يېقىن ئەكىلىدۇ. قىز بېشىنى نازلىق بىلەن ئەپقاچىدۇ.

— ھە دېسلا مۇشۇنداق قىلىشقا ئامراڭكەنسىز. ئوقۇش پۇتۇرگەندە

ئۇرۇمچىدە قىلىشقا ھۆججەت بەرمىدىكەنسىز بۇندىن كېيىن پەقەت كۆنەيمەن، — دەيدۇ قىز.

ئابلىمىت كۈلۈپ، قىزنى ئۆزىكە تارتىپ:

— قەدىرىلىكىم، قانچە قېتىم ۋەدە بەرگەنلىكىمنى ساناب بولالامسىز؟

قالىمەن دېگەندىكىن قالىمەن. فاكۇلتەت مۇدىرى بىلەن ئاللىقاچان

پۇتۇشۇپ قويىدۇم. ئۇ ئەپقىلىشقا ۋەدە بەردى، — دەيدۇ.

— ھە، راستما؟ — پەرييەنىڭ كۆزلىرى ئۇينىپ كېتىدۇ. ئابلىمىت

باش لىكشىتقان حالدا يەنە ئاغزىنى يېقىن ئەكىلىدۇ. قىز يەنە ئۆزىنى قاچۇردى.

— بىراق ئۇ سىزنى كوتۇپ تۇرسا، — دەيدۇ پەرييە.

— هىم، خاتىرجمەم بولۇڭ، ئۇ ئاللىقاچان مەندىن ئۈمىدىسىزلەنگەن.
 چۈنكى ئىككىمىزنىڭ ئىشنى بىلىپ قاپتۇ. ”خوش“ دەپ قويىاي دەپ
 ياتقىغا كىرسەم: ”ئۆز بولۇڭغا مېڭىۋەرگىن، ماڭا خوش دەپ قوييۇشۇنىڭنىڭ
 ھاجىتى قالىدى“ دېۋىدى، بېشىم ئاسمانغا تاقاشقۇدەك بولۇپ قايتىپ
 چىقتوالدىم. ھى، ھى، ھى...، — دەپ سەت كۈلىدۇ ئابلىمت.
 پەربىيەمۇ ئابلىمت بىلەن تەڭ بەخت تۇيغۇسى ئىچىدە كۈلىدۇ. ئىككى
 ئېغىز بىرىرىگە يېقىنلىشىدۇ.

9

كۈندۈز، ئاپتوبۇس ئىچى. نۇربىيەنىڭ كۆزىدىن ياش ئەگىيدۇ. مەخدەت
 نۇربىيەگە ئىچىنغان حالدا:
 — شۇنداق قىلىپ ئۇنىڭدىن ئۈمىدىمنى ئۆزدۈم دەڭ، — دەيدۇ.
 نۇربىيە ھەسرەتلەك باش لىڭشتىدۇ. مەخدەت چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ
 ئۇلۇغ-كىچىك تىنىدۇ.
 — مۇھەببەت دېگەن زادى ياخشى نەرسە ئەمەسکەن. بىكاردىن بىكار
 بىرمۇنچە ئوتى يۈركىڭگە يېقىۋېلىپ، ساق يۈرەكتى پۇچىلغاننىڭ پايدىسى
 يوق ئىكەن، — دەيدۇ مەخدەت خۇرىستىپ.
 ھەر ئىككىسى چىمىپ قالىدۇ، مەخدەت يەنە خىيال دەرياسىغا
 شۇڭخۇيدۇ.
 ئەسلامە.

10

كۈندۈز. چۈشلۈك دەم ئېلىش ۋاقتى. سىنىپ ئىچىدە مەخدەت يالغۇز
 • 270 •

ئۇلتۇرۇپ پۇتۇن ذىھنى بىلەن چوڭ مۇقاۇلىق كىتابىنى بىر نەرسىلەرنى خاتىرىسىگە كۆچۈرمەكتە. ئۇنىڭ پارتىسىنىڭ بىر بۇزىشكىدە ئالىمماچان سوۋۇپ قالغان بىر قاچا لەگىمن تۇرىدۇ.

ئىشىك ئاستا بېچلىپ سىنىقا مەرھابا كىرىپ كېلىنى. ئۇ مەختەنىڭ ماپېرىال ئىچىگە چۆكۈپ كەتكىنى كۆرۈپ، قاتىق تەسىرىلىنىپ ئىزىدا تۇرۇپ قالدى. بىر مىنۇت قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، مەختەنىڭ پارتىسىنىڭ يېنىغا ئاستا كېلىپ باكىز يۇيۇپ قاتلانغان قول ياغلىقنى ئۇنىڭ پارتىسىغا قويۇپ ئارقىسغا يانىدۇ. مەختە ئۇنى تۇيمىادۇ. مەرھابا پەم بىلەن دەسىسەپ ئارقىسغا بۇرۇلشىغا پۇتى باشقا بىر پارتىغا پۇتلىشىپ تاراقلاپ كېتىدۇ. مەختە شۇئان بېشىنى كۆتۈرۈدۇ.

— ۋوي، — دەيدۇ جىددىي قىياپەتتە.

مەرھابا ئوڭايىسلەنىپ، خېجىل بولۇپ تۇرۇپ قالدى.

— كەچۈرۈڭ مەختە، جىمچىلىقىڭىزنى بۇرۇپ قويدۇم. ھېلىقى ياغلىقىڭىزنى ئەكىرگەندىم، — دەيدۇ.

— قايىسى ياغلىقنى؟ — ئەجهېلىنىپ سورايدۇ مەختە. قىز ئىزا تارىپ ھودۇقۇپ تۇرۇپ:

— ئۇنتۇپ قالدىڭىزما، ھېلىقى پىشانەمنى تېڭىپ قويغان ياغلىقىڭىزنىچۇ...، — دەيدۇ.

— ھە، ھا... ھا... ئەمدى بىسىمگە كەلدى. مەن تېخى...

— چۈشلۈك تامقىڭىزنى بىمەپسىز-دە؟ — دەپ سورايدۇ مەرھابا.

— قانداق، بىمىكەندەك تۇرمەنمۇ؟

— ئەنە تۇرمامدۇ؟

مەختە قاچىدىكى سوۋۇپ قالغان ئاشنى كۆرۈپ بېشىنى تاتلايدۇ.

— ماۋۇ دۆتلىكىمنى قارىمامسىز، تامقىمنى يەپ بولغان بىسىمە بار،

مانا هازىرلا قورسىقىمنىڭ بەك ئېچىپ كەتكەنلىكىنى سېزىۋاتىمىدەن.
— ئۇنچىلا ئۆزىڭىزنى يوقتىپ قويمالىڭ، ياخشى ئۈزۈقلەنىش، ياخشى
دەم ئېلىش بولمسا، قانداق ياخشى ئۆگەنگىلى بولىدۇ؟
— توغرا، مەن هازىرلا يەۋېتىي.

مەخت سوۋۇپ قالغان لەئەنگە چوکىنى سېلىپ كۆتۈرىدۇ. قېتىپ
قالغان ئاش قاچىدىن بىرالقا كۆتۈرىلەندۇ. مەرھابا قاقاڭلاپ كۈلۈۋەتسىدۇ.
مەختەتمۇ سەل خېجىللەق ئارىلاش كۈلەندۇ. مەرھابا:
— بولدى، بۇ ئاشنى بىمەيلا قوبۇڭ، مەن سىزگە باشقا تاماق
ئەكتەپ بېرىي، — دەيدۇ ۋە مەختىنىڭ قولىدىن قاچىنى ئالىدۇ.
مەخت مەرھابانىڭ قاچىنى ئېلىشقا سۇنغان قولىنى تۇنۋەلسەدۇ.
— بولدى، ئاۋارە بولماڭ، يەۋېرىي، — دەيدۇ مەخت.
— ياق، بىمەيسز، ئەكپەلىڭ قاچىنى، — دەيدۇ مەرھابا.
مەخت چوڭقۇر ھۆرمەت نەزىرى بىلەن مەرھاباغا تىكىلىدۇ. مەرھابا
لىۋىنى چىلەپ يەركە قارايدۇ.
— بويىقۇ، سىزنىڭ دېگىنىڭىزچە بولسۇن. تاماق ئەكتەمىن دەپ ئاۋارە
بولماڭ، ئاشخانىغا چىقىپ يەي، ئىككىمىز بىرگە يەيلى، بولامدۇ؟ — دەپ
سورايدۇ مەخت.

— مەن تاماق يەپ بولغان، — دەيدۇ قىز خېجل بولۇپ.
— يەپ بولغان بولسىڭىزمۇ، يەنە مەن بىلەن بىرگە ئازراق بىمەمسىز،
ھېچبولمسا ئامراق تامقىڭىز — بېلىق شورىسىدىن ئىچمەمسىز؟
— مېنىڭ بېلىق شورىسىغا ئامراقلۇقىمنى قانداق بىلىسىز؟ — دەپ
سورايدۇ مەرھابا ئەجەبلىنىپ.
— مەن ئۆزۈندىن بېرى سىزنىڭ ئىمىكە ئامراقلۇقىڭىزنى بىلىشكە بەك
تىرىشىتم. يۈرۈڭ!

ھەر ئىككىسى كۈلۈشۈپ ئۇرىنىدىن تۇرىدۇ.

11

كۈندۈز. مەختەت بىلەن مەرھابا مەكتەپ ئىشخانىسىغا بارىدىغان، پورەكلەپ بېچىلغان كۈللەر بىلەن قاپلانغان يولدا ئاشخانىغا قاراپ ماڭىدۇ. بۇرۇلۇشتىن يەنى مەكتەپ باڭچىسى تەرەپتىن ئابلىميت بىلەن نۇرۇيە يېتىلىشىپ چىقىپ كېلىدۇ. ئۇلار مەختەت بىلەن مەرھابانى كۆرۈپ بىر-بىرىگە مەنلىك قارشىپ، مىيىقىدا كۈلۈشىدۇ.

— مەختەت، ئىشلار جايىدىغۇ، بىرسى بىلەن مۇھەببەت باغلا دېسە، پۇشۇلداب يۈرەتتىڭ. مانا ئەمدى تازا تېپىشىپ قاپسلەر، بىر-بىرىڭلارغا تازا باپتە، ها... ها... — دەپ، قاقاقلاپ كۈلىدۇ ئابلىميت.

مەختەت بىلەن مەرھابا ئوڭايىسزلىنىپ بىر-بىرىگە قىيا باقدۇ.

— ئابلىميت، تىلىگىنى چايىمىساڭ قانداق؟ — مەختەت قىزىرىپ تۇرۇپ، كۈلەكىنچە ئابلىميتتىن ئىلتىماس قىلىدۇ. ئابلىميت تېخىمۇ كۈلۈپ كېتىدۇ. نۇرۇيە يۈڭۈرۈپ بېرىپ مەرھابانى قۇچاقلىۋالىدۇ ۋە:

— قارا سېنى، مەندىن يوشۇرۇپ، ئىزا نارتىپ، قىزاغىنىڭ نېمىسى؟ سر ساقلاشقا يامانكەنسەن جۇمۇ! — دەيدۇ.

— نېمىنى سەندىن يوشۇرۇپتىمەن؟ — دەيدۇ مەرھابا ئوڭايىسزلىنىپ.

— مۇھەببىتىڭىچۇ، كۆزۈڭ تازا ئۆتكۈرگەن، بۇ قۇرغۇينى لაچىندهك سوققۇۋاپسەن. راست، مەن مەختەت بىلەن بىر مەھەللەدە چوڭ بولغان، بىراق، ئۇ مېنى ياراتمايدۇ. بولمىسا... دەپ توختاپ قالىدۇ نۇرۇيە.

بۇ چاغدا مەخت ئاللىقاچان ئۇلاردىن يراقلاب كېتىدۇ. مەرها با خىجل بولغىنىدىن نېمە قىلارىنى، نېمە دېيىشنى بىلمەي تۇرۇپ قالدى. ئابلىمەت بىلەن نۇربىيە قاقاقلاپ كۈلۈشكىنىچە كېتىپ قېلىشىدۇ. مەرها با يانالماي، يا مەخەتنىڭ ئارقىسىدىن مېكىشقا پىتناالماي قىيىن ئەھۋالدا قالدى. شۇ چاغدا مەخت ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ:

— بۇ ئاڭزى پەلەچىلەرنىڭ تىلىدىن جاھاندىكى ھەممە سۆز چىقىدۇ، شۇنىڭغىمۇ رەنجىپ تۇرامسىز؟ يۈرۈڭ! — دەيدۇ.

مەخت مەرها باغا چوڭقۇر مېھرى بىلەن قارايدۇ. مەرها با ئىزا تارتقان حالدا مەختكە قاراپ كېلىدۇ. ئەسلىمە تۈگەيدۇ.

12

كۈندۈز. ئاپتوبۇس ئىچى. مەخت بىلەن نۇربىيە چايقىلىپ ئولتۇرۇشىدۇ.

— مەخت، سىز مېنى تولۇق چۈشىنىسىز، شۇنداقمۇ؟ — دەيدۇ نۇربىيە كۆزىدىكى يېشىنى ياغلىقى بىلەن سۈرتۈپ.

— قەدىر ئەھۋال، — دەيدۇ مەخت.

— بولدى، ئېيتىمای قويىاي، بىر ئىشنى سىزگە دېمەكچىدىم، كېيىن پەيتى بولۇپ قالار. ھازىر كۆڭلىڭىز تازا جايىدا ئەمەس ئوخشайдىدۇ.

نۇربىيە گېيىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، غەمکىن ئولتۇرغان مەختكە قارايدۇ.

مەخت ئۈنچىقىمايدۇ.

13

چۈشتىن كېيىن. ئاپتوبۇس قاتار ئۆسکەن سۆۋادان تېرەكلەر سايا تاشلاپ تۇرغان يول بىلەن بېكەتكە كىرىپ، سۆگەتلەر سايدە تاشلاپ تۇرغان

سۇپىنىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ توختايدۇ. تۇغانلىرىنى كۇتاۋېلىش ئۈچۈن
چىققان بىرمۇنچە ياشانغان كىشىلەر، باللار، قىز-يىكتىلەر ئاپتوبۇسقا قاراپ
يۈگۈرۈپ كېلىشدۇ.

— ئاتا، ئانا! — ئاپتوبۇستىن تۇنجى بولۇپ چۈشكەن مەخەت 65
ياشلاردىكى ئاتىسى ئاۋۇتاخۇن بىلەن 50 ياشلاردىكى ئاتىسى پەزىلەتخانىنىڭ
ئالدىغا يۈگۈرۈپ بارىدۇ. دۇنيالقتا بىرلا بالسىنىڭ پىراقىدا كۆزلىرى تۆت
بولغان ئاتا بىلەن ئانا ئوغلىنى تەڭلا قۇچاقلايدۇ. ئۈچ گەۋەدە بىرلىشىپ
كېتىدۇ. ھەممىسىنىڭ كۆزلىرىدىن ياش ئەگىدۇ. پەزىلەتخان ئاچا نۇرسىز
كۆزلىرى بىلەن بالسىنىڭ بېشىدىن ئايىغىچە قارايدۇ. يۈزلىرىنى سىيلەيدۇ.
— ئوغلۇم، سېنى سېغىنىپ يولۇڭغا يۇمۇلاب بولسىمۇ بارغۇدەك
بولدۇم، شۇڭا ئوبدانراق قارىۋالىي، — دەيدۇ پەزىلەتخان ئاچا.

— ئاخىر كەلدىڭ بالام، ئانالىڭ بىلەن ئىككىمىز سەن ئوقۇشۇڭنى
تۈگەتكۈچە بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىپ قالىدىغان ئوخشایمىز، دەپ ھەسرەت
چەككەندىققۇ. خۇدايمىم مۇشۇ چاقتىچە سالامەت قىلدى. مىڭ قەترە شۇكۇر،
— ئاۋۇت ئاكا چار ساقىلىنى تىرىتىپ، كۆزلىرىدىن ياش ئاققۇزان ئالدا
خۇشال سۆزلىيەدۇ.

— ئاتا، ئانا، سىلەر ناھايىتى ئوبدان تۇرۇپسىلەر، خۇدا ئۆمۈرگىلارنى
ئۇزۇن قىلسۇن، — دەيدۇ مەخەت سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مانا ئەمدى
ئوغلوگىلار يېنىڭلاردىن ئايىلمائىدۇ، — مەخەت ئۇلارنىڭ يېشىنى سۈرتىدۇ.
— ئەسسالام، ئاۋۇت ئاتا، پەزىلەتخان ئانا، — نۇربىيە ئۇلارغا ئېگىلىپ
سالام قىلىدۇ.

— هوى، نۇربىيەغۇ بۇ، سالامەت كەلدىڭزىمۇ قىزمۇ؟ — ئاۋۇتاخۇن
بىلەن پەزىلەتخان نۇربىيەنى كۆرۈپ خۇشال بولۇشىدۇ.

— ئەسسالامۇ ئەلهىكۈم، مەخەتجان، سالامەت كەلدىڭزىمۇ؟

نۇرىيەنىڭ 26—27 ياشلاردىكى دېھقان ئاكسى نۇراخۇن مەخەتكە سالام بېرىدۇ.

— ۋەئەلەبىكۈم ئەسالام، نۇراخۇن ئاكا، سالامەت تۇراسىز؟ ئائىلىدىكى قېرىندىشلارچو؟

— خۇداغا شۈكۈر تۈكام، ھەممىمىز سالامەت تۇردۇق! ئاۋۇتاخۇنكاملار سىزنىڭ دەرىگىزىدە تۈگىشىپ كەتكەنتى. سىزنى كۆرۈپ بىردىمنىڭ ئىچىدىلا ياشرىپ كەتكەندەك كۆرۈنىدۇ.

پەزىلەتخان ئانا بىلەن نۇرىيە قۇچاقلىشىپ كۆرۈشىدۇ.
تۇلار سومكى، چامادانلارنى ئات ھارۋىسىغا بېسىپ، ئۆزلىرىمۇ چىقىشىپ بېكەتنى يولغا بۇرۇلدۇ.

يولۇچىلار ئالدىغا چىققان تۇرقى-تۇغانلىرى بىلەن توب-توب بولۇشۇپ، بەزسى ھارۋا بىلەن بەزسى پىيادە يولغا چىقىدۇ.

14

كۈندۈز. مەلۇم ناھىيىلىك دوختۇرخانىنىڭ باشلىق ئىشخانىسى. بېشى 48 ياشلاردىكى چىچىنىڭ تەڭ بېرىمى دېگۈدەك ئاقارغان دوختۇرخانا باشلىقى جالال چوڭ تامغلىق ئالاقىنى كۆرمەكتە.

قارشى تەرەپتىكى كېىسىلەدە مەختەت بىلەن نۇرىيە قورۇنۇپ ئولتۇرىشىدۇ. جالال ئالاقىنى تارتىمىسىغا سېلىپ قويۇپ:

— ھە، ئىككىلار بىر سىنىپتا، بىر كەسىپتە ئوقۇغان ساۋاقداشمۇ؟ — دەپ سورايدۇ.

— ھەئە، — دەپ، نۇرىيە مەخەتنى بۇرۇن جاۋاب بېرىدۇ.

— ناھايىتى ياخشى، ناشقى كېسەللەر بولۇمىمىزگە ئىككى بىڭى كۈچ

قوشۇلدى، دېگەن سۆز. ھازىر زامان سىلەردەك ياشلار— ئىختىسالىس ئىكىلىرىگە موهتاج. قورقماي جۈرئەتلىك ئىشلەڭلار. نەزەرىيىسى بىلىم ھۈچىرىگە ئىشلىك سىكىپ، ئېشىپ تۇرۇپتۇ. بىراق ئەمەلىي تەجربىه جەھەتتە پىشقا دەملەر سىلەردىن ئۇستۇن تۇرىدۇ، ئۇلار سىناقتىن ئۆتكەن، تەجربىلىرى مول. شۇڭا ئۇلارنىڭ بىلىمىنى كەمەتلىك بىلەن ئۆگىنىپلىشقا تىرىشىڭلار.

جالال سۆزلەۋېتىپ سائەتكە قاراپ قويۇپ:

— شۇنداق بولسۇن، بۈگۈن جۇمه. سىلەر ئۆتىيدىغان بارلىق رەسمىيەتلەرنى شەنبە، يەكشەنبە ئۆتۈپلىپ، دۈشەنبە ئىشقا چۈشۈڭلار. شۇ چاغدا سىلەرنى مەن خىزمەتداشلىرىڭلارغا تونۇشتۇرۇپ قويىمەن. ماقۇل، شۇنداق بولسۇن! — دەيدۇ.
مەخدەت بىلەن نۇرييە ئۇرۇنىدىن تۇرۇپ جالال بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ كېتىدۇ.

— سىز توختاب تۇرۇڭ! — جالال بىر ئىشنى ئىسىكە ئالغاندەك توۋلايدۇ. مەخدەت بىلەن نۇرييە ئىشخانىغا كىرىدۇ.
— قىزىم، سىز قايتسىڭىز بولىدۇ. ماۋۇ يىكىتكە ئىككى ئېغىز كېپىم بار، — دەيدۇ جالال.

نۇرييە چىقىپ كېتىدۇ. مەخدەت ئىشخانا ئوتتۇرسىدا ئۆرە تۇرىدۇ.
— ئۇلتۇرۇڭ، ئۇلتۇرۇڭ، ھە ئىسىڭىزنى نېمە دېدۇق؟ — باشلىق كىچىك كۆك تاشلىق خاتىرسىكە بىر نەرسىلەرنى يازىدۇ.
— مەخدەت ئاؤۇت.

جالال بېشىنى كۆتۈرۈپ مەخدەتكە قايىتا سىنچىلاپ قارايدۇ.
— ئۆپىكىز ناھىيە بازىرى ئىچىدىمۇ؟
— ھەئى.

— قايىسى ئاۋۇتكامنىڭ ئوغلىسىز؟
— ئاۋۇت قاسىپنىڭ.
— هە؟ كىساڭ ئۇچا^① پىشۇرۇپ ساتىدىغان ئاۋۇتكامنىڭ دەڭ.
— شۇنداق!
جالالنىڭ سالاپەتلىك چرايىغا كۈلکە يۈگۈرىدۇ.
— ۋاه، ئاتىڭىز گۆشىنى كارامەت مېزلىك، يېيىشلىك پىشۇرىدىغان ئادەم جۇمۇ. بۇ ناھايىتى ئۇبىدان بولدى! ئەمدى چىقىپ كەتسىڭىز بولىدۇ. مەخدۇت چىقىپ كېتىدۇ. جالال مەخدەتنىڭ كېلىشكەن سۇمباتىغا قاراپ بېشىنى لىڭشتىدۇ.

15

كەچ. چراغلار يورۇپ تۇرىدۇ، ئازادە ھەشەمەتلىك بېزەنگەن ئۆي. ئۆيگە ھەر خىل ئىشكىپ، چوڭ-كىچىك لۆم-لۆم سافالار قويۇلغان. توت تامغا ئېسلىغان ۋە يەرگە سېلىنغان ئېسلى گىلەملەر كۆزىنى چاقنىستىدۇ. 20 سۇكلىق رەڭلىك تېلىۋىزور، قوش كانايلىق ئۇن ئالغۇلار ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدۇ. جالال بىلەن ئۇنىڭ باداڭ قورساق، سېمىز، 55 ياشلاردىكى ئاچىسى شەمسىخان ناق كىشىلىك سافادا ئولتۇرىدۇ، جالال شەمسىخاننىڭ قان بېسىمنى ئۆلچەيدۇ.

— قان بېسىمىڭ يەنە بىرئاز ئۆرلەپ قاپتۇ، دورىلارنى يېمىدىڭمۇ ياكى ياخشى ئارام ئالمىدىڭمۇ؟ — نارازى قىياپتە سورايدۇ جالال.
— ۋاي-ۋەي ئۈكام، ئەشۇ خۇدايم بەرگەن تەۋەرۈك قىزىمنىڭ

^① كىساڭ ئۇچا — دولانلىقلار قويىنى يۈتۈن پىشۇرۇپ يەيدۇ. قويىنىڭ يۈتۈن ئۇچىنى شۇنداق ئاتايىدۇ.

خاپىلىقىنى دېمەسىن؟ ئىتتىڭ كۈنىدە تۆرلىپ قاپتىمىدىكى ئۇ گۈيىنىڭ
قىزى، مەكتەپتە ئوبدان ئوقۇماي نەمۇ نە يۈرۈپ تانسا بىلەن ئۆسسىول
ئۆگەندى. ئەمدى، يۈرەك كېسىلىم بار دەپ، تەستە پىنسىيىگە چىقىپ، مالىيە
ئىدارىسىگە ئورنۇمغا ئورۇنلاشتۇرسام، ئاددىي ئىشلارنىڭمۇ ھۆددىسىدىن
چىقالماي مىشىلداب كېلىدۇ. ئۆگەن دېسە كاللامغا چۈشمىدى دەپ، يەنە
نەدە تانسا بولسا شۇ يەردىن كەلمەيدۇ. قەشقەرەدە ئۈچ ئايلىق بىلىم ئاشۇرۇش
سەنپىدا ئوقۇپ كېلىشكە ئۇنى بەلكىلەپتىكەن، ئەتكەن يۈلغە سالدىم.
ئەشەدىمۇ تۈزۈك ئۆگەنمەي ئالاقاناتلار بىلەن تانسىخانىغا قاتارامۇ، دەپ
ئەنسىرەپ ئۆلتۈرىمەن.

جالال يانچۇقدىن تاماكا چىقىرپ تۇناشتۇرىدۇ.

— ئەركە ئۆگىنىپ قالدىۇ، تەربىيىنى لايىقىدا قىلايلى دېسەم، بىر
قىز دەپ كۆزىگە قارىدىڭلار. مانا ئەمدى....، — جالانىڭ گېپى
ئاخىرلاشمای شەمسىخان سۆزلەپ كېتىدۇ:

— ئاي تويدۇم، بەك تويدۇم. قىز بالا دېكەن مۇشۇ قەمسىكۈلدەك
بولىدىغان بولسا بوشۇكىدە بوغۇپ ئۆلتۈرىدىغان نېمىكەن!

جالال ئاچچىقلىنىدۇ:

— ئاچا، گۇناھ بالىدا ئەمەس! سەن تەربىيلىكچىدە. بىر
مەدەننېيەتلەك دۆلەت خادىمى تۇرۇپ، بۇ گەپنى قىلساك قانداق بولىدۇ؟
شەمسىخان چوڭقۇر ئۈلۈغ-كىچىك تىننىپ:

— ئۇكام، سەن ئۇقمايسەن، بۇ مەرزىنىڭ ئىشىنى تېخى! ۋاقتىدا
بېشىنى باش، پا قالچىكىنى تاش دەپ لايىق چىقسا بېرىۋەتمىسىم، خەلقىئاللم
ئالدىدا رەسۋا بولىدىغان ئوخشايىمەن. ھېلىمۇ تاس قالدىم، — دەيدۇ.

جالال چۆچۈپ كېتىدۇ.

— نېمە، قەمسىكۈلدەن بىرەر چاتاق چىقتىما؟

شەمسىخان ھەسرەت بىلەن سۆزلىيدۇ.
ئەسىلىمە.

16

كېچە، شەمسىخان ئەندىشە ئىچىدە ياتىدۇ. ئۇنىڭ يېنىدا يولدىشى غۇپۇر خورەك تارتىپ ئۆخلىماقتا. سىرتقى ئۆينىڭ ئىشىكى تاراقلايدۇ. شەمسىخان ئۇرىنىدىن تۈرۈپ ئىشىكى ئاچىدۇ. 20 ياشلىق قىرى قەمىسگۈل مىشىلداپ يىغلىغان حالدا ياندىكى ھۇجىرسىغا كىرىپ كېتىدۇ. شەمسىخان ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كىرىدۇ. قەمىسگۈل كارۋاڭقا ئۇرىنى تاشلاپ ئۆكسۈپ يىغلايدۇ. شەمسىخان ھودۇقۇپ:

— نېمە بولۇڭ بالام؟ مۇشۇ كېچىكىچە نەگە بېرىپ، نەدە يۈرۈڭ؟
بىرسى بىلەن بىر نەرسە دېپىشىپ قالدىڭمۇ-يە؟ گەپ قىلماواسەن؟!
— دەپ سورايدۇ.

شەمسىخان قىزىنى يۆلەيدۇ. قەمىسگۈلنىڭ كۆز ياشلىرى يۈزىنى يۈيىدۇ. ئانا قىزىنىڭ ياشلىرىنى سۈرتىدۇ ۋە بىر نەرسىنى سەزىگەندەك:

— ھە، ھاراق پۇرايسەنغا قىزمى؟ — دەيدۇ ھەيران بولۇپ.

شەمسىخان سەسكىنپ ئارقىسىغا داجىيدۇ. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن قىزىغا نەپەرتەنگەنلىكى بىلىنىدۇ. قىز بېشىنى تۆۋەن سالىدۇ. ئانا ئاچقىنغا چىدىمای قەمىسگۈلنى بىر شاپىلاق سالىدۇ. قەمىسگۈل ئۆكسۈپ يىغلاپ كارۋىتىدا يەنە دۇم يېتىۋالدۇ. شەمسىخان غەزەپتىن لاغىلداپ تىترەپ كېتىدۇ.

— ھۇ شەرمى-ھاياني بىلمەيدىغان نومۇسىز! نېمىشقا ئىچىتىڭ؟ قىز زاتى سەندەك بەڭباش بولامدۇ؟ ئېيتىه، يەنە مىشىلداپ يېتىۋېرىدىغان

بۇساڭ بۇ قىلىقىڭى ئاتاڭغا ئېتىپ، تېرىگنى تەتۈر سوپخۇزىمەن!
قەمىسکۈل شۇئان ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ ئانسىنى قۇچاقلايدۇ:
— ئوبىدان ئانا، جېنىم ئانا! دەرىدىنى سىزگە ئېيتىي. سىزدىن باشقا
كىمگە ئېيتىمەن؟! مەن سىزگە ھەممىنى ئېتىپ بېرىي، ئاتامغا ئېيتىماڭ!
ھېچكىمگە تىنماڭ. ئەگەر سىزدىن باشقىلار بىلىپ قالسا مەن توگىشىمەن
... مەن... مەن سودىگەر قەيسەر بىلەن مۇھەببەتلىشىپ يۈرگىلى ئىككى
ييل بولدى. بۈگۈن ئۇنى قولغا ئېلىپ كېتىپتۇ، — دەيدۇ.
شەمسىخان ئەندىكىپ كېتىدۇ:

— سودىگەر قەيسەر، — ئىختىيارسىز تەكرا لايدۇ، قايىسبىر قەيسەر
ئىكەنلىكىنى ئىسىگە ئالالمايدۇ. شەمسىخاننىڭ كۆز ئالدىغا شۇئان مۇنداق
بىر سۈرهەت كېلىدۇ.

17

ئەسلامە (قوشۇمچە).

كۈندۈز. بازاردا كىشىلەر قىستىلىشىپ ئۆتۈشىمەكتە. تاناپلارغا ئېسىلغان
ھەر خىل ئېسىل، قىممەت باھالىق ماللار قويۇق پەردى ھاسىل قىلغان.
شەمسىخان گەزىمە ماللارنى ئارىلاپ كۆرۈپ كەلمەكتە. ئېكىزلىكى 2—3
مېتىر كەلگۈدەك پەسکە سائىگىلىتىپ قاتارى ئارتىلغان قوش قەۋەت دۇخاۋا
ئىچىدىن چىققان مۇنداق سۆز شەمسىخاننىڭ دەققىتىنى تارتىدۇ. (ئېكىران
سىرىتىدىن بېرىلگەن ئازاز) “قەيسەر بۇ يەردە ئۇنداق قىلماڭ، بۇ بازار. ئۇنىڭ
ئۆستىنگە...” بولدى، گەپ قىلما، بۇ يەردە ھېچكىم كۆرمەيدۇ...”
شەمسىخان دۇخاۋىنىڭ بىر بۇرجىكىنى ئاستا قايرىپ قارايدۇ. 16—
17 ياشلاردىكى بىر ئاق پوسىلاق قىزغا بىر يىكىت چىڭ يىپىشىۋالغان.

دۇخاۋا قايىرلىشى بىلەن قىزنىڭ كۆزى شەمسىخاننىڭ كۆزى بىلەن ئۇچرىشىپ قالىدۇ. قىز قاتتىق سىلكىشلەپ يىگىتىن ئاجرايدۇ-دە، دۇخاۋىنىڭ يەنە بىر بۇرجىكىنى قايىرپ تېزلا چىقىپ كېتىدۇ. ھودۇقۇپ قالغان قىيسەر بۇرۇلۇشغا شەمسىخاننىڭ كۆزىگە كۆزى ئۇچرىشىپ قالىدۇ. ئۇ گەدىنىنى قاشلاپ ھىجىبىدۇ. شەمسىخان غەزەپ بىلەن ”ھايۋان“ دەپ غۇددۇرالپ دۇخاۋىنى قوبۇۋېتىدۇ. قوشۇمچە كۆرۈنۈش تۈگەيدۇ.

18

كېچە، قەمىسکۈلننىڭ ھۇجرسى. شەمسىخان غەزمېلىنىدۇ:
— سەن ئەشۇ ھايۋان بىلەن مۇھەببەتلەشكەنمۇ ئەقلىسىز؟
قىز ئۆكسۈپ يىغلاپ بىشىنى لىكشتىدۇ.
شەمسىخان ئەلەم بىلەن قىزىدىن سورايدۇ:
— خوب بويپۇ قولغا ئېلىنىپتىكەن، شۇڭا يىغلاپسەندە؟
— ياق ئانا، ئالدانغىنىمغا يىغلايمەن. ئۇ ۋىجدانسىز مېنى ئالداپتۇ!
— سېنى ئالدىغىنى ئۈچۈن قولغا ئېلىنىپتىما؟
— بىر ئوقۇغۇچى قىزغا... چىقللىپتىكەن...
قەمىسکۈل تېخىمۇ ئىسىدەپ يىغلىۋېتىدۇ.
— ھۇ ئەقلىسىز دۆت! ئىككى يىلىدىن بېرى سەن...
— جېنىم ئانا، ئەمدى مېنى قانچە تىللسىڭىزىمۇ، ئورسىڭىزىمۇ كېچىكتىڭىز. مېنى قۇتقۇزۇۋېلىڭ، بولىسا من، سىزنىڭ بهختىسىز قىزىڭىز توڭىشىدۇ. مېنىڭ...
— نېمە؟ بويۇڭدا بارمۇ تېخى؟...
قىز ئۆزىنى تۇتالمائى بۇقۇلداب يىغلايدۇ. ئانا چىكسىنى تۇتقىنىچە

يېقىلىدۇ. قەمسىگۈل ھودۇققان ۋە قورققان حالدا ئانسىنى يۆلەيدۇ:
— ئانا... ئانا...
ئەسلامىھ تۈكەيدۇ.

19

كەچ، شەمسىخاننىڭ ئۆبىي. جالال غەزەپ بىلەن ئۇرىندىن تۇرۇپ
كېتىدۇ. ئۇ ئۆپىنىڭ ئىچىدە ئۇ ياقتنى بۇ ياققا مېڭىپ تاماکىسىنى قاتىق
شورايدۇ:
— قىز بالىنى مۇشۇنچىلامۇ مەيلىگە قوپۇۋەتكەن بارمۇ؟ — ئۇنىڭ
چىشلىرى غۇچۇرلايدۇ.

— بۇ ئىشنى ھېلىغىچە سەندىن يوشۇرۇپ كەلگەندىم. ئاتسىمۇ بۇ
ئىشتىن خەۋەرسىز. ئەگەر ئاتسى بىلىپ قالىدىغان بولسا ھەر ئىككىمىزنى
ئۆيىدىن ھەيدەپ چىقىرىدۇ. ياخشى، ئاياللىڭ خۇماخان دوختۇر بۇپقاپتىكەن،
بۇ ئىسکى چېلەكتى بۇسىنى چىقارماي يېغىشتۇرۇۋەددۇق. ئاتسى ئەمەلدار
بولغاندىكىن خىزمەت بىلەن ئالدىراش، ئۇنىڭ ئۈستىگە بالىلارنىڭ كىچىكى
دەپ... ئۆز مەيلىگە...

— بولدى، تولا ھەسرەت چەكمىكىن. بۇ قىزىڭىنىڭ ئىشنى ماڭا
قوپۇۋەتكەن! ئۇنىڭ ئىشنى ئۆزۈم ھەل قىلاي. ئاۋۇال ئۆچ ئاي ئۆقۇپ
كەلسۇن!

شەمسىخان خۇشال بولۇپ:
— مەنمۇ شۇنى دەيمىكىن دەپ تۇرغان، قول ئاستىڭدا ياخشى بالىلار
كۆپقۇ؟ — دەيدۇ.

كەچ، مەخەتنىڭ ئۆيى. پەزىلەتخان ئانا يۈمىشاق كېسىلۇدا ئولتۇرۇپ
مەخەتنىڭ كىر يۈيۈشىغا زوقلىنىدۇ:

— قولۇڭنىڭ كۈچى بولغاچقا كىرنى ئوبدان چىقىرىدىكەنسەن.
مەكتەپ ساڭا ھەممىنى، كىر يۈيۈشىمۇ ئۆگىتىپتۇ. شۇنداقمۇ بالام؟!
مەخدەت ئانسىغا كۈلۈمسىرەپ قارايدۇ:

— ھەئە، ھەممىنى ئۆگىتىدۇ، — دەيدۇ مەخدەت يېقىلىق كۈلۈپ.
— بالام، بۇ يىللەتنى بىردىم يول يۈرسەم پۇت- قولۇمنىڭ جىنى
قالمايدۇ. كىر يۈيۈش، تاماق ئېتىشكەمۇ ماغدۇرۇم قالمىدى. شۇڭا ۋاقتىدا
ئۆيىلەنسەڭ، ئۇيان-بۇيان ئىشنى كېلىنىم قىلسا، مەنمۇ كۆزۈمنىڭ ئۈچۈقىدا
نەۋەرە كۆرسەم.

پەزىلەتخان كۆزىگە ياش ئالىدۇ.

— ئانا، مۇشۇنداق ئوبدان تۇرۇۋاتسىڭىز، نېمىلەرنى دەپ يۈرسىز؟
كىر-قات يۈيۈشقا كىرئالغۇدىن بىرنى ئالايلى. تاماقنى مەن ئەتسەم بولىدۇ
ئەمەسمۇ!

ئانا ھەيران بولىدۇ:

— كىرنى نېمىدە يۈيىمىز دېدىڭ بالام؟
مەخدەت چىكىسىدىكى تەرنى قولۇنىڭ دۈمبىسى بىلەن سۈرتۈپ تۇرۇپ:

— ئىچىگە سۇ لقلاب، سوپۇن سېلىپ، يۈيىدىغان نەرسىلەرنى
ئىچىگە سالسا، كىرنى پاكىز يۈيىدىغان بىر خىل ماشىنا بار. شۇنى ئالايلى،
— دەيدۇ.

— بۇرۇنراق دېسەئچۈ بالام. بەلەن نەرسە ئوخشايدۇ، شۇنى
سېتىۋالايلى، ئاتاڭنىڭ كېيىمىنى يۈمەق شۇنچە تەس، نېرىگە قارسا قان،

ماي...، — دهيدو ئانا.

ئويكه بېشغا سەللە ئورىغان ئاؤۇتاخۇن كىرىپ كېلىدۇ.

— مەسىچىتىن ياندىڭىزىمۇ ئانا، — مەختەت دادسىنىڭ پەرنىجىسىنى ئالماق بولۇپ، يۇيۇۋاتقان كىرنى قويۇپ ئالدىغا بارىدۇ. ئاؤۇتاخۇن غەزەپ بىلەن چەكچىيدۇ. مەختەت ئىزىدا تۇرۇپ قالىدۇ.

— سېنىڭ بالنى سالىغان مۇشۇ ئىشىڭ قالدىمۇ ئەمدى؟ نەدە ئوغۇل بالا كىر يۇيىدىغان ئىش بار؟ — دهيدو ئاؤۇتاخۇن. پەزىلەتخان قورقۇمىسىراپ تۇرۇپ:

— ئەسلى مەن يۇيۇۋاتقانىسم، ئۇنىمىسام ئۇنىماي مەن يۇيايى دەپ تۈرۈۋالدى، — دهيدو پەزىلەتخان.

— شۇنداق ئانا، مەن يۇسام نېمە بويتۇ؟ — دەپ سۆز قىستۇرىدۇ

مەختەت.

ئاؤۇتاخۇن ئوغلىغا زەردە قىلىدۇ:

— كىر-قات يۇيۇش، تاماق ئېتىش، ئۆي سۈپۈرۈش مەزلۇملارنىڭ ئىشى. ھېچىيەردە ئەر خەق كىر يۇيمىайдۇ. مەن سائىڭ ئېتىپ قويايى ئوغلىم، سەن چوڭ شەھەردە ئالىتە يىل تۈرۈپ، سائىڭ چوڭ شەھەرلىكەرنىڭ مىجەزى سىگىپ قاپتۇ. يالاڭباش يۈرۈش، ئاياللارنىڭ ئىشىنى قىلىشنى خۇدايمى ئەشۇ تايىپلارغا ئاتا قىلغان. سەن دولان ۋادىسىدا ئۆسکەن. شۇڭا دولاڭلىقتەك بولۇشۇڭ خوب.

— ماقول ئانا، — مەختەت شۇنداق دەپ بېرىپ بېشغا دوپىسىنى كىيىۋالدى. ئاندىن ئانسى چايقاۋاتقان كىرنى سقماق بولۇپ كېلىدۇ.

— مەن ھازىر سائىڭ دەۋاتقان گەپ باشقۇ گەپ ئەمەس، ئىش تاپالىغان بولساڭ ماڭا قوي سوپۇشۇپ بەر، — دهيدو ئاؤۇتاخۇن يەنە.

ئاؤۇتاخۇن شۇنداق دەپ قوزۇققا ئىسىلغان قاسىساپلىق پىچىقىنى ئېلىپ

ماڭىدۇ.

مەختەت نائىلاج ئانىسغا قاراپ قويۇپ، ئاتىسىنىڭ كەينىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

21

كەچ، نۇرۇيەنىڭ ئۆيى. نۇرۇيە سافادا ئولتۇرۇپ كۆز يېشى قىلماقتا.
48 ياشلاردىكى ئانىسى ھەنپە خانىم، نۇرۇيەنىڭ سىڭلىسى 15 ياشلىق
نۇرخۇمار ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتقان حالدا قارىشدۇ.
ھەنپە خانىم نۇرۇيەگە تەسەللى بېرىدۇ:

— بولدى، يىغلاۋەرسىگىن قىزىم. قانداقلا بولمىسۇن ئوقۇشۇڭ
تاماملىنىپ خىزمەت ئۈرنۈڭ مۇقىملاشتى. خۇدايمىم بەختىگىنى بېرىم.
ئابىلىمەتىنىڭ ئاتا-ئانىسى ئوبىدان ئادەم، ياخشى ئادەملىرىنىڭ بالىسى
ئەشۇنداق ئالا كۆكۈل چىقىپ قالدىكەن. ئاڭلىسام هازىر ھە دېسە، پۇل
تۈگىدى، مانچە يۈز كوي ئەۋەتىڭلار، دەپ تېلېگرامما سېلىپ، ئۇلارنى
جېنىدىن جاق توپغۇرۇپىتىدەك.

22

كۈندۈز. دوختۇرخانا ئىچى. كارىدور. ئىشىك بېشىغا: "تاشقى
كېسەللەكلەر بۆلۈمى باش دوختۇر ئىشخانىسى" دېگەن ۋۇشىسقا ئېسىلغان.
ۋۇشىسىكىدىكى خەتلەر كۆزگە روشەن كۆرۈنىدۇ.
ئىشخانا ئىچى. 45 ياشلاردىكى باش دوختۇر ئابىلەھەت قارشىسىدا
ئولتۇرغان مەختەتكە سۆزلىمەكتە:

— كەلگىنىڭىزگە ئىككى ئايدىن ئاشتى. بىرقانچە قېتىلىق دئاگىنۇز قوبۇشىن ئىلمىي بىلىملىك موللىقى ئىسپاتلاندى. شۇڭا رەھىپلىك سىزگە مۇستەقىل خىزمەت قىلىش ئىقتىدارغا ئىگە دوختۇر قاتارىدا مۇئامىلە قلىپ -5، -7، -9 كېسەللەر ياتقىدىكى 13 كارىۋات كېسەلگە مەسئۇل دوختۇر قلىپ بېكىتىشنى قارار قىلدى. نۇرىيە بىلەن ئارلىقىنىڭىزلا ردا ناهايىتى چوڭ پەرقەر بار ئىكەن.

23

كۈندۈز. كېسەللەر ياتقى. مەخت بىر قېرى بۇۋاينىڭ كېسىلىنى كۆرمەكتە. ئۇنىڭ سەممىي ئىللەق مۇئامىلىسى قېرى بۇۋاينى قاتىق تەسىرلەندۈرىدۇ. بۇۋاي ئورۇق قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ مەختىكە دۇئا قلىدۇ.

24

كېچە، ئۆپپراتسىبە ئۆبى. ئۆپپراتسىبە كىيمى كىيگەن بىرقانچە دوختۇر، سىستېرالارنىڭ ياردىمى بىلەن مەخت ئۆپپراتسىبە ئىشلەمەكتە. ئۇنىڭ چېكىسىدە مۇنچاقتەك تىر تەپچىرىدۇ.

25

كېچە، چىرغىز يورۇقى. مەخت بىر دۆۋە كىتابلارنىڭ ئىچىدە ئۇلتۇرۇپ، پۇتۇن زىهنى بىلەن كىتاب كۆرمەكتە. خاتىرە يازماقتا.

26

كۈندۈز. ئىشخانا ئىچى. بىرقانىچە دوختۇر بىر مۇھىم كېسەل ئۆستىدە
مۇھاكىمە ئېلىپ بارماقتا. مەخدت قارا تاختايغا مەلۇم سىزقلارنى سىزىپ
كۆرسەتمەكتە. دوختۇرلار باش لىڭشتىدۇ.

27

كۈندۈز. دوختۇرخانا دەرۋازسى ئالدى. ھېلىقى دۇئا قىلغان بۇۋاي
مەخەت بىلەن قول سقىشىپ خوشلىشىدۇ. خۇشاللىق ياشلىرى مەڭزىنى
يۇيىدۇ.

28

كېچە، مەخەت ئۇخلىماقتا. بىر سىستىبرا بىرىپ ئۇنى ئۇيىغىتىدۇ. ئۇ
ئىتىك ئورنىدىن تۇرۇپ چىقىپ كېتىدۇ.

29

كۈندۈز، دوختۇرخانا ئالدىدىكى شەرەپ تاختىسىدا مەخەتنىڭ رەسمى
چاپلانغان ۋە ئۇنىڭ پائالىيەتلرى يېزىلغان. بىر توب كىشىلەر بۇ يەركە
ئولىشىۋالغان.

30

كۈندۈز. چوڭ يىغىن سەھىنسىدە باشلىق مەخەتكە تەقدىرnamە ۋە باشقا

خاتирه بۇيۇملىرىنى مۇكاباپات بېرىدۇ. پەستە ئولتۇرغان بىرقانچە يۈز كىشىلەر گۈلدۈراس ئالقىش ياكىرىسىدۇ. مۇخېرلار ئۇنى ئۇزمەي سۈرەتكە ئېلىشىدۇ.

31

كېچە، مەخەتنىڭ مىدىسىنا ئىنسىتتۇتىدىكى ئوقۇتقۇچىسى تېلېۋىزور كۆرمەكتە. تېلېۋىزوردا مەخەتنىڭ جىددىي ئۇپپاراسىيە قىلىۋاتقان، كېسەللەرگە دىئاگنوز قويۇۋاتقان، بېرىلىپ ئۆگىشىۋاتقان كۆرۈنىشى بېرىلىدۇ. مۇئەللەم خۇشالقىدا چاواڭ چېلىۋىتىدۇ، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن خۇشاللىق ياشلىرى ئەگىيدۇ.

32

كۈندۈز. جالالنىڭ ئۆبى. مەختە كىرسىلۇدا قورۇنۇپ ئولتۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئالدىدىكى تاماق ئۇستىلىگە ھەر خىل نازۇنىمەتلەر تىزىلغان. جالال: — يارايىز ئوغلۇم، يىگىت دېگەن مانا شۇنداق سىزگە ئوخشاش بولۇشى كېرەك، چىگىت بوب قالسا بولمايدۇ. كەسىپتە، بولۇپمۇ ئۇپپاراسىيىدىكى چىداملىقلقىڭىز، تىرشچان، جۈرەتلەكلىكىڭىز مۇۋەپىەقىيەت قازىنىشىڭىزنىڭ ئاچقۇچى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، — دەيدۇ. مەختە خىجل بولۇپ:

— يالغۇز تىرىشچانلىقىمىدىنلا ئەمەس، پېشقەدم ئۇستازلارنىڭ يېقىندىن يار-يۆلەك بولۇشى كېچىككىنە ئىشلىرىمغا زور مۇۋەپىەقىيەتلەرنى ئاتا قىلدى، — دەيدۇ.

— كەمەركىمۇ ئادەم ئۈچۈن بىر زىننەت. بىراق ئۇمۇ ھېسابىدا

بولۇنى ياخشى. بولۇپمۇ، ھېچقاندىغىمىز ساقايتىش مۇمكىن ئەمەس دەپ قارىغان ھېلىقى بىچاره بۇۋاينىڭ سۈيدۈك بولىدىكى تاشنى ئېلىش ئۇپپراتسىسىنى قىلىشقا جۈرەت قىلغانلىقىڭىز مېنى چوڭقۇر قايىل قىلدى. ھەم مۇۋەپپەققىيەت قازاندىگىز. تەبرىكلەيمەن! نامىڭىز پۇتون گېزىت-ئۇرۇناللارغا كۆتۈرە بولغاندەك پۇتون شىنجاڭغا تارالدى. مېنىڭ 30 يىلدىن بۇيان قازانغان مۇۋەپپەققىيەتىمدىن سىزنىڭ ئۆچ ئاي ئىچىدە قازانغان مۇۋەپپەققىيەتىگىز ئىشىپ چۈشتى. بىز پەخىرىلىنىمىز. بۇ نېمىدىپگەن چوڭ پەرق-ھە؟ ھا... ھا...، — دەيدۇ جالال.

ئۆيگە بېڭى مودىدا كېيىنلىپ، قالاقلۇرىنى سۈزۈپ، نازلىنىپ قەمسىكۈل كىرىپ كېلىدۇ. جالال قىزغىن قارشى ئالىدۇ:

— ھە، كەل قىزىم، قەمسىكۈل تازا ئوبىدان چاغدا كەپسەن. بۇ يىكت ھېلىقى مەن ساڭا گېپىنى قىلىپ بەرگەن داڭلىق، ياش دوختۇرىمىز مەخت بولىدۇ.

قەمسىكۈل نازلىق كۈلۈمسىرەپ مەختەتكە سالام قىلىدۇ. مەختەتىمۇ تۇنسىغا باش لىڭشتىپ سالام قايتۇرىدۇ. جالال خۇشال ھالدا:

— ئىككىڭىلار تونۇشۇپ قويۇڭلار، بۇ قىز مېنىڭ مالىيە ئىدارىسىدىكى ئاچامنىڭ يەنى خەلق ھۆكۈمىتىدىكى غوپۇر چوڭنىڭ قىزى قەمسىكۈل بولىدۇ. ئۆزى مالىيە ئىدارىسىدا ئىشلەيدۇ، — دەيدۇ.

مەخت بىلەن قەمسىكۈل بىر-بىرىكە يەر ئاستىدىن قارىشىپ قويۇشىدۇ. جالال:

— قىزىم قەمسىكۈل، ئاق ئاچىڭىزنىڭ تامىقى تەبىار بولاي دەپسىمۇ؟

— دەپ سورايدۇ.

— ئاز قاپتو، — دەيدۇ قەمسىكۈل نازلىنىپ ئەركىلەپ.

جالالنىڭ 10 ياشلاردىكى ئوغلى يۈگۈرۈپ كىرىپ:

— ئاتا، سىزگە تېلېفون، — دەيدۇ. جالال ئورنىدىن تۇرۇپ:
— ئىككىلار پاراڭلاشقاقچ ئولتۇرۇپ تۇرۇڭلار، قىزىم، — دەيدۇ
قەمىسىكۈل.

جالال ئۆيىدىن چىقىپ كېتىدۇ. قەمىسىكۈل مەختەكە چاي قۇبۇش
ئۈچۈن ئۇنىڭ ئالدىدىكى ئىستاكاننى قولغا ئالدى.

— بولدى ئاۋاره بولماڭ، — دەيدۇ مەختەت. قەمىسىكۈل ئەركىلەپ
تۇرۇپ:

— ئاتايىن چاي قۇبۇپ بېرىي دەپ كەلسە، ئادەمنى ئىزا تارتقۇزۇپ
رەت قىلامىسى؟ ئەكىلىڭە! — دەيدۇ.

— ئىستاكاندا چاي نۇرسا! — دەيدۇ مەختەت.

— تۇرۇۋېرىپ مۇرلاپ قاپتو، — قەمىسىكۈل ئىستاكاندىكى چايىنى
تۆكۈۋېتىپ چايداندىن چاي قۇيىدۇ. ئىككى قوللاپ مەختەكە سۇنىدۇ.
— رەھمەت سىزگە! — دەيدۇ مەختەت.

— تېخى رەھمەت دېگۈدەك ئىش بولغىنى يوق. سىزدەك زىيالىينىڭ
رەھمىتىنى ئالماق شەرمەپ، بىراق تەسمىكىن دەيمەن.

— ئانچە ئەمەس! — مەختەت چۈشىنىكسىز جاۋاب قايتۇردى.

— مەن كىچىكىمىدىن تارتىپ دوختۇر بولۇشنى بەك ئازىز قىلاتىم،
بىراق بولالىسىم. شۇڭا مەندە دوختۇرلارغا نىسبەتنەن ئالاھىدە ھۆرمەت
ھېسىسىياتى بار.

— ئۇنداقتا، سىزگە رەھمەت ئېيتىساق بولغۇدەك، — مەختەت
جانلىنىدۇ.

— ۋېبىيەي، نەدىكىنى، ئانىڭىز سىزنى رەھمەت ئۇستىگە تۇخاندەك
رەھمەتنى كۆپ دەيدىكەنسىز. رەھمىتىڭىز مېنى خىجىل قىلىۋاتىدۇ.

— رەھمەت دېگەن بۇ سۆز، مېنىڭ نەزىرىمە ئىنسانلارغا بولغان

مېھرى-مۇھەببىتىمنى، شەپقىتىگە بىلدۈرگەن ھۆرمىتىمنى ئىپادىلەيدۇ.
 شۇڭلاشقا بۇ سۆزنى ئەڭ ئۇلغۇغ ئاتالغۇ دەپ بىلىپ كۆپرەك بېغىزغا ئالىمەن.
 — سىز بىلەن تونۇشقىنىم ئۈچۈن بەك خۇشالىمەن. بىلىملىك ئادەم
 بىلەن تونۇشۇپ، سۆھەبەتداش بولۇش ئەڭ ئېسىل پەزىلەت دەپ
 ئاڭلىغاننىم. شۇڭا ھازىر ئۆزۈمىنى بەختلىك ھېس قىلىمەن. كەچتە
 «مۇھەببەت مۇشۇ يەردەن باشلانغان» دېگەن كىنو قويۇلدىكەن. مەن
 سىزنى كىنوغا تەكلىپ قىلىمەن، تەكلىپىمىنى قوبۇل قىلىشىڭىزنى، باشقىچە
 ئويلاپ قالماسلىقىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن.
 مەخدەت قىزنىڭ ئاغزىغا قارىغىنچە قېتىپ قالدى.

33

كەچ، مەخدەتنىڭ ياتىقى. مەخدەت يېزىق ئۇستىلىدە مۇكچىيىپ
 ئۇلتۇرۇپ پۇتۇن زېھنى بىلەن بىر نەرسە يازماقتا.
 ئىشاك يەكگىل چىكلىپ، قەمسىكۈل كىرىپ كېلىدۇ:
 — ۋاي-ۋوي مەخدەت، تازا ئۆكىنىش مەستانىسىكەنسىز جۇمۇ! بىياتىن
 بېرى ساقلاپ تۇرۇۋېرىپ ئاخىر ئۇرۇم كەلدىم.
 — مەن چىقمايمىكى دېۋىدىم، — مەخدەت خىجىللەقىنى بىلدۈردى.
 قەمسىكۈلنىڭ گۈلدەك بېچىلغان چىرايى مەيۇسلۇك تۈسگە كېرىدۇ.
 — بۇ نېمە دېكىنىڭىز مەخدەت؟ ۋەدىگە ۋاپا قىلىش بىكتىلەرنىڭ باش
 تارتالمايدىغان مۇقەددىمس بۇرچى ئەمەسمۇ؟
 مەخدەت نائىلاج خاتىرىلىرىنى يېغىشتۇرۇپ ئىشكاپقا سالدى.

34

كېچە، كىنوخانا ئىچى. بېكراңدا بىر جۇپ ئاشقى-مەشۇق بىر-بىرىنى
 • 292 •

قوغلاشماقتا.

مەختە پۇتۇن دىققىتى بىلەن تىكىلىپ كۆرىدۇ. ئۇنىڭ كۆز ئالدى
ئاستا-ئاستا غۇۋالىشىدۇ.
ئەسلامىھ.

35

ياز، كۈندۈز. مەكتەپ باخچىسى. كۆل بويىدا پۇتۇن زېھى بىلەن
كتاب كۆرۈۋاچان مەختە، قولىدىكى كىتابنى بىر قول شارتىدە ئېلىۋالىدۇ.
مەختە چۆچۈشتىن دەرغەزەپ بولۇپ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ ئارقىسىغا
بۇرۇلۇپ، قېچىپ كېتىپ بارغان مەرهاپانى كۆرىدۇ. مەختە مەرهاپانىڭ
ئارقىسىدىن قوغلايدۇ.

— مەرهاپا، توختاڭ! بەكمۇ مۇھىم يېرىگە كەلگەندىم. توختىڭ!
مەختە يالقۇرۇپ مەرهاپانىڭ ئارقىسىدىن قوغلايدۇ. مەرهاپا قويۇق
دەرەخلەر ئارسىدىن ئاق بۆجەندەك مۆكۈلەڭ قىلىپ قاچىدۇ. قاقاقلاب
كۈلدۈ.

— جىنىم مەرهاپا، توختاڭ! بۇ ئىشىڭىز بولمىسى. ئۇ كتاب بەك
مۇھىم!
— كىتابىڭىزنىڭ مۇھىم ئەممسى يېرى يوق. ئەمما، تۇتالىسىڭىز
بېرىمەن.

مەرهاپا يەنە قاقاقلاب كۈلۈپ قاچىدۇ.
— بوبىتۇ ئەمسە! — ئاچىقى كەلگەن مەختە قوغلاشتىن توختاپ
ئارقىسىغا قايتىپ كېتىدۇ. مەرهاپانىڭ خۇشال چىرايىنى پۇشايمان، ھەسرەت
قاپلايدۇ. ئۇ مەختەنىڭ ئارقىسىدىن ئاستا مېڭىپ كېلىدۇ. مەختە كۆلگە

تىكىلىپ بىرئار تۇرىدۇ... ده، پىستىڭىدە كۆلۈپلا يەنە ئەكسىگە قايتىدۇ.

— مەختە رەنجىدىڭزىمۇ، مەن سىزنى خاپا بولماش دەپ...

”پولتوڭ“ قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭلا مەخدۇت كېيىمنى سالماستىن كۆلگە سەكىرىدۇ. كۆلدەن چاچرىغان سۇ مەرھابانىڭ مەڭزىگە چۈشىدۇ. شۇئان مەرھابا مۆل-مۆل يىغلىۋېتىدۇ. مەرھابانىڭ قەلبىدىكى سۆز: ”ئۇ كىتاب ئوقۇۋاتقاندا بىر نەرسە دىققىتىنى بۇزسا غەزەپلىنەتى، لېكىن مەن بىلىپ تۇرۇپ... بىراق، ئۇ ماڭا كىتابنىڭ يېرىمىچىلىك بېتىبار بەرمەيدۇ. ئاھ!...“

مەختە كۆلە بىردىم چۆمۈلۈپ ئۇزگەندىن كېيىن كۆلدەن چىقىدۇ.

ئۇنىڭ كېيىملەرى بەدىنگە چاپلىشىپ كەتكەن. ئۇ يۈزىدىكى سۇنى ئېرتىپ تۇرۇپ مەرھاباغا:

— مېنى رەنجىدى دەپ ئوبىلاھىسىز؟ — دەيدۇ.

مەرھابا گۇناھكارلارچە يەرگە قارايدۇ:

— مېنى كەچۈرۈڭ مەختە! مەن...

مەخدۇت يېقىلىق كۆلۈمىسىدۇ. ئۇ مەرھابانىڭ قولىدىكى كىتابنى

بېلىپ كۆلگە تاشلىماقچى بولىدۇ. مەرھابا ئۇنىڭ قولىغا ئېسلىپ:

— سىز... — مەرھابا ئۆكسۈپ يىغلايدۇ، — بۇنى تاشلىماڭ، مەن

ساقلاب قويىاي، — دەيدۇ.

— سىزمۇ مېنى كەچۈرۈڭ، سۆيۈملۈك مەرھابا! تاشلىماقچى بولغىنىم

رەنجىگەنلىكىمدىن ئەمەس. پەقەت...

مەختە ھۆل قولى بىلەن مەرھابانىڭ سۈزۈڭ مەڭزىدىكى ياشنى

سۈرتۈپ، ئۇنى ئۆزىگە قارىتىدۇ. مەرھابانىڭ ياش ئەگىپ تۇرغان بۇلاقتهك

كۆزلىرىگە تىكىلىدۇ.

— مەختە، سىز...

مەرھابا ئۆزىنى مەخەتنىڭ باغريغا ئېتىپ ئۆكسۈپ يىغلايدۇ.
— بولدى يىغلىماڭ سۆيۈملۈكۈم، مەن بىلەن مۇھەببەت
باغلىغىنىڭىزغا پۇشايمان يەۋاتىدىغانسىز، بەلكىم. مەن كىتابقا بەكىرەك
بېرىلىپ سىزنى خۇشال قىلىدىغان ئىشلارنى ئاز قىلدىم. ئەگەر باشقۇا بىرسى
بىلەن... .

مەرھابا نازۇك قولى بىلەن مەخەتنىڭ ئاغزىنى توسوۋالىدۇ ھەم
ئۆكسۈپ تۇرۇپ:

— بولدى سۆزىمەڭ، — دەيدۇ.

مەخەت مەرھابانى باغريغا چىڭ بېسىپ، جىنەستىدەك لېۋىگە لېۋىنى
ياقىدۇ. ئەسلامىمە تۈگەيدۇ.

36

كىنو داؤاملاشماقتا. قەمسىكۈل مەيۇس ئاھاڭدا:
— نېمانچە شۈكلىنىپ ئولتۇرۇپ كېتىسىز؟ كىنۇنى كۆرۈۋاتامىسىز
مەخەت؟ — دەپ سورايدۇ.
— پۇتلۇن زېھىن بىلەن كۆرۈۋاتىمەن! — دەيدۇ مەخەت.
— بەك ياراپ كېتىپ بارامدۇ، — قىز نازىلنىپ مەخەتكە سۈركىلىدۇ.
— ئانچىمۇ ئەممەس!
— ئۇنداق بولسا ئانچە-مۇنچە گەپ قىلىپ بېرىپ ئولتۇرۇمامىسىز؟
قىز مەخەتكە تېخىمۇ بېقىنلىشىپ ئولتۇرىدۇ. مەخەت داجىدۇ. مەخەتنىڭ
قەلبىدىكى سۆز: ”ئاھ... مەرھابا ھازىر نېمە ئىش قىلىۋاتىدىغانسىز؟“

37

كېچە. قەشقەرنىڭ ئازادە، پاكىز يولى. چوڭ-كىچىك ماشىنلار

قاتارلىشىپ ماڭماقتا. سازمندىلەر لق ئولتۇرغان بىر ماشىندىن توپ ناخشىسى ياكىرىماقتا. بۇ ماشىنىڭ ئالدىدىكى كىچىك جىپ گۈزەل زىننەتلەرى بىلەن ھەر خىل ئەكس نۇر قايتۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە چۈمىھەلگە ئورالغان توپىي بولغان قىز، قىز قولدىشى بىلەن ئولتۇرىدۇ. ئېكranدا چۈمىھەل ئىچىدىكى قىزنىڭ چىرايى روشنلىشىپ، بۇ قىزنىڭ مەرھابا ئىكەنلىكى بىلىنىدۇ. ئۇنىڭ چىرايى ھەسەرتلىك تۈسکە كىرگەن. كۆزىدىن يىپى ئۈزۈلگەن مارجاندەك ياش قۇيۇلۇپ تۇرىدۇ. ئۇ ئۆڭ قولنىڭ ئوتتۇرا بارمىقىدىكى يالىتىراپ تۇرغان ئۈزۈكە تىكلىسىدۇ. ئۈزۈك پارقىرايدۇ. كېپىن غۇۋەالشىدۇ.

ئەسلامىمە.

38

ياز. كۈندۈز. ئۈرۈچىنىڭ ئاؤات بازىرى. مەختەت بىلەن مەرھابا قولتۇقلاشقان حالدا بازار ئارلىماقتا. ئۇلار بىر ڇەركەرلىك دۇكىنى ئالدىغا كەلگەندە مەرھابا ھەر خىل ئاللىۇن، ياقۇت كۆزلۈك زىننەت بۇيۇملىرىغا زوقلىنىپ قارايدۇ.

مەختەت ئۇنىڭ قولدىن تارتىپ ڇەركەرنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىدۇ.

— قانداق نەرسە چىرايلىق كۆرۈنىۋاتىدۇ، تاللاڭ! — دەيدۇ مەختەت.

— ھېچنېمە، — دەيدۇ مەرھابا قىزىرىپ، يەركە قاراپ.

— ھېچنېمە دېگىنىڭز نېمىسى قىزىم. يىگىتىڭزىنىڭ كۆڭلى ئۈچۈن بولسىمۇ بىرەرنى تاللاپ كۆرمەمسىز؟ مانا ماۋۇ ھەرەمنىڭ ئۈزۈكى سىزگە خوپىمۇ ياراشتى. قاراڭ! — دەيدۇ ڇەركەر.

مەختەت سودىلىشىپ ئۈزۈكىنى ئالىدۇ. ھەم ئۆز قولى بىلەن مەرھابانىڭ

بارمۇقىغا سالىدۇ.

— بۇ مېنىڭ سىزگە قىلغان تۇنجى ھەم ئۆمۈرلۈك يادىكارىم بولسۇن!
تەقدىر قىسىمەت تەتۈر كېلىپ مېنى سېخىنسىڭىز مۇشۇ ئۇزۇكىنى مېنى
كۆرگەن كۆزۈكىز، مېنى سۆيگەن قەلبىڭىز بىلەن سۆيەرسىز. بۇ بىزنىڭ
مۇھەببىتىمىزنىڭ ئۆچمىس گۇۋاھچىسى بولسۇن!
ئەسلىمە تۈگەيدۇ.

39

مەرھابا ئۇزۇكىنى چوڭقۇر مېھرى بىلەن سۆپىدۇ. كۆزىنى چىڭ يۇمىسىدۇ.

40

كىنوخانا ئىچى. مەختەت بىلەن قەمسىكۈل ياندىشىپ ئولتۇرۇپ كىنو
كۆرمەكتە. قەمسىكۈل مەختەتىڭ جىمجىت ئولتۇرغىنىغا قاراپ مەيۇسلىنىدۇ.
— مەختەت، سىزدىن بىر ئىشنى سورىسام بولامدۇ؟ — دەپ سورايدۇ
قەمسىكۈل.

— قىنى سوراڭ، قۇلىقىم سىزدە!
— مەختەت سەممىي جاۋاب بېرىڭ. سز مۇھەببەت باغلىغانمۇ؟
— باغلىغان!
— قەيەردە؟ قاچان؟
— ئالىي مەكتەپتە!
— هازىرмۇ مۇھەببىتىڭىز بارمۇ؟
— بار!

— قېيەردە؟
 — قەشقەردە!
 — نېمە ئىش قىلىدۇ؟
 — ماڭا ئوخشاش...
 قىز ئەندىكىپ كېتىدۇ. ئۇ مەختىكە بەك سىنچىلاپ قارايدۇ.
 — هازىر مۇناسىۋىتىڭلار قانداق؟
 — بۇرۇنقىدەك! — قەمسىگۈنىڭ كۆزى چەكچىپ كېتىدۇ.
 — بىراق، ئارىلۇق يىراق تۇرسا.
 — مۇھەببەت زىمىننىڭ مەيلى نەرىدە بولسۇن يەنلا يېقىن بولىدۇ.

41

كەچ، مەختىكى ياتقى. مەختەت بىر بوتۇلكا هاراقنى بۇتۇلكسى
 بىلەنلا كۆتۈرۈپ ئىچىمەكتە. تىنماي ئىچىپ بوتۇللىكىنى يېرىم قىلىپ شىرەگە
 قويىدۇ. ئۇ ئالدىدىكى تۆت قۇر خەت يېزىلغان بىر ۋاراق قەغەزگە ھەسرەت
 بىلەن قارايدۇ:

— ئاھ، مەرھابا، پۇتون قەلبىمنى تمام بەرگەن مەرھابا! شۇنداق
 قىلىپ توي قىلدىم، دېگىن. مەن... مەن سېنى تەبرىكلەيمەن. مانا، سېنىڭ
 بەختلىك بولۇشۇڭ ئۇچۇن ھاياتىمدا تۇنجى قىتسى ئىرادەمگە خىلاپ ھالدا
 هاراق ئىچىۋاتىمەن. قېنى، خوش دەۋەتكىن، خوشە ئەمسە!...

مەختەت هاراقنى يەنە ئىچىدۇ. بارا-بارا خۇدىنى بىلەمەي قالدى.
 ئىشاك چېكىلىپ ياتاققا نۇربىيە كرىپ كېلىدۇ:
 — توۋا، مەختەت سىز هاراق ئىچىمەيتىڭىزغا؟ ئۇ ياقتىن بىر ئېغىز
 گەپ ئائلاپلا بۇ ياقتىن بۇ يېڭى ھۇنىرىڭىزنى چىقىرىۋاپسىزدە.

مەخت سەنتۈرۈلۈپ ئۇنىدىن تۈرىدۇ:
 — كەل، سۆيۈملۈك نۇرېيە! مەخەتنىڭ دەردى ھالىغا بىتەي دەپ
 كەلدىگمۇ؟ بەقەت... پەقەت سەنلا مېنى... چۈشىنسەن... ھە... سېنىڭ
 يۈرۈكىگمۇ... مېنىڭ... ماڭا ئوخشاش زىدە...
 مەست بولغان مەخەتنىڭ سۆزى كۆڭلى نازارەك نۇرېيەنى ئېرىتىۋىتىدۇ.
 ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ياش ئەگىدۇ. مەخت يەنە سۆزلىيدۇ:
 — بۇرۇن بۇ نەرسىنى سەن تېتىپ باقىغان بولۇشۇڭ مۇمكىن.
 بىراق، سېنىڭ ئانچە-مۇنچە ئىچىدىغىنىڭنى بىلەتتىم... مەن سېنى...
 ھاياتىمدا، تۇنجى ھى... ۋە ئاخىرقى قېتىم، ھق، مۇشۇ... مۇشۇنىڭعا
 تەكلىپ قىلىشىم. ئابلىميت دېگەن خۇمسىمۇ سېنى داغدا قويىدى...
 مەھابامۇ توى قىپتۇ. بىز... ئاخىردا ھەر ئىككىلىمىز داغدا قالامدۇق...
 قەلبىمنى چۈشىنىپ ئىچىۋەت!
 نۇرېيە مەخت تەڭلىگەن بوتۇلکىنى قولغا ئىلىپ بىر كۆتۈرگەنچە
 ھەممىنى ئىچىۋېتىدۇ. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە غايىبانە ئوت چاقنایدۇ:
 — يَا-رايىسەن! سۆيۈملۈكۈم، مەن... سېنى تەبرىكلەيمەن! كېلە!
 ئىككى مەست خۇدىنى يوقىتىپ، بىر-بىرىنى قۇچاقلىشىپ كارىۋاتقا
 يىقىلىدۇ.

42

كۈندۈز، چۈش ۋاقتى. دوختۇرخانا. ئىشخانىدىن
 چىققان مەخت ياتاق تەرەپكە كېتىپ بارغان نۇرېيەنى كۆرۈپ قالىدۇ:
 — نۇرېيە، ئىككى بېغىز سۆزلىشىشكە ۋاقتىڭىز بارمۇ؟ — مەخت
 سورايدۇ.

نۇرېيە ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ مەخدىتكە كۈلۈمىسىرەپ قارايدۇ:

— بار!

— ئەمسە ئىشخانىغا كىرسىڭىز.

مەخت ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ ئىشخانىغا كىرىدۇ. ئورۇندۇق ئۇستىدە ئۇلتۇرۇپ، يانچۇقدىن پاكسىستان تاماكىسىدىن بىر تال ئىلىپ تۇتاشتۇرۇپ، گويا كونا بەڭكىلدەك بۇنىدىن قويۇق ئىس چقىرىدۇ.

نۇرېيە ئىشخانىغا كىرىپ كېلىدۇ. مەختنىڭ قولىدىكى تاماكىنى كۆرۈپ:

— بۇمۇ بىيگىلىق. بۇنىمۇ دوست تۇتۇپسىز-دە، — دەيدۇ شوخلىق بىلەن.

مەخت چوڭ بىرنى تىننىغاندىن كېيىن:

— نۇرېيە، ئاخشام بولغان سەتچىلىككە قانداق قارايسىز؟ — دەيدۇ.

— قانداق قارايتىم، شۇنداق قىلىشقا ھەقلقىمىز، دەپ قارايمەن. مەن بېخى، — نۇرېيە ئىزا تارتىدۇ، — كېيىنكى ئائىلە ئىشلىرىنى ئوبىلاۋاتىمەن!

...

مەخدىت چۆچۈپ كېتىدۇ:

— ياق نۇرېيە، بۇنداق دېسىڭىز ھېنى ئۆمۈر بويى ئازابتا قويىسىز. ئاخشامقى ئىشلار پۇتنولەي كەيىپچىلىككە چوڭقۇر ھاياجانلىنىشىن كېلىپ چىققان. قىسىسى، شۇ چاغدا ھەر ئىككىلىمىز بىر نەرسىنى سەزگۈدەك ئەمەسکەنلىمىز. نېمە ئىش قىلغىنىمىزنىمۇ بىلەپتىمىز. ئۇ ئىشلار شۇ سەۋەبىتىن بولغاندىكىن ھازىرمۇ، كېيىنمۇ بىلەنەسلىكى كېرەك.

نۇرېيە تۇمشۇقىنى ئۇشلاپ مەيىۇسلىنىدۇ:

— بولىدىغان ئىش بولۇپ بولدى. بۇمۇ سىزنىڭ خاھىشىڭىز بويىچە بولدىغۇ؟ ھەممە ئىش سىزنىڭ دېگىنلىكزىدەك بولۇھەمەيدۇ-دە!

مەختەت غەزەپىن تىرەپ كېتىدۇ:

— مەن سىزگە شۇنى ئېيتىپ قوياي. ئۇ ئىشلار مەستلىكتىن بولغان، بىلسەم شۇنداق بولاتىمۇ؟ مېنى سىز ياخشى چۈشىنىسىز، دوستقا خىيانەت قىلىش ماڭا ئۆلۈمدىن ئېغىر. ئابلىمىستنى مەيلى سىز نېمىدەپ تىللەڭ بەربىر ئۇ مېنىڭ دوستۇم. گەرچە مۇھەببىتىڭلاردا ئۇ سىزگە ۋىجدانسىزلىق قىلغىنى بىلەن دوستلۇقتا، ماڭا ۋىجدانسىزلىق قىلغىنى يوق. شۇڭا مەن دوستۇم ئالدىدا يەركە قاراپ قالماسىلىق ئۈچۈن بۇ ئىشنى قايتا ئېغىزغا ئۇنداق سىزمۇ شېرىن خىالىدىن ۋاز كەچسىڭز. بىلىڭكى، ئۆلسەممۇ ئۇنداق قىلىمايمەن! مېنى ”ۋىجدانسىز، مېنى نابۇت قىلغان مەخلۇق“ دەپ غەزەپلىنى رىزى. بەربىر مەيلى. ئۆچ ئالماقچى بولسىڭز ئېلىۋېرىڭ... خەير گېپىم تۈكىدى.

نۇرپىيە ئېسەدەپ يىغىلغان حالدا ئىشخانىدىن چىقىپ كېتىدۇ. مەختەت يەنە بىر تال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ چىكىدۇ. بىرئازدىن كېپىن كېسەل تارىخى يېزىلغان خاتىرىنى ئېلىپ ئىشخانىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

43

كەچ. ئاؤوتاخۇن قاسىساپىنىڭ ئۆبى. ئاؤوتاخۇن بىلەن مەختەت يانداب قويۇلغان تاق كىشىلىك سافادا ئولتۇرىدۇ. مەختەت يەركە تىكلىكىنچە بىر نەرسىنى ئويلايدۇ. ئاؤوتاخۇن ئوغلىغا كەپ قىلاماقتا:

— بالام، ئوقۇشۇڭ پۇتۇپ، خىزمەت قىلغىلى تۇرغىلى بېرمى يىل بولدى. تۇرمۇش ئىشدىن ھېچ ئېغىز ئاچاي دېمەيسەن. بىزدىن تارتىنساڭ باشقىلار ئارقىلىق پۇرۇنۇپ قويار دەپ تاما قىلدۇق. ھېچىرىز كەپ بولمىدى. مانا ئاخير ئۆزۈڭكە يۈزتۈرانە دېيشىكە توغرا كەلدى. ئۆزۈڭ بىلسەن، بىز

ياشىنىپ قالدۇق. ئالدىغان ئامانەتنى ئېلىپ بولغۇچە پەرنىنى ئادا قىلىمىساق بولمايدۇ. بىز سېنى "پالاننى ئال" دەپ مەجبۇرلمايمىز. ئۆزۈگمۇ ئەقللىق بالا. شۇڭا مۇشۇ بىرنەچە ھەپتە ئىچىدە كىمنى ئالدىغان بولساڭ شۇنى ئېيت. توي تەبىارلىقنى قىلىپ قويغىلى بىر يىلدىن ئاشتى. بىز ئەمدى سائى قاراپ تۇرالمايمىز! بالا.

پەزىلەتخان پەتنۇستا ئىككى چىنه مېزلىك چۆچۈرە ئېلىپ كرىپ تاماق ئۇستىلىدىكى داستخان ئۇستىگە قويىدۇ.

44

كۈندۈز. چۈشتىن كېيىن. مەختە باش دوختۇر ئابلهەت بىلەن بىر كېسەل بالىنىڭ دىئاگنوزى ئۇستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بارماقتا. مەختە: — مېنىڭچە، كېسەلنىڭ تارىخىدىن قارىغاندا بۇ بالا تۇغما بۆرەك زەخمىسى كېسىلى ئەمەس. بۆرەك ئۇچىدىكى زەخىمە، تاش بولۇپ ھازىر قاداققا ئىيانغان. مېنىڭچە ئۇنى نەيچە ئارقىلىق..., — دەيدۇ.

ئىشكىڭ ۋەھىمىلىك جىددىي چىكىلىپ مەختەنىڭ سۆزى ئۆزۈلۈپ قالدۇ. مەختە بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ. بىر قىز (سىستېرا) تاتارغان ھالدا كرىپ:

— ئابلهەتكا، تېز بولسلا، نۇربىئەنىڭ ئەھۋالى خەتلەلىك ... — دەيدۇ.

ئابلهەت بىلەن مەختە جىددىلىشىپ ئىشخانىدىن ئالدىراش چىقىپ كېتىدۇ.

45

كۈندۈز. جىددىي قۇقۇزۇش بولۇمى. ئابلهەت، مەختە قاتارلىق

بىرقانچە دوختۇرلار نۇرىيەنى جىددىي قۇقۇزماقتا. نۇرىيەنى سۈئىي
نەپەسلەندۈرمەكتە. ئاسما ئوکۇل ئاستا، رىتىملق چۈشەكتە. قان بېسىم
ئۆلچىكچۈچ ئەسۋابىنىڭ ئىستىرىلىكسى بىر چۈشۈپ بىر كۆتۈرۈلۈپ تۇرىدۇ.
ئابىلەھەت ئۆز قولى بىلەن ئوکۇل سالىدۇ. نۇرىيەنىڭ ئانىسى، ئاكىسى،
سىگلىسى، ئىنسى كۆز بېشى قىلىپ تۇرىشىدۇ.

— ئۆتكۈر زەھەرلەنكەن، — دەيدۇ ئابىلەھەت، پەس ئاۋازدا.
مەخەتنىڭ تېنى شۇركىنىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ چىكىسىدە پۇرچاقتهك تەر
تامچىسى پەيدا بولىدۇ.
بۆلۈمگە جالال كىرسىپ كېلىدۇ. ئۇ نۇرىيەگە چوڭقۇر ئېچىنىش نەزىرى
بىلەن قارايدۇ.

نۇرىيەنىڭ چىرايىي قەغەزدەك ئاقرىپ، بۇرۇن، لەۋلىرى كۆكەرگەن،
كۆزلىرى يۈمۈلغان بولۇپ، تال-تال كىرىپلىرى تۆكۈلۈپ تۇرىدۇ. چىرايىي
خاتىرچەم، چىشلىرى كىرشىكەن. ئاغرىدىن كۆپۈك چىقىپ تۇرىدۇ.
قان بېسىم ئۆلچىكچۈچ بىردىنلا چۈشۈپ كېتىدۇ..
ھەممەيلەن كۆزلىرىنى چەكچەيتىشىپ قارىشىدۇ.
— نۇرىيە!... قىزىم، نۇرىيە!...

ئانا قىرنىڭ ئۇستىگە ئۆزىنى تاشلاپ ھۆركىرەپ يىغلايدۇ.
بۆلۈم ئېچىنى يىغا-زارە قاپلايدۇ. مەخەتنىڭ كۆزىدىن تامچە ياش
دومىلاب چۈشىدۇ، باشقىلارنىڭ كۆزلىرىدە ياش ئەگىدۇ.
مەخەتنىڭ قەلبىدىكى سۆز: "خىير، ئەلۇدا، قەدىرىلىك ساۋاقدىشىم!
سەن مېنى ھەممىدىن ياخشى چۈشىنەتتىڭ! بىراق مەن..."
مەخەتنىڭ كۆز ئالدىدا مۇنداق بىر كۆرۈنۈش ھاسىل بولىدۇ.

ئەسلامە (قوشۇمچە).

ياز، كۈندۈز. تىبىي ئىنسىتىتۇت، باغچا. مەخدەت بىلەن نۇرپىيە گۈلزارلىقتا ئاستا ياندىشىپ ماڭماقتا. مەخدەت نۇرپىيەنىڭ خۇشال چەرىگە قارايدۇ. ئۇنىڭ گۈزەل ھۆسنى جامالى مەخدەتنىڭ مەسىلىكىنى تارتىدۇ. — نۇرپىيە، سىز مۇشۇ چىمەنلىكتە سەيلە قىلىشنى قەۋەتلا ياخشى كۆرسىزغا دەيمەن. بۈگۈنمۇ چىرايىڭىز بېچىلىپلا كېتىپتۇ، — دەيدۇ مەخدەت.

نۇرپىيە خۇشال حالدا:

— بولۇپمۇ بۈگۈن ئەڭ بەك خۇشال بولدۇم، — دەيدۇ.
 — نېمىشقا؟ — مەخدەت قەستەن سورىغاندەك نۇرپىيەگە قارايدۇ.
 — چۈنكى، سىز بىلەن بىرگە سەيلە قىلدىم-د!
 — مەن سىزنى خۇشال قىلايمەنمۇ؟
 — مەخدەت، سىز ھېنى تېخى چۈشەنەمەيسىز. بۇ سىزنىڭ ماڭا قىزقىغانلىقىڭىز شۇنداقلا مەن توغرىسىدا بىزەمۇ ئۇيىلانمايدىغانلىقىڭىزدىن بولغان. توغرىمۇ؟

مەخدەت خىجىل بولۇپ نۇرپىيەگە ئەيىبىكىرانە نەزىرى بىلەن تىكلىدۇ.
 — بولدى، قەلبىڭىزدىكىنى يوشۇرماتى! قانچە تىرىشسامەمۇ سىزدە ماڭا نىسبەتەن ياخشى ھېسىسىيات تۇغۇرۇمىسىم. ئەلۋەتتە، تەبئىي ھېسىسىيات سۇئىي ھېسىسىياتىن ساپ بولدۇ. بۇنى ئارتوقچە سۆزلەشنىڭ حاجتى يوققۇ دەيمەن... بەلكىم، كېپىن چۈشىنىپ قالارسىز...
 ئەسىلىمە تۈگەيدۇ.

كىشىلەر نۇرپىيەنىڭ جەستىنى يىغا-زارە بىلەن ئېلىپ چىقىشىپ

كېتىدۇ. مەختەت ئورنىدا قاققان قورۇقتەك قېتىپ تۇرۇپ قالىدۇ.

48

كەچ، نۇرييەنىڭ ئۆبىي. نۇرييەنىڭ ئاتسى قارلىق باغلغان، قايغۇلۇق
هالدا ئولتۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئاۋازى پۇتكەن، قاپاقلىرى ئىشىشغان، چىرايى
سۇلغۇن كۆرۈندۇ. تاق كىشىلىك سافادا ئولتۇرغان جالالغا ۋەزمىنلىك
سوْزلىيىدۇ:

— بىرقانىچە كۈندىن بېرى نۇرييە ناھايىتىمۇ جىمعۇرىشىپ
كەتكەندى. مەنمۇ بۇنىڭغا ئارتۇقچە دققەت قىلماپتىمەن. ئاخشام قارسام
...

ئەسلام.

49

كەچ، نۇرييەنىڭ ئۆبىي. نۇرييەنىڭ ئۆيىدىكىلەر كەچلىك تاماق
ئۇستىدە. ئىشكى جالاق قىلىپ ئېچلىپ چاچلىرى چۈۋۈلغان، ياغلىقى
بوينىغا چۈشۈپ قالغان نۇرييە سەنتۈرۈلگەن هالدا ئۆيگە كىرىپ كېلىدۇ.
ئۆيىدىكىلەر ھاك-تالق قالىدۇ. نۇرييەنىڭ تۈرقىدىن ھاراق ئىچكەنلىكى
بىلىنىدۇ. نۇرييەنىڭ ئانسىسى ”ئۇ“ دەپ ئاعزىنى توتۇپ چەكچىيىپ قالىدۇ.
نۇرييە ئانسىغا قاراپ قاققلاب كۈلۈۋېتىدۇ. غەزەپلەنگەن نۇرييەنىڭ ئاتسى
قولىدىكى چىننى جاققىدە قويىدۇ. لەگەمن داستىخانغا تۆكۈلدۈ. ئۇ
نۇرييەنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭ مۇرسىدىن سىلكىشلىيىدۇ. نۇرييە پىخلەداب
كۈلۈپ ئاتسىنىڭ بۇرۇتىغا چاپلىشىپ قالغان بىر تال چۆپىنى ئېلىپ ئاتسىغا
كۆرسىتىدۇ. يەنە پىخلەداب كۈلۈدۇ. ئاتا غەزپىش نۇرييەنىڭ يۈزىگە بىر

تەستەك سالىدۇ. نۇربىيە يۈزىنى تۇتۇپ ئەسەبىي تۇرقى بىلەن چەكچىسىدۇ.
ئانسى ئاتىسىنىڭ قولغا ئېسىلىۋالدۇ. ئەسلامىھ تۈگەيدۇ.

50

نۇربىيەنىڭ ئاتىسى قايغۇ بىلەن سۆزلىمەكتە؛ ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ياش
ناراملاپ قۇيۇلدى. جالال چوڭقۇر ھېسىداشلىق بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى
ئاڭلىماقتا.

— شۇنىڭدىن كېيىن ئانسى ئۇنى ھۇجرسىغا ئەكرىپ ياتقۇزۇپ
قويدى. ئەتىگەن ... — دەپ تۇرۇپ قالىدۇ نۇربىيەنىڭ ئاتىسى.
ئەسلامىھ.

51

نۇربىيەنىڭ ئانسى. نۇربىيەنىڭ ھۇجرسىنىڭ ئىشىكىنى چەكمەكتە.
ئىشىكىنى بىرئاز چەكەندىن كېيىن ”نۇربىيە!... نۇربىيە!...“ دەپ چاقىرىدۇ.
سادا چىقىغاندىن كېيىن مۇشتلايدۇ. ئىشك يەنە ئېچىلمائىدۇ. ئانا
نۇربىيەنىڭ ئاتىسىنى چاقرىپ ئىشىكىنى مۇرسى بىلەن ئىتتىرىشىپ ئۆيگە
كىرىدۇ.

نۇربىيە يەردە دۇم ياتىدۇ. ئۇنىڭ بېينىدا ”DDT“ بوتۇلكىسى تۇرىدۇ.
ئۇلار يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ نۇربىيەنى يۈلەيدۇ. ئۇنىڭ ئىسمىنى چاقىرىشىدۇ.

52

كۈندۈز. ئەتىگەن. ئاسفالىت يولدا جىددىي قۇقۇزۇش ماشىنسى

ھۇشقوپتۇپ ئۇچقاندەك ماڭىدۇ. يۈلۈچلار ئەنسىزلىك بىلەن ماشىنىغا قارشىدۇ. ئەسلامىھ تۈگەيدۇ.

53

— ئەھۋال مانا مۇشۇنداق بولدى، — دەيدۇ نۇرۇيىنىڭ ئاتسى پىغلاپ تۇرۇپ، قىز بالىنىڭ ھاراق ئىچىشى ماڭا قاتىق ھار كەلدى. شۇ سەۋەب بىلەن ئاچقىمىدا...

— مەن نۇرۇيىنىڭ بۇنداق قىلىشنى سىزنىڭ بىر كاچات سېلىشىڭىز سەۋەبىدىن دەپ قارىمايمەن. ئۇنىڭ كۆڭلىنى رەنجىتكەن باشقا ئىشلار بولۇشى مۇمكىن. بولمسا ھاراق ئىچمەس! — دەيدۇ جالال.
ئاتا چوڭقۇر نەپەس ئالىدۇ:

— ئۆيىدەغۇ بۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭ كۆڭلىنى رەنجىتكۈدەك ئىش بولىغان، — دەيدۇ.
جالال بېشىنى لىڭشتىدۇ.

54

كۈندۈز، ئاؤوتاخۇن قاسساپنىڭ ئۆيى. ئاؤوتاخۇن پەزىلەتخانغا سۆزلىدۇ:

— مەن كۆڭلۈمە نۇرۇيىھ قىز ئوغلىمىزغا تازا باب، بىرگە ئۆسکەن، بىرگە ئوقۇغان دەپ شۇ قىزنى ئوغلىمىزغا لايق كۆرۈپ بۈرمەتتىم. رەھمەتلەك قىز...

پەزىلەتخان كۆز بېشى قىلىدۇ:

— بىچارە ھەنىپىخان ئەمدى قىزىنىڭ دەردىدە تۈگىشىپ كېتىدىغان بولدى، — دەيدۇ.

— ئاڭلىسام، يېقىندىن بۇيان بىزنىڭ بالىمۇ ھاراق ئىچىدىغان، تاماكا چېكىدىغان بولۇۋاپتۇ. مەن ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ قېلىۋاتىمەن. بۇ زاماننىڭ ياش باللىرى نىمە بولۇپ كەتتى ئەمدى...، — دەيدۇ ئاۋوتاخۇن.

55

كەچ، مەخەتنىڭ ياتقى. مەختەت ھاراق ئىچمەكتە. تاماق ئۇستىلىدە توخۇ گۆشىنىڭ سوڭەكلىرى، قالدۇق گۆشلەر، بىرنەچە تەخسە ئالىي سەيىلەر چېچىلىپ ياتىدۇ. ئۇ غىڭىشىپ «زامان ئىشلى» دېگەن ناخشىنى ئېيتىماقتا. كۆزىدىن ياش ئەگىدۇ. كۆز ئالدىغا مەرھابانىڭ كۈلۈمىسىرەپ تۇرغان سىيماسى كېلىدۇ. مەرھابا بىردىن مەخەتنىڭ ئالدىدىكى ھاراق بوتۇلكىسىنى، تاماكىنى كۆرسىتىپ مەخەتنى ئېبىلەيدۇ. مەختەت كۆزىنى يۇمۇۋالىدۇ. كۆز ئالدىدا نۇرپەننىڭ ئۆزىگە غەمكىن قاراپ تۇرغان چىرايى پەيدا بولىدۇ. كېيىن مەخەتنىڭ ئۇنىڭغا ھاراق تەڭلىگەن كۆرۈنۈشى كېلىدۇ. نۇرپەھاراقنى ئېلىپ خۇشال ئىچىۋىتىدۇ. مەختەت ئۇنى ماختايىدۇ:

— يەنە بىر كۆتۈرۈڭ!

مەختەت ئالدىدىكى ھاراق بوتۇلكىسىنى ئېلىپ تەڭلەيدۇ، بىر قول ئۇنى ئالدى. مەختەت بىردىن ئۆزىگە كېلىپ ھاڭ-تاڭ قېتىپ تۇرۇپ قالدى. ھاراق بوتۇلكىسىنى ئالغان قەمسىكۈل بولۇپ چىقىدۇ. قەمسىكۈل خۇمالق كۆزىنى مەخەتكە تىكىپ، نازلىق كۈلۈمىسىرەپ:

— سىزنىڭ ماڭا قىلغان تۇنجى ئىلىپاتىڭىز ئۈچۈن ئىچىۋەتىم! خوشە...، — دەيدۇ.

قەمسىكۈل بوتۇلىنى بىر كۆتۈرۈپلا غۇرتۇلدىتىپ ئىچىشكە باشلايدۇ.
مەختە ئاغزىنى ئاچقىنچە ئولتۇرۇپ قالدى. قەمسىكۈل قۇرۇق شىشنى
قويدىدۇ.

هاراقنىڭ كۈچى قەمسىكۈلگە تەسىر قىلىپ، مەختەنىڭ قېشىغا كېلىپ
ئۇنىڭغا چاپلىشىپ ئولتۇرىدى. ئەركىلەيدۇ.

قەمسىكۈل مەختەنىڭ بويىنغا گىرە سالىدۇ. مەختە قاتۇرۇپ
قويغاندەك ئولتۇرىدى. قەمسىكۈل جىنھەستىدەك لېۋىنى ئۇنىڭ مەگىزىگە
تەگكۈزىدى.

56

كۈندۈر. ئەتكەن. جالالنىڭ ئىشخانىسى. جالال كىرسلىغا چۆكۈپ
ئولتۇرۇپ كۆزىنى يۇمغان حالدا خىيال سۈرمەكتە.
ئىشاك ئېچىلىپ مەختە كىرىدى.

— مېنى چاقىرتقانمىدىلە؟ — دەپ سورايدۇ مەختە.

— ھىم! — جالال كۆزىنى ئاچماستىن مەختەكە ئولتۇرۇش ئىشارىسى
قىلىدۇ. مەختە تاق كىشىلىك سافا ئالدىغا كېلىپ جالالنىڭ قارشىسىدا
ئولتۇرىدى. جالال ئۇن-تىنسىز، كۆزىنى ئاچماستىن ئولتۇرىدى. مەختە
جالالنىڭ ئاغزىغا قاراپ، سۆزلىشنى كۆتمەكتە. بىر منۇت... ئىككى منۇت
... شىره سائىتنىڭ دىتىلىق چىكىلدىشى كۆچىيىدى. ئىشخانا ئىچى
سۇرلۇك توس ئالدى، مەختە سەل قورۇنغاندەك جالالغا تىكلىدۇ. جالال
خاتىرىجەم حالدا جىممىدە ئولتۇرىدى. مەختەنىڭ چىكىسىدىن تەر تامچىلايدۇ.

— مەختە! — دەيدۇ جالال كۈچلۈك ئاۋاز بىلەن.

— ھە، — مەختە ئۇنىسىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ.

— ئولتۇرۇڭ، ئولتۇرۇڭ! نېماچە ھودوقۇپ كېتسىز؟

مەخەت ناھايىتى ئاستا ئولتۇرىدۇ. يۈزلىرى قىزىرىپ جىددىلىشىدۇ.

— ئاخشام ئىچىپ قالدىگىزغۇ دەيمەن؟!

مەخەتنىڭ كۆزلىرى چەكچىيپ كېتسىدۇ. تۇ تېخىمۇ ھودوقۇپ قالىدۇ.

— مەن سىزگە توي خېتى ئېلىپ قويدۇم. تەيارلۇق قىلىسگىز بولىدۇ.

— نېمە؟ — مەخەت سەكىرەپ ئورنىدىن تۇرىدۇ.

— ئولتۇرۇڭ، باشقىچە پىكىرىگىز بارمۇ؟ — سورايدۇ جالال.

— جالال ئاكا، توي خېتى ئېلىپ قويدۇم، دېدىگىزما؟

— شۇنداق، سىزگە غېرىي، تەسادىپسى تۇيۇلۇواتامدۇ؟

— ئەلۋەتتە، مەن توي قىلىشنى ئۆيلاپ باقىغان ھەم توي قىلىدىغان قىزىمەم يوق!

— بۇ ئارتۇقچە سۆزلەر ئوغلۇم. توي قىلىدىغان قىزىگىز بىلەن ئاخشام ئۇبىدان پۇتۇشكەنلىكىڭىزنى ئېسىڭىزدىن چىقىرىپ قويۇپسىز-دە؟ بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ ناھايىتى خۇشال بولدۇم. سىزنى تەبرىكلەش يۈزىسىدىن توي خېتىنى ئۆزۈم ئەكېلىپ قويدۇم.

— جالال ئاكا، بۇ قانداق گەپ؟ — مەخەت غەزەپتىن ئورنىدىن تۇرۇپ كېتسىدۇ، — مېنىڭ نىكاھ ئىشلىرىمغا سىزنىڭ ئۇنچىلىك كۆيۈنىشىڭىز ھاجەتسىز. مەن ھېچقاچان ئۇ قىز بىلەن توي قىلىشنى پۇتۇشكىنىم يوق!

— ئاخشامقى ئىشلىرىگىزدىن تېنىۋالماقچىمۇسىز؟ ئوغلۇم، ھازىر ئاياللارنىڭ قانۇنىي هوقۇقى دەپسەنده قىلىنىشقا يول قويۇلمايىدىغانلىقىنى بىلىشىڭىز كېرەك. ئۇ قىز ئەمدى پۇتۇنلەي سىزگە تەئەللۇق. مەن ئاتىلىق يۈزىسىدىن شۇنچىلىك سۆزلىسىم بۇلار دەپ ئويلايمەن.

— جالال ئاكا، سىز...

— بولدى سۆزلىمەڭ! ئەسلى، باشلىقلۇق سالاھىيىتىم بىلەن بۇ

ئىشلارنى سىزگە دېمەكچى ئەمەس ئىدىم. بىراق دېمىسىم بولىسىدى. سىز نۇرىيەنىڭ ئۆلۈۋېلىشىغا ”مەن چىتىشلىق ئەمەس، بۇنى ھېچكىم بىلمەيدۇ“ دەپ ئېيتالا مىسىز؟ ياق. ئەمدى بۇ قىزىمۇ ئاشۇ تەقدىرگە فالسۇن دەمىسىز؟ يىكىتلىك ۋىجدانىڭىز چىدارمۇ؟ بولدى، كېلەر جۇمە كۈنى توپ مۇداسىنىڭىز بولىدۇ. بۇ ئىشتىن ئاتا-ئاتىڭىزنىڭ خەۋىرى بار. ئۇلار خۇشاللىقىدىن نېمە قىلارنى بىلمەيلا قالدى. سىز، پەقەت سىزلا خۇشال بولما يۇراتىسىز. گېپىم تۈگىدى. چىقىپ كەتسىڭىز بولىدۇ.

مەخەت بېشىنى تۆۋەن سالغان حالدا ئىشىك تەرەپكە ماڭىدۇ. ئۇ تىترەپ تۇرغان قولى بىلەن ئىشىك تۇتقۇچىنى تۇتىدۇ. ئۇ شارت قىلىپ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ جالالغا قارايدۇ. ئۇنىڭ چېرىنيدە غەزەپ، ئەلەم، خورلۇق ئالامەتلەرى ئەكس ئېتىدۇ. كۆرۈنۈش توختاپ ئېكراىدا ”تامام“ دېگەن خەت چىقىدۇ.

1985-يىلى 30-مارت قىسمەن تۈزىتىلىدى، قەشقەر.
(مەكتىتە يۈز بەرگەن ھەدقىقىي ۋەقە ئاساسىدا يېزىلدى)

مەسئۇل مۇھەممەرى: قەيىسىر قۇربان
مەسئۇل كوررېكتورى: خۇدابەردى خېلىل

ئەختەم ئۆمىھەر

مۇڭلۇق زېمن

نەشر قىلغۇچى: مىللەتلىر نەشرىياتى
ۋە تارقاتقۇچى

(بېىجىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كۈچا 14-قورۇز)
پۇچتا نومۇرى: 100013 ، تېلېفون نومۇرى: 010-64228007
تىزغۇچى: ”بۇغرا“ كومپىيوتېرى
باسقۇچى: دىشىن باسمَا زاۋۇتى
سانقۇچى: جايىلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
1999-يىل 10-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىنىدى
1999-يىل 10-ئايدا بېىجىڭدا 1-قېتىم بېسىلىدى
باھاسى 80: 11 يۈەن سانى: 4000-0001

图书在版编目(CIP)数据

悲哀的大地:维吾尔文/艾合塔木·吾买尔著. —北京:
民族出版社,1999.7

ISBN 7—105—03554—4

I. 悲… II. 艾… III. 电影文学剧本—作品集—中国—
当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I 235.1

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第 29927 号

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街 14 号 邮编 100013)

博海微机照排 迪鑫印刷厂印刷

各地新华书店经销

1999 年 10 月第 1 版 1999 年 10 月北京第 1 次印刷

开本:850×1168 毫米 1/32 印张:9.975

印数:0001—4000 册 定价:11.80 元